

କି ଅବଧାନ, ଆପଣ ଏପର ନିର୍ମାଣ ପାଇବ ?

ବ୍ୟକ୍ତିର ସମାଜବାହିକା ସମ୍ପାଦକ ଶୁଣା-
ପାଇଲୁ ଏ ମନ୍ଦିରରଙ୍ଗ ବାଚିବାଯୁଁ ଶା ବୁନାବନ-
ନ୍ତର କିମ୍ବା ଏ ସାହାବନରଙ୍ଗୀଁ ଶା ହାରିବା-
କାରି ଏବଂ ଏକନିକର ମନୁଷ୍ୟଦ ସାଧାରଣଙ୍କୁ
ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ବରରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ।

ପୁରାବଥାରେ କୌଣସି ଖଲଲେବ ଜଣେ
ନୂଜନା ଦେଶହତେଷି ବ୍ୟକ୍ତିର ଚରତ୍ର
ବାହୀରେ ମୋ ମନରେ ସମେହ ଜଣ କରଇ
ଦେଖୁଳ । ମୁଁ ଜାଦା ଘରେ ବୃଦ୍ଧିପାର ଅନେକ
ଅନ୍ୟର ବରାଞ୍ଜ । ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ଶ୍ଵାସ
ଦ୍ୱାରେ ସହପର ଦୂମ ଜହେ ।

ଏ ସବୁ ଥାମୁମାନଙ୍କ ମଳର ଦୂଷଳତା । ଶୁଣା
ଆବେ ଆମେମାନେ ସମାଦିପତିରେ ଲେଖି
ଦୁଇ ହଜାରକିମାର ସମ୍ମାନରେ କାହାକୁ ପାଞ୍ଚବିନ
ମହାର ସମଳ ଗୁଡ଼କୁ ପଠାଉଥିଲୁ । କାହା ପଣ୍ଡା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କଥା କଥରେ କେହି ବିଶ୍ୱାସିତ ଯାଏ
ଦେଇ ତାହାର ଅମ୍ବିଲୁ ସ୍ଵକଳକୁ
ଆପଣଙ୍କ କରଇଥିବା । ଏମର ଦୁଇଲଗା ଓ
ଦୁଇଲଗା ଅମ୍ବାନଙ୍କର ତିପର ଦୂର ଦେବ ।
ଏହାର ଅକାଶର ନିକା କିବାବେଳେ

ମେମାନେ ଆଶାକୁ ବଡ଼ ମଣି ମନେ
ଦେଉ ହେଉଁ ପୁଣି ଏହି ଅନନ୍ତର ଲୋହଟି
ଆଜିରଗତ ପାରୁନା ଏହା କି ଆମମାନଙ୍କର
ପାରନର ପରିଷ୍ପରା ନୁହେ ? ଏହିପରି ସ୍ଵରବ୍ରତ
ଯେତେ ଜଳସମାଜରେ ଯେଉଁ ଲେବ
ମୋହବୀ ଲହର ଅଶା ବରେ ଏ ବୟାଖୀ
ପାଇଁ ଚାହିଁ ।

କାନ୍ଦିବି
କାନ୍ଦିବି

ପ୍ରମାଣିତ ଉଚ୍ଚଲଗନ୍ଧିକା ସମ୍ବାଦକ ମହାଶୟୁ
ସମୀପେଷ୍ଟ !

ଏହାପରେ !
ଏହିକି ନଗନ୍ଦିଲର ଅଗୁର ବିଦ୍ୟବହାର
କରି କର ଆପଣଙ୍କ ପଢ଼ିକାରେ ସମୟ
କରିବାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ହୋଇ ମନ ପ୍ରିର ବିଷ

ପାରୁ ନାହିଁ । ସ୍ଥିର ଦୂଷି ଓ ଧୀର ମନରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ଲଭିବାର ଆଶା

ଆଏ । ଅଜି ଅପଣଙ୍କ ଘଟିବାରେ ସମୁଦ୍ରାୟ
ଦିଷ୍ଟି ଉଛେଇ ନ କରି ଶୋଷିବ ଅଛିଯେ
ଆବଶ୍ୟକ ମନେ କରି ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ
ଉଦ୍‌ବିଧ ହେଲୁ । ସମାଜର ଭାବୀ ମଙ୍ଗଳାଶୀ
ନବ୍ୟଦଳଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରଇ । ଦେଶ-

ର ମଙ୍ଗଳ, ସମାଜର ଉତ୍ସବାଧନ, କିଶୋର
ବିଦ୍ୟାଚକ୍ଷୁ, ମାତ୍ର ପ୍ରଗତି, କୁପ୍ରଥା ସଂଶୋଧନ
ଇତ୍ୟାହି କର୍ମ୍ୟମାନ ନବ୍ୟବଲଙ୍ଘତାରୁ ଅଶ୍ଵ
ନ କଲେ ଆର୍ଦ୍ର କାହାଠାରୁ କରିବ ! ଦେ-

ଶର ଭୁଦତ ବିଷୟରେ ସ୍କୁଲ ପଳାମାନେ
ସେତେ କେତିକଣ୍ଠ ହୃଥର୍ନ୍ତ ଓ ସେମାନଙ୍କ
ସେତେ ମଣ୍ଡବ୍ୟଥା ଅଳ୍ୟ କାହାର ଭେତେ
ଆଏ ନା । କିନ୍ତୁ ସ୍କୁଲରୁ ବିଦ୍ୟାୟ ଗ୍ରହଣ ଉତ୍ତର
ରେ ସ୍ଵର ସାଂଗର ଲମ୍ପ ପ୍ରଦାନ କର,
ଯାହାର ପରିପାତ କରିବିଲେ କରିବାର

ନଳ ଭାବମାନ ବସୁରଗ କର ତିଥିର ବନ୍ଦମାନ
ନଳ ସହିତରେ ସଜାବକର ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ
କଲାପକୁ ଅନୁଭବର କରିବାକୁ ଜ୍ଞାନାବୀ ତିଥି
କରିନ୍ତି ନାହିଁ । ବିଦ୍ୟା ଅର୍ଜନରେ ସହ ହିତା
ହିତ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି ହୋଇ ଅନ୍ଧବୃତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ
ଷେଷରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ହୃଦୟ ଦେବେ
ପାଠ ନ ପରି ମୂର୍ଖ ହୋଇଥିଲେ କେହି କାହା
ରକୁ କିଛି କହନ୍ତେ ନାହିଁ । ଅନେକ ବକ୍ତ୍ଵର
ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଯେ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କାରେ ଭାକା
ତି ପର ପତିତବାପେକ୍ଷା ତାଙ୍କୁ ହୃଦୟକୁଟିରଣ
ଦୂରାଚୁତ କରିବେଇ, କର୍ତ୍ତବ୍ୟବାଧନକଲେ ଲାଗୁ
କଲିର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା କିନ୍ତୁ ଥିଲେ ଜିଜ୍ଞାସା
କରୁଁ ଯେ ଜୀବରକୁ ବିଶ୍ୱାସ ନ କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କରୁଥିବ ବଶ ହୋଇ ମନ ହୃଦୟ ସହିବାରେ

ମାତ୍ରକାର୍ଯ୍ୟମାନ ସ୍ଵର୍ଗରୁଗୁପେ ନିବନ୍ଧେ ନିବାଦ
କରିବାକୁ ସମ୍ମ ହେବଟ ? କୌଣସି ନିଜ ବନ୍ଦ
କିମ୍ବା ଅଞ୍ଜଳି କଲାଶିଳ ଲୋକଙ୍କୁ କୌଣସି
ପ୍ରଶ୍ନର ସାରାର୍ଥ ଉତ୍ତର କି ଦେଇ ଅନେବି
ପୁଣି କଥା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ବୋଲି କହୁ
ଉପରେ ସମେପରେ ସାହା ହେବ କହିବାକୁ
ଶେଷୁ । ଯଦି କର୍ତ୍ତବ୍ୟାନୁରୋଧମାନେ ମନେ
କରୁଣ୍ଟି ତେବେ ଜିଜ୍ଞାସା କରୁଁ ସେମାଜଳିତ
କରୁବ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ରହିବାର ସମାଧା ହେଲା ତା
କୌଣସି କର୍ମଗୁର ମୁନିବଠାରୁ ଛଟୀ ଗ୍ରହଣ
କରିବା ଆବଶ୍ୟକ୍ୟ ମନେ କର ପ୍ରକୃତ କଥା
ରୂପକ ନ କର, ପିତାଙ୍କ ସମୟ ହୋଇଥିଲୁ
କି ଜୀବନ ଚରମାଦୟା କା ଘାତା କିବାହ

ହେଉଥିଲା ଏହାକରି ହୃଦୀ ଗ୍ରହଣ କର ଘରେ
ଉପସ୍ଥିତ ଅଥବା ବୁଝିବାକୁ ଗଲେ ଏହୁ ମିଳ
କିମ୍ବା ଏ ସବୁ ଘଟଣା କ ୧୦ ମୀ ଛଳେ ହୋଇ
ଥିଲା । ଏପରି କୁଟିଳ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିନୀ ସହିତ
ଘରାରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ନବୀନଦଳର
ସହିତମାନେ କି ଲଜ୍ଜିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ବା ମାତ୍ର
ଲିପିନ ମନେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

“ ପଶୁଙ୍କ ଚନ୍ଦ୍ରେ ବିହାଳ ହୋଇବା

“ ପଶ୍ଚିମ ଭାଇରେ ସଞ୍ଜକ ପାରିବା ”

ହେ ନବ ସୁଦବକରୁନ ! ବିଦ୍ୟାଳୟରେ
ସେହି ଶିଖାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଗାହାର ଅପବନ-
ବହାର ନ କର ଫ୍ରେଜର କାନକେ ପ୍ରଦେଶ କର
ଦୁଃଖାହସ ପୂର୍ବକ ସେମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣା-
ମ କର । ଏ କଣ୍ଠରୁକୁ ଗାବନକୁ ଚିତ୍ରପ୍ରାୟୀ
ମନେ କ କର ବିଦ୍ୟା ଗର୍ଭରେ ମନ୍ତ୍ର ନ ହୋ-
ଇ କୃଷ୍ଣମୁର ଉଦ୍‌ବାନେ ଉମନୀ ନ କର ଯୌ-
ବନ ଇଶ୍ଵର ଅଶ୍ଵକୁ ନ ହୋଇ ମେନ୍ଦ୍ରରେ ଓ
ମେଲମାନଙ୍କ ଯଥାର୍ଥ ଭ୍ରାବକୁ ହୃଦୟପୂର୍ଣ୍ଣମ କର,
ରୂପିମାନଙ୍କ ନାତପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟମାନ ହୃଦୟ କର-
ରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇ, ସମାଜ ବିଶ୍ୱାଳମାନଙ୍କୁ
ଏକତ୍ରିତୁ କରିବାରେ ଯହ ଓ ପରିଶ୍ରମ କର
ତାହା ହେଲେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାଧନ କରିପାରିବ ।
ମହ ଗୁହର କର “ମନ୍ତ୍ର ସାଧନ କିମ୍ବା ଶରୀ-
ର ପତନ ।” ତୁମ୍ମମାନଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଖକରିମା-
ନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ସର୍ବପ ବାକ୍ୟମାନ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ-
ରେ ଦେଖାଏ ତାହାହେଲେ ମାନବ ଜୀବରେ
ଗମ୍ଯ ହେବ ଉତ୍ସନ୍ନକରେ ପ୍ରଶଂସା ଭାଜିମାୟ
ଓ ପରକାଳରେ ଆବରଣୀୟ ହେବ ।

ବିଟକ }   ଅଧିକାର ।
୧୦୨୩୮ }

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କୋଡ଼ିଷ ଅବାଲ୍ବ ପ୍ରୌଦ୍ୟାଳେ

192

ସେବେରୁ କଳାହାତ୍ମି ବଜାରର ପୁରୁଣା
ଶାମକଳ ଖୀରୁ ଶୁଣ ଓ ପୁରୁଣା ଘୋଡ଼ଗାଡ଼
ଖୀରୁ ଏବୁଧ ମାଲମାନ ଆସନ୍ତା କୁଳର ମାର
ତା କରିବା ଦିବା ଯ ଯା ସମୟରେ ଏବଂ
କରେଥାରେ ନିଜମ କରସିବ ଏଥିରୀର ସବ୍ବ-
ଧାରଣାଲୋକଙ୍କୁ କଣାଇ ଦିଅଥାରୁଥାରୁ କ
ଉପର ଲିଖିତ ମାଲମାନ ସେଇଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜମ
ରେ ନେବାକୁ ଲଭା ଉଦ୍‌ଧରିବ ସେ ନିଜପିତା
ଭାଇଙ୍କ ଓ ସମୟରେ ହଜାରରେ ହାଜାର ଅସିବ

ପ୍ରକାଶଥାର କି ତୃତୀ ମଲମାନ ସହର କଟକ
କରୁଥିବ ନିବାପି ଗୋପାଳ ମହାରାଜା ଦର୍ଶା-
ରେ ରଖା ଯାଇଥିଲୁ ଯେଉଁ ବନ୍ଦି ଦେଖିବାକୁ
ରହିବ କରିବ ସେଯାର ସେଠାରେ ଦେଖି
ପାରିବ ରା ୧୦ ରଖ ମାହେ ତୃତୀ ସନ ୧୮୮୩
ମେସା ।

F. JONES
Magistrate.

It is hereby notified for general information that an extraordinary meeting of the Katak student's Association will be held on Tuesday, the 26th instant, at 8 P. M. at the Printing Company's Hall when Babu Madhusudan Das M. A. B. L. will deliver a speech on "Evolution theory—matter or mind."

Katak, } Gaganbihari Chowdhury,
22nd June, }
1883 } Honorary Secretary.

Wanted a Sub-Inspector for Tal-chair Police salary Rs. 15 per mensem. Applications with copies of testimonials will be received up to 1st July 1883,

Talchair Police } R. B. H.
Office }
31st May 1883. } Rajah.

ଭାଲଦେବ ବଜାଧାନପୁ ପୁଲିସ ସକାଶାର
ସମ୍ବନ୍ଧେକୁ ଏକଜଣ ଆବଶ୍ୟକତା ହେ-
ଇଅଛି ମାତ୍ରକ ବେଳନ ୧୯୯ ଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହେଲା ।

ଯେଉଁମାନେ ଏ ଭର୍ମଭାବାବୀ ହେବେ ସେ
ମାନେ ସୁଧା ଅବେଦନପତ୍ର ସହିତ ସାର୍ଟିଫିକ-
ଟର ପ୍ରତିଲିପି ଅଗର କୁଳର ମାସ ଦି ୧ ବସ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମ୍ବ ଦକ୍ଷିଣ ପ୍ରେରଣ କରିପାରିବେ ।
ଭାଲଦେବ ବଜାଧାନର } ଶା ବଜା ବମଚନ୍ଦ୍ର
ବିଷ୍ଣୁବଳପୁରୁ } ଶାରବର ଦରତନନ

ନୂତନ ସାଲରୀ, ନୂତନ ସାଲରୀ ।

ଆୟୁଷେହ ମନ୍ତ୍ରେ ବାଲରୀ ପ୍ରମୁଖ ଓ
ବ୍ୟକ୍ତିବାର କରିବା ଅଶୀବ ବ୍ୟକ୍ତିବାର ଓ କଣ୍ଠୀ
କର । ପୁଣି ଦେଖିବା ବାଲରୀ ନାନା କାରଣ
ରେ ଏ ଦେଖିବାକୁ ଦେବରେ ହେବେ ଜ୍ଞାନ-
କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ । ସେହି ଦେବରୁ ଏବିଷ-
ତାର ନୂତନ ସାଲରୀ ପ୍ରମୁଖ କର ବିନ୍ଦୁ
କରୁଥିବ । ଏହା ଅବତ୍ରମ ଦେଖିବୁ ସାଲରୀର
ରହିଦେଖିବୁ ଉପାୟରେ ପ୍ରକ୍ରିଯା । ଏହାକାର

ଦେବର ପାରିବ ଓ ଦୂଷିତ ରକ୍ତର ସମସ୍ତ
ଦୋଷ ଶାସ୍ତ୍ର ନିର୍ଣ୍ଣାତ ଦୋଷ ପାଇବ । ଦେବର
ଅଛନ୍ତା, ମୁଖ୍ୟମାନ୍ୟ, କାହିଁ, ଶୁଣିଲ କୃତ୍ତିମ,
ଥା, ଲାଲାପା, ପାରିବ ଥା, ତଣିକରିବ ଥା,
କୃତ୍ତିମ, ପ୍ରେତର ଅସ୍ତ୍ର, ଧାରୁଦୌଳିଲ୍ୟ ଓ
କରିବି ଜର, ବୋଣୁକାଠିଲ୍ୟ, ଦ୍ୱାଳେକବର
ପାଢ଼ା ଜରାଦି ନାନା ପ୍ରକାର ପାଢ଼ା ଶାସ୍ତ୍ର ଏବଂ
କଣ୍ଠୀ ଅଗ୍ରମ ହୁଏ ।

ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତି ହୋଇଲ ୩ ୧୯ ଟଙ୍କା ପାଇଁ
ଟି ୦ । ଡରନ ୩ ୧୦ । ପାଢ଼ା ଆଗ୍ରମ ନ
ଦେଲେ ମୂଲ୍ୟ ଫେରିବ ଦିଆଯାଏ ।

ଭାଷ୍ୟ କରିବିଲା ୧୦୩୦ଟଙ୍କା କାଳୀର
ଲାର ପୂର୍ବେ ବେଳୁ ବୃଦ୍ଧିରେ ଖୁବି ୪୭ ମନ୍ଦର
ଭବନରେ ଏ, ଗୋପ କୋଣାନିହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ
କିଏ, ଏବଂ କେବଳ ଭାବାକ ନିକଟରେ
ମିଳଇ ।

Wanted a Native Doctor for Talchair Dispensary, salary Rs. 20 per mensem. Applications with copies of testimonials will be received up to 1st July 1883.

Talchair } R. R. B. Harrichundan
3rd June, } Rajah.
1883.

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା କରିଯୁ ।
ବଜା କମିଶାର ପ୍ରତିକ ଧନାଦୀ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛି ଅବରିବ ପଦାର୍ଥ ।
ଏକପୋଡ଼ି କଟକର ଭରିବୁ
ଭାରିବସି ଓ ଜାଲିଦାର ରୂପାର

ଗୋଲାପଗଛ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଛରେ ଗୋଲାପଗଛ ଓ ପତ୍ର-
ମୃତ୍ୟ ତଥା ପାଳ ଲୋକାରେ ଅଛି ଓ କହି
ଇପରେ ଏକ ଗୋଲାପଦାନ ଜତନ ରହିଥାଏ ।
ଏହା ଲଗିଥିବା ସ୍ଵକର ବେଂଗା ଭାଲ୍ମୀ ଉପରେ
ଗଛ ରହିଥାଏ । ଦେଖିଲା ମାହିବେ ମନ କରିବ
କରିବ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଛର ଡଳନ ୨ ୨୨୨୫ ଟଙ୍କା
ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦୪୫୫ ଟଙ୍କା ଅଟିଲ । ଦୂରଗରୁ
ଏକଟେ ଅଥବା ପୁଅକ୍ରମେ କିନ୍ତୁ ହୋଇ
ପାରେ ।

ଶାକବିମାନେ ସ୍ଥାନ ଅଥବା ପଢ଼ିବାର ଅମ୍ବ
ନିକଟରେ କିମା କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପାନୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ
କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ କରି କରିବେ ।

୧୮୮୩ } ଶା ଚିନ୍ମତି ଅଭିନାଶ
୧୮୮୩ } ଗୋଲାପଗଛ ବର୍ତ୍ତମାନ କଟକ

The power of attorney given
by the undersigned to Mr. A. A.
BELLIS is cancelled from this
Cuttack, }
28th Feby. } J. BULLOCH & Co.
1883.

କୁଳଶ ଶାସ୍ତ୍ର କରିବା
ପିଣ୍ଡା ଚକଳ ମୁଦ୍ରା କମ୍ପୁଟା ।

ବିଧବୀ ବିବାହ

ଭାବୀପବ ।

ମୂଲ୍ୟ ୧୦୦ । ଡରନ ୧୦୦ ।

ପ୍ରତିକ ବିଧବୀଙ୍କ ବିଧବୀଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏବଂ ବିଧବୀଙ୍କ ବିଧବୀଙ୍କର
ମଧ୍ୟରେ ବିଧବୀଙ୍କ ବିଧବୀଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ବିଧବୀଙ୍କର
ଦେବରେ ।

ଗର୍ଭମେଷ ପିଲୋନା ଫେବ୍ରୁଅରୀ ।

ଏହା ଦୂରବେଳରେ ଦୂରବେଳର ପରିବାର
କ୍ଷେତ୍ର ହୋଇ ଦେବରେ । ଦୂରବେଳର ପରିବାର
ପରିବର୍ଗରେ ପରିବର୍ଗ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଦୂରବେଳର
ପରିବାର ବୋଲାନିବଳୀ ଆର୍ଦ୍ଦର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦୂରବେଳର ଦୂରବେଳର ଦୂରବେଳର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦୂରବେଳର ଦୂରବେଳର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ।

ଦୂରବେଳର ଦୂରବେଳର ଦୂରବେଳର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ।

ପରିବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ।

ପରିବାର ପରିବାର ପରିବାର ।

ପରିବାର ପରିବାର ପ

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୫୮ ଗ

୨୨ ଜୟ

୧୦ ଦିନ ମାତ୍ର କୁଳ ସଂଖ୍ୟା ମରିଥା । ମୁଖ୍ୟାତ୍ମକ କଣ୍ଠ ଓ ସଂଖ୍ୟା ମରିଥା । ମାତ୍ରାତ୍ମକ କଣ୍ଠ ଓ ସଂଖ୍ୟା ମରିଥା ।

ମୁଲିକ	ଅଗ୍ରମ	ବିଶ୍ୱାସ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨
ଉଚ୍ଚମାସିକ	ଟ ୦୫	ଟ ୧୯

ଏ ସପ୍ତାହରେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ଅଳ୍ପ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ଗତ ଶତବିରତାରୁ ଲଗାଣ ବୁଝି ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ସେ କିନ୍ତୁ ଦିବାରୀର ବିପ୍ରର ଜଳ ବର୍ଷି ଅଛି ମୋଟାର ଚର୍ଦିଗରୁ ନର୍ଦାର ହୁଏଇ ଅସାଧ୍ୟ । କାଳିତାରୁ ନନ୍ଦା ବର୍ଷିକର ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ଯେମନ୍ତ ବର୍ଷା ହୋଇଥାଏ ତାହାରେ ବଡ଼ କେବଳ ହେବାର ସମ୍ବାଦକାଳୀ । ସୁଖର ବିଷ୍ଵାସ ସେ ଅବଳ ଦେବୁ କୁ ଏ ବର୍ଷ ଅଧିକ ଯାତ୍ରି ଅସାଧ୍ୟ ନାହାନ୍ତି ।

ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ କଲାତ୍ମା ଭାବର ଯୋଗେ ସମ୍ବାଦ ଅସିଥିଲା କି ବିପ୍ରର ଅପରି ହେବାରୁ ପ୍ରତିକାଦାସ କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟବର ପାଣ୍ଡିତ୍ୟକୁ ଧାର୍ମମେଧରୁ ଛାତାର ନେବା କାରଣ ମନ୍ତ୍ରମାନେ ପ୍ରତିକାଦାସ କରିଥାଏ । ଏହି ସମ୍ବାଦ ପରି ଅନେକ ଲୋକ ହୃଦୟରେ ଯେ ଭଲବର୍ତ୍ତ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବର ପାଣ୍ଡିତ୍ୟମନ୍ତରେ ଏ କଥା ହୋଇ ଅଛି ଏଥରେ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟର ପ୍ରତିବାଦକାରୀମାନେ ଦେଶ୍ୟମାନ କୁଳ ଥିଲେ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଷ୍ଠ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଳୀ ଯେ ଜାତୀୟ ସମ୍ବାଦ ବିଜ୍ଞାନ କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟବ ସମ୍ବର୍ତ୍ତରେ ଅଟଇ ଭାବରେ ବର୍ଷାମୂଳି ପାଣ୍ଡିତ୍ୟରେ ନୁହେ ।

ବଡ଼ ଅନନ୍ତ ସହିତ ଗଜେଟରେ ପାଠକଳୁ କି ଗତ ଅପ୍ରେଲ ମାସରେ ବିପ୍ରର କୁଳାଧିକାର ଦାନ ନମିତ୍ତ ଯେହିଁ ପରାମାର୍ଶ ହୋଇଥିଲା

ତାହାରେ ତେଣା ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ଞାନାଳ କୁଳର ଦୂରଜଣା ଶତ ଅକନ୍ତୁରଥ ଏବଂ ଜାନବିନ୍ଦୁ ଦାସ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହୋଇ ଯଥାକମେ ବିଦ୍ୟାଭୂଷଣ ଏବଂ କବିତୂଷଣ ପଦ ପାଇ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଶତକ କବିତୂଷଣ ପଦ ପାଇ ଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ଦ୍ୱାଦୁଷ ଶତକୁ ଶତା ଶାମାନନ୍ଦ ଦେଖ ବୁଦ୍ଧି ଟ ୩୦୦ ଶତକୁ ଶତା ଶାମାନନ୍ଦ ଦେଖାନ୍ତି ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ ଶିଷ୍ଟକ ଶିଷ୍ଟା ପାଇଥାଏ । ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ ଶିଷ୍ଟକ ଶିଷ୍ଟା କାଶିନାଥ କବିତାରହି ଗର୍ବମେଣ୍ଟକୁ ପୁରସ୍କାର ଟ ୫୦୯ କା ପାଇଥାଏ ।

ବାର୍ଷିକ ଆଳକର ସିନ୍ଧିଦ୍ୱାସ ବିବରଣ ଗତ ଭାବରେ ଲେଖା ଅଛି । ଭାବରେ ପ୍ରାଚୀନ ଏକ ଅମ୍ବାଜୋଡ଼ା ସେଠାରେ ପରୁଷ ଓ ଶୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପୁଅକୁ ଭାବରେ ପରୁଷମାନ ଟଣା ହୋଇଥିଲା ସମସ୍ତେ ନିଶି ହାଙ୍ଗ ମୁଦଙ୍ଗ ଏକତାର ଗୋପିନାଥ ସହିତ ଛାତା ହୋଇ ପରାମାର୍ଶ କାର୍ତ୍ତକ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶୀମାନେ ଶଙ୍କ ବଜାଇବାହାର ତାହାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଆଶ କଣ୍ଠମାନେ ଶ୍ରାନ୍ତରୁରେ ବାର୍ତ୍ତକ କର ଭାବରେ ଷେତ୍ରକୁ ଅଭାବ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରାନ୍ତରୁରେ କାର୍ତ୍ତକ ? ଏତେ ଭାବରେ ତାହାର ଓ ଭାବରେ ସଙ୍ଗରେ ଜାତିଦେବ ବୁଦ୍ଧ କୁର୍ବାର ଗଳିପତି ଅଛି କ ?

ଆସୁକୁ ମାନସ୍ତି ସାହେବଙ୍କର ବଦଳୀ କେବାକୁ ଭାବରେ ପରାମାର୍ଶ କେନ୍ଦ୍ରିତ କରିଯାଇ ଅଥବା ଅନ୍ତରୁପେ ରଜାର ଦେବାକୁ ତେୟାରମାନ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥାଏ । ମାନସ୍ତି ସାହେବଙ୍କର ଏହି ଅନର୍ଥକ ଘଟନକର୍ତ୍ତା କାର୍ତ୍ତକ ଯେତେ ଶାତ୍ର ଲୋକ ହୃଥର ଭେତେ ଥିଲା ।

ନିୟମ ଆଗାମର ପୁରିତ ହୋଇଥାଏ । କରେଣ୍ଟ ସତକର ଏକ ଅଂଶରେ ଥିବା ବାହୁଦରମାନ ରଘୁବବନୀ କରିବାର ସେ ନିଷେଧ କରିଥିଲେ । ଗୁହସମିମାନେ ଏଥରେ ମହା ଦରବରେ ପତ ଦରଖାସ୍ତ କରିବାରୁ ଶ୍ରୀକୃତେୟାରମାନ ଯୋଗସ୍ତ ସାହେବ ଏବର୍ଷ ହୃଦୟରେ କରିବାର ଅଜ୍ଞା ହୋଇଥାଏ । ସାହେବକର ଏକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଳିତାରେ ଭାବାକର ସହାନୁଭୂତି ଥିବାର ଏଥରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏ । ମାତ୍ର ଏହି ନିଷେଧକୁ ଏକାବେଳକେ ଉଠାଇ ଦେବାର ଉପିତ । ଏପରି ଅଂଶକ ବିଧାନ କରିବାର ବୌଣସି ସ୍ଵର୍ଗ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଭଦ୍ରା କୌଣସି ଫଳର ଅଶା ନାହିଁ । ଭାବର ସରମାନ ଯେବେ କୁଟୀର ଦେଇ ଭେବେ କେବଳ ଦାଶୁଦ୍ଧର ଅପରେଲି କଲେ କି ଅଗ୍ନିଭୟ ନିବାରଣ ହେବ ? ବିଶେଷର ଦାଶୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ମୀର କାର୍ବାର ହୃଥର ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଆଶା କରୁଛେ ଶ୍ରାନ୍ତରୁରେ ସାହେବ ଏହାକୁ ସୁଷ୍ଠୁରୁପେ ବିରାଗ କରିବେ । ଅହୁର ଶ୍ରାନ୍ତରୁରୁମାନ ସମ୍ବାଦ କରିବେ କରିବେ କରିବେ କରିବେ କରିବେ କରିବେ ।

ଗର୍ବ ସୋମବାର ଏଠା ଶିକ୍ଷାକନିଷ୍ଠ ଅଜଳ-
ଲ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବାବୁ କାଳପଦ ବାଲର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ
ରତ୍ନ ବୈଷ୍ଣଵିତ ପାଠିକା ଗୃହଶାଳ ପିଲାଙ୍କର
ପରିବାର ଉତ୍ସମ୍ବଲ ପୁସ୍ତକ ଅଟେଇ କିନାହିଁ ଏହି
ବିଷୟର ବିଗ୍ରହ କରିଥିଲେ । ଏହି ପୁସ୍ତକ
ପ୍ରକାଶ ହେବା ସମୟରେ ଅମ୍ଭେମାନେ ଏଥିର
ସମାଜେତନା କରିଥିଲୁଁ କିନ୍ତୁ କହିବି ଆସ୍ତା
ବାହାର ? ସେ ସମୟର ମାଳିଖ୍ରେଷ୍ଟ ପରି
ସାହେବ ଅଧିକାରୀ ଦୟା ପୁଣରେ ହେଉ ଅଥବା
ହୁଲ ତେୟଟି ବନିଶେବୁରଙ୍ଗ ପରିମର୍ଶରେ
ହେଉ ଏହି ପୁସ୍ତକରୁ ଦୂର ଦିଲାର ଖଣ୍ଡ କର୍ମ
କର ଗୃହଶାଳିମାନଙ୍କରେ ବିଚରଣ କଲେ ଏବଂ
ଶୁଣିବାରେ ଏହି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଳି-
ଖ୍ରେ ଦେଖିବୁ ସାର ଆଚି ଶର ଖଣ୍ଡ କର୍ମ କର
ବିଚରଣ କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଗବର୍ନ୍ମିମେଣ୍ଟ-
ବିର ଉତ୍ତା ଅଧିକ ଏକ ଦିଲାର କ ବାରଶର
ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହେଲ ଉତ୍ତାରୁ ସେବନ ଶିକ୍ଷା
କମିଟିରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେଲ ଯେ ଏହା ଆବୋଦୋ
ହୃଦୟଶାଳର ଉତ୍ସମ୍ବଲ ଲୁହଇ । ଅନେକ ସହି
ଏଥିରେ ନାନାପ୍ରକାର ଦୋଷ ଥିବାର ଦେ-
ଆଇଲେ ଏବଂ କେହିଁ ଏହାରୁ ହଲ ପୁସ୍ତକ
କାଳ କଲେହେ ଗୃହଶାଳର ଅଧ୍ୟୋଗ୍ୟ ଥିବାର
ମହ ଦେବେ । ଏହି ପୁସ୍ତକ କ୍ଷୟ କରିବାରେ
ଗବର୍ନ୍ମିମେଣ୍ଟକର ସେବର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହେଲା
ବାହାନ୍ତ ଅପରିଦ୍ୟ ଭାବ ଅଛି ତ ବୋଲିଯିବ
ଏବଂ ତହିଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କେହ ଦାୟି ନୁହନ୍ତି ?
ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଛବେଶନରେ କିମ୍ବା ମଳି-
ଖ୍ରେଷ୍ଟକ କ୍ରିଷ୍ଣାଧୀନରେ ଓର୍ଣ୍ଡ ଦେଉଥିବା
ସବକାଣ୍ଡ ଇନ୍ଦ୍ରା ଦେବତେ ଅଂଶ ଏହି ପ୍ରକା-
ରିତର ଅପରିଦ୍ୟ ଦେବାର ଅମ୍ଭେମାନେ
ସାହା ପୁନଃ ଲେଖିଥିବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପଠିଗା
ତହିଁ ର ଜେଟିଏ ଜାବନ୍ତ ପ୍ରୟାଗ ଅଟେଇ ।
ଅମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ସା କରୁଁ ସପ୍ତପାର ଅପରିଦ୍ୟ
ୟ ନିବାରଣ ଏବଂ ଉତ୍ସମ୍ବଲ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶନ
ପରିଶ୍ରେ ଲେବିକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବାକୁ ଏଗିବ
କ୍ରିଷ୍ଣମାନେ କହିବ ତେଜ୍ଜ୍ଞା ବିବରେ ।

ପୁଣି ବସାଗର ଆଇନ ।

ଏତେ କାଳ ସୁରାର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟମାନେ ପ୍ରକାଶ
ଦସାଧର ଧରିବାରୀ ଯୁ ଆଜିକୁ ମୁମ୍ପା ପ୍ରକାର
ଭାଙ୍ଗାଇଥିଲା ଦସାଧର ପ୍ରତି ଖଣ୍ଡାରୁ ଥିଲେ ।
ମହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ପଢ଼ିବା ଲେଖିଥିଲୁଛି ବି
ସେଠାର ଦର୍ତ୍ତମାନ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଦ୍ୱାରା ଘରେବ

ଆଜିନର ସେପର ଅର୍ଥକୁ ତୁମାରୁଙ୍କ ଆଜିନର
କେବଳ ପ୍ରକୃତ ସାହିମାନଙ୍କ ପଥରେ ସେ
ଆଜିନ ଖଣ୍ଡକାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିଥିଲୁଛି ଅର୍ଥାତ୍
ସେଉଁ ଉତ୍ସାଧିରମାନଙ୍କରେ କେବଳ ଖଣ୍ଡକୁ-
ମଣି ଉପଲବ୍ଧରେ ଅହିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବସା
କରିବେ ସେହି ଘରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତ ଆଜି-
ନର ବିଧାକ ଖଣ୍ଡବ ଏବଂ ସେହି ଘର ସଙ୍ଗକୁ
ରେ ଆଜିନ ଲୁଦାନର ଅପରାଧ ସକାଶେ
ହେଲ୍‌ଥ ଅପରାଧ କର୍ମଖରମାନେ ଲୋକଙ୍କୁ
ଗୁଲାନ କରିବେ । ବେତେ ଲୋକଙ୍କୁ ଦିଲ୍
କର୍ମଖରମାନେ ବିକଟରେ ଗୁଲାନ କରିଥିଲେ
ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଜିନ ନ ଖଣ୍ଡକ ରୁ
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଖଲାବ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଗୁପ୍ତ ସାହେ-
ବକ୍ ବିଶ୍ୱର ଯଥାର୍ଥ ଅଟକ । ସଲ ୧୯୭୫
ବାର ବଜୀର୍ଯ୍ୟ ଓ ଆଜିନ କେବଳ ଯାତ୍ରୀର
ସ୍ଵରକ୍ଷା ଉବେଶରେ ହୋଇଥିଲ ତହିଁର
ଦିଲୁବାଦ ଏବଂ ଶେଷରେ ଯାତ୍ରୀପଦକି
ପ୍ରତ୍ୟେ ଲୋଖା ଅଛି । ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର
ଲୋକଙ୍କ ସକାଶେ ମିର୍ଜନପିଲ ପ୍ରକାର ସଧା-
ରଣ ଆଜିନ ଅଛି ଏବଂ ଉଦୟନସାରେ ସେମା-
ନର ହଲ ମନ୍ଦ ଦୁଃଖ ଯିବା । ଫୁଲେ ମାତ୍ର
କୁଟୁମ୍ବମାତ୍ର ଆଜିନର ହଟୁର ପରିବାର ପ୍ରତି
ଅବୈ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନ କର କେବଳ ଉପରତାର୍-
କୁମୁଦ ପୁଷ୍ପ ଆଜିନର ହାତେ କାମ 'ବସାଧର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଜିନ'ରୁ ଦୂର ନେଇଥିଲେ ପେ
ଇକଳ ବସାଧର ପ୍ରତି ତାହା ଖଣ୍ଡକ ଏବଂ
ବନସାରେ ଯାହା ପ୍ରତି ଆଜିନ ଲଗଇ
ନାହିଁ ଏବର ଦାନ୍ତମେଳକରୁ ଯର ସବା ଦ୍ୱା
ରେହିଥିଲେ । ବସା ସାହେବ ଆଜିନର ପ୍ରକୃତ
ଅର୍ଥ ଦୁଃଖ ଦେଇ ଯେମନ୍ତ ଅପଣାର ସ୍ତ୍ରୀର
କେବଳଜା ଓ ଦୟାର ପରତ୍ୟ ଦେଇ ଅଛୁ-
ଟୁ କେନ୍ତୁ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ
ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ତ ଦେବତାରୁ ରଷା କରିଅଛନ୍ତି ।

ପୁଣି ଉବାଲିବର ପାତର୍ଗାଳ

ଜଗନ୍ନାଥ ସତକରେ ଟାଙ୍କି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ନାନକରେ
ଜକାଇଲା ଦେବାର ଏଥୁ ମୁକେ ଲେଖିଲୁ
ବେ ଆଜଳର ଧର୍ମକଳାତାରୁ ଶାନ୍ତାପାଦ ହେ
ହିତୁ ସତକରେ ଦିନରୁ ମୈୟେ ଓ ତକାଇଲା
ବୁଦ୍ଧ ହେଉଥିଲା । ଅମୁମାନଙ୍କ ମାତ୍ରଯୁଦ୍ଧ
ସମ୍ବାଦଦାତା'ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କି ଏକଦିନ ଜକା-
ଇନ ଲେ ଦିର୍ଘ ଏଇକାରେ ଧର୍ମକଳ ପ୍ରଚାର
କିମେଣ ଅଛାନ୍ତି କରୁଥିଲା ଏବଂ ନିକଟରେ

ଧର୍ମଶାଳା ଚିହ୍ନରେ ବାପ କରୁଥିବା ଏକ ଧ୍ୟାନରେ ଶୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ତାହା ଦେଇ-
ରେ ଦୂରଗୋଟିଏ ଧାରୀ ପକାଇ ଅଛନ୍ତି । ଧ୍ୟାନ
ଏ ଅବସ୍ଥା ତାତ୍ତ୍ଵରଜ୍ଞାନାରେ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟ ହେଲା-
ଅଛି ଏକ ଜୀବାତ୍ମତମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମିଳି-
ନାହିଁ ।

ସେବେ ନିକଟ ଏବଂ ସ୍ଵାନରେ ସେତୁ
ପୋଷ୍ଟମାଧ୍ୱୟର ବାହୁକୁ ଚନ୍ଦ ମସରା ୧୧ ଶହ
ଏ ବିତରେ ତୀଗି ଉକାଇଛି ଠେଣା ନେବା
ଦେଇବା ଓ ବାହୁ ଉକାଇବା ବସ୍ତୁରେ ସାହୁଙ୍କ
ଦେଖାଇ ଓ ଘରୁଥାଏ ନିକଟପ୍ରମୁଖ ପାନବରରୁ
ଆଜୁ ବୁଝି କଥା କୌଣସିବୁପେ ରଖା ପାଇବାର
ଗର କିଛି ଦର୍ଶନରେ ଲେଖା ଅଛି । ଏହି
ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଉକାହରଣରୁ ଯାହୁ କଥାବାବ ଏହି
ଜଗନ୍ମଥ ସତକରେ ଉକାଇଲା ବୁଦ୍ଧି ହେଉଥିଲା
ମାତ୍ର ସୁରକ୍ଷା ଉପୋର୍ଟରୁ ଏହାଥା ପ୍ରବାହ ପାଇଅଛି
କି ନା ଅମେରିକେ ଅବରତ ହୋଇ ଲାଗୁ ।
ସାଧୀରଣ କଥାବାବ ଯେ ପୁରୁଷ ଅପଣା ଦୂର୍ଲମ୍ବନ
ଦେଇବାକା କାରଣ ସହ ପୃଷ୍ଠାକ ଏକାର
ପଥର ଲୁହୁର ଉଷ୍ଣମୁଖ ଉପସଥିରେ ବାନେବେଳେ
ପୁରୁଷ ଅନ୍ତରାକ ଚଳିବ ଗ୍ରେବ ଉକାଇବା
ମୋକଦ୍ଦମା ମିଥ୍ୟା ଧାରନ୍ତି କରିବା ଏବଂ
ବୁଦ୍ଧାର କଥାବା ଲେବକୁ ମିଥ୍ୟାସମ୍ବାଦ ଦେବା
ଅପରଥରେ ଦୟା ଦେବାର ଯେହିଁ କୌଣସି
କରିଥିଲେ ପର୍ବତରେ ଅବେଳା ଲେବ ଫଳପୁରୁଷ
ହୋଇ ସୁବା ଘୁଷିଲା କରିବା ଅସମ୍ଭବ ନୁହୁ
କର ଏ ସ୍ତରେ ଏକା ପୁରୁଷ ଉପୋର୍ଟ ଦୂପରେ
ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶ କର ଦୁର୍ବୁଲମ୍ବନର ଲାଟିକୁ ରହିବା
କରିବ ନୁହୁ ଅମେରିକେ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ବିନେବାର
ସାହେବ ଓ କରିବ ଓ ବାଲେବେଳେ କିମ୍ବା ମାତ୍ର
ପ୍ରେଟମାନକୁ ଉପସଥିବୁପେ ଅନ୍ତରେଷ୍ଟ କରୁ
ଅଛିଁ କି ଗତ ଦିନକ ଦର୍ଶକର ହିଂଜାମ
ସୁମରେ ଏକଷୟରେ ଯେହିଁ ପ୍ରବନ୍ଧକ ଲେବା
ଅଛି ବାହୁ ମନୋଯୋଗ ପଞ୍ଚତ ପାଠ କରିବ
ସହଶୋରୀ ସଥାର୍ଥ କେବିଅଛନ୍ତି କି ବାଲେ
ସବରେ ଜୟନ୍ତ୍ର ବିମ୍ବ ବାହେବ ମାନ୍ଦ୍ରେ
ଏବଂ ବାହୁ ଉକାହରନାଥ ପ୍ରଥମ ସମ୍ବାଦ ଯାଇଲା
ପ୍ରେଶ୍ରେଣ୍ଯ ସ୍ଵର୍ଗକେଳେ ବେମାନେ ବିଶେ
ଦିନୋଦୁହୁର ଉକାହରମାନକୁ ଆସୁବ କରି
ସିଲେ । ପୁରୁଷ ଲନ୍ଦାବକ୍ତର ଜେନରନ
ମନୋଷେ ସାହେବ ଖର୍ଚ୍ଚ ଜଣା କରିବା ଉପେଶରେ
ଯେ ବିନୋଦପୁର କବି ଦେଇ
ଅନ୍ତରକର ସବକାଗ ବାହୁ ଅଛନ୍ତି । ହୁଣ

ବାଥ ସଡ଼କରୁ ପୁଲିସ୍ ବଳ ଉଣା କରି ଦେବା
ସେ ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇଥାଏ କର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା
ରହଁର ପ୍ରତ୍ୟେ ପରିଚୟ ଦେଉଅଛି । ସୁରକ୍ଷା
ପରିବହନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁକୁ ଫେରାଇ ଅଣିବା ଅଥବା
ସମ୍ମରଣ ରଖା କିମେତ୍ର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିହର
ଉପାୟ ବନ୍ଦୀ ନାହିଁ ନୁ ପ୍ରୟୋଜନ ହୋଇ
ଅଛି । କୌଣସି କଠିନ ଉପାୟବାହୀ ଉକାଇଶର
ମୂଳ ଏହି ସମୟରୁ କାହିଁ ଦେବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ନାହିଁ କାହାରଙ୍କ ସଖୀ ଗୁର୍ବି ହେଲେ
ପାଇକୁ ପ୍ରତିକାର କରିବା ସମ୍ଭବ କଷ୍ଟକର
ହେବ ।

ମାନାଙ୍କ ଆମୁଶାସନ ପ୍ରଣାଳୀ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଗବର୍ଣ୍ଣର ଆସୁଶାସନ ପ୍ରଶାଳି
ବିଷ୍ଵାର ବିଷ୍ଵାରେ ସୂଧାମର୍ଯ୍ୟ ପାଇବା କାରଣ
ଗୋଟିଏ କମିଟି ନିଯୋଗ କରିଥିଲେ । କମି-
ଟାଙ୍କ ଉପୋର୍ଟପତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ
ପ୍ରବାଲିତ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ପ୍ରଦେଶର ଗବ-
ର୍ଣ୍ଣର ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଗ୍ରାମ ସାହେବ ସ୍ଥିର କରାଇଲୁ
କି ଯେଉଁ ନଗରରେ ଦିନଦିନ ଅଥବା ଅଧିକ
ଲୋକ ବାସ କରିଲୁ ସେ ସ୍ଥାନ ଯେବେ ନା-
ଏବ ଛଦ୍ମୟିଲଦାରଙ୍କ ପଦରୁ ଉଠା ନ ଥିବା
କଣ୍ଠରୀତି ହେବନ୍ୟ କରିଗୁରିକି ସଦର ମୂଳାମ
ହୋଇ ଥିବ ଚିବି ସେଠାରେ ମିଛନ୍ତି-
ପାଲିଟି ସାହାର ଦେବ ଏ ନିଯମଦାର ଅ-
ପାରଗଣ ୧୭ ଗୋଡ଼ା ମିଛନ୍ତିପାଲିଟା ଦୂରି
ହେବ । ସେ ସମସ୍ତ ନଗରର ନିବାରିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା
୨୫୦୦୦ ରୁ ଉଚ୍ଚ ଧର୍ମ ସେଠାରେ ନିବାଚନ
ପ୍ରଶାଳି ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ହେବ । ନିବାଚନ କରିବାର
ଅଧିକାର ଧଳ ଏବ ଶିଷ୍ଟର ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁ-
ସାରେ ଦିଆ ଥିବ । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାରଣ ବର୍ଣ୍ଣ-
ରଙ୍ଗେ ଝେଟି ମିଛନ୍ତିପାଲିଟା ମଧ୍ୟ ଏହି
ଅଧିକାର ପାଇବେ । ନିବାଚନ ପ୍ରଶାଳି ଯେଉଁ
ତାରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ହେବ ସେଠାରେ ନିବାଚନ
ସଂଖ୍ୟମାନେ ଅଧିକା ସହକାରୀ ସଙ୍ଗପକ ମନୋ-
ଧର କରିବେ । ସହକାରୀ ସଙ୍ଗପକ ନିଯମତା
ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ଏ ସମସ୍ତ ନିଯମ ଉତ୍ତମ
ବୋଲିଥିଲୁ ମନ୍ତ୍ର କଲେକ୍ଟର ମିଛନ୍ତିପାଲିଟିଙ୍କ
ବାରଣ କରିବାର ଯେଉଁ ସଧାରଣ ନିଯମ
ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଯେବେ
କାଳ ନ ପାରୁଁ । କମିଟି ଅଧିକା ଉପୋର୍ଟରେ
ଲେଖିଥିଲୁ କି ମିଛନ୍ତିପାଲ ବୋର୍ଡରୁ ଜି-
ଏର ପଥନ ହାବମଳ ଏକାବେଳକେ ଅନୁର

କର ଦେବା ହଲ ନୁହଇ । ଏହି ନିୟମ
ସାବଧାନ ଦୂରକ କରିଗଣଃ ପ୍ରଗତିର କରିବା
ଭାବ । ଶବ୍ଦିମେଣେ ଏହି କଥାକୁ ଯେତି
କହିଅଛନ୍ତି କି ସରକାରୀ କର୍ମକାରକ କି
ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସହକାରୀ ସାଧାପତି ହେବେ
ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦାତରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ-
ଭାବ ରହିବାର ନିୟମ ହୋଇ ଥିବାରୁ
ଜିଲ୍ଲା ବିଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ ଅନୁର କରିଦେବାର
ଆବଶ୍ୟକତା ବିଶେଷ ଅନୁଭବ ହେଉଁ ନାହିଁ ।
କିନ୍ତୁ କଥା ହେଉଥାଇ କି ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରଧାନ
ଦାତିମର ମତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲୋକେ ବିଶ୍ଵ କହି-
ବାକୁ ସାହସି ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ଅସ୍ତା-
ସନ ପ୍ରଣାଳୀ ସଫଳ ହେଉ ନାହିଁ । ଏପରି
ସୁଲେ ବସଂ ଏମନ୍ତ ନିୟମ ହେବାର ଭାବର
ସେ ମୁହଁନ ଆଇନ କରିଗଣଃ ଏକମ ନଗରରେ
ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ହେବ ମାତ୍ର ସେଇ ଠାରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ
ହେବ ସ୍ଥାନେ ଜିଲ୍ଲା ଦାତିମ ସାଧାପତି
ହେବେ ନାହିଁ ।

ମୋପବଲରେ ଆସୁଣାନ ଦିଧ ପ୍ରଗତ ସ-
ମର୍କରେ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥାଏ ବି ଗ୍ରାମ୍ୟ
ସମିତିକୁ ମୂଳ କରିବାକୁ ଦେବ ଏବଂ ଏଥିର
ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଗ୍ରାମ୍ୟ ପରାପର ଦେବେ । ଗ୍ରାମ୍ୟ
ସମିତି ଉପରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କରେଣି ଏବଂ ତହିଁ
ଉପରେ ଡିପ୍ଟୀ କଟ ବୋର୍ଡ ବା ଜିଲ୍ଲା ସମିତି
ସ୍ଥାପିତ ହେବ । ସନ୍ ୧୯୭୯ ସାଲର ଲୋ-
କିପଣ୍ଡ ଅଭିନାନ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଘର ଟାକ୍ତ
ଆଦ୍ୟ ଦେବାର ନିୟମ ହୋଇଥାଏ ସେହି
ଟାକ୍ତର ଟକ୍କା ଗ୍ରାମ୍ୟ ସମିତିଙ୍କ ଧାରୀ ହେବ ।
ଏଥବୁ ଏହି ଘର ଟାକ୍ତ ଆଦ୍ୟ ଦେବା
ସନ୍ ୧୯୭୩ ସାଲରୁ ଲର୍ଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ତ ଆଜ୍ଞାନୁ
ସାରେ ବିହିତ ହୋଇଥାଏ । ଲୋକଙ୍କୁ ଆସୁ
ଶାସନ ଅଧିକାର ଦେବା ସଙ୍ଗେଁ ସେ ଟାକ୍ତକୁ
ଯୁନିଟିର କରିବାକୁ ଦେଇଲେ ନୂତନ ଦିଧରେ
ଟାକ୍ତ ଦୂରି ହେଲେ ନାହିଁ ଏ କଥା ବୋଲି-
ବାର ବାଟ ରହିବ ନାହିଁ ଏହି ଏହି ଟାକ୍ତ
ଦୂରିକୁ ମୂଳ କାରଣ ଜ୍ଞାନ କରି ଲୋକେ ଆ-
ଅସୁଧାଶକର ଅଧିକାରକୁ ଆଦୌ ଅତର
କରିବେ ନାହିଁ । ଆମ୍ବଗାଳକର ଏକାନ୍ତ ବା
ସନା ଯେ ମାନ୍ଦାଳ ଜବାନ୍ତମେଇ ଏହି ଟାକ୍ତ
ବସାଇବାର କଳୁଗାଏ ପରିଚ୍ୟାଗ କରିବେ ।
ମାନ୍ୟବର ତ୍ରାଣ ଉଠ ସାହେବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବିଷୟରେ ଅନେକ ଉଦ୍ଦାରତା ଦେଖାଇଥାଇନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ଜିଲ୍ଲା ହାକିମଙ୍କୁ ସଭାପତି

କରିବା ଓ ସର ଟକ୍କୁ ପୁଲକୀବଳ କରିବାର
ଯୋଡ଼ିଏ କିନ୍ତୁ ଯୋଗି ଦେଇଥୁବାରୁ ସେପରି
ଦୂଦାରିତା କେବଳ ବନ୍ଦି ହେଉଥାଇ ।

ଦେଶର ପକ୍ଷୀସ୍ଥଳ ବିଷୟକ
ଆଳନ ।

ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବର ଆଜନର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ
ନାନାଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରକାଳପତ୍ର ଯେଉଁ ସାଥାରାଗ
ଦିଧ୍ୟମାନ ଖଣ୍ଡବ ଉହଁର ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥାଏଇ
ସଥା; ଜଙ୍ଗଳ ଅଦାୟର ବିଷ୍ଟି କିରୂପଶ
ପାଉଛି ଓ ହେସାବ ପାଉବା ଜଙ୍ଗଳ ଅମାନର
କରିବା ବାଜା ଜଙ୍ଗଳର ସୁଧ କିରିପୂରଣ
ପାଉବା ଉଚ୍ଚାଦି । ଏ ସମସ୍ତ ବିଷ୍ଟରେ ପ୍ର-
ଚଳିଛି ବିଦ୍ୟାରୁ ବିଛୁ ନୂଆ କଥା ବରିଅଛି ।
ଏହି ମଧ୍ୟରେ ପାଉଛି ଓ ହେସାବ ବିଷ୍ଟରେ
ବିଦ୍ୟ ଗୁରୁତବ ଅଟଇ । ଏ ପଞ୍ଚରେ ବିଧାକ
ହୋଇଥାଏଇ କି ପ୍ରକା ଜଙ୍ଗଳ ଦେଲା ମାତୃତ୍ବେ
ବାହୁଲ୍ୟ ବିବରଣ ସହିତ ଶୃଦ୍ଧିବ ପାଉଛି
ପାଉବ । ପାଉଛିରେ ସେ ଧର୍ମଥବା ଜନି ଓ
ଜମା ସମ୍ରକ୍ଷିତ ପ୍ରାୟ ସକଳ କଥା ଲେଖା
ଥିବ । ଜମିଦାର ଉପରଲିଖିତ ବିବରଣରେ
ପ୍ରକାର ଦେବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଉଛିର ଖଣ୍ଡେ
ଅନୁଲିପି ଅପଣା ସିରପ୍ରାରେ ରଖିବ । ଯେବେ
ଆଜନ ଲିଖିଛି ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ବିବରଣ ସହିତ ପାଉଛି
ନ ଦେବ ରେବେ ସେହି ପାଉଛି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜମିଦାର ସମସ୍ତ ଜଙ୍ଗଳ ପାଇଥବାର
ବିଶେଷନ ସୁରୂପ ଜ୍ଞାନ ହେବ । ପ୍ରକା ହେସାବ
ମାଗିଲେ ଜମିଦାର ଆଜନ ଲିଖିଛି ବିବରଣ
ସଂସ୍କରିତ ହେସାବ ଲେଖି ଦେବ ଏବଂ
ତହିଁର ଖଣ୍ଡେ ଅନୁଲିପି ଅପଣା ସିରପ୍ରାରେ
ରଖିବ । ପାଉଛି ଏବଂ ହେସାବ ଦେବାକୁ
ତୁଟି କଲେ ତାହା ଅପରାଧ ସୁରୂପ ଗଣ୍ଡ ହେବ
ଏବଂ ତହିଁର ଜମିଦାର ଉପରେ ୩ ୫୦୯ବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜରମାନା ହେବ । ଏପରି ରହିବ
ହେସାବ କି ପାଇଲେ ତହିଁ ସବାରେ ଲାଭେ
କର ଜମିଦାରଠାରୁ କିରିପୂରଣ କୈନ୍ତିପାରିବ ।

ଖରଣା ଅମାନକ ସମ୍ବଲରେ ଅଧିକ ନିପୁମ
ଏହିପର ହୋଇଥାଛି କି ଯେ ସ୍ତରକେ ଖରଣା
ପାଇବାର ପ୍ରକୃତ ସହାଯତାରେ ବନ୍ଦ ଏ ଫଳ-
ସ୍ତରେ ଉଚିତର ସନ୍ଦେହ ହେବ କିମ୍ବା ଯେ
ସ୍ତରକେ ଅନେକ ସରବଦାର ଖରଣା ପାଇବାର
ସହାଯତାରେ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଏକ-
ଟିକେ ପାଉଛି ପାପ୍ତା ଯିବାର ସୁମୋଗ

ନ ଥୁବ କିମା ଏପରି ସରକଦାରମାନେ ଜୁଗେ
ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ନିୟମିତ୍ତ କର ନ ଥୁବେ
ସେ ସ୍ଥଳେ ରହଇ ଅପଣାର ଦେଖୁ ଖଚଣା
ସରକାରୀ ମହିଳାମାରେ ଅମାନକ କରିବ । ଅ
ମାନଙ୍ଗ ଟଙ୍କା ପେଣ୍ଠି ହାଲମଙ୍କ ନିକଟରେ
ଦାଖଲ ହେବ ତାହାକୁ ଅଧିକାର ଦିଆ ଯାଇ-
ଅଛି ବି କୌଣସି ସ୍ଥଳେ ଉପସ୍ଥିତ ବିବେଚନା
କଲେ ଅମାନକ ଗୁଡ଼ଣ କରିବେ ନାହିଁ ଏହି
ଅମାନଙ୍ଗ ଟଙ୍କା ସ୍ଵପ୍ନ ଦାଖଲାରମାନଙ୍କୁ ଦେବା
ଅଥବା ଦେବାନୀ ଅକାଲତର ବିନା ନ ସ୍ଵଭାବିରେ
କାହାରକୁ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଅଧିକାର କରିବାର
ଅଧିକାର ଦିଆ ଯାଇଅଛି ।

ଦ୍ରିପର ଲିଖିବ ବିଧାନ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିଲୁ
ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରକାମଧରେ ପାଇବା ଠାଣ୍ଡ ଓ ଦେସା-
ବିମାନ ଟିକ୍ ରହିଲେ ଅଳେକ ବିବାଦର
ବାଟ ବନ ଦେବ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ଲାହିଁ ।
କେହିଁ ଜମିଦାର ଦୂର ଗୁର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରକା ସହିତ ଦେସାବ ନିକାଶ ଲ କରିବା ଓ
ଥାଉଛି ଦେସାରେ ବିଶେଷ ତୁଳିତ କରିବାର
ସମ୍ଭା ଦେଖା ଯାଉଥିଲୁ । ଏଥରେ ପ୍ରକାଳର
ବିଶେଷ କଷ୍ଟ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ ଦାନ ଦୁଆର ସନ୍ଦେହ
ଲାହିଁ । ଧୂଣି ପାଇପର ପାଇଁଚ ଜାନ କରିବା
ଏମନ୍ତ ସବକ ସେ କହିଁପ୍ରତି ଅବୋ ଅବାଲର
ଅଧ୍ୟ କରିଲୁ ଲାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ଦୁଃଖ ବିଷୟ
ସେ କେବେଳ ଜମିଦାର ଶ୍ରୀ ପାରମବେ
ପାଇଁଚ ଦେଇ କହିଁର ଅନୁଲିପି ଆପଣାଠାରେ
ରଖିବାର ଲିପମ କେତେ ବର୍ଷରୁ ଅତର ଥାଏ
ଅଛିଲୁ ଏବ ଏମାଙ୍କ ଏଥ୍ୟା ବର୍ଷରୁ ବର୍ଷ
ବର୍ଷର ହେଉଥିଲୁ । ପତରି ଜମିଦାରମନେ
ସୁନା ଏ ବିଷ କରୁଛରେ ମହାର କର ନ
ଥରିଲି କାରଣ ସମସ୍ତ ଦିବେଚନାରେ ଏ
ପ୍ରକାଳୀକ ସୁଧିଥାଜଳକ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କ
ଥାରଣା ହୋଇଥିଲୁ । କେବଳ କଥା ଏତିବ୍ୟ
ସେ ଅନେକ କ୍ଷତି ଜମିଦାରଙ୍କର ଏପରିଷଳେ
ତ ଲାହିଁ ସେ ଆମିତି ପାଇଁଚ ଲେଖି ଦେବ
ଏବ ହସାବ ରଖିବା ପାଇଁ ଜାରେ ମୋହରି
ରଖିପାରିଲୁ ଅଥବା ସେପରି ବିଦ୍ୟା ବା ଅବ
କାର୍ଯ୍ୟ କାହିଁ ସେ ଆପେ ଜାମିତ ପାଇଁ
ଲେଖିବେ । ଏମାନଙ୍କ ପରେ ଦଶବି
ମନ୍ଦ ବଡ଼ କଷ୍ଟକର ହେବ । ଏପରି ଏ
ଜମିଦାରଙ୍କ ପରେ ଏହି ବିଧମାନ କିଛି କିମ୍ବା
କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲୁ ଏବ ଯେତେ
ଅଳ୍ପ ସଦର ଜମିର ଜମିଦାରମାନେ ଏ କି

ମରୁ ନିଷ୍ଟଳ ପାଇବେ ତେବେ ଥାରୁ କାହାର
ବିଶ୍ଵ ଅପାର୍ଦ୍ଧ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଦଶମ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପ୍ରଥମାନ କଥା ଏହି ପ୍ରଜା ଅପଣା ଗୁଣ ଲମ୍ବେ ଭୁବନ ସାଧନ
କରିବା ଏବଂ ସେହି ଭୁମିରୁ ବେଦଙ୍କଳ ଦେବା
କାଳରେ ଭୁବନ ପ୍ରବାର ଭୁବନ ସତପରତା
ଦାଶ କରିବାର ବିଧାନ ଅଛି । ଏହିୟମ ଚୁଟ୍ଟି-
କ ନୂହଳ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଦଖଳ ସୁର୍ବ-
ବାନ ପ୍ରଜାର ଗୃଷ୍ମଭୂମି ଉନ୍ନିଜୀବ କମେ ଲିଲମ
ଦେବାର ନିୟମ ଅବାଧିରୂପେ ଜଣ ଦେଲେ
ବଜେଳାର ପ୍ରଜାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏ ନିୟମର ମହାତ୍ମ
ଅଥବା ଜୀବାଯିବ ଜାହିଁ । ଅଧିକାଂଶ ରଜତଦରଶଳ
ସୁଭୁବନହେବା ଏହି କେବଳ ବରଳମୁଳ ଭାନ
ଦେବଖଳ ହେବାକୁ ଦୟପ୍ରସନ୍ନ ନାୟକାଙ୍କ ଉନ୍ନିଜୀବ
ଜୀବାନିମୁମ୍ବ ସମୟରେ ଭୁବନ ସାଧନ ସମ୍ପର୍କୀୟ
ମତପୂରଣ ଅପେକ୍ଷା କରିବାରୀକା ପ୍ରତ୍ୟେକେ
ଏପ୍ରକାର ମତପୂରଣର ଦାଶ ଅଛି ଦେବ
ମାତ୍ର ଦେଶର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭୁମିରୁ
ଉତ୍କର୍ଷସାଧନ ବିଶ୍ୱରେ ଉତ୍ସବ ଦେବା ଏବଂ
ଆବଶ୍ୟକ ଯେ କଷ୍ଟପ୍ରାଣ ସାମାଜିକ ରଜତ
ସକାଶେ ଓ ମଧ୍ୟ ଦଖଳା ସୁରବାନ୍ତ ପ୍ରକାଶ
କେବେକୁ ଦେବଖଳ ହେଲେ ତାହା ସକାଶ
ଦିଶେଷ ଦୟ ଗରିବର ପ୍ରଯେ ଜନ ତଥା ଦରଶ
ଏହି ବିଧମାନ ଏହିପରି ମୂଳସୂର୍ଯ୍ୟରେ ଗା
ହୋଇଅଛି କି ଯେଉଁ ପକ୍ଷର ସବୁ ଅ
ଦେବ ତାହାର ଦୟର କରିବାର ଦାଶ ଅତିରିକ୍ତ
ଗର୍ଜନ ହେବ ଏହି ସେ କହିରେ ଅନୁକୂଳ
ଅନ୍ତରେ ହେଲେ ଅନ୍ୟଷ୍ଟ ସେହି ଭୁବନ ପାଇବି
ଏବା ଉତ୍ସବ ପରିମଳାଙ୍ଗେରୀ ହେବ ।
ଏବଂ ଦଖଳା ସୁରବାନ୍ତ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ
ଦୋଷିତା କି ତାହାର ଗୁଣ କମେ ପାଇବା
ତାହାଙ୍କ ଭୁବନ କରିବାର ଦାଶ ଅତିରିକ୍ତ
ହେବ ଏହି ସେ ଯେବେ ଏ ସୁରବାନ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟକାରକ ନ ହେବ ବିମା ଜିମି
କୌଣସି ଭୁବନ ସାଧନ କରିବାକୁ କହିଲେ
ସେ କହିବା ଉଚ୍ଚିତ କରିବ ଗେବେ ଜିମି
ଅପେ ସେହି ଭୁବନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ଏହି
ପ୍ରଜା ପକ୍ଷରେ ଏଥର ଠିକ ବିଷୟର
ଦୋଷିତା ଅର୍ଥାତ୍ ଭାବର ଗୁଣ କମେ ପାଇବା
କି ପକ୍ଷରେ ଜମିଦାରର ଦାଶ ଅଶ୍ଵଗର
ଏବଂ ଯେବେ ତାହାର ପ୍ରାର୍ଥନା ଥିଲା
ଜମିଦାର ଉପସ୍ଥିତ ସମୟରେ ସେ

କରିବାକୁ ମୁଣ୍ଡ କରିବ ତେବେ ସେ ଉପି
ଉଦୟ ଅପେ କରିବ । କେବଳ ରଙ୍ଗରହ
ବାସନ୍ଧର ପଞ୍ଚରେ ବିଶେଷ ବିଧାକ ହୋଇଥାଏ
ଅର୍ଥାତ୍ । ଏପରିବାର ଜୀବି ସକାଶେ ଏହା
ରଙ୍ଗରହ ଦାମ ଅମୁଗଣ୍ୟ । ଜମିଦାର କେବେ-
ବେଳେ ତାହାର ଡାକ ବସୁନ୍ଧରେ ଏପରି
ଉଦୟ ସକାଶେ ପ୍ରକାଶୁ ବାଧ୍ୟ କରି ପାରିବ
ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଜମିଦାରଙ୍କାର ଦୂରେ
ଉଦୟର୍ଥସାଧନ ହେବ କେବେବେଳେ ସେ
ପ୍ରକାଶରୁ ବୁଦ୍ଧି ଲାଭକାରୀ ନେବାହୀନ୍ତି ରହିର
ସମ୍ମୁଖୀ ପଳକ୍ରୋଗୀ ହେବ ଅଛି ପ୍ରକାଶର୍ଥ
ଉଦୟର୍ଥସାଧନ ହେଲେ ସେହି ହୃଦୟ ପର୍ବତ
ଫଳ ଲୋଗ କରିବ ଏବଂ ବିଶେଷ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତିକା
ଦେବଶଳ ହେବା ସମୟରେ ରହିର ଜନି
ପୂରଣ ପାରିବ । ଗଜି ସୁରବାହୁ ପଳା ଆପେ
ଯେହିଁ ଉଦୟର ସାଧନ କରିବ ରହି ସକାଶେ
ବୃଦ୍ଧି କମା ଦେବ ନାହିଁ ବୋଲି ନିଯମ ହେଲେ
ଅଛି ସୁତରଂ ରହିର ସମ୍ମୁଖୀ ପଳ ସେ ରୋଗ
କରିବ ଏବଂ ସାମାନ୍ୟ ରହିବକୁ ବେଦଖର
କରିବା ପଞ୍ଚରେ ଜମିମାର ପ୍ରତି ସେହିଁ ଅଟଳ
ବିଧନ ହୋଇଥାଏ ରହିବେ ସେ ପ୍ରକାର
ପ୍ରକାଶ କରା ପାରିବ । କାହାରେ ଜମିଦାର
କୌଣସି ବିଶେଷ ଚାଲୁହାର ପ୍ରକାଶ ଏକବୁ ଏକ
ସମସ୍ତ ଫଳରୁ ବୀର କରିବ ଏହିପରିଲ ନିଯମ
ହୋଇଥାଏ କି ଯେହିଁ ବୁଦ୍ଧିହାର ଜମିଦାର
ପ୍ରକାଶ ଆପଣ ମୃତ୍ୟୁ ଦୂରକ କରି ଦେବ
ନାହିଁ କମା ଯତ୍ତିର ପ୍ରକାଶ ଦେବଶଳ ହେଲେ
ନିକପୂରଣ ପାଇବ ନାହିଁ ଏପରି ତୃତୀ ଅଧିକ
ହେବ ।

ଏହି ଅମ୍ବାୟୁରେ ଜୀମି ମଧ୍ୟ କରିବା, ଅଗ୍ନି
ଶାର କଷ୍ଟୀ ପ୍ରିଯ କରିବା ପ୍ରକାଶୁ ବେବଜନ୍ମ
କରିବା ଲଭ୍ୟଦ ଦେବତେଷୁତିଏ କଷ୍ଟୀ ଥିଲୁ ।
ସବଳ ପ୍ରକାଶ ଜୀମି ଅର୍ଥାତ୍ ରାତର ଲାଖରଙ୍ଗ
ଭବ୍ୟଦ ମଧ୍ୟ କରିବାର ଅଧିକାର ଉତ୍ସନ୍ମାନକୁ
ଦୟା ଯାଇ ଅଛି । ପ୍ରକାଶ ଯେପ୍ରକାଶ ପ୍ରିଯେ
ଜୀମିଦାରକୁ ଅଜଣା ଦେବ ଗହୁର କମାଳ
କରିବାର ମମତା ଦେବନ୍ୟ ଉପାର୍ତ୍ତକୁ ପରିଦ
ହୋଇଥିଲୁ କେତେ ପ୍ରକାଶ ସ୍ଵର୍ଗିତି କରିଲୁ
ଏକ ଦେଶାଗ୍ରହକୁ ମାନ୍ୟ କରି ଦୋଷ ଏହି
କଷ୍ଟ ସକାଳେ ଦୟାବନୀ ପ୍ରିୟ କରି ଦେବେ
ଦେହବନ୍ଧନା କିମା ଏକ ବର୍ଷ ଜୀମି ଧର୍ଯ୍ୟାକ୍ଷମ
ଶକ୍ତିରୀ କାହା ସକାଳରେ ରାତର ଦେବତାଙ୍କ
ଦେବ । ପରିଶେଷଜତେ ଏହି ଅମ୍ବାୟୁରେ ବିମାନ

ହୋଇଥାରୁ କି କୌଣସି ମାନ୍ଦାଳ ବା ସିକମ୍ପ
ଦକ୍ଷିଣାତ୍ମକ ଅନେକ ସରବଦାର ଥିବାରୁ
ଯେବେ ଜଳମାଲ ଭାବାବଧାନର ଅସୁଧା
ଦୁଆର ଅଥବା ଗଢ଼ାର କୌଣସି ଅଂଶିଦାରର
ନାହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୁଆର କେବେ ଜଳସାହେ-
ବଙ୍ଗଠାରେ ଜଳାର କଲେକ୍ଟର ବିମା ମହାଲ
ଦିଶେଷର କେହି ସରବଦାର ଅବେଦନ କଲେ
ସେ ମାଲକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନୋଟିସ ଦେଇ ଜଣେ
ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟାଧିକର ସେମାନଙ୍କଙ୍କୁର ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ
କରଇବେ ଅଥବା ଆପେ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ।
ଏହି କର୍ଯ୍ୟାଧିକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ ଝୁକ୍ତି ସେପର-
ମାଣ୍ଡ ହେବ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହୋଇଥାରୁ । ଜଳ
ଅଦାଳତଙ୍କୁ ଏହି କ୍ଷମତା ନୂହନ ଦିଲ୍ଲୀ ଯିବା-
ପର ବୋଧ ହୋଇ ପାରେ ମାତ୍ର ବାସ୍ତଵରେ
ତହା ନୁହଇ କାରିଏ ସକ ୧୯୨୨ ସାଲର
ପାଇଁ ଆଦଳତାର ମଧ୍ୟ ଅଦାଳତଙ୍କର ଏହି
କ୍ଷମତା ରହିଥାରୁ । ସଂଶେଷରେ ଏହି ଅଧ୍ୟ-
ଧୂର ୧୯୫ ଥାରରେ ବିଧାନ ହୋଇଥାରୁ କି
ଅଦାଳତର ତିକ୍ତି କମେନ କ ହେଲେ କୌଣସି
ରହିଛି ତାହାର ଧରିଥିବା ଜମିଗୁ ଉତ୍ତେଦ
କରି ଦିଯାଯାଇ ପାରିବ କାହିଁ ।

ଏ ଅଧ୍ୟାୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର କିଛି
ଦେଖୁବ୍ୟ ନାହିଁ । ପ୍ରକାଶ୍ୱ ରକ୍ଷା କରିବାର
ପର୍ଯ୍ୟ ଉପାୟ ଏଥରେ ଦେଇଅଛି ଏବଂ
ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନକାରୀଙ୍କର କୌଣସି ବିଶେଷ କ୍ଷତି
ଦେବାର ଦେଖା ଯାଉ ନାହିଁ । କେବଳ ଅୟ-
ବିଧା ଏଇକ ଅନୁଭବ ହୁଅଥିଲେ ସେ ସକଳ କିମ୍ବ
ମୂରେ ଅଦାଳତର ସାଦାୟ ଆବଶ୍ୟକ ଦେ-
ବାରୁ ମାମଲର ବିଟ ଅଥବା ପ୍ରଗମ୍ପ ହୋଇଥାଏ
ମହି ତତ୍ତ୍ଵା ନ ଦେଲେ ମୀମାଂସାର ଅଳ୍ପ
ସହାୟ ନାହିଁ ଏବଂ ଏମନ୍ତ ଆଶା କରିପାଇ
ପାରେ ସେ ଏ ସମସ୍ତହାର ପ୍ରଥମ ମାମଲ
ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେହେଁ କିଛିକାଳ ଭରାରୁ ଜମିଦାର
ଓ ପ୍ରକା ଅପଶା ସହାୟକାର ଉଭୟମରୁପେ
ମୁହିଁଲେ ଅଦାଳତର ଅଶ୍ୟ ନେବାର ପ୍ରସ୍ତୁ-
ତନ ବିଦ୍ୟ ଉଚ୍ଚା ପଡ଼ିବ ।

ପ୍ରାଣାଦିକ ସଂବାଦ ।

କାର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ କଲେକ୍ଷଣ ଉପରେ ଅଛି, ଯାନ୍ତିକି ସାହେବ
ଏ, ସ୍ଥିଥ ସାହେବଙ୍କ ଅନୁପ୍ରତିତ କାଳ ସକାମେ ଓହଶାର
ଏହଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ନିସାର ଦୋଷାଲାପରେ ।

ବକ୍ରଲ, ଫର୍ତ୍ତାଳମ ସାହେବ ଶୋଇଖାର କୁଳସ୍ଥଙ୍ଗେ
ଏଇ ସବ ପ୍ରେସ୍ଟ ପଦରେ ବାହାଲ ହେଲେ ।

ଶାୟ ମଧ୍ୟମୁଦ୍ରା ଦାସ ଏମ, ଏ, ଉତ୍କଳ ଏବଂ ବାହୁ
ଜ୍ୟାମନ୍ୟନର ଘୟ ମୁଦ୍ରା କମିଟାର କଟକ ମିରଲିଷ୍ଟେପାଲିଓର
କମିଶନର ନିପୁଣ ହେଲେ ।

ଶାରୁ ଗଧ କାଥ କମ୍ପ ତେଣାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରହିଥିଲାକିନା
ଏହି ଦିନରେ ମସଠାରୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରୁ ପଢ଼ୋଲାନ୍ତି
ପାଇଲେ ।

କେନ୍ଦ୍ରାପଥାର ମିଶନକିପିଲ କମିଶ୍ନ୍ଯାରମାଙ୍କେ କମିଶାର
ବାରୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଭୂମରକରଙ୍କୁ ଅପରାଧ ପ୍ରତିକିଧ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପଦରେ ମନୋଜନ କିମ୍ବାକୁ ବଜୀୟ ଗର୍ଭମେଣ୍ଡ ତାହା
ଆମମେତକ କଲେ ।

ଗଞ୍ଜାରେ ଏହି ପ୍ରକାର ଝିହିବା ହୋଇଅଛନ୍ତି ସେ ବାଇଗରଣ
ଓ ଅଚନ୍ଦ୍ୟ ଗରୁଦବୁ ଖାଲ ନିକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଦୁଇର ଗତ ବଢି କହି ସବୁ ଯଠାରେ ହେଉଥିଲି ଅର
ମୋଶରେ କହୁ ମାତ୍ର ନାହିଁ । ଅଜ ଉଚ୍ଚରେ ଉପା-
ମାନେ କହୁଣ୍ଟି ଲଜଳ କଲକୁ ଯିବାର ନାହିଁ ।

ମାରଶାମାଇ ଅଛଳରେ ବସନ୍ତ ଘେରେ ଅନେକ
ବୋଲୁ ମର ଗଲେଣି ଏମନ୍ତ କି କଥ ସପ୍ରାତରେ ୧୫୦
ପର୍ବତ ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇଥିଲା ।

ଶୁଣନ୍ତର ତରପରେ ଲୋକଠା ସେଇ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ ହେଉଥିଲା ।

ବନ୍ଦାସୁଲିର ଏକ ଗଣ ନିଶିକାତ୍ରବଳ ଶିଷ୍ଟକ ଶନ ଓ
ପରିବାରକର୍ତ୍ତର କଥା ସହ ଜ ପାଇ ଅର୍ଥାତ୍ ପଡ଼ା କଷୟରେ
ଅମନୋଯୋଗିତା ଦିଷ୍ଟିତରେ ଉତ୍ସନ୍ନ କାମ ସହ ଜ ପାଇ ସୁଲ
ନିକଟ ଏକ ଅସ୍ତ୍ର ଦୃଷ୍ଟରେ ବଢ଼ି ଦୂରପ୍ରତିର ସମୟରେ
ତୁମଙ୍କରିଛୁ ତାର ପାଇ ଦେବ ଅଛି ।

ପଞ୍ଚାକେ ଗୋଟିଏ ସମୟ ଦୋକାନ ଦୋଇଅଛି ।

କନ୍ଦିକା କିଞ୍ଚାର ବହୁଶାମ ନିବାସୀ ବହୁମାଳ ପଲକ
ଜାମଧେଣ କନ୍ଦିକ ବ୍ୟକ୍ତି, ଅପାରା ଶୁଣ ବାମନାରେ
ଆଗ୍ରହେବୁର ମହାଦେବଙ୍କ ଅମୃତକୁ ପଢାଇ ହେବ

ଦେବାକୁ ମାନସ କରିବିଲୁ, ତାହାର ଯେହ ମଜ୍ଜାଦାରୀ
କିମ୍ବା ହେବାରୁ, ଜୈଶ ମନ୍ଦର ତା ୨୦ ଦିନରେ ମାନସିକ
ଦେବ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅମ୍ବାଦଶ୍ଵାବ) ହେବ, ଉଚ୍ଚ ମହାଦେବଙ୍କ
ନବତଳ ଘନମ ବରିଦାର; ଏହ ସେଠାରେ ବନ୍ଧୁମନ୍ତର
ଦେବ ଓ ମୂଳାଦାରୀ ଦେବ ଖର କେବର ଅବଶିଷ୍ଟରୀ
ତାହାର ସ୍ଥିରମାନଙ୍କ ସବାରେ ଦେଇ ଅପାର ଗରିବ
ଅସ୍ଥିର, ସେଠେବେଳେ ଗାନ୍ଧୀ ଜ୍ଞାନକ ମୌଳିକ ନିଲ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକରିତ ହୃଦ ତେବେଳେ ଅକ୍ଷ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିହୋଇ,
ଏହ ବନ୍ଧୁମାନ ହେବାରୁ ବନ୍ଧୁମାନ ମନ୍ଦର ମହାଦେବର
ସୁରଥର ଓ ଦେବାଜଳର ଏହ ସହବାଇକ ଭବିଷ୍ୟ ପୋତଣ
କାର୍ଯ୍ୟର ଅବ୍ୟାହତ ପାଇବ । ଉପରେ ଗୁରୁତାର
ଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ସୁରଥ ଏହ ସମ୍ମାନ ପାଇ ଜ୍ଞାନ ମାନ୍ଦରା କରି-
ବାରୁ ଉଚ୍ଚ ଘନରେ କେବେକ ଶତ ଅଛି ମାନ୍ଦନା ହେବ,
ଯେହେତୁ ସୁରଥ ତଥାରୁ ସମୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି
ହୋଇଥାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶନ୍ନିମାନେ ତାହାର ମାତ୍ର ଗର୍ଭିତ
କରିବିଲେ ।

ଏ କିଶୋର ସିବେଳାମବ ମୌକାରେ ମା ହସ ହୟସର
ଗୋଟିଏ ପିଲାକୁ ତାହାର ମର୍ଦ୍ଦାରୀ ହାରରେ ଶୁଅର
ଗୋଟିଏବୁ ଯାଇସନ ଏଥ ମଧ୍ୟରେ ଏଥ ଜାତ ଶୁଶ୍ରାଵ ଅବି
ରତ୍ନ ବାକିକାଳୁ କିଙ୍ଗଳ ମଧ୍ୟକୁ ଟାଣି ଦେଇ ପ୍ରାଣନୀତି
କର । କି କ୍ଷୟାତିକ ବ୍ୟାପାର ଅଛେ । କାଳରେ ବିଲେଇ
କୁଆ ମଧ୍ୟ ନେଇ ଯାଇ ପାରେ !

ଗତହୟାରେ ପାତସୁରରେ ବୁଝି କଲାମ ମାନ ଦୂରଦଳ
ହେବ ପୁନରୟ ଦୃଷ୍ଟି ଅରମ ହୋଇ ଘସଳ ଅଛି ପଥରେ

ଦଶେଷ ଉପକାର କରୁଥିଲା । ଏବର୍ଷ ଅକାଳ ଯୋଗୁଁ ହିତେ
ଶୀଘ୍ର ଆଡ଼ିମାନେ ଅସୁନ ଅଗାମ ଅଦୟାବିଧ ତେବରଠା
ଦେଖି ଏକଗରରେ କିମ୍ବା କ୍ରିକେଟର ଚଟମାନଙ୍କରେ
ପ୍ରତ୍ୟେଷ ହୋଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଶାଶ୍ଵତ ପୁଷ୍ପକରୁ ଶୁଳକ ମୂଲ୍ୟ-
ରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଇଥିବାରୁ ଦେଇମାନେ ଅନନ୍ଦରେ ବାକିଯାଏନ
କରୁଥିଲା । ତିଥିଆ ପ୍ରଗନ୍ଥ ଅନ୍ତର୍ଗତ ମାସକୁ ଶ୍ରମରେ
ଏକପାଇ ଅପଣା ଶାରୁ କୌଣସି କାରଣରେ ମାରୁଁ ମାର
ପକାଇଥିବାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧାବ ଲକ୍ଷ ହୋଇ ଦିନ୍ବୟବ୍ୟାହରେ
ଅଛି । ନିଧୁରି କିମ୍ବା ଉନ୍ନତାର ଜଣେ ପାଇକ ଏକ ଶାରୁ
କଟୁନିରେ ଗୁରୁତର ଅଦାଳ କରିଥିବାରୁ ସୁରବକାରୀ ଗୁରୁତର
ହୋଇ ଅଛି ହାତଗରେ ଅଛି ମେ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଲଙ୍କ କୁଳ୍ୟ
ବିଥାବାରୀ କରୁଥିଲୁ ଓ ଅପଣା ଜବାବରେ ଦୋଷ ଶାକର
କରୁଥିଲା ।

ଏ ସବୁତିକଣ୍ଠର ଶ୍ରୀପୁର ଦାତର ବକ୍ରବ ସବୁତିଗୋଟିଏ
କଟକ ସହର ମୁକାମର ଶାଖାପ୍ରଦିତ ହେବା କାଳରୁ ଏଠା
ମେରାଜିପାଇଛିଟିକ ବନ୍ଦୟ କେନ୍ଦ୍ରରମେନ୍ଦ୍ର ପଢ଼ିଲ୍ଲାଙ୍କ ହୋଇଥାଏ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଚ୍ଚ ପଦରେ ବାହୁ ରଘୁନାଥଗୋପ ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରେକ୍ଷଣ
ଟର ନିର୍ମତ ହେବା କାରର ମନୋମତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
ଏଠା ମେରନିର୍ମାଣକ ଅର୍ଦ୍ଧ ପୋତିବାରେ ଅଛେକ ଗର୍ବ
ଦେବ ହରକରରେ ପଢ଼ିଅଛନ୍ତି । ଯେହିଁ ମାନେ ଶାକ୍ଷ୍ଵ ଅତାୟ
କରିଥିବାର ପାଇଗା ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଦାହୁ ପାଇ
ଅଛନ୍ତି ନିର୍ମତ କେତେବେଳେ ଶାକ୍ଷ୍ଵ ଦେଇ ପାଇଗା
ଦେବିବାରୁ ଦୋହରା ଦେବାରୁ ଦାପାତ୍ର ହେଉଅଛନ୍ତି
ଏହିକାର ରହିବାରେ କତ ସନ୍ତର ବାଲୀ ଶାକ୍ଷ୍ଵର ସଙ୍ଗ୍ରହ
କୁପେ ତଥାର ବରି ହାଲ ସମ୍ବଲ ନୂତନ ବନୋକ୍ତର କରିବାର
ଉଠିବ ଥାଏ ।

ପୁରୁଷେ ଉମ ପିତାକୁ ଜଣାଯାଏ ସେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଗୋଟିଏ
ବାବା ବନ୍ଦିଲୟ ଶ୍ରାପିତ ହୋଇଥାଏ ଏହି ବସନ୍ତ ଶୋଭା-
ମାନେ ତର୍ହୁଁ ରେ ପ୍ରେସ୍‌ର ଦିନକାର ଅଳ୍ପକ ର ପାଇ ଅଛନ୍ତି ।
ବଢକ ମିଳନିବେଗ ଲାଙ୍କିଲ ଦୃଶ୍ୟରୁ ପୂର୍ବବୟମାନେ ଅନୁମ-
ରଣ କର ଅଛନ୍ତି କ ? ଅନୁମାନକ ବବେତନାରେ ଅନୁକୂଳ
ବେଶୀ ଦିଲିବ ସବୁ ରେ ସ୍ଵର୍ଥକ ବିଦ୍ୟାକୟୟ ହୁଏକ କରିବା
ରୁହି ।

ଏବର୍ଷ ଅକାଳ ପତିଭାବୁ ସ୍ଵରରେ ଶାମିଦିନରେ ବିଦ୍ୟୁତ
ଦୂରୀ ପଡ଼ିଥିଲା । ଶାନ୍ତାବାହୀ ଉତ୍ସମରୁପେ ନିର୍ବାଚିତ ହେଉ
ଏବଂ ଦେବୁଣୀ ମାନିଷେଷ୍ଟ ବାବୁ ପ୍ରାଣକୁଟି ଶାସ୍ତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ
ବନ୍ଦହାତ ପାଇଲା ।

ବାଲେସୁରର ବଢ଼ନ ମାତ୍ରାରେ ଗୋଟିଏ କେତୀବାର
ଶ୍ଵାସ ହେବାର ପ୍ରୟାବ ହେବିଥିଲା । ଏହାକାବ ତୁଳିଯା
ମୁଖମାନ ବାଲକଙ୍କ ଶିଥାର ଦିନ ମୁଖ୍ୟା ହେବ । ତେଣାର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବର ପ୍ରଧାନ ନିରାରେ ଗୋଟିଏ କେଣ୍ଠିଥ
ବହାବାସ ହେଲେ ବଢ଼ ମୁଖ୍ୟା ହେବ । ସେଇର ବୌଦ୍ଧର
ବକୋକସ୍ତ ଅବଧି ନ ହେବା ହୃଦୟକ ଚନ୍ଦ୍ର ଅଛି ।
ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ରିତେ ହେବ ।

ମୁଣ୍ଡ କରିବାର ଶାଖା ପିଲାଇବାର ଦିନରେ କାଳ ଅନ୍ଧ-
ମୁଣ୍ଡ କରିବାର ପଥସାହାନ୍ତର ଯୋଗର ବମ୍ବାରିଏବୁ ଶାଟ-
ପିଲାଇବାର ଦେଇ ଶୀ କିମ୍ବାକର ପଞ୍ଜୀ କୁଠା କରିବା କମିଲ
ବନ୍ଦରତାରେ ଅନୁଭବ ଚଳେ ଯେଉଁ ପ୍ରତ୍ୟାକ ହାତରେ
ଦେଇ ବନ୍ଦରମେଘ ରହୁଣେ ସଫଳ ପ୍ରଦାନ କରି ଅଛନ୍ତି ।
ଅଛି ଉତ୍ତର ବନ୍ଦର । ମାତ୍ରାକରେ ଏହି କୌଣସି ସତର
କଥା କି ସାରେ ନିଧି ଘାମାନେ ସାଥାରିବ କଲେବରେ
କିଷାମର କଥି ପାରନ୍ତି । ଏ ବସନ୍ତରେ କରିବା ବେଳାଳ
ପକ୍ଷରୁ ପଞ୍ଜାବ ମାତ୍ର ଏହିକର୍ତ୍ତା ରହୁଣ୍ଟି ବନ୍ଦୋବ୍ଦୀ ଦେବ-
ହୋଇ ଦେଖାଯାଇ ।

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ସୁଲାବ ଜନସ୍ଵପ୍ନେହିତ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ
ଦୂର୍ବ୍ୟାଳକଳିତ ଗୋଟିଏ ମୋହଦମାର ଉତ୍ତରିତ କର
ଅଛି । ଯୁଦ୍ଧମାତ୍ର ପଣେ ମେଳ ଅପଥା ସୁଅର ଘେର
ଦ୍ରାବିର ଶୋଇଥିବ । ବୁଝ ଅର୍ଥ ସବକ ନିତ୍ଯ ସହିତର
ଦେଖିବ ସେ ପିଲାଙ୍କ ସେ ଫାନିର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୋଇଥିବ ।
ଏ ଦୟାମାତ୍ର ଡାକତୀକ ବିଲାର ଅନେକ ମେହେ
ଦୁଇ ହେଲେ ମାତ୍ର ଅନୁଷ୍ଠାନିରେ ବିଲହିତର ବୌଦ୍ଧମୈ
ରଦେଖି ମିଳିବ ନାହିଁ । ଚାହୁଁ ସୁରକ୍ଷାଟ ହାନିକ
ଦେତାର କାହେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ପାଦବ ହେଲା । ପୁଣିଆ
ଅକୁଆ କାହେ ଦେବତକ କିମ୍ବା ମହୀ ହାତ ଦୟା ପରେ
ବିଲହିତର ପିଲା ବିତାପୁ ଅର୍ଦ୍ଦର୍ଥ ହେବାର କରିବ ସେ
ହେତୁ ହାନିକାହେ କହି ଦେଇଅଛ ଏବେ ଅନୁଷ୍ଠାନିର କାଳେ
ଦିବିକରୀ ସ୍ଥାନିଶୀଳ ଶବ୍ଦ ନିରାପଦିତ । ଅନୁଷ୍ଠାନିର
ସ୍ଥାନିଶୀଳ ମଣିଶ୍ଵର ଶର୍ଣ୍ଣି ମିଳିବ ତ ହେତୁ କାଳରେ
ପାର୍ବତୀ, ଜାରି, ମରିଲ, ହଳାଖ ଏ ଇନ୍ଦ୍ରନିଧି ପଢିଷ୍ଠାନ
ଦେଖାଇଲୁ ମୁରକାନ୍ତର ବଦ୍ଯ ସଥାର୍ଥ ବୋଲି ପ୍ରତ୍ୟେ
ହେଲା । ମାତ୍ର ପାପଦଖା ସଦିତରେ ହରିକାର ଦୂରିତ
ଦେବକେ ପୁଣିଆର ବଦ୍ୟ ସଥାର୍ଥ କେବି ପ୍ରତ୍ୟେ କଲେ
ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ମନରେ ବିଦୁତ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ ହେଲା ଏହି
ପୁଣିଆର ଦେବତାର ଏ ପଳ ଜାରି ହୋଇଥାଏ ପଣେ ସତ୍ତା
ହୋଇ ହୁବିଲ ନାମ ପଦ୍ମବିଲେ । ସେ ଦୂରିତର ଘେରକ
ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଥାବାର ପ୍ରକାଶ କଲା ମାତ୍ର ସେ
ଦୂରିତର ଦେବ ଧୂତ ଦେଖିଲେ ବିହିହିଁ ନିର୍ମିତ ଦେବ
ନାହିଁ । ଅବଶେଷରେ ପେର ସତ୍ତାରେ ହୃଦୟବାର ସପଟିତ
ଦେବ ସେହି ଦଶର ଗୋଟିଏ କାଳକର ମାତ୍ର ପରିଦ
ଅତି ହୃଦୟ ଏ ଲଭିତରେ ଦିବ କର ଯୁଦ୍ଧ ସୁର ଶୀ ପ୍ରକାଶ କଲା । ଏବେ
ସୁରପୁଣିଆର ମୟୁଗାୟ ପୁରିତମ୍ବା ଧୂ ପରିବ ଏବି
ଏ ଦୋଷ ପ୍ରାଣର କର ସମ୍ବାଦ ପ୍ରାଣବିଦ୍ୟା ସମରରେ
ଦାନବର ଶାନ୍ତିରିତ ଦରିଥାର ବୌଦ୍ଧ ଜଗନ୍ନାଥ କରି—
୫୦ବେ ଏଥର ଦେଖିଲେ ସେ ଦରମାକର ମନରେ
ଦ୍ୱଦ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରିଦିଲା ପର କେତେହୁଳ ଜାମାର ଥାଏ ।

ଅସ୍ମୀଏ କିଥ ସାହିତ୍ୟର ନିର୍ମଳ ପାତା ଏବଂ ସାହିତ୍ୟର
ମନ୍ଦରେ ଲାଗୁ ଯାଇବା ଜଗତ୍ସେଷେବକ ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତା ରାଧା କାନ୍ତାର
ଦୟ । ଏହରେ ପୂର୍ବ ହତୋରୀଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଗତରେ ଦୟରେ
ମନ୍ଦରେ ତା ଏହିରେ ନିର୍ମଳ ସାହିତ୍ୟ ହୋଇ ଚାହେନ୍ତିର
କବିତାର ପାଇବା ହୋଇଥାଏ । ନିର୍ମଳ ବିଶେଷଜ୍ଞାନେବଳୀ
ପ୍ରକାଶବାଦକ ଦେଖେବୁଛି ଏ କର୍ତ୍ତାର ଧର୍ମ ଦେଖ
ପରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମନ୍ଦରେ ଉତ୍ସାହ କିମ୍ବା ଧର୍ମ
ହୋଇଥାଏ । ସୁରକ୍ଷା ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ହୋଇ ଯାହା ବିଶେଷଜ୍ଞ
ମନ୍ଦର ଭାବର ମୁକ୍ତିଶୀଳରେ ହେବାକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ହେବାକ ।

ଏହି ଫାଟି ନୟହାର ଏ ଅନ୍ଧରେ ସାହିତ୍ୟର ହୃଦୟର
କବିତାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । କେବଳମୂର୍ତ୍ତି ଲେଖି
ଅନ୍ଧରେ ସେ ଉତ୍ସାହ ଅଭିନବଶିର୍ମ ହୋଇଥାଏ ଆତ୍ମବଳୀ
ଶିକ୍ଷାର ଉତ୍ସାହ ପୂର୍ବରେ ବିଶେଷଜ୍ଞାନର ସାହିତ୍ୟରେ ମୂର୍ଖ
ହୋଇଥାଏ ସେ ଅନ୍ଧରେ କାହାକୁ ଅକାର୍ତ୍ତବ୍ୟର ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଭୁଲ୍ପେରୁଥିଲୁ ପଢ଼ାବାଟ ହୋଇଥାଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନ
ଦେହ ସୁଖିଲେ ନାହିଁ । କର୍ତ୍ତାର ପଢ଼ାବେ ଗାହା ଏହି
ପ୍ରକାଶ ପଢ଼ାବୁ ହେବାର ଦେବ ପରିବର୍ତ୍ତନର ପାଇସ୍ତବ ତାହା
ମନ୍ଦର ମନ୍ଦରର ଲାଭିଥ ପରିବର୍ତ୍ତନେବେ ତଳକ ବିଶେଷଜ୍ଞ
ମନ୍ଦରର ପରେ ଲାଗା ମିଳି ।

ଏହାଲିଦର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ହୋଇଥିବା କଷ୍ଟୟ ଗତ ସପ୍ରାତରେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଉପାଦ
ଥିଲୁଁ । ବର୍ଷମାନ ଅକ୍ଷୟର ହେଲୁଁ ଯେ ଶରୀରରେ ତ୍ରଖାନ
ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟ ଓ କଳ ବନ୍ଧନକାମ ଏକମନ୍ତ୍ର ହୋଇ ହୋଇବ
ସାହେବଙ୍କ ନୟ ରହ କହି ଅଷାମାକି ମୂର୍ତ୍ତି ପ୍ରଥାକ
ବିରାମଙ୍କ ।

ତାର ସମ୍ବାଦରୁ ପ୍ରକାଶ ସେ ସୁଧୟକ ତାଲିରୁ ବିହୁରା
ବେଳକ୍ଷାର ଅନ୍ଦେକିର କରିବାର ପ୍ରତ୍ୟୋକ ହେଉଥିଲା ।
ଏଥରେ ବିବାହର କାହାକର କାହାପାତା ସବୀ ଗଠିବା ।

ଶ୍ରୀଚାମ୍ବନୀ ପତ୍ରିକା ଦୟାବାହି ଗଠ ଦିଲମଣି ତା ୧୭
ଦିଶରେ ଦିଶଗରେ ପଡ଼ୁଥ ବର୍ଷାୟତ୍ତରୁରୁତ ବାରେକ
ଦିଶରେ ଅବଶ୍ୟକ ବିଶ୍ୱାସ ।

ବ୍ୟକ୍ତ ସମ୍ପଦାନ୍ତରେ ହାଲମେ ହୋଇଥିଲା

ବୀରେ କୌଣସି ଉପର କରିବ ଉପରେ ଦେବତା
ପାହାଇରେ ଗୋକମାଳ ଉପର ଡେଖାଇବା ବାଲରେ ସେ-
ମନ୍ଦିର ନଥରୁ ଜାଣ ଏ ଶୁଭରେ ଦରିଦ୍ର ଦେଇ କିମ୍ବା
ଲଙ୍ଘ ବନ୍ଧୁବାର ସନ୍ଧାନ ଅବିଅନ୍ତିର୍ଦ୍ଦୟ । ଏ ବ୍ୟାଗର ନିରାପ୍ତ
ଜୋକାମ୍ବା !

କିମାତ ଓ ଗୀତ ସଙ୍ଗେ ପେରୁ ଦିନାଟ ଘରପୁରେ
ଲାଗିଥାଏ ତାହା ସୁଧରୁଥିର ହେବାର ଠକ ଦେଖା ଯାଇ
ଅଛି । ସବେ ଶାମକୁ ପ୍ରତିଦିନ ସେତ ରୂପୀତ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ଦିନାଟ
ଲାଗିଥାଏ କଥା ଉପରୁଥିତ ହୋଇଥିଲା ମୁଣି ଅନାମ ସେତ
କୁ ସଙ୍ଗେ ସୁଜ ହେବା ମନ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ବଳ । ସବୁପାଇଁ କାନ୍ଦିବୁ
କର୍ମମାତ୍ର କୁନ୍ଦର୍ମର୍ମ ଘୋଷିଛନ୍ତି ।

ଜୀବନ ପଦ୍ମିନୀଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ରାସ୍ଥ ସନ୍ଧରୀସ୍ ପାଶୁଧରିମାଳା
ଦେଖି ଦେଖିପାଠ ମହ ପ୍ରଦାତା କଥିବା କାରମ ବୋଟିବ
କମେଟି କଥିବା ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅବୈଷକ ।

ଦେଖିବା ପାଇଁ କରିବାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ କରିବାର ପାଇଁ ଏହାର
ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ

ମହାବାଦର ପୁଅସ ସାଇକ ହୋଇ ଅଧିବାର
କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା । ସେ ବରତରେ କିମ୍ବା ଏକ କାଳ ନୃ-
ବାଦ ଦ୍ୱାରା ।

କେବେଗୁଡ଼ିଏ ପଢ଼ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମୂଳମାନରେ ଦିଲା
କେତାନରେ ପଢ଼ ପାରିବାର ମର୍ମରେ ବରାକହାର ଫାରୁ
ପଥିବାଥ ମରାକ ଓ ସେହି ପଦିବାରର ଜିମେ ଦିଖିବା
ପ୍ରତ୍ୟେକେ କଣ୍ଠରେ ଦ୍ୱା ଲେଖିବ ଆଜ ଦିଲାଅଛନ୍ତି ।
ଏଠା ଧନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଏ ସଂଖ୍ୟା ପଢ଼ ତମଙ୍କ ପଢ଼ିବି ।

ସରେନ୍ଦ୍ରବାହୁକ ମୋକଦମ୍ବ ବନ୍ଧୁରେ ଯେଉଁ କାଳକ
ମାନେ ଖୁବ ହୋଇ ଦୟାପାତ୍ର ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଦୟାପରେ
ପ୍ରମାଣ ଅପରିଚିତ ହେବାର ସମସ୍ତକୁ ମୁକ୍ତି ଦିଅ ଯାଇଅଛୁ ।
ଦେବଜନେ ଯହ ଦୟାପରେ ମାରାପିତକ ପ୍ରମାଣ ମିଳିବାରୁ
କେବଳ କା ଅର୍ଥିତ୍ତର ଏ ସ୍ପୃହ ବାଜ ବଠିଗ ପଦିଶମ ସହିତ
ବାଧାପାତ୍ର ତଣାକୁ ହୋଇଅଛି । ବନ୍ଦି କୁଏ ସେ ମେଳେ
କିମ୍ବକ କିମ୍ବକ ଉପରେ ମୋକଦମ୍ବ କିମ୍ବକ ପାଇଅଛୁ ।
ଏହୁପି ହଲେ କାବ୍ୟାବସ ବନ୍ଦିକୁ କିମ୍ବକ କଠିନ କୋର
କାହାରାବ ।

ପ୍ରେସରିପତ୍ର ।

କଟକ ମେଡିକେଲ ପୁନର ଶ୍ରଦ୍ଧମାନବ୍ୟାକ
ସ୍ଵରେତ୍ର ବାହୁଦ୍ଵା ଧାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ବ ।
ମହାଶ୍ରୀ ।

ମହାଶୟ !

ଅନେକ କହିପାରଣ୍ଟି ସେ ସହାନୁଭୂତି
ପ୍ରକାଶରେ ଏବେ ବିଲମ୍ବ କାହିଁବି ? ଗାହାର

କାରଣ ଏହି ଯେ ଅମ୍ବାଳଙ୍କର ସୁଲ କନ୍ଦିଲା
ନ ଅକୁ ଦଳ ହେଲା ଖୋଲିଥିଲୁ ଓ ଅଭିଭାବ
ଶହି ନ ଥିବାକୁ ଅମ୍ବାଳାରେ ଏହେଠିଲେ କାହା
କରିବାକୁ ପାର ନାହିଁ । ସେ ସବା କେବଳ କାହା
ତା ୬୮ ରଖ କୁକ ଘୋମବାର ଅପ୍ରଚାର । ଏହା
ଆ ସମୟରେ ମହାକାଶ ଉତ୍ସବ ଗୋଟିଏ ହା
ତ ମୟୁଦାନରେ ସୁରେନ୍ ବିରୁଦ୍ଧ ପା
ଅମ୍ବାଳଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସଜ୍ଜାର କାହା
ବେଶନ ହୋଇଥିଲା, ସୁରର କଷୟ ତୋରିବା
କାରଣ ବନ୍ଦିଯା ଏକ ଛଳ ବିଶେଷ କନ୍ଦିଲା
ସୂର ସମସ୍ତ ଶତ ସବ ସୁଲରେ ଉପରେ
ଦୋର ସୁରେନ୍ ବିରୁଦ୍ଧ ପ୍ରଦ ଅନ୍ତରେକ
ମହାନ୍ଦୁର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ସବୁରେ କମ୍ପି
ଲିଖିବ ପ୍ରପ୍ରାବମାକ ପ୍ରପ୍ରାଚିତ ଓ ଅନୁଭାବିତ
ହୋଇଥିଲା ।

୯ ମ ପ୍ରସାଦ । ସୁରେନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର
ହାରକେର୍ତ୍ତର ଅଳ୍ପାୟୁ ବିଜୁଳ ଓ ବାହୀନର
ବାରଶ ଏହି ସଙ୍ଗ ଅଦ୍ୟ ହୃଦୟର
ବାହାର ପ୍ରତି ସହାନୁଭବ ପ୍ରକାଶ କରିଲୁଣ୍ଠନ ।

ସୁ ପ୍ରସାଦ । ସବୁ ମୁହଁ
କବୁଳ ନିଜରୁ ଅଟେବ ସବାନୁହୁତ କଲାଙ୍ଗ
ଶାତର ସମାବ ପ୍ରେରଣ କରିଯାଇ, ଶାତର
ରେ ନମ୍ରଳଭିତ ଶାତର ସମ୍ମାଦନ
ହୋଇଥାଏ ।

"We the students of Katak School assembled yesterday evening in an open field and sympathized with deepest regret of our heart for the present distress."

“ସୁ ପ୍ରାବ । ଅବ୍ୟ ସମ୍ରାଟ
ଦିବରଣ କଞ୍ଚଳା ଏବ ଉତ୍ତରଭାର
ସାମ୍ରଥ୍ୟକ ପଥକୁ ପ୍ରେରଣ ଦିବପାତ୍ର ।

ଅପ୍ରସାଦ । ହିନ୍ଦେଶୀ ମୁରେନ୍ ଆଜି
କୁର ପ୍ରତି ସହାନୁହୃଦୀ ଓ ଘୋର ଚିନ୍ତା ଥିଲା
ଅମ୍ବମାଳକୁ ଅଳିତାରୁ “Black Ribbons”
(କୁବ ରବନ) ଦୟା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ଅମ୍ବମାଳେ (ମେତିକେଲ ମୁରେନ୍ ସମାଜର
ଅଗ୍ରହ ସହ ସ୍ଵର୍ଗ ବନ୍ଧେପରି ଘୋରତତ୍ତ୍ଵ
କରିଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ହାତର ବନ୍ଦୟ ଅମ୍ବମାଳକୁ
ମୁରେନ୍ ରତ୍ନାବିଧାରୀଙ୍କ ମାନମାୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
ଜବଳିର, ତୀ, ଷୁଆର୍ଟ (W. D. S.
ସାହେବ ମହାପାତ୍ର ଏହି ବିଦୃମ ପ୍ରତିର
ଦେବେ ଯେ କୌଣସି ଶତ “ରବନ
ମୁନ୍ ଦିନ୍ ହାସପିଟାଲରେ ପ୍ରତିନ୍ଦୀ ହୋଇ

କେବେ ନାହିଁ ଏବ ତଦନୟାୟୀ ଅମେମାନେ ସୁଲ୍ଲ
ଦ୍ୱାସପଟାଳ ଉତ୍ତଳ କେତେକ ଦୟା
ଯାଇ ରବନକୁ ବନ୍ଦରୁ ଖୋଲି ପକେଟରେ
ଜୀବିତାକୁ ବାଧ ହୋଇଥାଏ ।

ରୂପସବାର ସୁଲରେ } ବଲୁବ୍ୟ ଏହ ଯେ
ଲୁଳିଭମୋହନ ଚନ୍ଦବରୀ ମହାଶୟୁ
ଦ୍ୱାସି ସର୍ବାର୍ଥ ବର୍ତ୍ତାହାର, ସୁରେନ, ବାରୁ
ମନ୍ଦିର ସଙ୍ଗାବଳୀ, (ଯାହା ସେ ସ୍ଵପ୍ନୀ
କରାରେ ଦେଖି ଅଦ୍ସିଥିଲେ) ଉପସ୍ଥିତ
ରେ ଅମୃମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବ ବ୍ଲାକ
ର ଉପକାରିତା ବିଷୟ ଉତ୍ତମରୂପରେ
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଇହ ।

କଟକ } ବନ୍ଦରୀବନର
ମେତଳିଲୁଲ } ମେତଳି ସୁଲର ଶ୍ରୁତିଗର
—
କନମାଳ ।

(ପୂର୍ବ ପ୍ରକଟାନ୍ତନ୍ତର)

୧୯୦୯୦ ମହାମାତ୍ରିବ ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ ଶା ଉତ୍ତଳସାପିକା ।

ସନ୍ଧାଦକ ମହୋଦୟ ସମୀପେଷ୍ଟ ।

ନବେଦନ୍ ।

ଶକ୍ତାଳ ମଧ୍ୟରେ କନମାଳପୁ ବ୍ରାହ୍ମିଣମା-
ଦ୍ୱାସି ବିଧବୀ ରମଣୀର ପାତ୍ରଗରହଣ
କରି ଥାଏ । ବିଧବୀ ବିବାହର ସପନ୍ନ
ପରିଚ୍ୟ ସଦ୍ୟମାନଙ୍କର ନବ ରଚିତ
ପରିଚ୍ୟକମାନରେ ଏହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବାର
କାହାରିଗ କାହି ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ଦ୍ୟ
କରିବାକୁ ନହିଁ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଇଁ ଜୀବିତ ଅନ୍ତର୍ଗତ
କରୁ ଭାବାର ଜୀବିତ ନାହିଁ ହେବା ।

କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ସଜାଜୀୟ ସୁରୁଷତାର
କାହାରେ ହେଲେ ତାହାର ସ୍ଵାମୀ ତାହାକୁ
କରିବାକୁ ହେଲେ ତାହାର କରିବାରି । ଅଛି ଅଛି
କନନଦିଶ ନାମରେ ଏକପ୍ରକାର ଜୀବିତ
ଯେମାନେ ଆକୁଳ ପ୍ରବୃତ୍ତରେ ବଣ୍ଣ-
କାଳିତାରୁ ବିଭବ ନାହିଁ । ସେମାନେ
କାନ୍ଦିମାନଙ୍କୁ କରିବାକାନ ବର ପାରନ୍ତି
କାହି ଜୀବିତରୁ କରିବା ପ୍ରବୃତ୍ତର ପାରନ୍ତି ।
ଅଛି ଅଛି ଜୀବିତ ଗର୍ଭ ଏବ ଜୀବିତ ବୋଲି
ଅଛି ଜୀବିତ । ସୁଦମାନେ ଗର୍ଭ ଥରେ
ବିଭବ କାହାର ଜୀବିତ ପାରିବାରେ
କାହାର ଜୀବିତ ପାରିବେ ନାହିଁ । ସୁଦ ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ

ଡୁମାଲ ଅଥବା ଡୁମାଲ ଦୀ ସହିତ ସୁଦର ଶ୍ରୀ
ପ୍ରଶୟ ସହ ପ୍ରକାଶ ହୁଏ ତେବେ ପୁଣୋହି-
ଶିତ ସଜାଜୀୟ ନିଯମ ଅନୁସାରେ ଦୂଷଣୀୟ
ହେବ ନାହିଁ । ଏ ସ୍ଥାନର ଧ୍ୟାମାନେ ପିଞ୍ଜରବଜର
ପଞ୍ଜାପର ଗୁବ ମଧ୍ୟରେ ରହନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଆମୁମାନଙ୍କର ଉଦୟିଲଦାର ଶା କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ
ବାରୁଙ୍କ କମରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶା ନିଧାନଗ୍ରହ
ବାରୁ ଏକଟି କର୍ମ କରୁଥାଇନ୍ତି । କଟକରେ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ସେ ନିଧାନଗ୍ରହ ବାରୁ
ନିଜାନ୍ତ ପାତ୍ରର । କିନ୍ତୁ ଭାବା ନୁହେ । ସେ
ମହାଶୟୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କନମାଳର ଜୀବ ଭୋଗ
କରି ନାହାନ୍ତି । ପରମେଷ୍ଟରଙ୍କ କୃପାରୁ ଅବଶି-
ଷ୍ଟୁ ଦିବସ ସୁପୁରୁଷରରେ ରହ କର୍ତ୍ତବ୍ୟନିବାହ
କଲେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କନମାଳ ଥେବାକୁ
ସାହସ ବଚିବ । ଏ ମହାଶୟୁ ସ୍ଵାମୀ, ତିଷ୍ଠେନ-
ସର ଓ ଜୀବିତର ଜୀବିତର ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅବସ୍ଥା
ମାନ୍ୟବର ସୁପରିଷେଣ୍ଟ୍ ସାହେବଙ୍କ ଜଣାଇ
ଥାଇନ୍ତି । ଗସ୍ତ କରିବରେ ବଡ଼ ଅନୁମତି
ହୋଇ ସୁଲ୍ଲ ଉଦୟିଲୁ ଓ ରସା କର୍ମରେ କଥା-
କୁର ନିଯକୁ କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଥାଇନ୍ତି
ଶୀଘ୍ର ମୋକଦମା ନିଷ୍ଠାର କରିବାରୁ ପକାପଞ୍ଜ
ଏହାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ପରିଷ୍ଟପ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ।

ସବ୍ରତେପୁତ୍ରମନଙ୍କୁ ଉଦୟିଲଦାର କର୍ମର
ଭାର ଦେବାହାର ମାନ୍ୟବାକୁ ସୁପରିଷେଣ୍ଟ୍ ସାହେବ
ମହୋଦୟ ଆପଣାର ବିଭବରତାର
ପରିଷୟ ଦେଇଥାଇନ୍ତି । ଏ ସ୍ଥାନରେ ଜୀବିତ
ଅବଶିଷ୍ଟ ଅବସଥକ । ଜୀବିତର ବିଷୟରେ
ଯେହି ମହାଶ୍ରୀ କଥାଏ କହିବି ବେ ଆମୁମା-
ନକର ପରମପାତ୍ର ଭାଜି ହେବେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ମାତ୍ରାମ୍ ।

ବନ୍ଦମାଳ

ମହାଶୟୁ ।

ମହାଶ୍ରୀ ମୁଦ୍ରାନ୍ତରକରଣ କଲିତ ନିମ୍ନ ଲିଖିତ
ସାମାଜିକର ରଚନାଟିକୁ ବବନ୍ଦୟ ପିଞ୍ଜରପ୍ରଦିନା
ପଢ଼ିବାର ଏକପାତ୍ରରେ ଅଭିଭାବ ସ୍ଥାନ ପୂରାର
ସୁର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କର ଚିରବାହିକ କରିବା
ହେବେ ।

ସନ୍ଧା ।

ଅବଶେଷ ହେଲ ଦିବା ଦିବାକର ବର ।
ଭୁପେନ୍ଦ୍ର କଲିଲ ଭୁଙ୍କ ଭୁଙ୍କିର ପିର ।
ନାଶକେ ଅଲେକୋଡ଼ମ ଭମ ଭମରୁଙ୍ଗ ।

ବହଣ ସବଳେ ବଲେ ବଲେ ଗୁହାରୀମ ।
ବିକମ୍ବ ବିକମ୍ବେ କମେ କମେ କରୁ ଘୋଷ ।
ବହେ ଧୀରତର ତର ତର ବର ଦୁଷ୍ଟ ।
ବସୋଗେ ନାଥ ଅରଥର କମଳିନୀ ।
ସଂସୋଗେ ଘୋଗେ ଘୋଗେନ୍ତେ ସଥା ମୁଦେ-
[ଶଶି ॥

ସଥା ତୁମେ ତୁମେ ତୁମେ ତୁମେ ନିଷାଗ ।
ଶୁଣ୍କର କୁର କୁରଗ କୁମୁଦମା ପାଶ ।
ବ୍ୟାପାରେ ବିରତ ରତ ରତ ମୋଦାନାପେ ।
ଅମାର ଲାଚନିତ୍ୟ ସଥା ଅନୁରୂପେ ।
ସ୍ଵାପନେ ବିପଥ ପଥ ପଥରେ ପଥକ ।
ବିଦୁତ୍ ତୁମେ ତୁମେଲେ ଲେତ ଜନାନ୍ତକ ।
ପୁରେ ପୁରେ ପୁରେ ପାପ ସ୍ଵଦିଷ୍ଟି ।
ପ୍ରଭାନ୍ୟ ଶୁନ୍ୟ ସୁନନ୍ତର ପରକାଶି ।
ରିଷ୍ଟର ରିକନ ଜନ ଜନମର ସର ।
ସାଧନେ ସଂପ୍ରଦ ପ୍ରତି ପ୍ରତିବନ୍ଦ ଦୂର ।
ଏକାନ୍ତ ବନ୍ଦମାଳ
ଶା କାନଙ୍କାବଙ୍କ ଘୋଷ ପ୍ରଥାନ ଶିକ୍ଷକ
ତେଜପୁର ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କବିତା କଲାପ ।

ମୁଖ୍ୟ ଟ ୦ ।

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକମ୍ପାନଙ୍କ ସହାଲ୍ୟରେ ବିହିୟ ହେ-
ଉଥିଲି ।

NOTICE.

Is hereby given that on and after
1st July 1883 all travellers by Govern-
ment Steamers and Boats between
Pooree and Chandbally will be taken
up and set down at the No. 8 Bridge
of the Taldundah Canal close to Pil-
grim Road; all travellers between
Cuttack and Chandbally with their
luggage will be taken up and set down
at the No. 1 Bridge of the Taldundah
Canal close to chowliagong Road.
2nd On and after the 1st August
next all goods and packages of what-
ever nature will be loaded and unload-
ed at No. 1 Bridge of the Taldundah
Canal.

Cuttack } JOHN MACMILLAN
27-6-83 } Executive Engineer
Mahanuddy Irr. Division

କୁଳ ମାନ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୧୫ ମୁଦ୍ରଣ

୩୨ ଜାନ୍ମୀ

ବାର୍ଷିକ ମୁଦ୍ରଣ ମୁଦ୍ରଣ ମୁଦ୍ରଣ ମୁଦ୍ରଣ ମୁଦ୍ରଣ

ମୂଲ୍ୟ	ଅତ୍ରମ	ବିଶ୍ୱାସ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨
ଜାମାପୁଲ	ଟ ୦ ୫	ଟ ୧୯

ଏହୁକେଶନ ଗଜେଟ ଦେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି କାହାର ବଜାର ଦେଶର ଲେଖନ୍ତରୁଗର୍ଭର ଦାଙ୍କନିଃଠାକୁ କଲିବାକୁ ଅଧିବେ ହେଁ ସେଠାରେ ଦେଇମାସ ରହି ଥୁବୁ ବଢ଼ିଲାକୁ ଯାତା କରିବେ । ଦାଙ୍କନିଃଠାକୁ ଫେର ଯିବା ପଢ଼ା ଏ କଥାକୁ ଥରେ ଅଧିବାର କରିବା ଅଛି । କାହିଁ ୧୦ାରେଇ ଏ କଥା କିମ୍ବା ଜଣା ଶୁଣା ନାହିଁ । ଯଦୁଦତ୍ତ ମନ୍ୟ ଦେଲେ କହି ଅନନ୍ତର କଷ୍ଟପୂର୍ବ ହେବ ।

ଗତ ଦୁଇବାର ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ଶୁଣିବାର ସ୍ଥିଥ ସାହେବ ଶୁଣିବାର ବାଟେ ଯାତା କଲେ । ଆଜି କଲିବାରେ ପଢ଼ିବୁ ଲୁବମିନ ସାହେବଙ୍କୁ ଗୁର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ ସହନାବେଳେ କମେରକୁ ଯାତା କରିବେ । ଲୁବମିନ ସାହେବ ଏକଟଙ୍କ କମିଶନର ଅଗମୀ ଶୁଣିବାର ବାଟରେ ପଢ଼ିବୁ ଯାଇଛନ୍ତି । ସ୍ଥିଥ ସାହେବ ଅଗମୀ ଅଛୁବର ମାସ ତାର ରଖିରେ ଏଠାକୁ ଫେର ଅଧିବେ ବୋଲି ନିଷ୍ଠପୁ କରି ନହିଁଲୁଛନ୍ତି ।

ଏଠାର ପୋଷ୍ଟମାଞ୍ଚର ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ବିଦ୍ୟୁତ ଓ ନିବାରି ହେତୁ କଲିବା ଯାଇପର କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରା ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ରାଧିକାରର ଜାକ ଅନ୍ୟ ବିଜ୍ଞାପନ ବାହାରବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବାଦ ଘ ୨ ଘା ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଘ ୨ ଘା ସମ-

ସୂରେ ବିମାନା ହେବ ଏବଂ ଘ ୨୫ ଘା ସମ୍ବାଦ ସମ୍ବର ଦେଇ ଭାବର ଭାବ ପରିବର ଭାବବାକୁ ହେତୁ ହିବ । ପାର୍ଶ୍ଵର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ ଚିଠି ପ୍ରତିବର ସଦର ଭାବବରରେ ଅପରାଜିତ ଏ ଘ ଘା ଏବଂ ଗୁର୍ବିନୌକୀକ ଭାବବରରେ ଘ ୨ ଘା ସମ୍ବାଦ ସମ୍ବର ଭାବରେ ଉପରୁତ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ନୋହିଲେ ସେବନ ଭାବରେ ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଗୁରୁଟ୍ରେନ୍ ନର୍ମିଲମ୍ବୁଲ ସମ୍ବରରେ ଘାଠକ ମାନେ ଶତିଏ ପ୍ରେରିତପତ୍ର ସ୍ଥାନକୁରେ ଦେଇବେ । ଏବା ଜଣେ ଅନୁଭବ ବିଦ୍ୟୁତାବ୍ଧ ଲଭିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏଥରେ ଅଳେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଧାରକାଥା ଅଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ବାପ୍ରବରେ ଯେବେ ଛମାସ ମଧ୍ୟରେ ସୁଶିଳିତ ଅବଧାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଏହି ବିଦ୍ୟାଲୟମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ସକଳ ଦୃଅର ଭେଦେ ପଢ଼ିପ୍ରେରିବକଙ୍କ ସୁଲିଙ୍କ ଓ ପରମର୍ଶ ଅକାଟ୍ୟ ଅଟଇ । ଅମ୍ବେମାନେ ଅଶା କରୁ ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର କର୍ତ୍ତାମାନେ ଏହାକୁ ମନୋଯୋଗ ପୂର୍ବକ ବିବେଚନା କରିବେ ।

ଗତ ମଞ୍ଜଳବାର ଏଠା ମୁଦ୍ରିତିପଲ କମିଟୀର ଅଧିବେଶନରେ ଏଠାର ନୂତନ ତିଥିମାଜିଞ୍ଚେଟ ପ୍ରେକ୍ଷର ସାହେବ ମୁଦ୍ରିତିପାଲିଟର ସହକାର ସର୍ବପତି ସ୍ବରୂପ ମନୋମାନ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏ ମହାଶୟ ଅଳ୍ପଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଅପରାଜିତ ଏବଂ ଅଭିଭାବିତ କିମ୍ବା ଅମ୍ବାନ ହୋଇ ପାରେ ଏବଂ ଆଭିବେଶ କିମ୍ବା ଅମ୍ବାନ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ।

ସଦ୍ବୁଦ୍ଧ ଓ କାର୍ଯ୍ୟଦିଷ୍ଟରାର ପରିତ୍ୟ ଦେଇ ସମସ୍ତକର ସନ୍ତୋଷଭାଜକ ହୋଇଥିଲା । ଏଣୁକର ଅମ୍ବେମାନେ ଅଶା କରୁ ସେ ମୁଦ୍ରିତିପଲ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ସେ ସମ୍ବାଧାରଣକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବେ । ତଥାବେ କେବଳ ବେସରକାଣ କମିଶନର ଏ ପଦ ଧାରିବାକୁ ପାଇନାଯା । ବାଲେସ୍‌ରେ ଏ ମଧ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରର ପତାରେ ବେସରକାଣ ମନ୍ୟବ୍ୟ ସହକାର ସର୍ବପତି ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏଠା କମିଶନରକ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ବେସରକାଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସେ ପଦରେ ମନୋମାନ ନ ଦେବା ଅବ୍ରଦ୍ଧ ରହିବା କରିବା ଆଶେଷ ଓ ନିଜାର ବିଷୟ ଅଟଇ ।

ଲେକେଲ ପଣ୍ଡ ପ୍ରତିବର ହେସାବମାନ ତଦାରିତ କରିବା କାରଣ ଏକ ସପ୍ରାଦ ଦେଇ କଲିକତା ଏକାଉସାଥେ ଜେନରଲକ ଆପିଏର ଏକ ଜଣ ଅଶିଳ୍ପୀ ବାହୁ ଏ ନଗରକୁ ଅଧିକାର କରିଛନ୍ତି । ଏଠାକୁ ଅଧିବାବେଳେ କେନ୍ଦ୍ରପତାର ଦେଇବା ତଦାରିତ କରି ଅସିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠା ମିଶ୍ରବିପାଲିଟି ଦେଇବା ତଦାରିତ ପଦ କପର ହେବ ଅମ୍ବାନଙ୍କର କାଶିବାର ବିଭାଗ କୌତୁକ ହେଉଥିଲା । କାନ୍ଦୁଚରଣ ମୋକ୍ଷଦାତା ଅବସ୍ଥା ଅଲୋଚନା କଲେ ଏ ଦେଇବା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ଗୋଲମାଳ ମୁଦ୍ରାର ଅନ୍ତାୟରେ ଅନ୍ତାୟର ହୋଇ ପାରେ ଏବଂ ଆଭିବେଶ କିମ୍ବା ଅମ୍ବାନ ହୋଇ ଥିଲୁଛନ୍ତି ।

ମଘ ଏହି ସ୍ଥଳୋଗରେ ବାହାର ପାରେ । ଏଧ-
ର କେବେ ଟଙ୍କା କେତେ ପ୍ରକାରେ ଅଧିକ୍ୟୁ
ହୋଇଥାଏ ତିର୍ଯ୍ୟକ ବିବରଣୀ ମଘ ଏହି ଦେସ-
ବିରୁ ବାହାରବାର ଆଶ୍ରମ୍ୟ ନୁହେ ଅନୁଭବ
ମନ୍ତ୍ରାଲୟପିଲା ବରିଗୁଡ଼ିରେ ବେତେ ଅୟୁଷ
ବ୍ୟୁତ ହେଲା ତାହା ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । ଫଳକୀ
ଏବେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନୁମନାନ ହେଉଥାଏ କି ନାହିଁ
ଆମ୍ବେମାନେ କହ ନ ପାରୁ ମାତ୍ର ଯେବେ ତାହା
ନ ହେବ ତେବେ ସେପରି ଉଦ୍‌ବାରଖରେ ଆଉ
କି ଫଳ ଅଛି ।

ବଙ୍ଗପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀର ମିତ୍ରନିବି-
ପାଲିତମାନକର ଏକ ସ୍ଥାନର ଜଳ ମୁଗ୍ଧର
ବିବରଣ ପ୍ରବୃତ୍ତି ହୋଇଅଛି ତହିଁ ରୁ ଭଲ
ଲଖିର ଅଭିନ୍ନ ଶୋଚନାୟ ବ୍ୟାପାରଟି ଉଚ୍ଛିତ
କଲ ଯାଃ—

ବୟସ ଅନ୍ତରେ ସୁଲଭ ପ୍ରମାଣ ।
 ଏହି କର୍ତ୍ତର ନ୍ୟୂନ ପିଲା ୧୩୭.
 ” ଠାରୁ ପାଇ କର୍ତ୍ତର ॥ ୧୭.
 ୧୦ ୧୫ ” ” ୧୯.
 ୨୦ କର୍ତ୍ତର କର୍ତ୍ତର ୧୦୦ ୧୦୦

ତେବେର କୌଣସି ମେଲପଦିଆଳଙ୍କା ପ୍ରଥମ
ଶ୍ରେଣୀର ମୁହଁର ବୋଲି ଏ ଗାଲିକା ସହିତ
ଚିନ୍ତା ସମ୍ବନ୍ଧ କାହିଁବିନିନ୍ଦା ସେବେ ଏଠାର
ଗାଲିକା ପ୍ରକାଶ ହେବ ତେବେ ସେ ଉପରୁ
ଲିଖିଛି ଫଳକୁ ମୁଥର୍ ପଢିବ ଅନୁମାନ ହେଉ
ନାହିଁ । ଫଳକୁ ପ୍ରେସ୍ ପ୍ରକାଶକରେ ରହୁ
ଯତଃା ସହିତରୁ ସେଠାରେ ଉପାଦନ ଶିଶୁ
ବିଧ ହେଉଥିବ ସମେବ ନାହିଁ ଏହ ଏଥରୁ
ଏକବ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥିବୁ ସେ ଶିଶୁ ଉପର
ନିଯମମାନ ଏ ବେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଅବେ
ଳାଗା ନାହିଁ । ଏହ ଅସାଧାରଣ ପ୍ରାଣ ନାଶର
ସକାନ୍ତ ପ୍ରକାଶ ଉପପୁରୁ ଦାର ପ୍ରସ୍ତର କାହିଁ
ରହି ଅଟିଲ ଏକ ଅଣା ହୁଅଇ ମନ୍ଦର୍ମେଶ୍ୱର ଏଥି
ପଥରେ ମଜୋଯୋଗୀ ହୋଇ ସବଜାଣ ତଳା
ପ୍ରାଳୟମାନଙ୍କରେ ଥାତ୍ରୀ ଶିଶୁର ବନୋବନ
କର ଦେବେ ।

ଗର୍ବ ସପ୍ରାବ ଶୁଭୁତାରଠାରୁ ଲଗାଣ ହେବା
ଦେବା ସମ୍ମାନ ଗର୍ବ ପକ୍ଷିକାରେ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଟା
ଯାହା ଦେବଳ ଲଗାଣ ନ ହୋଇ ଗୋଟିଏ
ଆମାନ୍ୟ ଚୋପାଇ ଥିଲା । କରିବାର ବାଧୁ
ଗ୍ରାସ ମଦକୁମାର ପରାମର୍ଶ ଏହି ହୋପାଇ ଦେବ

ବୋଲି ଏବଦନ ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ ଜାଗିପଥ ଆପଣା
ଦେବବ ଉପୋଷରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ ଏବ
ଜହାଙ୍କ କପ୍ରାନମାନର ସର୍ବକାନ୍ତ ହଟକା
ଥିଲା ଉତ୍ତାଇ ଦେଇଥିଲେ । ବଜେପରାନ-
ର ଦୂର ଭାଗରେ ଏ ହଟକା ଉପରି
ହୋଇ ବାଲେଖର ଓ ସାଗରହୀପ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ
କୁଳ ଦଗକୁ ଅଗ୍ରଷର ହେଉଥିବାର ସରକା
ସମାଦ ବାଲେଖକୁ ଓ ଅନ୍ତରଳ୍ୟ ଉପକୁଳ
ପ୍ରାନମାନକୁ ପ୍ରେରିବ ହୋଇଥିଲା । ଯୁଝର
ବିଷୟ ଯେ ହଟକା କୌଣସି ରହାନ୍ତ ନ ବର
ବାଲେଖର ବାଟେ ଶେଳନାଗପର ଅଳକ

ବାହୁର ସାଇ ଜଙ୍ଗଲରେ ମିଳି ଗଲା । ଏ କାଗଜରେ କେବଳ ଶୁନିବାର ପଥରେ ବହା-
ସର ବଳ ବିନ୍ଦୁ ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଶକ-
ବାର ଦିନ ବର୍ଷା ଓ ବତାସ ଜଣା ପଢ଼ି ରହି
ଆରଦିନଠାରୁ ଅକାଶ ପରିଷାର ହୋଇ ଗଲା
ମାତ୍ର ବଚାଳଠାରୁ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛୁପକୁଳ ଏବଂ
ରହିର ଘନିମିରେ ଦିବାରୀର ରାତି ଦସ୍ତି ଦେଇ
ଥିଲା । ଏହି ଦସ୍ତିରେ ନୟାମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଗଲା
ଏବଂ ମୋପାସ ଛଲ ଖଲ ସମ୍ପର୍କ ହୁଏଇ ମହା
ଲାଦି ଦୂରକ୍ଷିତ ହିଲା । କଥିତ ହୁଏ କେବେ
ପ୍ରାନକେ ଗହା ଧୋଇ ହୋଇ ଥାଇଅଛି
ବାଲେଖରରେ ୨୫ ଇତି ବାହିରେ ୨୮ ଇତି
ଏବଂ କଟକରେ ୨୩ ଇତି ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା
ବଜାରରଠାରେ ସଙ୍ଗ ପେଶା ଅଧିକ ରୁଣ୍ଡି ଅର୍ଥାତ୍
୧୦୫ ଇତି ହୋଇଥିଲା ।

ଏବର୍ଷ ଏଠା ଦୂରକ ବାହୁମାନର ସାମୟ-
ରିକ ଦସକ ବନ୍ଧୁ ସମସ୍ତେହଙ୍ଗେ ଦେଇଅଛି ।
ଏଥି ପୂର୍ବେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହି ଉପଲବ୍ଧ ହନ୍ତେ-
ମାତ୍ର କୃତ୍ତିମାଧ୍ୟନା ଚକ୍ରଧରୀଙ୍କ ଏବର୍ଷ ଜଣ
ଯତନାର ଦିନ୍ଦୁ ଦୂରକ ଅଭୟ ବୋଲାନ୍ତି
ଆସନ୍ତୁ ଶେମବାର ଶେଷ ହେବ । ଗର ରହ
ଗର ବଢ଼ିରେ ଉପାସନା ସମୟରେ ଦିନ
ଅଭିଜବ ବଥା ଦେଖା ଗଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଦୂରକ
ଦୂରମହାଲାଭ ସେମାନେ କ୍ରାନ୍ତିକା ଅଟ୍ଟିବା ମନୀମାନ
ମନ୍ଦରରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ଘରଦା ମଧ୍ୟରେ
ଦସି ଥିଲେ । ଏହନ କୃତ୍ତିମନଙ୍କ ଜନ ଅନ୍ତରେ
ଲୋକେ ଅଳେକ ଉପାସନା ପ୍ରକଳ୍ପ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହୋଇଥିଲେ ତାବେ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାଂଶ ଦୁ
ଷ୍ଟି ଥିଲେ । ଏମାଜେ ମୁହଁରେ ଲୋକଟି ମା
ନୀରା ଧାର୍ଯ୍ୟ ନ ଥିବାର ଏମାନଙ୍କ ଧରିବୁବା କା
ଅବା ଲୋକ ଦେଇଅଛି ଅଛିଏବ ଏମା

ଉପାସନା ସ୍ଥଳେ ଉତ୍ସମ୍ପଦ ହେବାର ବାହୁନ୍ଦ
ସୂଳରେ ନମ୍ବରପଢ଼ୁ କରଇଣ କର ।
କିନ୍ତୁ ଅଧାରବାର ଛାଇ ହୋଇଥିଲା ।

ଗଲୁ ସେମବାର କଗର ସର୍ବିତ୍ତନ ହୋଇ
ସ୍ଵପ୍ନ ଓ ଗୋଧୂଳୀ ବଜାରରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖି
ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଶତଖ ଲେକ ରୁହୁ ଦେଖି
ଆହା ଶୁଣୁ ଥିଲେ । ଶାର୍କିନ ଅଶାନୁଭୂଷ ଦେଖି
ଥିଲୁ । ମଙ୍ଗଳବାଦଠାରୁ ଗତ କାଲ ଧ୍ୟାନ
ବ୍ୟାକୁମାଳଙ୍କର ଅଧିଦେଶର ଉପାସନା ମଧ୍ୟ ଦେଖି
ହୋଇଥିଲୁ ଅଜି ଛଳିଲରେ ବ୍ୟାକୁଧର୍ମ ଦେଖି
ଦିବସ୍ୟରେ ଅଲୋଚନା ହେବ ଓ କାଳ ବିଦ୍ୟା
ବାର ଅଧିଶ୍ୱର ଧ୍ୟ ପଢ଼ିଲା ସମୟରେ ଶତାବ୍ଦୀ
ନାରେ ବକ୍ତୃତା ଦେବ । ଅମ୍ବମାନେ
ବରୁଁ ଏ ବକ୍ତୃତା ଧୂତିବାକୁ ଅନେକ ଦେଖି
ଅଧିବେ ଓ ଅସିବାର ଉଚିତ । ଏବେ
ଧର୍ମ ଉତ୍ସବ ବାହୁ ଚନ୍ଦ୍ରିଲ ପକ୍ଷିନାମାର
ସହରେ ହୋଇଥିବାର ବୋଧ ହେବ ।
ଏଠାକୁ ଅସିଲ ଦନ୍ତ ତାଙ୍କର ଏ ଧର୍ମ ଦେଖି
ଦେବୁର କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇବ ସମ୍ମଦ୍ଦିନ
ପରାମର୍ଶ ଧାରିବ ।

କୁଳକରଣ ହୁଏବ ଦର ଦରୁଥିଲ
ଜାନକଳ ବହୁଲସ୍ତ ମିଥ୍ୟାବ
ଦେଲା । ଏଣିକ ଯେପରି କିମ୍ବାରେ କିମ୍ବା
ପଢ଼ା ଦେବାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ଉଚ୍ଚ କରିବାର
ଚର୍ଚିର ପ୍ରସ୍ତାବ ସବସାଧାରଣକ ଜାଣିବା କାହାର
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ଗଜେ ଟରେ ପ୍ରତାପିତ ହୋଇଥାଏ
ତହିଁର ସନ୍ଧେୟ ବବବଳ ଏହି କି ଅନ୍ତର୍ମାନ
ସନ ୫୦୦୦ ମରିବା ତା ଏ କାହା ଆପଣଙ୍କ
ପର୍ମିକୁ ଆହୁବର୍ତ୍ତ ସକାରେ ପଢ଼ା ଦିଲୁ
ପ୍ରେରିମାନେ କୌଣସି ଗ୍ରାମର ସମବାହି
ମାତ୍ରବା ଜମି କମିଶ କରୁଥିଲ ମନ୍ଦିର
ପର୍ମିକୁ କରୁଥିଲୁ କରିବେ ଖେମାଳିଦିନ
ମାରସ୍ତର ଦେବତାଙ୍କା ଏବଂ ଅଳ୍ପପ୍ରବାର
ବେ କରୁଥିଲୁ ହେଲେ ମାରସ୍ତର ଟ
ଦେବାକୁ ହେବ । ପାଇବ କରି ମରିଲ
ଭାଇଅଥାଳ ପ୍ରତିମାରୀ ଟ ୫୫ ଏବଂ ଟ
ସମ୍ପ୍ର ଧସଳ ପ୍ରକି ଟ ୫୮ ଲେଖାଏ
ଦୋହିଅତ ମାତ୍ର ଯେହି ଗ୍ରାମର ଧରି
କମିଶ କରୁଥିଲୁ ହୋଇଥିବ ଷେଠାର
ଧରାଇଲ ମାରସ୍ତର ଟ ୦୫ କଲକର ଦେବ
ହେବ । ଅଛୁ ଧସଳ ସକାରେ ମାରୀ ଟ

ଆର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଧାନ ପାଇଲାର କର ଦୂର
କଷ୍ଟ ଏବଂ ଅଳ୍ୟ ପାଇଲାର କର ଏକ କଷ୍ଟରେ
ନେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥାନ୍ତି ମାତ୍ର ଧନକଳିମୀର
ତୁଳବର ଏକ କଷ୍ଟରେ ନେବାର • ଅଞ୍ଚକାର
ଶକ୍ତିମେଣ୍ଟ ଆସଗା ହାତରେ ରଖି ଅଛନ୍ତି ।

ଭୁଷରଲିଖିତ ବିବରଣୀରେ ଜଣାଯାଏ ସେ
କବର ଉତ୍ତା କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇନାହଁ ।
ଏଣେ ପ୍ରତିଲିପି ଦର ଦେଇ ମରି ନ ପାରି-
ଛା ହେତୁରେ ପ୍ରଜାମାନେ ଉତ୍ସବା ଦେଇ ବସି
ଥାଇ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧିକର ଏ କଥା ବିଶ୍ଵର
ଲୁହବାର ଉଚିତ ଥିଲା । ଯାହା ଦେଇ ଜମି-
କର ଓ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ଏହି
ଧୂର୍ବଳେ ଅପଣା ଅପ୍ରାୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧିକୁ
ଜଣାଇବାର ତେଣୁ କରନ୍ତି । ଧସଲରଣୀ
ନମରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧି ନାଲର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁବି
ଏବଂ ଏହାହାଏ ଯେ ଅବୌ ଜୀବକାର ହେଉ
ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ । ତେବେ
କାହାର ତିମ୍ବ ହେଲେ ପ୍ରଜାମାନେ ତଳ ପାରି
ହେ ତାହା ପ୍ରାଣିକର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧିକୁ ନ ଜଣାଇ
ନାହିଁ ଉତ୍ସବର ଶତର ସମ୍ମାନକା ଓ ସେପରି
କୁଟା କାହିଁମୁଁ ନହୁଲ ।

ପାଠ ଅଭ୍ୟାସରେ

ଏ ଅଭ୍ୟାସ୍କର ପ୍ରତିବର୍ଷ ସତର ଓ ଏହା
ଦେଇବା ଅମ୍ବାନଳର ବାଣିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ ।
ଅମ୍ବାନେ ଏହିଷ୍ଵ ସମ୍ମାନ କରୁଥିଲେ କାହା
କରେ ଆଶିଆହଁ । ମାତ୍ର ଏହା ନିବାରଣର
ପ୍ରତି ପ୍ରତିକାର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ।
କହିଲ ଯାହା ପାଇ ସମୟରେ କରୁଥିଲେମାନେ
ନାହିଁ ଦାର ପ୍ରତି ସେ ଆଜିଟ ଓ ବନୋବସ୍ତୁ
କରି ତାଙ୍କ ଅଂଶିକ ଫଳଦ୍ୱାୟକ ହୁଏ ମାତ୍ର
ତାଙ୍କ ଦିପାୟରେ ଏ ଅଭ୍ୟାସ୍କର ରହଇ ଦେଇ

କବ୍ୟା ହୋଇ ଲାହଁ । ପ୍ରତିବର୍ଷ
ଏମୁଣ୍ଡରେ କାହିଁଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ଆଚାର-
ନାର ଅଧିକ ପରିମାଣରେ କୃଥିତ ଏକର୍ଷ ଏ-
କାରରେ ନାହିଁ କବି ହୋଇଥିବାରୁ ସାହିତ୍ୟ
ରେ ଉପାଦାନ ଲାହଁ । ଏଥିପୂର୍ବେ କାଠଯୋଡ଼ି
କାରର ପୁଣ୍ୟପାତାରେ ଯାତ୍ରିମାନେ ପାର
ହେଉଥିଲେ । ଏ ନଗରରେ ଖେଳରୀ ଘେ-
ରା ନବାରଣ କାରିଶ ଯାହିମାନଙ୍କୁ ନଗରରୁ
ଅନୁର ରକ୍ଷିତା ଉଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଗର୍ଭା-
ଗୋଟିଏ ସୁରକ୍ଷା ସତ୍ତକ (Pilgrim
Road) ପରାଇ ହୋଇ କାଠଯୋଡ଼ି ପାର

ଦେବାର ଶାଟ ଖାଲିକରି ତଳେ ହୋଇଥାଏ
ଏ ବ୍ୟକ୍ତିଗୀ ନଗରର ସ୍ଥାପନି ପଥରେ ଉତ୍ତମ
ଅଟକ ମାତ୍ର ସେଠାରେ ଚକ୍ରବରମାନ ନ ଥିବା
ଓ ଜଳବାର ଶୀଘ୍ର ପାଇ ଛାଇର ଆୟୋ
ଜନ କର ନ ଥିବା ଯାତ୍ରିକ କ୍ଲେପର ଶୈଳୀ
ଗୋଟିଏ ବାରଣ ଦେଲା । ମାତ୍ର ଏ ବିଷୟ
ଅମୂଳନକରି ମେଜଫୁର ସାହେବଙ୍କୁ ଗୋତର
ଦେବାରୁ ସେ ଜଳବାର ପ୍ରତି ଦସ୍ତକା
କରିମାନା କର ଭାବୁ ବିଶେଷ ଆକଟ କଲେ
ଓ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ପାଇ କରିଲ ଦେବା
ବାରଣ ସବ୍ରନ୍ଧେକଟର ଓ ଜନସେବକ-
ରଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ବାର ବାର ପଠାଉଥାଇନ୍ତି ।
ଗର ମଙ୍ଗଲବାର ଦିନ ଶେହମୋହନ ବାର
ଟାଇଲ ଡେବର କାଠଯୋଡ଼ା ପରେମଣିଆ
ପାଠରେ କେବଳ ଛାଇଶ୍ଵର ଗାତ୍ର ଜଳଦଳ
ଅଟକ ଥିବାର ମୌଖିକ ରଘୋଟ ବରିଥିଲେ
ମାତ୍ର ଦୂରବାର ଦିନ ସେଠାରେ ଶ୍ରାୟ ଗୁଣ-
ଶକ୍ତି ଗାତ୍ର ପାଞ୍ଚଦିନ ହେଲା ପତି ରହିଥିବାର
ସବ୍ରନ୍ଧେକଟର ଜଣାଇଲ ମାତ୍ରକେ ମେଜ-
ଫୁର ସାହେବ ନିଜେ କରେଖାରୁ ପଦବ୍ରକେ
ପାଠକୁ ଯାଇଁ ଦେଖିଲେ ପରିଶ ପାଠିଏ ଖଣ୍ଡ
ଗାତ୍ର ପତି ରହିଥାଏ ଓ ସେବକୁ ଶୀଘ୍ର ପାରହେ-
ବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରି ଦେଇ ଜଳବାରକୁ
ଜବାବଦେହରେ ଚଲକ କଲେ । ଆମ୍ବୁ-
ମାନେ ଏଥିପାଇଁ ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା
କରୁଥାଏ । ଷେରମୋହନ ବାରଙ୍କୁ ବଲିଷ୍ଠିତ
ଚଲକ କରିବାରେ ସେ କହିଲେ ଖୋରଧୂର
ଛାଇଶ୍ଵର ସରକାର ଗାତ୍ର ଅଟକ ଥିବାରୁ ସେହି
ଛାତ୍ର କଥା ସେ କହିଥିଲେ । ସବ୍ରନ୍ଧେ-
କଟୁ ମେଜଫୁରଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ କଥା ଜଣାଇ ନ
ଥିଲେ ସେ ସବୁ ସିନା ଥାହୁର କେବେଦଳ
ପାଠରେ ପତି ରହି ଥାନେ ।

ଗୋବର ଘାଟରେ ସେ ଅଜ୍ୟାନ୍ତ ହେଉ-
ଅଛି ଗାହା ଶୁଣି ଆମେମାନେ ଅବାକ ହୋ-
ଇଥିବୁ । ମେଳଖୁର ସାଦେବ ଲଜ୍ଜାବାରକୁ
ବିଶେଷ ଘାଙ୍ଗାବ କରିଥିବା ପ୍ରକଟିଷେ ସହସ୍ର
ଯାତ୍ରୀ ଓ ପଥ୍ୟକମାନେ ଘାଟରେ ତିର ଦୂରଦୂର
ପଢ଼ି ରହ ଅସୀମ କ୍ଲେଶ ଭୋଗ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡର ଓ
ମାହିମାକୁ ପରିପ୍ରଦ୍ୟ ନ ଭଲେ ପାର ହୋଇ
ପାରୁ ନାହିଁ । ଧୂଳି ଅଛରେ ମାହିକର ଚାପୁ
ଦେବାକୁ ନାହିଁ । ଘାଟରେ ସଥେଷ୍ଠ ନୋକା
ନାହିଁ, ସେ ଅଛି ଗାହା ମାହିମାନେ ଅଧିକ
ପାଣିରେ ଉଣି ପ୍ରକଳଣରେ ଦୂର ଅଗ୍ରା-

ଠାରୁ ଏକଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକା କେଲେ
ଯାଇଁ ନାଆରେ ଚିତାର ଅଛିଲୁ । ସେପା-
ରରେ ଅନେକ ଚଟି ନାହିଁ ବିମ୍ବ ପ୍ରତିରୁ
ଜୀବିଦ୍ୱିତ୍ୱ ମେଲଇ ନାହିଁ । ଲେକେ ଦୂର
ଜିବିଦିନ ଅପନୀଗରେ ପତ ରହି କଷ୍ଟ ସହ
ମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ରହାମରେ ଢୁଣ୍ଡ ନ
କଲେ ଅଳ୍ପ ଗତ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା
ଗାତ ପାର ଦେଖାର ଅଧିକ କଷ୍ଟ ଓ ଅନେକ
ଗାତ୍ରେ ସେଆମରେ ପତ ରହିଥିଲା । ଜଣେ ଉଦ୍‌
ଲୋକ କଟକରୁ ଗାତରେ ଅସୁଧାରେ ଓ
ପାଠରେ ଦୁଇଦିନ ପତ ରହି ଗାତ ପାର
ଦେବାର କୌଣସି ସୁଘୋଗ ନ ଦେଖି ଗାତ
ସେପାରିରୁ ଫେରାଇ ଦେଇ ନାହିଁ ପାର ଦେଇ
ଗୁଲି ଅସିଲେ । ଶୁଣିବାରେ କେହିଁ ଏ ଜଳାର
ଦୁଃଖୀ ପଥକ ଏତେ କଷ୍ଟ ଓ ଅପଦରଶ ଦେଖି
ସେପାରିରୁ ଫେର ଗଲେ । ଗଲ ଦୂଧବାର
ଶ୍ରୀମଦବାରୁ ସେପାରିକୁ ଯାଇ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ
ପାର କିମ୍ବାର ଓ କେତେଜଣ କନଞ୍ଜୁବିଲ ସେ-
ପାରରେ ମୁହଁପୂର ଭବି ଅସିଲେ । ତଥାର
ଅନ୍ତରୁ ଅନେକ ଲୋକ ପାର ଦୋଇ ନ ପାର
ପାଠରେ ପତ ରହିଲେ ।

ସେହିମୋହନ ବାରୁ ଯୋବର ଘାଟକୁ
ଘଦନ୍ତ ବିମିତ ସେହିବଳ ଯାଉଥିଲେ । ସେ
ଘାଟରେ ଥିବା ସମୟରେ ସେପାରାରୁ କେବେ
କ ଯାଏନ୍ତି ପାର ହୋଇ ଅସିଲେ ସେମାନଙ୍କ
ବାରୁ ପଗ୍ରବାରେ ସୁନ୍ଦାର ଜଣ ଶିଖ ମନ୍ଦିର
କହିଲେ ଅମେସନ୍ ଦା ଘାଟରେ ଭିନ୍ନଦିନ ପଢ଼
ରହିଲୁ ମାଝି ପ୍ରତିକଣକେ ଏକ ଟକା ଲୋ
ଖାଏ ମାଗିଲା ମାତ୍ର କେବେ କଷ୍ଟରେ ଦୂରଥାଗ
ଲେଖାଏ କେଇ ଲାଆରେ ଚାଲିଲା । ତହୁଁ
ବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂରକଣ ଓ ମାହିକୁ
କରେଶକୁ ସେବ ଅସିଲେ । ନେପାଳର
କେବେ ଯାତୀ ଅଧିକା ପଇସା ଦେଇଥିଲେ ମାତ୍ର
ନେହୋସ୍ଵର୍ବଦ୍ଧ ଦର୍ଶନ ବରିବା ଇଚ୍ଛାରେ ବାହୁଦ
କଥାରେ କରେଶକୁ ନ ଆସି ଗଲେ । ବାରୁ ଏଥର ରିପୋର୍ଟ ମାଲିଷ୍ଟେଟ
ସାହେବଙ୍କଠାରେ ଦେବାରୁ ସହେବ ମାହିପ୍ରତି
ଦିଶ୍ରବିଧ ଆଜନର ଥାଣ୍ଟ ଜୀନ୍ସରେ ଅଭ୍ୟ-
ଯୋଗ କରି ମନ୍ଦିରମା ବାରୁ ଧୂର୍ତ୍ତତ୍ତ୍ଵ ଘୟ
ଡେପ୍ଟି ମାଲିଷ୍ଟେଟକୁ ଅର୍ପଣ କଲେ । ଡେପ୍ଟି
ବାରୁ ସେହିଦିନ ସେ ଦୂର ଯାତ୍ରିକର
ସାର୍ଥ କେଇ ସେମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୟାୟ ଦେଲେ ଓ
ମନ୍ଦିରମା ବିଶ୍ୱାସିକରେ ଅଛି । ସେ ମାତ୍ର

ଜିନିକ ଦେଇ ନ ପାଇବାରୁ ହାଜିବ ଯାଉଥାଳୁ
ମହିମାନେ ଏହିପରି ସବ୍ବଦା ଅପଦ୍ରବୀ କର-
ନ୍ତି ମାତ୍ର ମାମଲାର କ୍ଲେଶ ଉପ୍ରେରେ ପଥକମା-
ନେ ଉଚ୍ଛର କାଳିଶ ନ କର ଭୂନହୋଇ ଗୁରୁ
ସାଧ୍ୟ । ଏହେତୁ ଅସଂଖ୍ୟ ଅପଦ୍ରବୀ ଘଟନା
ସ୍ଥଳେ ଗୋଟିଏମାତ୍ର ମହଦମା ହୁଅର ନାହିଁ ।
ମେହିମୋହନ ବାହୁଡ଼ ଯୋଗେ ଏ ମାମଲ
ବାଏର ହୋଇଥାଳୁ ଓ ଏଥରେ ଭାବିତ ବଣ୍ଣ-
ବିଧାନ ହେଲେ କିଛି ଫଳପ୍ରଦ ଦୋର ପାରେ
ଅବେବ ଭାବୁର ଏ କାର୍ଯ୍ୟଟି ପ୍ରକାଶନାୟ
ଅଟଇ । ମେଜଞ୍ଚିବଳ ଚନ୍ଦ୍ର ଉପରେ ସେଉଁ
ହୁଇ କଥା ତହିଁର ଘାଟମାନଙ୍କରେ ଏପରି
ଅଭିଭାଗୁର, ଦୂରସ୍ଥ ଘାଟମାନର କଥା ସହଜ-
ରେ ଅନୁମାନ ଦୋର ପାରେ ।

ବଙ୍ଗଲାର ପ୍ରଜା ସୁରକ୍ଷାଯୁଦ୍ଧ ଆଇଛି ।

ପ୍ରସ୍ତାବର ପାଣ୍ଡିପିର ଏଗାର ଅଧ୍ୟାୟରେ
ଶକ୍ତି କର୍ମଗୁରୁଙ୍କହାର ଜ୍ଞାନା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର କଥା
ହୋଇଥାଏ ଏଥ୍ରୁଷେ ଯେହି ନିରଖବନୀ ପ୍ରସ୍ତର
ଦେବାର ନିୟମ ଲେଖା ପାଇଥାଏ ତହିଁ ସଙ୍ଗ-
କରେ ଏମନ୍ତ ଅଶବ୍ଦ ତୁଆର ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦିଶେ-
ପରେ ଏହି ନିରଖବନୀ ପ୍ରସ୍ତର ଦେବା ଅଧିକା
ନିରଖବନୀ ଅନ୍ତରେ କର୍ମ୍ୟ ଦେବା ଅସମ୍ଭବ
ଅଥବା ଅଧିକ ଦେବ । ଏପରି ପ୍ରସ୍ତରରେ ଗନ୍ଧ-
ଶିମେଳାଙ୍କହାର ନିୟମ ହୋଇଥିବା ରକ୍ଷଣ
କର୍ମଗୁରୁଙ୍କହାର ଜ୍ଞାନା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦେଲେ
ଜିମିଦାର ପ୍ରକାଳ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ଦୃଷ୍ଟିକ
ସବଳରେ ହୋଇ ଘାରବ ଏବଂ ସେପରି ଆସ-
ମାହାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦେଉଥିଲୁ ପ୍ରାୟ ସେହି
ନିୟମରେ ଏ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦାଧା ଦେବା
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ପ୍ରତିକିଳ ନିୟମ ସହିତ ଏହି
ନିୟମର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଦେହ । ଏହିକି
ପ୍ରତିକିଳ ନିୟମାନୁଷ୍ଠାରେ ଶକ୍ତି କର୍ମଗୁରୁ ଯେ
ତେ ସାକଥାଳ ଏବଂ ବାହୁଦ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଧୂରାକ କୌଣସି ପ୍ରଜାର ଜ୍ଞାନା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଛଲେ-
ହେ ଭାବାକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତିତରେ ଅଦାଳ-
ତିରେ ପ୍ରତ୍ଯେ କୃଷ୍ଣିତ ହୋଇ ଘାରବ ଏବଂ
କେବଳ ସେ ପ୍ରଜାର ସବ ଏବଂ ପାହାର ପିତର
ହେଉଥେ ମାମଲ ଦେବ ଏମନ୍ତ ନୁହେ, ପ୍ରଜାର
ଦଶଳ ଜମିର କଷମ ଉପଦର ପରମାଣ
ଇତ୍ତାହ କି ସହିର ଛିଦ୍ରାନ୍ତ ବଷପୁରେ ରକ୍ଷଣ
କର୍ମଗୁରୁ ଅଦାଳରଠାରୁ ଅଧିକ ପାଇଁ ତହିଁରେ

ତୁମ ଘରସାହା ହାରଣରେ ମଧ୍ୟ ଦେବାଳୀ
ଅଭାଲଭରେ କାଲଶ ହୋଇ ପାରିବ । ଏପରି
ମାମଳ କରିବାରେ ଯେବେଳେ କ୍ଲେଶ ଓ ତତ୍ତ୍ଵଜୀବ
ପଡ଼ୁଥିଲାହା ସହଜରେ କଣାଇବା ସବାଗେ
ଏକବି ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ଯେ ବୋର୍ଡ ରେ-
ବିନ୍ଦୁଙ୍କ ଲେଖିବା ଅନ୍ତରୀଳରେ ଏକ ମାହାଲର
ପ୍ରକାମାନେ ଜମାବନୀ ବିବୁଦ୍ଧରେ ୨୦୧୧
ନମର ସାମଳ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟରୁ
୨୦୦୭ ନମର ସେମାନଙ୍କ ବିବୁଦ୍ଧରେ ବିଷ୍ଣୁ
ଦେଲ । ଅର୍ଥଏବ ପ୍ରପ୍ରାହିତ ଅଭଳରେ ଏହି
ବିଷ ହୋଇଥିବି ବିପ୍ରଜାର ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପଞ୍ଚାର
ସିଦ୍ଧିର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଜୀବିତ ବିଯାହା ବର୍ତ୍ତନ
କରିବାକୁ ଅଭାଲଭ ଏବା ଯୋଗ୍ୟ ଅଟ୍ଟନ୍ତି ସେ
ସମସ୍ତ ଅଭାଲଭରେ ହେବ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧର ଜୀବା-
ଜୀବା ଅର୍ଥାତ୍ ବିଷମ ଏବଂ ଉତ୍ସନ୍ଧର ପରିମାଣ
ବିଷୟ ଏବା ରେବନ୍ୟ କର୍ମନୃତ୍ୟମନେ ନିଷ୍ଠି
କରିବେ । ଜ୍ଞାନମାହାଲର ବନୋବସ୍ତୁ ସୁଦା
ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ହେବ । ଆହୁ ଯେଉଁ-
ପରେ ଅନେକ ଭାବର ବିଷ ତୁମ୍ଭେ ପରିବାର
ପ୍ରାର୍ଥନା ବନ୍ଦିବେ କମା ଯେଉଁଠାରେ
ଏହି ନିୟମହତ୍ତମ ବାର୍ଯ୍ୟ ଦେବକୁ ଉନ୍ନିଦାର
ଏବଂ ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟବା ବରୁଦ୍ଧର
ବକଳା ମୀମଂସା ଦେବକ ପରିପାଦ ସେବାର
ଦଳବାର ସମ୍ବାଦକା ଥିଲେ ତାହା ବହୁତ
ଦେବ ଯେ ଶୁଣେ ଭାବନ୍ତିମେତ୍ୟ ଦିଲ୍ଲିପନ ପ୍ରମୁ-
ରହାଏ ଏହି ନିୟମାନୁଷ୍ଠାନରେ ବାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ
ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ପାରିବେ । ଏହି
ନିୟମମାନ ସମସ୍ତ ଶୈଶ୍ଵର ପ୍ରକାଳ ପ୍ରତି
ଅଟିବ ମାତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦକ୍ଷଲୁ ସୁରବାକୁ ପ୍ରକାଳ
ବଜ୍ରଶା ବନୋବସ୍ତୁ ପଞ୍ଚରେ ଏମାନ ପ୍ରଧାନ
କ୍ରିୟ ବିଦିତବାର ହେବ । ଅବାଳମ୍ବାନ
ଯେଉଁ ବଜ୍ରଶା ଦୃଢ଼ି କା ଜଣା ଦେଇପାରେ
ଯେବେ ଦେଶକାର ବଜ୍ରଶା ବନୋବସ୍ତୁ କରି-
ବାକୁ ହେବ ତେବେ ତିକ୍ରି ଜକଣା ଏହି
ଅଭଳର ବିଧାଳାନୁଷ୍ଠାନେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କର ଫୟା
ଧିକ ମାତ୍ର ତାହା ସପରି ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଯେମନ୍ତ
ବି ଏହି ଅଭଳମ୍ବନ୍ଦିଷ୍ଟ ବଜ୍ରଶା ଦୃଢ଼ିବ ଉଚ୍ଚ
ସୀମାକୁ ବଳ ଯିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଶ୍ରଦ୍ଧରେ
ବଜ୍ରଶା ନିର୍ମୟ କରି ଦୟାପିବ । ସଜ୍ଜମ୍ କରି-
ଗୁର ବଜ୍ରଶା ବନୋବସ୍ତୁ ବଳ ଉତ୍ତରୁ ଜମା-
ବନୀ ପ୍ରମୁଦ କରିବେ ଏବଂ ଉତ୍ତର୍ପତି ଅପରି
କରିବା କାରଣ ମିଥ୍ୟାତ ଦେବକେ । ମିଥ୍ୟାତ
ମଧ୍ୟରେ ଅପରି ତୁମ୍ଭେ ଦେଲେ ଯେହି ଅପ-

ତିମାଳଙ୍କ ସହି ଉତ୍ତର ଜମାବନଳୁ ଅପାଣା
ବାର୍ଯ୍ୟର ଦେଉସୁଲ୍ଲ ଉପୋର୍ଚ୍ଛାର ସ୍ଥାନାୟ
ଗବଞ୍ଜିମେଖିଲୁ ଧାରିବେ ପରିଷେଷରେ
ଗବଞ୍ଜିମେଖି ମଞ୍ଚର କଲେ ସେହି ଜମାବନା
ସୁନ୍ଦରାର ପ୍ରକୃତିକ ବେଳ ଏହି ଭାବା ଦେଖ
ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକଳ ରହିବ । ଯେତେବେଳେ
ଜମାବନ ପ୍ରକଳ ରହିବ ଯେଉଁ ଉତ୍ତରରେ
ଝଜାଣ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଳାନ୍ତି ବୋଲି ପହିଁରେ
ଲେଖା ଥିବ ସେମାନଙ୍କ ସର୍ବର୍କରେ କବା
ତୃତୀୟ ପ୍ରମାଣ ଦେବ ଅପରି ପ୍ରକଳରେ ବନ୍ଧୁ
ପ୍ରମାଣ କ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ଶୁଣ
ବୋଲ ଅନୁମାନ ଦରିବାକୁ ଦେବ । ଜମାବନ
ରେ ସକଳ କଥା ଲେଖା ଥିବ ବୋଲ ପହିଁରୁ
ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ ଦରିବାକୁ ଦେବ କାହିଁ ପେଣ
ପ୍ରଜାର ସବୁ ବିଷୟରେ ଦରିବ କର୍ମକୁଳର
ଦିଗ୍ବିର ତୃତୀୟ ଦେବ । ପ୍ରକା ଲାଭତରେ
ଜଳଶିଖ ବିଷୟରେ ଅଦାଲତରେ ନାଲାପ
ଦିଗିବ ଯଥି;—

(୧) ପ୍ରକାର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଅବୋ କାହିଁ
ଯଥବା ପ୍ରକା ଅଜଣା ଦିଅଇ ହାତୁଁ ।

(୫) ଉପରିମଳେ ସେହି ଖୋଲାଇ
କୋଇଅଛି ସେ ଖୋଲାଇ କଲା ଦେଇବାକାଳୀ।

(୧) କମାଦରରେ ଲେଆଖିବ
ପ୍ରକାଶ କମେ ସମ୍ମୁଦ୍ର ପୁଅବ୍ ଅଥବା ଦଶା
ଅଖବ ଅଟଇ ।

(୭) କମ୍ବନ ଲିଖିର ଜମାତାରୁ ପୁଅକୁ
କମା ଚାହିଁଥାଏ ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥାଏ ।

ଏହି ସବୁ ପ୍ରକାରେ ଦେବାଳୀ ଅବାଲଙ୍ଘ
ବିଅସୁନ୍ଦର କରୁଥିବ ମୁହଁରାଂ ସେବମୟ ତହଁର
ଅଧିକାରୁକୁ ହୋଇଥାଏ । ଆଥର ପ୍ରକାରେ
ସକଳ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ନାଶରୀ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ ଦେବ ।

ଏହି ଅମ୍ବାଯୁର ଧରିଷ୍ଟୁ ଗୋଟିଏ କଥା
ଏହି ବି ସରବାଦୀ ସଜ୍ଜ ବନେବ୍ସୁ ଛାଡ଼ା
ଅଳ୍ପ ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟ ଅଳ୍ପାବେ
କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେବ ଘର୍ଭ କର୍ମକ
କୌଣସି ଅଂଶ ଯାହା ବନ୍ଦରୁମେଇ ଛାଡ଼ା
ଆଜ ବରତେ ଶାର୍ଦ୍ଦୀରୁ ପଢା ଏ କଥା
ତମାନ ଯାହା କଥାର କହ ଯାଏବେ ।

୬ ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ କଳେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ପ୍ରଦୂର ନିର୍ମିତ ଘାରକ ପ୍ରସ୍ତର କରିବାର କାହା
ଜଣ୍ଠି । ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଠିକ୍ ଏହା
ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପ୍ରାୟ ଅକ୍ଷର କେବଳ ଏହାର ପରାମର୍ଶ
କରି ଥିଲା । ଏଥିହାରେ କଳେବରମଞ୍ଜୁଣୀ ନାମରେ

ଧ୍ୟାନ୍ୟ ଅଥବା ନିର୍ମୀୟ କରି କେବଳ ପ୍ରତି-
ନିର୍ମିତ ସ୍ଵରୂପ ଏବଂ ପ୍ରତିକିଳ ଖଜଣାର ଦର
ଲେଖି ରଖିବେ ଏବଂ ଏ ବିଷୟରେ ଅବାଳ
ପଢ଼ଇବ କ୍ଷମତା ଚାହାନ୍ତ ଥିବାରୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅଳ୍ପଆ ହୋଇ ନାହିଁ କେବଳ ସେହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରକଳ ରହିବ । ସ୍ଥାନୀୟ ବନଶ୍ରୀମେଳ୍ଲ ସେଉ-
ଠାରେ ଏଗାର ଅଧ୍ୟାୟର ବିଧାନ ପ୍ରୟୋଗ
କରିବେ ସେ ସ୍ଥଳେ ଏ ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରୟୋଗ କରି
ପାଇବେ ଏବଂ ମହାମାଳିଙ୍ଗ ବନଶ୍ରୀର ଜେନରଲ-
କ ଅଞ୍ଜଳିନ୍ଦ୍ରାରେ ଅପର ଶ୍ରାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଏହା
ପ୍ରୟୋଗ ହେଉ ପାରିବ ।

ଏକ ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରକାଶ କମ୍ପ ସିକମୀ ପ୍ରକାଶ
ପରି କୋରକହାର ଖଜଣା ଆଦ୍ୟ କରି-
ବା ସମ୍ମରରେ ଅଟଇ । ଖଜଣା ସନ୍ତାନ କମି-
ଶଳ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ବିଲ୍ଲାଭର ଥରନ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଏବି ଅନେକ ପ୍ରକାଶରେ ଏଥର ଅପର୍ଯ୍ୟୋଗ
ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ଏହି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଏକାବେ-
ଳକେ ରହିଛ କରବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ
ମାତ୍ର ଗୁରୁତର ଅପର୍ତ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାରୁ
ବଜ୍ଞାୟ ଗର୍ଭମେଣ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର କର୍ମ୍ୟ
ପଢ଼ିବି ପଣୀର ହୋଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହିପରି
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ କି କୌଣସି ପ୍ରକାଶ କି ସି-
ଳଙ୍ଗ ପ୍ରକାର ଖଜଣା ଏକ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ କାଳ
ବାଜାର ପଡ଼ି ଆଜେ କମିଶାର ବାହାର ପର୍ଯ୍ୟ-
ନ କୋରକହାର ଖଜଣା ଆଦ୍ୟ କରିବେ ।
ମାତ୍ର ଅପେ କାହା କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।
ଦେବାମୀ ଅଦାଳତରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ପର-
ସମ୍ମ ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ ଅଦାଳତ ଉପ୍ରୟୁକ୍ତ ଜୀବ
କଲେ ପିଯୁଦ୍ଧା ପଠାଇ କୋରକ ଓ ନିଲମ୍ବ
କରୁଇବେ ଏବି ବାଜାରର ଅଦାଳତରେ
ଖଜଣା କମା କି କଲେ ନିଲମ୍ବ ପ୍ରକଳ୍ପ ହେବ
ନାହିଁ । ଏକ ମାସ ଅକାଲତରେ ଟଙ୍କା କମା
ଇହି କହି ଉପରୁ ଜମିଦାରକୁ ଦିଯୁମ୍ନିବ
ଲାଭର ଏଥି ମନ୍ତ୍ରରେ ଦେଯାଏ କୋରକର
ଅପର୍ତ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଆହୁର ନିତ୍ୟ ହୋଇ
ଥାଏ କି ସମ୍ବେଦି ଏହି ପାଶୁଲିପି ଦିମା ଯେ
ମୟୁରେ ଯେଉଁ ଆଜନ ପ୍ରବଳ ଶୁକ ବହିର
ବିଧାନ ଉଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସିରୂପେ ବେହି
ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ପ୍ରକାର ପରିଲ କୋରକ କି
ପ୍ରତିକୁ କଲେ ଅନ୍ୟକାର ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ
ବୋଲି ଦିଗ୍ନଦିଃ ଅନ୍ୟାରେ ଦଣ୍ଡ ପାଇବ ଏବି
ଏହି କର୍ମ୍ୟରେ ଯାହାର ସ୍ଵର୍ତ୍ତ ଅଛି ସେ ଯେ-
ବେ ଜାଣି ଶୁଣି ତାହା ନିବାରନ କରିବାର

ତୁଟି କରିବ ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ ଦଶ୍ମାୟ ହେବ।
ଉପରଲିଖିତ ତିନି ଅଧ୍ୟାୟ ସମ୍ପର୍କରେ
ଆମ୍ବମାନେ କୌଣସି ଆପରି ଦେଖୁ ନାହିଁ ।
ଫଳଟିଃ ପୂର୍ବ ଅଧ୍ୟାୟମାନଙ୍କର ମୂଳ ନିୟମ
ଅନୁସର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଳୀ ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଏ
ଏବଂ ସରକାରୀ ଓ ଅପର ପ୍ରକାଳ ଜଗତା
ବନୋବସ୍ତୁର ଏକ ପ୍ରକାର ନିୟମ ହୋଇଥାଏ
ଏହା ଉତ୍ସମ ହୋଇଥାଏ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏହିକାରେ ନିବଟରେ ଗୋଟିଏ ବଢ଼ ସଙ୍ଗର କଥା ହୋଇଥାଏ । ତହିଁର ବୁଝାଇ ଏହି—ଧ୍ୟାନପୂର୍ବ ନିବଟସୀ ଅପରି ମହାନ୍ତର ସୁହି ମଦନ ମହାନ୍ତର ବିବାହ ହୋଇ ବନ୍ଦ ପଦରବର୍ଷ ହେଉ ଦେଶାନ୍ତର ଯାଇଥାଏ । ବମବାୟର ନିବାସୀ ଏହି ମହାନ୍ତର ସୁହି ଦାମ ମହାନ୍ତର ବିବାହ କିଛି କେତେକ କାଳ ହେଉ ଦୟା ପଳାଇ ଯାଇଥିଲା । ଅପରିର ପ୍ରତିବାସୀ ସନ୍ଦେଶ ପାତା ମସୁରଙ୍ଗରୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ଦାମକୁ ଦେଖି କହିଲା ଅପରିର ପୁତ୍ର ପଳାଇ ପାଇଅଛି ଓ ତାହାର କିଛି କିଷ୍ଟ ଅଛି । ତୁ ମଦନ ସଦୃଶ ଦଶୁଅଛ ତୁ ମୋ ସଙ୍ଗରେ ଯାଇ ଅପରିରୀଠାରେ ଅପରାଜିତ ମଦନ ହୋଇ ପରିଚୟ ଦେଲେ ତାହା ଦେଖି ରହ ତାହାର କଷ୍ଟୟ ଓ ମଦନର ଶାର୍କୁଷ ଭୋଗ କରି ସୁଖରେ କାଳ କାହିଁକିହିନ୍ତି ଏପରି କାହିଁକିହିନ୍ତି ହେବାର ଦୁରୁଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରାର । ଦାମ ସର୍ବତ୍ରେ ସମ୍ମଦିନ ଦେବାର ସନ୍ଦେଶ ଦାରୁ ଅପରି ର ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଅବରତ କରିଲା ସଙ୍ଗରେ ଏହି ଅପରିଠାରେ ତାହାର ପୁତ୍ର ହେବାର ଅର୍ଥ ଅବରତ କରିବ । ତହିଁ ଅପରି ବରେ ଅଳ୍ପ କିମ୍ବା ତ ବେଳେ ତାହାର ଦରିଦ୍ର ଓ ଦାମ ସନ୍ଦେଶ ଦିଶାନ୍ତରାରେ ଅବରତ କାହିଁ ଅଥାମନ କହିବାର ଅପରି ଓ ତାହାର ପର୍ଯ୍ୟା ଦାମ ଅପରା ପୁତ୍ର ସର୍ବତ୍ର ପରିଦେଶ କରି ଦିନରେ ଅପରା ହୋଇ ଅଥାମ ମଦନର ଯା ସହିତ ଆଶ୍ରଯନ୍ତର । ତହିଁ ଅକ୍ଷର ତର ହୋଇ କହି କର ଯଥ ଅନୁଭବ କରି ମୋହେବୀ ଶୁଣି ମନ୍ତ୍ରର ଓ ଦିନପରିବର ଅଳ୍ପ ଜଣେ ତାହା ଦୟାକାଳର ଦାମ ବୋଇ ଦିଲାବ । ତହିଁ ଅପରି ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦାମ ସଥେବିତ ମାତ୍ର ତାହାରକୁ ବେ ସବୁ ଶାକର ବଲ କରି ତାହାଠାରେ ସବା କି ୩୦ ଲା ପେମାନେ ଉଚ୍ଚାର କରି ତାହା କହି ଦେଲେ । କର୍ମକାଳ ଦାମ ଯାହା ଅପରା ସଥିରେ କହିଥାଏ । ଏ ପେପର ଭଲର କଥା ସେହିପରି ଗୁରୁତବ ଅପରାଧ ହାତେ । ଦାମ ଓ ସନ୍ଦେଶ ଦାମରେ ମାମଲ କାହିଁକିହିନ୍ତି ଏହି ବିଶ୍ଵାସରାତର ଦୁରୁଷ୍ଟ ଓ ଅକ୍ଷରକ ଥିଲା ।

ବାହୁ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା ।

ବିଦ୍ୟାରେ ମାତ୍ର କାହାର ପାଇଁ ଯାଏ ?
ଏଠାର ତେସୁଡ଼ି ମେଳନ୍ତର ତେବେଳେ ଯାହେବା
ଖୋରାକୀ କଲୀ ହେବାକୁ ସେ କଥ ବୋଲିବାର ଏଠା
ପ୍ରସ୍ତର କରେ । ଏ ବେଳେ କଥ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଉପରି ହା
ଅଛି ।

ଏ ନିରାକାର ପେପର ଅବେଳା ପ୍ରଥାକ ହୋଇଥାଏ
ଦେଖିପରି ଆଲୋକ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଥାକ ସତ୍ତବରେ ଦେବାଚ

ପ୍ରଦ୍ୟାବ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ରହଁ ସକାଶେ ସେଠା ନୂନୀସିପାଇଛି
ତ ୧୯୦୦ ଜାମା ମଞ୍ଚର ବିବାହକ୍ଷତ ।

ସୁଖ ପରିଜଗାଳ ଅଚାଳତରେ ଗୋଟିଏ ଅନିବା
ପ୍ରକାର ମୋକଦମା ଉପର୍ଯ୍ୟତ ହୋଇଥିବାର ଶୁଣା ପାଏ
ତହିଁ ର ଦୟାତ୍ମ ଏଠାରେ ସହପର କଥିବ ଦ୍ୱାରା କି ବିଜ୍ଞା-
ରୟୁଗର ତୌତ୍ୟବ ବଂଶୀୟ କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ଶାସନ
ବ୍ୟକ୍ତି ପିଲାକୁ ସେଇ ଅସାଧାରଣ ବୈଜ୍ଞାନିକ
ସହିତ ଜବାହ ଦେଇଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜକ୍କ ପିଲାର ମହାତ୍ମିକ
ବାଳକଗ୍ରେହର ଅଭିଯୋଗ କରିଅଛନ୍ତି । ମୁଦ୍ରାମାନେ
ସାମାନ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବାହୁ ଦୟାତ୍ମକର ବୋଷ ସେମାନଙ୍କ
କିମ୍ବା ଉକ୍ତାକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି ମୁଦ୍ରେ ପଣ୍ଡର ପ୍ରମାଣ ଅନ୍ଧବ୍ୟ
କ୍ଷେତ୍ର ହୋଇ ଗାହଁ । ମୋକଦମା ଦୂର ସ୍ଵପ୍ନହରୁ ଅଥବା
ଦେବ ଅରଣ୍ୟ ହେବା ପ୍ରତିଷ୍ଠେ ଅବଧ ସ୍ଵରୂପୋତ୍ତମ ସହ-
କାରେ ଦକ୍ଷ ର ବୌଣବି ଉତ୍ସବେଶ କି ଦେଖିବାକୁ ଅନ୍ତର୍ମାନଙ୍କ
ହେଇଅଛି ସେ ସ୍ଵପ୍ନବାସିମାନେ ଏହାକୁ ବୋଷର ଗୁରୁତବର
କଥାପାର ବୋଲି ମନେ କରି ନାହାନ୍ତି କେବଳ ଗୋଟିଏ
ନିଅକଥା କୋଇ ଏଠା ଲୋକଙ୍କ ବୈରୀକ ବଢ଼ାଇ ଅଛି ।

ବାଲେସୁର ଉତ୍ସବକଳରେ ଏକ ଶିଖି ଏକ ଜାଲ
ପରବାନୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଅପଣାର ଦିନ ପଣ୍ଡିତ ବୋଲି ସଦିକ
ସ୍ଵ ଦେଇ ପାଠଶାଳାର ଅବଧାନମହିଳାରୁ ଖୋବାକ ଓ
କହିଛି ଦସବା ଅଞ୍ଚଳ କରୁଥିଲ ଶେଷରେ ପୂର୍ବ ହାତରେ
ଧର ପଛ ଗୁରୁନ ହେବାରେ ଏକମାସ କାଲକାର ଦଣ୍ଡ
ଦିଲା ।

ଦର୍ଶକ କଣାପୁରୀ ସେ ବାଲେସ୍ଵର ମିଛନ୍ତିପାଇଛି
ସେ ନବରରେ ଅଳୁଆ ଜାକବାର ବନୋକ୍ଷେ କରୁଥିଲା ।
ଏହେ ବେଳେ ସତକ ମନ୍ଦିର ଅଭବରେ ଉଠ ଓ ବାହୁ-
ଅରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ କରିବାଯିଲାର ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କାରାର ହୋଇଥିଲା । ବିଟକଳ ବନୀମ ସେଠିରୁ ସମ୍ପର୍କ
କି ? ଆମେ ମନେ ଖୁବିକ ପଡ଼ା କରି ସହେ ଅଳୁଆ କାହିଁ
ମେ କଳ ହୁଏଇବା କାହିଁ କି ? ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ସେ ଶୁଣେ
ର ବାଟ ବାଟ ଜଳ ନାହିଁ ସେ ଶୁଣେ ସେ ସମ୍ମତ ଅନୁଭୂତି
କାହିଁ ହେବା ବନ୍ଦେବତାର କାର୍ଯ୍ୟ ନହିଁ ।

ବାଲେସୁର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟକାଳ ପ୍ରଦେଶ ଅପରାଧ ଧରିବା-
ରେ ବ୍ୟାକ କରି ଅଧିକ ବୟାକ ହୋଇଥାଲେ ମାତ୍ର
ମାନ୍ଦେଖିବେ ମୁଣ୍ଡର ହେଉଛୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ବୂଜନ ଆସାମିଆ-
ରେ ଶୈଶବ ପାଇବାଲେ ।

ଏଠା କଲେଜର ରୂପରୂପ ଶବ୍ଦାସ୍ତନିକ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାଚ୍ଚି
ଶିଖିବାରୁ ବୋଷ କଲାତରେ ପୃଷ୍ଠା ଉଚ୍ଚାରଣ ଏବଂ
ବହାସ୍ତନିକ ବିଦ୍ୟାରେ ସମ୍ମାନ ପାରବାରୀରୀ ଦେଖାଇ
ସୁଖାଦି କର କରିଥିବାର ଶୁଣି ଅମେମାଜେ ସ୍ଵର୍ଗେନାହିଁ
ଆନନ୍ଦ ଦିନରୁକ ଲାଗୁଇବୁ ।

ବାହୀନର ଜମାକେ ଅଳ୍ପଦିନ ତଳେ କାହିଁ ସ୍ଵରେତ୍ତବ୍ର
କାଥବାବୁର୍ବାକ ନିମିତ୍ତ ସହାନ୍ତୁତ ପ୍ରଧାନ ବରିବା ମରିଲେ
ଏକବସର କରିଥିଲେ । ଏମାନେ ବଳାଦିଗା ଧାରଣ କରିବା
ସମେ ଖାଲ ଗୋଡ଼ରେ ଜଗାଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲୁ । ଦେଶର
ଦୁଃଖ ଅତିରେ ସ୍ଵରେତ୍ତବ୍ରାକ ମୁଣ୍ଡି ସରକାର ଦୂରଦୂର
ହେବ ମାନ୍ ସେଇ କର୍ଣ୍ଣରେଣ୍ଟା ଅଭିନ ହୋଇଥିଲା ବାହି
ପିରବାକର ଜାଗର ରହିବ ।

ବାରେମର ସମସ୍ତ ପୋକାଳମ ନିମାର୍ଥ ହୋଇଥାର
ଗଠନ ଉପାର୍ଥ । ବର୍ଷମାହର ସମ୍ବାଦ ସେ ସେଇଁ ୧୯
ପେଶର ମନ୍ଦିରର ହଦୁମାନେ ଯୋଜନା ଦେଇଥାରେ ବାହୀ
ସେହିଠାରେ ସୂଚନାମତ ହେଲା ଓ ହଦୁମାନେ ମନୋହରଙ୍କେ
ସେ ପ୍ରାଚୀ ଯତ୍ତ ଯାଇଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ ଓ ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟରେ
ମାନ୍ଦେଖାଣ ପାଇଁ ପରିବାରର ପରିବାରର ପରିବାରର ହେଲା ।

ତାଙ୍କ ଫୁଲିଥିଲେ ଦେଖି ମନ୍ଦରେ ସେଇଁ ସୁଧି ହେବାର
ଅଶ୍ଵା ଉପରୀତ ହୋଇଥିଲ ତାହା ଏବଂପରିବାଳ ଅଗମ୍ଭାବ
ହୋଇଥିଲ । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସ ଦେଖିନାମରେ କବାଣୟ କଥିଲୁ
ମୋଟାପିଲ ହୋଇ ଆଚିବା ପାଇଁ ସମ୍ବାଦର ସମ୍ବାଦ ।

ମହାମ୍ବା ଲର୍ଦ୍ଦ ଅପଣା କଥାରତା ଶୁଣନ୍ତି ସାରତ
କହିଲି ଯେପରି କୃତିଗା ଓ ସବୁରୁଟି ପାଇଲେ ଏବବା
ଜୀବ କାହିଁ ସବାଳ ଅଛି ତାହା ଅନେକ କାଳରେ ମୁହଁ
ପାଇଗ୍ରା କ ମା ସନ୍ଦେହରୁ ବ୍ୟସ ଅଛେ । ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରକାରରୁ
ନିତାରୁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ବରିବା କ କେବେହେଁ ପାପ ବା ଅଳପର
ବ୍ୟସ ଦୋଧିଯାଇଁ ପୁଣି ଯେହିଁ ମେଳ ସେପରି ଶୁଣନ୍ତି
ନିତା ବରେ ଯେ କ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଶ୍ରେଣୀରୁ ତୁଳନ
ନାହିଁ ? ଏହି ଅନୁର୍ଧଵ ବ୍ୟସ ଯେ ମରତବାହୀ କ୍ରାନ୍ତିକୁ
ପ୍ରତିପାଦନ କିମ୍ବା ହତ୍ଯା କରିବାର ବାବୀ ଉଷ୍ଣଶାଖା
ପ୍ରତିପାଦି ସାହେବମାହେ ଏହା ଦୂରି କି ଯାଏ ତକାରାଖ
ଅନେକ ନିତା ଜୀବି କରିବାକୁ ସବଦେଖ୍ୟକ ଏବି
ଅନୁର୍ଧଵ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ବନ୍ଦିଷ୍ଠ ଲାଗାଇ ଅଛିବୁ । ଏହିକି ବାବି
ମନ୍ତ୍ର ପାଇଁ ନିଃଶେଷ ଦେଖାଇ ଦେଖିବା କାହାରେ ସଫ
ଦେଖିଲେ ଯେହି କାହାରୁ ଦେଖିଯି ଯାହା ମଧ୍ୟରୁ ପର
ଅକ୍ଷରିତିରୁ କରିବେ ଏହା ଦେଖି କାହାରେ ବରିଅଛୁ । ଯମାକେ
ତାଥିରୁ କାହିଁ ଯେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କାରୀ ଏକମ କମନିମା ବା
ଉଷ୍ଣଶାଖା କୁହାଇ । ଦେଖାଯାଇ ମରତବାହୀରୁ ଏ ଅପଣ
ଏହି ତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାବୀ ଯେବକି ମେଳକ କାହାରେ
କରିବାର ଏବେ ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ କେବେ ସମ୍ଭବ କାହାରେ
ଦେଖିବେ ।

ପେଣସିଲିକେନ୍ୟ ଦେଖରେ କଣେ ଥା ଘରୁଣି ଦୋଷ
ଏହି ହୋଇଥିଲା । ଏକ ମୟାବ ପଡ଼ିରେ ଯାଠ ବର୍ତ୍ତ ଦେ
କରିଯାଇ ଏହି ନର୍ ଉପର ଅସବଧା ଦେଖାଯାଇ
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଦେଖାଯାଇଛା । ଏକଟ ଅନ୍ୟରେ ଘେରେ ଆଶ୍ରମ
ଦିଲା ପଢ଼ୁଥିଲା ଶିଖରର ନମିନା ଦେଖି ଅର୍ଜନ କୋ
ଚାହେଇଛା ।

ପୁଣେବାରୁ ଏତେବାଳ ଦେଖିଲ ପର୍ମିନ ସରକାର
ନହିଁଥିଲେ ଆଶୀ ଦଶତା ସହିବାରେ ତଳାଇ ଥ
ଥିଲେ । ବର୍ଷାଗାତ ପୁଣୀଯାଏ ସେ ପର୍ମିନ ସରକାର
ଯୋଗ ସାହେବ ବୁଦ୍ଧ ନହିଁଥିଲେ ହୃଦୟ ନିଷ୍ଠାର ହେଲା
ଏଥର ପ୍ରକାର ମର୍ମି ଜଣା ପଢି ଜୀବ୍ନ ମାତ୍ର କିମୋକାପ୍ତ ଚ
ହୁଏ ଅଛି ।

ପାଶୁର ଗନ୍ଧକର୍ତ୍ତୀ ଦେଖିଲାଏବରଠାରୁ କଥାକଣ୍ଠ
ଦୟ ତୋହୁର କାମକ କଥେ ସବୁଟି ଅପରା ଘଷ ହସନ
ଥକୁବେଳୁ ଜୀବନ କାମକ କାମକ ନୂହିବା କାହିଁ ଏହି
କଥେବର କଥାପରିଚାରୀ ଗୋରେ ସୁନ୍ଦରାପ୍ରତି ହୋଇଥିବାର
ଦେଖିଅଛନ୍ତି । କେ କହିବୁ କହ ଏ କଥେବର ଦିଗା କଥେ
କଥେବର କେନାହିଁବା ଧରନ ଏବଂ କଥଠାରୁ ଏ କହ
କହିବ ସାହା କେବଳ ଯିତିକଲେ ତଥିଥେବେ ସବୁରୁ ଏ
ଅର୍ଦ୍ଦର୍ମ କିମ୍ବା ସମ୍ବନ୍ଧ କରିଥାଏନ୍ତି । ଏହା ସତ୍ୟହୋମିତରେ
ମଧ୍ୟ ଦସ୍ତବ୍ଧ କଥିବା ହଠାତ୍ ହୋଇଥିବ । ମାତି ଗେବ ଅଧି
ଧିବନା ପରେ ସୁଦୟ ପ୍ରତି ଏବଂ ଅମୂଳ ପରିଦର୍ଶି ମିଳ ଥିବାର
କଥାପାଇ । ଅଜନ୍ତୁ କ କେବଳୁ ସାବଧାର କହିଲ ହତ
ମିଳ ?

ମଧ୍ୟଭାରତର ଦୁଇମହ ଅବଶ୍ୟକ ସଂଗ୍ରହ ଆମେ
ମୁଣ୍ଡିଥାଏନ୍ତିରେ ବର୍ଣ୍ଣା ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଦେଖାଯାଇଲୁ ପରିବହନ
ପ୍ରକ୍ରିୟା କରିବାର ଧୂମ ପରିବହନ କରିବାକୁ ଠାକେରୀ କରିଛି
ଓ ଟ୍ରେନରୀଠାରେ ଅବଶ୍ୟକ ପରିବହନ କରିବାକୁ ଘେରିବାର କାହାର
ହେଉଥିଲା ?

ପୁରୁଷ ଦେଖିଥିଲୁ କାନ୍ଦମୟ ବାହିକ ଏହି ସ୍ଵାଧେଯତାକୁ
କଣେ କବିତାରୁ କାରବ୍ୟାତ ପାଠର ଅଛିବୁ ସେ ନିରବର୍ତ୍ତ
କାହିଁବି କଣ୍ଠର ପାତ୍ର ହୁଏ ବ୍ୟବସର କି ହେଲେ କାନ୍ଦ
କରେ ଯାରେକାନ୍ଦମୟ କାହିଁବି ହେବ ମାତ୍ର କାନ୍ଦମୟ
ହୋଇ ପାଇଁ କବିତାରେ ଯାରୁଳାଙ୍ଗ ଶନିବା କିମ୍ବା ହେବା
ମର୍ମରେ ଲକ୍ଷ୍ୟର କାନ୍ଦମୟ ନିତ ପ୍ରଥାର କରିଅଛୁ ।
ବାଟାକା କେତେ କୁଞ୍ଚ ହେଲା ହାହି ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ମାଧ୍ୟମର କଣ୍ଠରେ ତ୍ରାହମାନେ କବିତାରୁ
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଏହି ସାହିତ୍ୟରେ ଦୋଷ ଗର୍ଭମେଣେ ଥିଲୁ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଦୌର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ମାନ ଅତିଥି ସାହିତ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ କେତେ ଅନ୍ତର
ବୁଝେ ଖେଳନାକୁ ମୋକଦମାର ଦିନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ନାହିଁ ।
କୁଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ଏକପ୍ରକାର ଉଚ୍ଛିତ ଦେଇ ।

ହିଁବାହୀର ଦୁଇ ଶକ୍ତି ନାହିଁ ହୋଇଥାବୁ ସେମାନଙ୍କ
ନାହିଁ କରିବା ପାଇବ ବୟାଧି ଜବାରୀମେଳି ଶୁଭରୂପ ଯାଏ
ଏବା ଦେଖି ବୟା ଗଛେ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେସ୍ ପତ୍ର ।

ମାନ୍ୟବର ଶକ୍ତିର ଉତ୍ସପତ୍ରିକା ପଞ୍ଚାଦଶ
ପଦାଳଙ୍ଗ ସମୀପେ ।

ମହାଶୟ ।

ହୁଣ୍ଡର ଉଦୟତର ଅଜଳ ପ୍ରାୟ ଥିଲାଏଇ
ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ହେଲା ଏଠା ମାଗନ୍ତର ସ୍କୁଲର
ପ୍ରଧାନଙ୍କିଷିତରା କର୍ମରେ, ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲା
ଚିମ୍ପକୁ ନ ହେବାରୁ ଏ ସ୍କୁଲର ଅବସ୍ଥା ନିରାପଦ
ଶୋଭାସ୍ୟ ହୋଇଅଛି । ଗର୍ଭବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଚିଲ୍ପିଯାର ଥାର କାହାରୁ । ବର୍ତ୍ତମାକ ବର୍ଷରେ
ଖଲାଇ । ଏ ଦିନର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନୋବିପ୍ରତିଶ୍ରୀମଦ୍
କମ୍ବିଶନର ସାହେବଙ୍କହାର ଶୀଘ୍ର ହୋଇଥାଏ
ଏହାର ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଜ୍ଞାନର ସହିତ ଘାଗ୍ର
ନାହିଁ । ବୋଧ କମ୍ବୁ ସାହେବ ମଜ୍ଜୁପଦ
ବିଷୟକୁ ଭୁଲିଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ବିଷାଦିଭାଗ
କାର୍ଯ୍ୟ ସଂଖ୍ୟାକୁଞ୍ଜୁ ଓ ଭନ୍ଦତର ପ୍ରଥମ ସୋଧ
ଅଟେ, ଏହାଙ୍କ ଗଢ଼ିଲାଗ୍ନ ଶିକ୍ଷାଦ୍ୱାରା ଏହା
ବେଶୀ ବର୍ତ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ—ଏ
ଦୂର ଏହା ପ୍ରତି ଅବହେଲା କରିବାର କେ
ମେ କାରିବା ଦେଖ ନାହିଁ ।

ଦେବମଞ୍ଜୁର ତଥିଷ ଦେବା ଗାନ୍ଧିଜ
କିଣ୍ଠ ଶିଖଙ୍କ ଏ ମଧ୍ୟବଳ ଦିଲ ହେଲା ପ୍ରଦ
ସହ ଉଠି ଆବାରୁ ପରିମାର ସହିପ ମହିଳା ଦ
୩୧୯୮୫ ମେରୀ ମହିନାରେ ଦେବମଞ୍ଜୁର

ରେ ମନ୍ତ୍ରର ହୋଇଅଛି । ଖୁସିର ଧିକ୍ଷା
ଶେଷରେ କର୍ତ୍ତୃପଣୀୟମନ୍ତ୍ର ପ୍ରାର୍ଥନା କରି
ଜଣେ ହେତୁମନ୍ତ୍ରର ଏଠାମୁଁ ଅଳ୍ପବା ହେତୁ
ରେ ଶୀଘ୍ର ଯହୁ କରନ ।

ଅଭୟର ଏବର୍ଷ ତେବାକାଳର ପଦାର୍ଥ
ସୋଧାନର ନୂହନ ବିହୁ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଲେ
ବୋଲି ଅକୁନ୍ତ ମନରେ ଓ ମୁଣ୍ଡବନ୍ଧୁର ମୁଖୀ
ବାର ବରୁବାକୁ ଦେବ । କାରଣ ଏଠାକୁଠା
ଶେଣୀର ଦୂର ଜ୍ଞାନ ଶର୍ମି, ତଳିବାଲେ
ମୟୁର ପଣ୍ଡତା ଦେଇ, ବିଷ୍ଣୁଦୂଷଣ ଓ କର୍ମଚାରୀ
ଦୂଷଣ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟମେ
୪୦ ଓ ୫୦ ଟଙ୍କା ପୁରୁଷାର ପାଇଅଗ୍ରହୀ
ବା ଶୁଦ୍ଧଧୂମ ପରୀକ୍ଷା ମହାପୁରୀଙ୍କ ସମ୍ମାନ
ମୟୁର କାଶର ବିଧେଯ ତର୍ତ୍ତୀ ଦେଇଥିଲା
ଏ ଦେବକୁ ଦେବାକାଳ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇଲା
ତଥାପି ସେ ସମୟରେ ଏପରି ନିର୍ମଳ
ହୋଇ ନ ଥିଲା, ବର୍ତ୍ତମାନ ଶାସ୍ତ୍ରର ଜୀବ
ନିର୍ମଳର ମହୋଦୟର ସୁପ୍ରସର୍ଷ ଓ ଯ
ତଳ, ବୋଲିବାକୁ ଦେବ । ବୋଧ
ଏଣିକି ମୟୁର ପଣ୍ଡତାରେ ଅନେକ ଦିନା
ହେବେ, ଅମା କମ୍ପୁ ମୟୁରପରି ଅମାନାନ୍ତର
ମହାପୁରୀ ଅବଧି କୃତ୍ତବ୍ୟ ମାନ
କରିବାକୁ ମନ୍ତ୍ର ।

୨୭୧୭.୮୩ }

ଶ୍ରୀକୃତେଜି^{ନାଥ} ପରମାନନ୍ଦ
ସମ୍ବାଦକ ମହାଶୟ ।

ଅଛିବ ପ୍ରାୟ ଦର୍ଶକ ଏଗାର ବରସ ଦେ
ଲେଖନେହୁ ମବ୍ରତ କେମନ ସାହେବ
ଧାରଣ ତିଳାର କୁମ୍ଭର କରିବାରୁ ବ୍ରଜ ଦେଖ
ନୃତ୍ୟ ପରିଚିତରେ ଏକୁଦେଖନକୋର ବାନାର
ବିଲେ । ଏହି କୋଡ଼ରେ ଲିଙ୍ଗିଲା ସେଇ ପର
ଚିଗୋଟି ନୃତ୍ୟ ପରିଚିତ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଦେଖ । ଏହି
ଗ୍ରାମ ପ୍ରାୟରେ ସରଜାରୀ ସାହାଯ୍ୟରେ ଥାଠିଲା
ବିଷାଇବା, ୫ୟ ଥାଠିଲାଇ ହତାଇବ ନିମ୍ନ
ଦନ୍ତ ଦଖିଲ ସକଳରେ ଦଖିଲ କରିବା,
ପାଠଗ୍ରାମ ଅବାଧନମାନକ ଯିବା କିମନ୍ତେ
ମୁଣ୍ଡରିଂ ଲାଗିଥିଲ ପରିଚିତରେ ସ୍ଵାପନ
ଏହି ଦିନ କଷ୍ଟପୂରେ କେବେଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ପାଇବାକାରୀ ।

ମେହନ୍ତିରୁକ୍ତ ମାତ୍ରମେଣ୍ଟ୍ ରେହିସଲ ମା-

ଦେବ ପାଠ୍ୟାଳାମାନଙ୍କୁ ମାସିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦାନ
(Scripdiary system) ପ୍ରଥା ସାଧାରଣ ଶିଖା
କଲେ ପରିମାଣରେ ମହିତୁ ପ୍ରତିବନ୍ଦକ କବେଚନ୍ତା
କଲେ ପ୍ରଥମେ ମେଦନିସ୍ଵର ଜିଲ୍ଲାରେ ସୁରସ୍ଥାର
(Reward system) ପ୍ରଥା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କଲେ ।
ଏହାର ସାହେବ ଗଛ ଲଗାଇଥିଲେ ହେଉସକ
ସାବେବ ପାଳଭୋଗୀ ହେଲେ । ହେଉସକଙ୍କ
ଦୁଇଜାଇରେ ଶିଷ୍ଟବିଜ୍ଞାଗର ରିପୋର୍ଟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ।
କମାନ୍ଦ ବିଜ୍ଞାନାଦତା ପମ୍ପ ଜିଲ୍ଲାରେ ହେଉସକ
ପରିମାଣ ସାଧି ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହେଲା । ଯେଉଁ ବନ
ହେବନ ମାସିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦାନ ପ୍ରଥା ଉପାୟ
କାହାର ସୁରସ୍ଥାର ପ୍ରଥାର ବାଜ ବପନ କଲେ
ପ୍ରସତ ଦିନଠାରୁ ଗୁରୁଟ୍ରେନିଂ ନର୍ମିଲସ୍କୁଲମାନ
କୁଳମେ ହେଲା । ଦେଖିଏ ସବୁ ଜିଲ୍ଲାର ଗନ୍ଧୁ
ଟ୍ରେନିଂ ନର୍ମିଲସ୍କୁଲମାନ ଛାତ୍ର ଗଲା । କେବଳ
ଭାବରେ, ବାହି ଓ ଜଳପାଇଗତ ପ୍ରତିକି ଅନୁଦିତ
ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ପ୍ରାୟ ୩୫ ଟ ନର୍ମିଲସ୍କୁଲ ଥାଏ ।
ବାହି ଓ
ଜଳପାଇଗତର ନର୍ମିଲସ୍କୁଲମାନ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର
କୁଳମେରା ବପନ୍ତ ନୁହେ । ଉତ୍ତରଧାରୀ ଗୁ
ରୁଟ୍ରେନିଂ ନର୍ମିଲସ୍କୁଲମାନ ଛାତ୍ରଗଲେ ଉତ୍ତରଧାରୀ
କାରଣ ଶିଖାର କି କାହିଁ ହେବ ? କବେଚନ୍ତା
କାହାର ହେବ । ଉତ୍ତରଧାରେ ଲକ୍ଷକ, ବାଲେଶ୍ୱର
ଓ ପାଇଁ କରିଛିଲାଗେ ତନଗୋଟି ଗୁରୁଟ୍ରେନିଂ
କାହାର ଅଛି ।

ମେ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ଯେବେବେଳେ ଗବ-
ରିମନ୍‌ର ନିମ୍ନଶାର ଦ୍ୱାରା ସକାଣେ ସାହାସ୍ୟ
କାର ଭଲେ ତେବେଳେ ମୁଲ୍କ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାର
କାଳିନ ଦ୍ୱାରା ଅଳ୍ପାକଳ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାର ତେଷ୍ଠୀ
ଏ ସବ୍ଲନ୍‌ହୋକ୍‌ଟରମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାମେ ତୁମଣି
ପାଠ୍ୟକାଳମାନ କୁତ୍ତନ ପ୍ରାଧିକ କରିବାକୁ
ରଥିଲା । ଉତ୍ତରାକଂର କର୍ମଚାରୀମନଙ୍କୁ ସେ
ପାଇବାକୁ ହୋଇ ଲାଗି । ଉତ୍ତରାକଂରେ
ନିମ୍ନଶାର ଅବସର ବଜାଲାଦେଶତାରୁ ଅନେକ
ମନ୍ଦରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି, ନିମ୍ନଶାର ଅବ୍ସର
କାଳିନ କାଳିକା ଅସ୍ଥାରୁ । ଉତ୍ତରାକଂର ସେଇଁ
ହାବି ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ପର୍ବତରେ ଗୃହଶାଳିମାନ
ଥାରେ ବା ଝୁଲରେ ଯେବେ ସଖ୍ୟକ ଗୃହଶାଳୀ
କାଳି ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେନ୍‌ଜ୍ଞାନସାହାସ୍ୟପାଇ ସେହି ସଖ୍ୟାର
ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ଏହା ଶାବଦା ତୁମସ୍ବଦ ।
ଏ ପ୍ରଦେଶରେ କରିଗ, ତୋ ଓ ଜ୍ଞାନପାଇବା
ଏହି ଜନଜାତିକାର ଶାସ୍ତ୍ର ଜାହିକା ପାଠ ପରା-
ବନ୍ଦ । ପରି ଯେଉଁମାନେ ସରୁଶାନ୍ତମେ ଏକ

ବ୍ୟକ୍ଷାୟ କରିଲୁ ସେମାନଙ୍କର ସେହି ବ୍ୟକ୍ଷା
ପୂରେ ପରୁଣାଧରଙ୍ଗରେ ଛନ୍ଦକ ହୁଅର । କରି
ଗମାନେ ପରୁଣାଧରଙ୍ଗରେ ଅଳ୍ପ ବକ୍ତାରେ
ସେପରି ପଢ଼ି ଓ ଜୀବିନ୍ଦୁଙ୍କ ଏପରି କେହି
ଜାଇକି ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ମୂଳକଥା ରହି-
ଗଲା । ସେ ଯାହା ଜାବନ୍ତୁ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ସହଜ
ବୃଦ୍ଧିରେ ଏହି ଉଦୟ ହେଉଥିଲା ଗବର୍ନ୍ମିମେଧ
ସାହାଯ୍ୟ ଦାନ ପାଇ ଉତ୍ତରାର ନିମ୍ନଶିଖର
ଆତୁଳ ଛନ୍ଦକ ହୋଇଥିଲା ଏମନ୍ତ ନୁହେ ।
କେବେ ମୂଳକର କେବେ ମତ । କେବେବୁପ୍ର
ଭାଙ୍ଗୁଥିଲା କେବେବୁପ୍ର ଗଢ଼ୁଥିଲା । ସାର-
କଥା ଏହି ଟଙ୍କା ସେତେ ଅଧିକ ପରମାଣେ
ସାହାଯ୍ୟ ଦିଅଯିବ କୌଣସି ନା କୌଣସିବୁପେ
ନିମ୍ନଶିଖର ସେହି ପରମାଣେ ଉଦୟ ହେବ ।
ଆଉ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶିଖ ପ୍ରତି
ଆଜ୍ଞାହ ସେହି ପରମାଣେ ହବି ଆରଥିବ ସେହି
ପରମାଣେ ନିମ୍ନଶିଖର ଉଦୟ ହେଉଥିବ । ବ-
ର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶୀୟଙ୍କ ଗ୍ରୂଟ୍ରେନିଂ ନମ୍ବିଲସ୍ଟୁଲରେ
ପ୍ରତିବର୍ଷ କେବେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟଧି ହେଉଥିଲା ଓ
ଯହିଁରେ କି ଉପକାର ହୋଇଥିଲା ବା ହେବାର
ସମାବନା ।

ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜିନ ଲାଗେଇ ସୁଲବେ ଟଙ୍କାଟମ୍ଭାଳ
ବ୍ୟୟ ହେ । ଏହି ଟଙ୍କାରେ ପାଯୁ ଏକଶତ
ଅବଧାନ ପରୀକ୍ଷାରୀ ଦୁଆ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର
ଶିଶୁ ଓ ପରୀକ୍ଷା ଦୂର କରିଛନ୍ତି । ଏକଳ ବ୍ରା-
କାଳେ ତଥା ସମ ସମ, ଛାତ୍ର ପାଠ ପଚାର
ସମୟ ଛମାବ । ହୃମାବରେ କଣେ ଅବଧାନ
ଶିଖିଛି ହୋଇ ନାହିଁ ହୁଲକୁ ବାହାରଲେ ।
ପରୀକ୍ଷାର କାଗଜ ସମୟ ସମୟରେ ଅମୂଳକ
ଚର୍ଷରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ପରୀକ୍ଷକ ବୋଧୋଦୟରୁ
ଏ ନମବ ତ୍ରୟୀ ଦେଇଅଇନ୍ତି ସେଥିରେ ନାମ-
ରରେ କ, ଖ, ଗ ଶର୍ତ୍ତ ପଢ଼ି ମଧ୍ୟ ଅଛି ।
ପରୀକ୍ଷାରୀ କେହି ଫଳ ଉତ୍ତର କାଗଜରେ
ଲେଖିଲେ “ଅବଧାନ ହୋହାଇ ଜଗନ୍ନାଥର
ମୋତେ ପାର କର” ଅର୍ଥାତ୍ ମୋତେ ପାର
କର । ବିଧା, ରୂପତା ମଧ୍ୟ ଖାଇ ଆହୁରି କିନ୍ତୁ
ଶିଖି ଆନ୍ତି ପରୀକ୍ଷା କାଗଜ ଉପରେ ଶୁଦ୍ଧ-
ରୂପେ ନାମ ଲେଖିବା ।

ଶ୍ରୀ ବାନାବର ମାହାତ୍ମୀ

ବେଶ୍ୱର ଗ୍ରାମ

ନମ୍ରଳ ସ୍କଳ

ଗାର୍ଡ ଚର୍ଚିରେ ଆରକ୍ଷ ହୋଇ ହିନ୍ଦ
ପ୍ରେତୀଥୁଟ ଘରୁଥିଲେ, କୁଆଠା ବାଜିଲୁ ଦେଖି

ଶୁଭୁ ଗୁଡ଼ ହତରୁ କାଶଜ ଛଡ଼ାଇ ଆଣିଲେ
ସୁଥା ଛୁଟରେ ଯହ କର ଗୁଡ଼ି ଓ କାଶଜ ଭାଙ୍ଗି
ଲାଗାନ୍ତାରେ ପୂରାଇଲେ । ଲିପାପା ଖବ ଦୂର-
ସ୍ତୁ-ଶିଳ ମହୋର ଥାଣ୍ଟା । ଗୁରୁଗୁପ୍ତି ହିଟର
ବିଦ୍ୟାନିକ ଗୃହ ହୋଇଯାଏ । ସବୁ ଅବଧିକ
ଏପରି ନୁହନ୍ତି ଅନେକଙ୍କର ଦୂରି ଶୁଭିଃ ଅଛି
ଅନେକ ବେଶ ଉଦ୍‌ବର ଲେଖନ୍ତି ସେ ଦୂରି-
ମାନ୍ ସେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍, ସେ ଶୁଳ୍କ ବୁଦ୍ଧି ସେ ବାନ୍-
ବର ମାହାନ୍ତି । ଭାବାର ଇଅ ମାସରେ ପେଟ-
ପ୍ରଗ୍ରହ ବିଦ୍ୟାଟା ଆଉ କେତେ ହେବ । ଛୁଅମା-
ବିଆ ନମୀଲୟୁଲ ପଢା ବିଜମଳା ମାତ୍ର ।

ଅବଧାନମାନଙ୍କର ନମୀଲୟୁଲରେ ପରି-
ବାର ବିଷମୟ ଫଳ, ଏମାନେ ବଜ ଗରିବ
ଲୋକ ଜାରିବ ଲୋକଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ ପଢାନ୍ତି ।
ସେହି ଗ୍ରାମରେ ପଢାର ଆଥର୍ଵା ସେ
ଗ୍ରାମର ପାଠଶାଳା ଶତ ନମୀଲୟୁଲରୁ
ଇଅମାସ ଥସିଲେ ସେ ପଢା ସମାପ୍ତ କରି
ସେହି ଗ୍ରାମକୁ ଫେରି କଲେ ଅଧିକାରୀ ଗ୍ରାମରେ
ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।
ସେମାନଙ୍କର ଲମ୍ବା ଧୂତ ଚାଦିର, ଯୋତା,
ପିଲା ଶିଖବା ଓ ଶିଶୁକବୀତାରୁ ବିଲୁଗ ଅଙ୍ଗ-
ଭଙ୍ଗୀ କବଳ କରି ବାର ଦୁଇ ପୁଣି ଏହାକର
ସେହି ନୁହନ୍ତି ଛମିଆ ବାହୁର ଗୀତିଲ
ଲୋକେ ବରଦାସ୍ତ କରି ପାରିନ୍ତି ନାହିଁ । ଏ-
ହାଜି ପଥରେ ଉଦୟ ଶକ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ତରଧାରେ ପ୍ରାୟ ଦଶହଜ୍ଞାର
ଆବଧାଳ ଅଛିନ୍ତି । ଏଥୁ ମଧ୍ୟ ଦଶ ଏଗାର
ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କୃତ ପାଞ୍ଚଶତ ଅବଧାଳ ପୂର୍ବଦେଶକୁ
ରୂପେ ଶିଳ୍ପିତ ହୋଇ ପାଠଶାଲାରେ କ୍ଲାର୍ଯ୍ୟ
କରୁଥିଲୁଣ୍ଡିନ୍ତି । କୃତ ପାଞ୍ଚଶତ ଅଲ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
କରୁଥିଲୁଣ୍ଡିନ୍ତି । ଆରୁ ସାତେ କନ୍ଦଳାର ଅବଧା-
ନକୁ ଶିଳ୍ପିତ ବସନ୍ତବାକୁ ପ୍ରାୟ ଏକଶତ ବର୍ଷର
କର୍ମିଳୟାଳ ରଖିବାକୁ ଦେବ । ଦୁଇକୁ ବର୍ଷର
ଦୋଷତ୍ୱରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେସତାରେ
ଗୁହାର କରିଲୁ । ଥର୍ମ୍‌ବ ଗୁହାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେସା
ଶୁଣିବେ କାହିଁ । ମାସିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦାନ କରି
ପ୍ରତିକିଳ ଥିବାବେଳେ ଅବଧାଳମାନଙ୍କୁ ଜଳ-
ବର୍ଦ୍ଦମ୍ବ ନମୀଲ ସ୍ଵଳ୍ପକୁ ଥଣ୍ଡା ହେଉଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ
ପୁରସ୍କାର ସାତ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା ଦିନ-
ଠାରୁ ଉନିସ୍ତର୍ପକଣ୍ଠ ପଣ୍ଡିତ ଓ ସବ୍ଲକନ୍ଧେ-
କ୍ରିତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖୋଦାମୋଦ କରୁ
ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖୁଥିଲୁ ଗୁରୁତ୍ବକୌ
ନମୀଲସ୍ଵଳ ଉତ୍ତରଧାରେ ଉଠି ଯିବାରେ କୌ-

କାନ୍ତିର ପାଦମଣି

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୪୮

କଲିବାରେ ଏହିଏକ ନାମରେ ଜଣେ
ଯାହେବ ବରି ଚରି ଶୋଭିଙ୍ଗି ବାଟରେ ଦୁଃଖ
କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ସଜ୍ଜ ପାଖରେ ମିଛ-
ନିଷିଧାଳିଟିର ନାଳ ପରିଷାର ସନ୍ତକୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ
ସକାଗେ ଗୋଟାଏ ଗହଡା ଖୋଲା ହୋଇ
ଥିଲ ତହିଁରେ ଜାକାକ ବରି ପତନିବାରୁ ସେ
ଲେହଟ ପଢ଼ ଯାମନ୍ୟ ଆମାର ପାଇଲେ ।
ଏଥୁଣ୍ଠାରେ ପଞ୍ଚାଶ ଦଜାର ଟଙ୍କା କରିପୂରଣ
ଦାଖାରେ ମିଛନିଷିଧାଳିଟ ଓ ବାହାର କର-
କିଟର ନାମରେ ହାଇକୋର୍ଟରେ ନାଲଶ କରି
କିମ୍ବାନ୍ତାରେ ମିଛନିଷିଧାଳିଟ କରୁବାରେ
ଟ ୨୨୦୦ ଲକ୍ଷ କରିପୂରଣର ଡକ୍ଟର ପାଇଲେ ।
ମିଛନିଷିଧାଳିଟର ଦାଯିତ୍ବ ଉପର ଏଥିରୁ ୫୦-
ଲକ୍ଷାନେ ଦର୍ଶକ ବରିବେ ।

କେନ୍ଦ୍ରସତ୍ତାରେ ଏ ବର୍ଷ ରଥପାତାର ସଖ
କିଛି କାହିଁ ଯେଉଁଠଳ ରଥ ସେହିହଳ ପୁଣି
ଘୋର ବର୍ଷା । ଯେବେ ଯାତ୍ରା ଦେବାର ସୁଲ
ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ଭାବାର ରୁକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଠାକୁର ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତି ସାଥେ ପାଞ୍ଚ ପତ୍ର ବେଳେ
ରଥରେ ଚଢ଼ିଲେ ମିରନିର୍ବିଧାଳଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ
ଇହିଧର ସତ୍ତକ ସେପରା କର୍ମମଧ୍ୟ ହୋଇ-
ଥିଲା ଭାବା ବର୍ଷିକାଟଙ୍ଗ । ମୋଟରେ ଏହା
କହି ପେ ଅଧିକାଂଶ ଲେବ ଦୁଇ ଏକ କରି
କ୍ରାପତ ମିରନିର୍ବିଧାଳଙ୍କି ଅଶୀଖାବ କରିଥ-
ନ୍ତି । ରଥର ଯୁଦ୍ଧ ଦିନ ମଧ୍ୟ ଯାହିଁଲ ପରିଷ୍କାର

କେବେ ବେଶୀ ନୁହେ ସଡ଼ିବର ଅବଶ୍ୟା ସେ-
ହପର । ଉଦ୍‌ବାର ଦିନ ଉତ୍ସବଙ୍କ ଆଶୀର୍ବା-
ଦରେ ଖର୍ବ ହୋଇଥିବାର ଅଷ୍ଟମିଥ୍ ଯଦି
ହୋଇଥିଲେ ଏମ୍ବେ କି ୨୦୧୦ ଦିଜାର
ହେବେ ।

ଗଲ ସପ୍ରାଦରେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଏଠାରେ
ଭାଷା ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ନାମବିଚି ହୋଇଥିଲ ସେ ସମ-
ୟରେ ସୁରକ୍ଷା ନଗରଠାରେ ତ୍ରୈକଳା ଦକ୍ଷି-
ଧି ର ତୟାକଳ କଳାପା ହୋଇଥିଲ । ଏହି
କଳାପାରେ ମୋଷ୍ଟଷଳର ଅନେକ ପ୍ରାଣ ଧୋଇ
ଦେଖା ସଙ୍ଗେ ଉତ୍ତର ନଗରର ଅନେକ ଜତି
ହୋଇଥାଏ । ବେଳ ଶ୍ଵେତ ଅଦାଳତି
କବେଶ ଦାଇମୁଲ ଦାସପାତାଳ ଏବଂ ଗର୍ଜା
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଢ଼ ଯାଇଥିଲ । ନଗରର ଏକାଂଶ-
ରେ ଦୋକାନର ଛପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘାଣି ଉଠିଥିଲ ।
କେବଳ ଦୂରଲକ୍ଷ ଟାଙ୍କାର ମୃଦୁବନ୍ଧୁତି କଣ୍ଠ
ଦେବାର ଅନୁମାନ ଦୋଇଥାଏ । ଦୂରଫିନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦର ମୋଷ୍ଟଷଳ ମଧ୍ୟରେ ଗମଳାଗ-
ମନ ବନ ହେଲା ଏବଂ କୌବା ସୁଦା ପ୍ରାପ୍ତ
ହେଲା ନାହିଁ । ବେଳକାଟ ଦୃଢ଼ ଯିବାରୁ ବିଲ-
ଙ୍ଗ ଡାକ କଲିକକାରୁ କମେରକୁ ଯାଇ ନ
ପାରିଲା ଏବଂ ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନର-
ଲଙ୍କ ଚିପତ୍ର ପଡ଼ି ରହିଲ । କଥିତ ଦୁର୍ଥର
ସେ ପ୍ରାୟ ବ ୨୦ ସି ହେଲା ଏଥର ଭୟାନକ
କଳାପା ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ ।

ମଲ୍ୟ	ଅଗ୍ରିନ୍	ବିଜ୍ଞାନ
ବିଜ୍ଞାନ	ଟ ୫୫	ଟ ୨
ଭାବମାସିଲ	ଟ ୦୪	ଟ ୧୯

ପୁରୁଷୋତ୍ତମର ଶୃଣ୍ଟିଗୁ ଯାତା ନିର୍ବିଦ୍ଧରେ
ହିବାହ ହେବାର ସମାଦି ସ୍ଥାନୀୟ ସମ୍ବଦପତ୍ରଙ୍କା ଏବେ
ରେ ପାଠ କଲୁ । ଏବେ ପାଠକାରୀ ଏବେ ପାଠକାରୀ ଏବେ
ଉଣା ହେଇଅଛି କି ଏମନ୍ତ କୌଣସି ବିଷ
ପଞ୍ଚଥିବାର ଅନୁମାନ ହେଉ ନାହିଁ । ପୁଣି
ସେବନ ଅଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ସନ୍ଦା
ସମୟରେ ପଦବ୍ରତ ବିଜେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ବାତା
ଏ ଏଣ୍ଟ ସରକି ରଥାନେବୁଦିଗ ଯାତା ସଙ୍ଗନ
ହେଲା । ଯାହିଁ ମାନେ ଅକ୍ଳେଶରେ ଦର୍ଶନ
କଲେ । ମନୀରରେ ମୁଢି ଏନ ଥିବା ଡେପୁଟୀ
ମଜିରୁଷ୍ଟ ବାକୁ ପ୍ରାଣକୁଣ୍ଡ ରାଯୁ ବିଶେଷ ଯହ
ଏବ କୌଣସିରେ ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା
କର ଦେଲେ ଏବ ଶାୟିକ୍ରମ ମଜିରୁଷ୍ଟ ପ୍ରାଣ-
ସାହେବ ଅଦ୍ୟରୁ ଶୈଖପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଷା ଜଳରେ
କିନ୍ତୁ ଦୂର ସକଳ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ଵବିଧାନ ନେଉ
ସ୍ଥଳେ । ଉହିଁ ରାତରୁ ସେ ପ୍ରତିଦିନ କୁଣ୍ଡିଲ
ନ ମାନ ରଥ ପାଖରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ରଥ-
ଟଣା କାର୍ଯ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ଶେଷ କରିବାର ଉପାୟ
କରିଥିଲେ ଓ ସେବେ ବର୍ଷା ହୋଇ ନ ଆନା
ରେବେ ଦି ଗାଣ ନରେ ସମସ୍ତ ରଥକୁ ଶୃଣ୍ଟିଗୁ
ମନ୍ଦରରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇ ଆନ୍ତେ । ଉଅତି
ତାହାକୁ ଯହିରେ ରଥର ଗର ଏବର୍ଷ ଦୂର
ହୋଇଅଛି ।

ଆଟ ଅଳ୍ପଗୁର କଷମ୍ବ ଗତ ସପ୍ରାଦରେ
ପାଠକମାଳକ ବାହୁଲ୍ୟରେ ଜଣାଇଅଛି

ଏ ସପ୍ରାଦରେ ଅଧିକ ଅଭ୍ୟାସର କଥା ଶୁଣା-
କାହିଁ ଓ ଅଭ୍ୟାସରମାନେ ବିହିତବ୍ୟ ପ୍ରାୟ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । କାଠିଯୋଡ଼ାର ଲଜ୍ଜାବାର
ପୂର୍ବେ ଦଶ ଟଙ୍କା କରିମାନା ଦେଲଥିବର
ପାଠକମାଳେ ଲାଗନ୍ତି । ପୁରୀ ପାଠରେ ଯେଉଁ
ଗାନ୍ଧିମାନ ପତରିହିବାର କଥା ଲେଖିଥିଲୁ
ସେ ଦୋଷରେ ତାହାପରି ଆହୁର ବଶଟକା
ଅର୍ଥବ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ମହାନାୟି ପୋବର-
ପାଠର ସେଧାରରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଦିଲେ
ପତ ରହିବାର ମେଳିଶ୍ଶରସାବେବିଲୁ ଲାଗନ୍ତି
ହାତୁ ସେ ଚଦନ୍ତ୍ର କର ଲଜ୍ଜାବାର ଉପରେ
ଦଶଟକା କରିମାନା କଲେ ଓ ବିଶେଷରୁ ପେ
ଧମକାଇଲେ । ଶ୍ରୀମଦାତ୍ମ ଲନ୍ଧେକଟର ସେ
ପାଠର ଅଭ୍ୟାସର ବିଷୟରେ ସେ ରିପେଟ୍
କରିଥାଏନ୍ତି ତାହା ବିଶେଷଧାରୀ ଅଛି । ତାଙ୍କ
ପାଠର କଣେ ମାତ୍ର ଅପଦ୍ରବ୍ୟ ଦୋଷରେ
ଫୋଳିବାର ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥିବାର ପ୍ରସଂଗ
ଗତ ସପ୍ରାଦରେ ଲେଖିଥିଲୁ ସେ ମମନୀ
ନିଷତି ହୋଇଥାଏ ଓ ବିଶେଷପତି କାନ ପଣ୍ଡି-
ତନ୍ତ୍ରମାଳା ମାତ୍ର କାମୀସ କାରିବାର
ଏ ଟ ୧୯୯୯ଙ୍କା କରିମାନାର ଦଶ ବିଧାନ
କରିଥାଏନ୍ତି । ଏହିତ୍ତ କଟିଲ ହୋଇଥିଲେବେଳେ
ସଥେତିର ହୋଇଥାଏ ଓ ଏଥରେ ଅନ୍ୟ
ମନ୍ତ୍ରମାନେ ବିଶ୍ଵର ସହର୍ଦ୍ଦ ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଅଛି ।

୧ ଉହିଲ ପ୍ରାତିମନକର ପାଞ୍ଚିବ ରିସର ଛପ-
ନିଷେ ଗତ ରବାର କୁଟା ଦେବାର କଥା
ଯେ ଅମ୍ବେମାନେ ପୂଜେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ତାହା
ଦେଇଥିଲା । ବାରୁ ତତ୍ତ୍ଵରେ ଫଟନାୟକ ଏ
ନୃତ୍ୟ ପ୍ରାଚାର କରିଥିଲେ ଓ ଶୁଣିବାରୁ ଅନ୍ତା-
ନୂତ୍ର ଅନେକ ଲୋକ ଧରିଥିଲେ । ବାରୁଙ୍କର
କହିବାର ଶକ୍ତି ଯଥେଷ୍ଟ ଦେଖା ଗଲ ଯେ
ଏକ ଘର୍ଭବାଲ ବିଶ୍ଵବ ଠେମ୍ବା ଓ ସ୍ଥୁ-
ରାଷ୍ଟରେ ଅନର୍ଗଳ କହିଗଲେ କେବଳ
ଏକ ଦେଇତିକ ଅନେକ କଥା କହିବାରୁ
ଘୋରାମାନେ ସମ୍ପୁ ପ୍ରଦଶ କରିବାକୁ ଅସମ୍ଭବ
ହେଲାପର ଜଗା ଗଲ ଏହ ସ୍ତରବୁନ୍ଦି ହେଉ
ଦେଇ ଅଛ ଯାଇଥିଲେ । “ ଉହିଲବ ପ୍ରକଳ
ନିବେଦନ ” ଏହାଇ ବକୁଟାର ବିଶ୍ଵବୁ ଥିଲ
ମତ ବକୁଟା ଜୀବଯୋଗ, ବିକ୍ରିଯୋଗ, ବିକ
ଯୋଗ, ଯୋଗଯୋଗ ଲିବ୍ୟାଦି ଧର୍ମ ସତାନ୍ତ୍ର
ସକଳ ବିଶ୍ଵ ଏକାବେଳକେ କହି ଦେବାର

କେବ୍ଳା ନାକର ଯେବେ କହିଁ ମଧ୍ୟରୁ କୋଣାଷି
ଏକ କିଷ୍ମୟରୁ ନାନାପ୍ରକାରରେ ଦୂରାର ଉତ୍ତର-
ଶ୍ରୀର ଶ୍ରୋଗାଙ୍କର ମନରେ ମୁହଁତ କର କେଇ
ଆହୁ ତେବେ ତେବକ ସମୟ କରିଆନ୍ତା
ଅଥବା ଫଳ ଉତ୍ସମ ହୋଇଆନ୍ତା । ସହିତ୍ରା
ଯାହାକୁ ବୋଲିଯାଏ ସେ କି ଅନ୍ତରାର ଭାବ
ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନରେ ସମାନ ବଳରେ ପ୍ରକଟିତ
କରିପାରିବୁ ଯୁଧି ସେ ଭାବମାନ ଏକ ପରେ ଏକ
ସୁଧଳଗ୍ନ ସ୍ଵର୍ଗରେ ପରଞ୍ଜିତ ହେଉଥାଏ ।
ଯାହା ହେଉ ବସ୍ତାକର ହତ୍ତିରୁବ ଦେଇ
ଅମ୍ବେମାନେ ଅନନ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ । ତହୁଁ
ଶେଷରେ ମୋଟିଏ ବଥା କହିଲେ ଯାହାର
ଶ୍ରୋଗାବର୍ଗର ଇଣ୍ଡିଗର କାରଣ ହେଲା ।
ସେ କହିଲେ “ବର୍ତ୍ତମାନ କର ଉତ୍ତରରେ
ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଅନନ୍ତର ସମୟ
ଦିପତ୍ରର ହୋଇଥିଲୁ ।” ଏ କଥର ପାର୍ଶ୍ଵର୍ଦ୍ଦ
କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଘାଗଲା ଲାହିଁ ଏଣ୍ଟିର କେହିଁ
ଶ୍ରୋଗା କହିଲେ କର ବର୍ତ୍ତମାନ କଟକିଲୁ
ଅପରେ ପ୍ରକାର ଏଠାରେ ନ ସ୍ଥଳେ କି ?
ଦେଖିଁ” କହିଲେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶ ବାହି ଏଠାରୁ ଆଖି
ସମାର୍ଥକ ଉତ୍ସମାଧିକାରୀ କୁନ୍ତର୍ମର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରକାର
ପରରେ ବିଶେଷ ଯହ କରିବାରୁ କର ଉତ୍ତର
ରେ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ କି ? ଏହ ପ୍ରକାର
ନାନାକ ଲୋକେ ନାନାପ୍ରକାର ଅନ୍ତରନା
କରିବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଗଣିଅଛୁ ।

ଅମେସାନେ ଭର୍ତ୍ତା କରୁଁ ଚିତ୍ରର୍ଥ
ବାରୁ ଏ ବମ୍ବାଲେବନାରେ ବିବ୍ରତ ଅବ୍ଦି
ନିରୂପାଦି ନ ହୋଇ ଯେଉଁ ମହିନା ବାର୍ଷିକେ
ବଜା ଦେବାରୁ ଅଛନ୍ତି ବାହା ପିକ୍କ ପଞ୍ଚରେ ସଥାନ
ମରେ ସହ କରିବେ । ଅମେସାନେ ଭାବପରିଚାଳନା
ଅସମ୍ଭବ ଲୋଡ଼ । ବାପୁବରେ ଦାହାକରି
ଧର୍ମଭାବ ଓ ଭୂଷାକ ଦେଖି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛୁଁ ଏବଂ
କହିର ଦିନର ଅଶାରେ ସାଧାରଣ ଭାବ
ଭାବାଙ୍କ କଣାର ଦେବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜନ କର
ଅଛୁଁ ।

ସବେତ୍ର ବାହୁକ କାଶମୂଳି ।
ଲଦାମୁଳ ପର ଦିନ ଗୁରୁ ଯାଇଥିଲା ।
ଆର୍ଦ୍ର ଦେଖି ସଙ୍ଗେ ଛେକଳ କାର୍ମଚକଳାଧ
ଅନୁଭବତର୍ଗୁପ୍ତ ହୃଦୟର ଦେଇଥିଲା ।
ଘୋରତର ଜଳକ ତିର୍ଯ୍ୟକ ପରିଷାର ଦୁଃଖ
ବେଶା ଏବଂ ସମୁଳକ ଶୁଦ୍ଧିକାର୍ଯ୍ୟ ଉଡ଼ା ଜଳ-
ହବେ କିମ୍ବା ଅଧିକ ଦିନ ରହ ନାହିଁ କମା

ବିହବ ନାହିଁ । ଲେବକବିଶେଷପ୍ରତି ଅଛେ
ବା ଅନୁଗ୍ରହ ଦେଖିଲ କରେଣିବ ବ
ପ୍ରଥାକ କରି ବା ଦେଖିବ ମୁଁ କରି ଦେଖ
ଅମୃତ ଉପରେ କରି ଲାହୁଁ ବି କରିବ ଲାହୁଁ
ଶୁର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଭବକୟ ବାକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତିକଳା
କ ଅନନ୍ଦ ମନ୍ଦର୍ମାୟକୁ ଉପରିବ ରହିବ
ଆମୋଦାଶେଷା ରହୁଁ ଘରେ ପଢ଼ି ଏହି
ନିର୍ମଳ ବୋଲି ନିଜେ ବାର୍ଷିକର୍ତ୍ତା ସ୍ଥାବାଧ
କରିବ । ଅଧିକ ବି ଯେଉଁ ସବେଳୁ ବାହିନୀ
ନିମ୍ନର ପାହିଙ୍ଗ ତୋଟ ଜାରିବାରୀ ସମସ୍ତର
ରେ ବିଲାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ପବାଲ ଥିଲେ
ସେ ଦୂର ମାତ୍ର ବାର୍ଷିକାୟ ଲୋଗ କଲ ଉତ୍ତର
ମୁକ୍ତିଲବ କରି ସବେଳୁ ଯେତ ଅବିଭବିତ । ମନ୍ତ୍ର
ଲାହ କଲ କଲ ପ୍ରାୟ ଦେଖିପତ ରହ ବାରମ୍ବାର
ବାହି ଅନନ୍ଦମୋହନ ଗୋଟିଏ ଦଙ୍ଗେ କେ
ବ୍ୟାଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଇଥୁଲେ ମାତ୍ର ସେମାନେ
ବାଲ ପୂର୍ବରୁ ଜେଲଧର ଅସାମୀଙ୍କ ପାତରେ
ବାହି ମହାଶୟଦୁ ବିଗାୟ କରି ଦେଲଥୁଲେ ।
ବିଶାଖ ମେଘ ବର୍ଷା କି ମାନ ଏହାହାହାହା
ବାହିକ ମହାଶୟଦୁ ପାତା କରେ ।
କରିଲୁ କାହିଁ ମଧ୍ୟ ଏମାଜକର ଅନମଳ
ଗାର୍ଜା ଶୁଣି ଅଧିକା ବର କାହାରୁ ପାହାଇ
ଲେ । ବାଟରେ କରିଯୁ ଦଳବର ମେଲ
ଥାଇଗଲ । ଏ ସମୟରୁ ବାଟ ଗାତ ଗୋଡ଼ା
ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲ ସାଇଥୁଲ । ସମସ୍ତେ ସବୁ
ହାର ବାହି ମହାଶୟଦୁ ପୁରାନ୍ତମୁଖେ ପାତା
ଲେ । ତାଙ୍କ ଧର ନାହିଁରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତି
ଖିଳନନ୍ଦିର ପ୍ରାନ କିମ୍ବା କୋର ପଦକା
ଶୁଭଗମାତ୍ର ବାହିକେ ବିନ୍ଦିତ ହୋଇଲୁ
କି ଧୋରେ ସମସ୍ତେ ପଢ଼ିଲାଗୁ ମହା
ବର ହେଲା । ଅଗ୍ରରୁ ପ୍ରାୟ ଧାରା ଜିମ୍ବ
ଲକ ବିବଧ କରିର ଧ୍ୱନି ଧାରିଗ ରହି ଦୂର
ରେ ଦ୍ଵାରାଗୁମାନ ଚାଲିଲେ । କାହାମାନେ
ମାନିଲାଷଣୀ ମହାଧିନରେ କିମ୍ବାପରୁ କଲା
ଏହି ଅଗ୍ରମ ପୁରାନ୍ତମୁଖେର ଧାରାପର ହେଲା
ତାହିଁ ସଙ୍ଗେ ସମୟେବିଦେଶୀ ଗୋଟିଏ
ବାହିରେ ସବୁ ସହି ମାନିଲେ । କାହାକେ
ବାହିକେ କାହାକୁ କାହାକୁ ଆଇ ଅଧିକା
କରୁ ଫୁଲମାଳ ବାଟି କାହାକୁ ପିଲାଇ
ର ଅନନ୍ଦର ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ବାହି
ନମୋଦନ କୋପ ଅନନ୍ଦରୁ ଛଠି ପ୍ରତି
ଧାରକରେ ବାହାକୁ ଅନନ୍ଦକ କଲେ । କିମ୍ବା
ତତ୍ତ୍ଵ ସାଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ, ଅଭିଭାବକ

ଶ୍ରୀ ଅଲଙ୍କଳ ଏକ ମନୋରମ କଥାବାର୍ତ୍ତ
ଦେଖି ଉତ୍ସର୍ଗ ଯେ ପାହା ଦରକୁ ଫେର
ଗଲେ ।

ଦୋଷୀ ଅପଣା ଦୋଷରୁ କଣ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇ ସେ ଦୟ ଦେଇ କଲ ଦୂରକୁ ଘରକୁ
ଫେର ଅସମ୍ଭଳ । ତହଁ ପାଇଁ ସବ ତାହାଙ୍କର
ଆସ୍ତାୟ ବନ୍ଧ ଓ ଶୁଣଗ ହିମାନେ ଆଜନ ଓ
କୁଳକାଳ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ତେବେ ତାହା
ଦୂରକୁ ଭନ ଅନ୍ୟ ନହିଁ । ଦୟ ଦେଇ
ଏଣେ ଅରନର ମହିର ରଖା ପାଇଲା । ତହଁ
ଦୂରକୁ ଦୃଷ୍ଟି ବ୍ୟକ୍ତି ସେବେ ସାଧାରଣଙ୍କ
ଦୁଦୟାଳୁଙ୍କ ଅଧିକାର କର ଥିବାରୁ ସେମା-
ନେ ତାହା ଫେରି ଦେଇ ତାହାଙ୍କ ପୁନକାର
ଦୂରକୁ କଲେ ତେବେ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟକର
କଣ୍ଠ ଦେଲୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଦୂରି ପାରୁ ନାହିଁ ।
କେଇଖାନାର ନିୟମ ଏହି କି କୌଣସି
ଦୂରକୁ ମିଳାବ ଶେଷ ହେଲେ ସବଳ
ଏ ଯ ଆ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ମୁକ୍ତି ଦୟାମାଏ
ନୈ ସରେଇ ବାବୁଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଥାଙ୍କି ହେଲା
ଏ କେଇର ଥିଲ ପ୍ରାତିକାଳ ଏ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
ପନ୍ଦ୍ରି ସରେ ଏହାଙ୍କ ଏକ ଠିକା ବାତରେ
ଏଣେ ଯେତି ନଗରର ଜାନା ପୁନଃ ବୁଲାଇ
ଏ ଯ ଆ ଯେଉଁଠାରେ ହେବ ସେଠାରେ
ଏହିଦେବେ । ତଦନ୍ତରେ କେନର ଏହାଙ୍କ
ବେହି ସମୟରେ ଅଧିକା ଦରେ ଫଳଦେଇ
ଗଲେ । ଧରି ଯେତେବେଳେ ସରେନ୍ଦ୍ର ବାବୁ
ବାହକପୁରକୁ ଗଲେ ତେଣେବେଳେ ରେଳ
ଝେପନ ପାଖରୁ ତାହାଙ୍କ ଘର ପର୍ଦନ୍ତ ପୁଲିଯ
ପହିର ଛାତା ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ଏବି ହୁଏ
ମାଛପ୍ରେଟ ଶ୍ଵେତକରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଏ
ହି କାର୍ଯ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ବଜାଲା ଗର୍ଭମେଷ୍ଟକ
ଜୀବାନରେ ବା ଆଜ୍ଞାନମେ ହୋଇଥିବ ଏବି
ମାନ୍ୟକର ଟାମସନ ସାହେବଙ୍କର ବିବେକ-
ପଣିଆ ଏଥରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ ଅବଶ୍ୟ
ହୋଇବାକୁ ହେବ । ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ ଏହି ସମସ୍ତ
ହୁଏ କାର୍ଯ୍ୟକାର କେବଳ ସରେଇ ବାବୁଙ୍କ
ମର୍ମନାମା ଅଧିକ ବଢାଇ ଅଛନ୍ତି ଏବି ଲୋକଙ୍କ
ଅନ୍ୟର ବରିବାକୁ ଯାଇ ଅଧିକ ଅନ୍ତରକୁ କରି
ଅଛନ୍ତି ।

ବଙ୍ଗପ୍ରଦେଶର ପ୍ରକା ସବ
ବିଷୟକ ଆଳନ ।
ଜାହାଙ୍କାରୀ ମୋକକମା କରୁଣେ ଶିଖ

ନିଷ୍ଠା ଦେବ ଏବଂ ପ୍ରକା ଖଜଣା କି ଦିଲେ
ଜମିଦାର ବିପରୀ ସହଜରେ ଓ ଅଳ୍ପକାଳ ମଧ୍ୟ-
ରେ ତାହା ପାଇବ ଏଥର ଉପାୟ କର ଦେବା
ଯେତେ ଆଶ୍ରମ ହୋଇଥିବ ବୋଲି ସମସ୍ତେ

ନିଶ୍ଚାନ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ହୋଇପାଇଁ ବୋଲି ବାହୁଦାର
ସ୍ଥାନର କରନ୍ତି । ଏ ବିଷୟ ସ୍ମୃତିପେ ଚିନ୍ତା
କଲେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ନୂଆନ କର୍ମ୍ୟାବଳୀ-
ଦ୍ୱାରା ଖଜଣା ଆଦ୍ୟର ସ୍ଵଦିଧା ଦେଇ
ଖୋକିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ସେତେ କି ଖଜଣା
ମୋହରୀ ମହିନ ଉବାହି ମଜରେ ବହି-

ମୋକଳନୀ ଶୁଣ୍ଡ କରାକର ମୂଳକର ଅଛି
ଏହା ହେଉଥିବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଥିବା ପ୍ରକାଶରୁ ଓ ତିବାନୀସଙ୍ଗକ କହି ସମେବାଗ୍ରହ
ଲୋକାପତି ଏବଂ ବନୋବସ୍ତୁର ସହଜ ଉପାୟ
ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଯଦ୍ୟପି ଏହି
କଥା ସତ୍ୟ ହୁଅଇ ଦେବେ ଜମେଦାରମାନେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସମସ୍ତ ଅସାରର ଗୁହାର କରନ୍ତି
ନିରଜବନ ତାରିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା, ଖଳଣା
ମାର୍ଗ ବିବାହ, ସତର ବେଳେଷ୍ଠା ପ୍ରସ୍ତୁତ

କରିବା ଏବଂ ପାଉଛି ଓ ହେବାବ ବେବା
ନେବା ସମ୍ବର୍ବରେ ଯେଉଁ କିଷ୍ମମାନ ଏଥୁ
ପକ୍ଷେ ଲେଖା ଯାଇଥିଲୁ ତତ୍ତ୍ଵାର ବେହି ଅସ୍ତ୍ରା-
ରମାନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅପରାଧିତ ହେବ ଏମନ୍ତ
ଅନ୍ତର୍ଗୃହରେ ଆଶା କରସାର ପାରେ ଏବଂ
ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭାକାରୀ ଏବଂ ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ-
ରେ ସେ ସମସ୍ତ ମୋକଦମା ହେବାରାହା ନିଷ୍ଠ-
ପରିମାଣରେ ସଦଳ ହୋଇ ଯଦି । ସୁରକ୍ଷା
ଏକା କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟବ ସଂଖେପତ୍ରାର ମୋକଦମାର
ସବିଧା ଆଶା କରିବା ଦୂଆ ବରଂ ବହୁଦର୍ଶନ
ହାର ଦେଖାଯାଇ ଅଛି । ମୋକଦମାର କାର୍ଯ୍ୟ-
ବିଧ ଅଧିକ ସମେତ କା ସମସ୍ତ କରିବାହାର
ସୁରକ୍ଷାରେ ତୁମ୍ଭ ହେବାର ବିଶେଷ ସମ୍ବାଦନୀ
ଏହି ସମସ୍ତ ବିବେଚନାରେ ଖଳଣା ସମ୍ରକ୍ଷିତ
ମୋକଦମାରେ ସେପରି କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ ଅବ-
ଲମ୍ବିତ ହେବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲୁ ଚାର୍ଦ୍ଦର୍ଶ
ଅନ୍ତର୍ଗୃହରେ ତାହା ଲେଖା ଅଛି । ପଣ୍ଡିତର
ହେତୁବାଦରେ ସେ ସମସ୍ତ ସୁନ୍ଦରଗୁପେ ବଧକୁ
ହୋଇଥିବାରୁ ପାଠକମାନଙ୍କ ଜାଣିବା କାରଣ
ତଳଲିଖିତ ଅଂଶଟି ତହିଁରୁ ଉଦ୍‌ଦୃକ କଲୁ
ଯଥା ;—

“ତୁମ୍ଭୁ କାହାର ପ୍ରକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ
ପ୍ରଦୂଷିତ ନିବନ୍ଧନରେ ଆବଶ୍ୟକ କରିବାକୁ
ବିଶେଷଚିତ୍ର ସ୍ଵରୂପ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା କୋଣ
ହୁଏ, ଖଣ୍ଡାବଳାନ୍ତି କମିଶ୍ୟୁଲ ଓ ବଜାଦେଶର
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ପ୍ରତିକର କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀର ଏପରି
ଯେଉଁଷବ୍ଦ ଘରବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରସାବ କରିଅଛନ୍ତି

ସେ ସମ୍ବନ୍ଧାୟ ସନ୍ତିକଞ୍ଚ କରିବା ୧୯୯ ଠାରୁ
୧୯୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧାରା ଅଭିପ୍ରେତ ।

୧୦୧ ଠାରୁ ୧୯୭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧାରା ।

(କ) ଖଜଣା ଆଦୟ କରିବାର ମକଳମାରେ,

(ଖ) ଏହି ପାଣୁଲିପିର କୌଣସି ବିଧାନ ମରେ
ପେଉଁ ଦଶ୍ତର ଦାମ କରି ଯାଇ ପାରେ ସେହି

(g) ତୁମେର ଦଖଲ ପାଇବାର ମଳକମାରେ
ଖଟିଇ ।

ପେଟ ସହ ଖାଶରେ ଶିଥାନ ଅବି ପ୍ରେ-

ବେହୁରୂପମକଳମାରେ ସାମାନ୍ୟରେ ମଳକମାର
ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ ନିଷତି ସକାଶେ ସମନ ଦିଆଯିବ ସେହି
ବେଳେଷୁଥ କଗ୍ବାଲ୍ଯୁବା ପଡ଼ ଘୋଗରେ
ଜାଣ କବ ଯାଇ ପାଇବ ଅଦାଲତର ଅନମନ
ବିନା କୌଣସି ବୟୁନାପତ୍ର ଦାଖଲ କବ ଯିବ
ନାହିଁ । ପ୍ରଶ୍ନପଢ଼, ସନ୍ନାନ-ନେବା ଓ ଅଫିଜ୍ଞେ-
ବିଟ ଦମକୀୟ ଦେଖେନା ମଳକମାର କାର୍ଯ୍ୟ
ପ୍ରଣାଳୀ ବିଷୟକ ଅଇନର ବିଧାନ ଝଟିବ ନାହିଁ ।
ଅପୀଲ ଥାର ବା ନ ଥାର, ଅପୀଲ ନ ଥିବା
ପ୍ରଳବେ ଛାନ୍ତ ଅଇନରେ ଯେବୁପ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ହୋଇଥାଏ, ସେବୁପ ସାକ୍ଷର ମର୍ମିଯକ ନିପିମାତ୍ର
ଲେଖିଲେହିଁ ଚଳବ । ସାମାନ୍ୟରେ ଯେଉଁ
ସମୟରେ ତକ୍ତି ଦିଆ ଯାଏ ସେହି ସମୟରେ
ଉନ୍ନାଦାରର ବାତନକ ପ୍ରାର୍ଥନା ମରେ ଉନ୍ନା-
କାଶ କବ୍ୟାଇ ପାଇବ । ଏବ ଛାନ୍ତ ଅଇନର
ଯେଉଁ ୩୦୯ ଧାରରେ ଉନ୍ନାଦାର ଖାତକଙ୍କ
ସ୍ଵାୟ୍ୟାବର ସନ୍ତି ବିବକ୍ରମ ଥିଲା ପୁଣିତ
ରଜିକାକୁ ସମର୍ଥ କରେ, ଏବ ଯେଉଁ ୩୧୦
୦୩୦ ୩୧୧ ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧାରରେ ଉନ୍ନାକାଶ
କରିବା ନିମନ୍ତେ କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କୁ ଦୟା-
ନ୍ତର କରି ଦେବାର ବିଧାନ ଥିଲା ସେହି ୩୧୧
ଧାର ଓ ୩୧୦ ୦୩୦ ୩୧୧ ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧାର
ଝଟିବ ନାହିଁ ।

ସ୍ଵର୍ଗକାନ୍ତ କିମା ଶକ୍ତିର ବୃଦ୍ଧି ବା ପରିଦ୍ରିଳେ କରିବାର ଅଧିକାରସକାନ୍ତ କୌଣସି ପ୍ରତି କି ଛାଟିଲେ, ବାକୀ ଶକ୍ତିର ବା ଦଶର ଟଙ୍କା ପାଇବା ମନ୍ଦିରମାରେ ଫିଲ୍‌ମିଉଲ୍‌କୁଳରେ (୧୯୮୮ ଥାର କମେ) ଅପୀଳ ଦ୍ୱାରା ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଗାଳୀ ଅତ୍ୱର ସହଜ କରିଥାଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ।

(କ) ସେଉଁ ସ୍ଥଳରେ କିମ୍ବା ଜଳ ସାହେବ
ଦିମା ଆଶ୍ରମକଳ ଜଳ ବା ସ୍ବାତନ୍ତ୍ରନେଟକଳ
ତଥା କା ଅକ୍ଷା ଦେବେ, ଏବଂ ଦାମୀ ଟଙ୍କା

ଶ୍ରୀ ଟକ୍କାରୁ ଅଧିକ ହୋଇ ନ ସ୍ଥବ ସେହି
ସୁଲବେ, ତେ
(ଖ) ସେହି ପ୍ରଳବେ ଶ୍ରାମୀଯ ଗବଣ୍ଣିମେଘଙ୍କ-
ଠାରୁ ବିଶେଷ ସମାଜାପ୍ରାପ୍ତ ଅକ୍ଷୟ କୌଣସି
ବିଗ୍ରହ ସମ୍ରକ୍ଷଣୀୟ ଲାର୍ଜିକାରକ ତତ୍ତ୍ଵ ବା
ଆଜ୍ଞା ଦେବେ, ଏବଂ ଦାତା ଟକ୍କା ପଞ୍ଚାଶ
ଟକ୍କାରୁ ଅଧିକ ହୋଇ ନ ସ୍ଥବ, ସେହି
ସୁଲବେ ।

(ଚ) ଶରୀର ଶ୍ରେଣୀର ସ୍ତୁଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗାନ୍ଧୀଜି
ପିରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଗୁହ୍ୟର ଦୋଷ-
ଅଛି । ବିଶେଷ ଏହି ମାତ୍ର ଯେ ସବର୍ତ୍ତିନେଟ
ଜଳକ ତକି ଆକ୍ରମଣ କିମ୍ବା ପ୍ରଦର୍ଶନ
ଥାଇଥାଇ । କୋଣ ତୁମର ରିକ୍ତ ଜଳମାଳକୁ
ବର୍ତ୍ତମାନରେ ନିଃଶବ୍ଦରୂପରେ ଏହି ଶ୍ରେଣୀଯୁ
ମନ୍ଦିରମାରେ ତୁମାଙ୍କ ବିଶ୍ୱରୂପରେ ପ୍ରଦାନ
କିମ୍ବା ପାରେ ।

ଶ୍ରୀମାୟ ଗବହୁମେଷଙ୍କ ସମୟିତ ଖଜଣାର
ଆଜିନଷକାନ୍ତ କମିଶ୍ୟନରମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତର ଅବ-
ଲମ୍ବନ କର (ଅ) ତିଲେ ତ ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରକ ସେହି-
ପର ବିଧାନ ପ୍ରକର୍ତ୍ତ ଯାଇଥାଏ । ଏହର ପ୍ରକରେ
ଅଜଗା ସନ୍ତାନୁ କମିଶ୍ୟନରମାନେ ମୂଳ୍ୟର
ବୀମା ଦଶଟଙ୍କା ଦେଇ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନୃତ୍ୟ;
କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀମାୟ ଲେଖନେ ଗବହୁର ସହେବ
ପ୍ରସମର୍ଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ, ଏହ ବୀମା ପଞ୍ଚଶିର
ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରି ଉତ୍ତର ତାଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗ ଧାର୍ଯ୍ୟ-
କାରକମାନଙ୍କ ଯୋଗିନୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମେଲିତ
ଦିନ୍ବରକ ଜୀବ କରିବାକୁ ହେବ । ସେଇରୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟରେ ଗୋପନୀୟ ବୀମା ଧାର୍ଯ୍ୟ,
କୋରାଅଛନ୍ତି ।

ଏହା ଦେଖା ଯିବ ଯେ ଏହା ଶ୍ରେଣୀଯୁ
ମଳକମାତ୍ରେ କେବଳ ବିଧେସତ୍ତ୍ଵପ ନିବା ତଳ
କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟାପମାନେ ଦୂତାଙ୍ଗ ବିଶ୍ଵାସ୍ୟପରିଷମେ
ବିଶ୍ଵର କରିବେ, ଆହୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଧ୍ୟାନର ଉପ-
କ୍ରମରେ କିମ୍ବା ଜଜ ସାହେବଙ୍କର ସଂଶୋଧନ
କରିବା ନେମନ୍ତ ବାଣୀଯାକଥାର ।

୧୯୯ ଥାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭୁଷେ ଲୁହନ । ବାଜା
ଖଳଗା ମଳଦମାରେ କେବେ କେବେ ଏପର
ସହିଥୀ ଯେ ପ୍ରତିବାଗୀ ଖଳଗା ବାଜା
ପଥଅଳ୍ପ ସ୍ଵର୍ଗ ବରେ, ଶକ୍ତି ତାଙ୍କା ବାହିର
ଦିଅ ମିଳ ନାହିଁ, ହୋଶି ପ୍ରତିପ୍ରେଗ୍ରା ଦାଜା-
ଦାରକୁ ଦିଥା ନିକବୋଲ ଦିତର ଦିଅ,
ଏଥର ମଳଦମାରେ ଭୂମିଧକାଇବ ଦିପକାର
କିମ୍ବ ଏହି ଥାରର ଅନ୍ଧପ୍ରାୟ । ଏପର ସମ୍ଭାବେ

ଏହା ପୁରୁଷିବ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ, ଅଦାଳ
ଦିରେ ପ୍ରଜାର ଖଳଖାଟକା ଦେବାର କୁତ୍ତି ।
ଏଥିମିନ୍ତି ପାଣ୍ଡିଲିପିରେ ବିଧାନ ଅଛି ଯେ, ସେ
ସେହିଗୁପେ ଟକା ନ ଦେଇଲେ, ଅଦାଳର
ଜାହାର ଉଦ୍‌ଦିର ଗ୍ରାହୀ ବରହାକୁ ଅଧିକାର
କରିବେ ।

ଏ ରୂପ ଆଶା ଅଛି ଯେ, ଏହି କବିତା
ଦେବି ଧେବେଲେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତରୂପ ବାଦାନ୍ତା
ବାଦ ହେବ, ରେଖେବେଲେ ଖଜଣା ମନ୍ଦବ୍ରଦ୍ଧି
ମର କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ ସଦକ କରିବାର ଅଳ୍ପନ୍ଥା
ଦୁଃଖୀ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ବିଚ ହୋଇ ପାରିବ,
କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖରେ ଯହଁର ଦୁଇଶ ବସଗଲ,
କିନ୍ତୁ ବିଜନ ଏପର କୌଣସି ଉପରୁ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସାଦିତ ହୋଇ ଲାହାଁ, ଯାହାଁ,
ବୁଦ୍ଧବଦ୍ଧିଯ ଗନ୍ଧିମେଳି ପ୍ରହଳା କରିବାକୁ
ପୁଣ ଅଛନ୍ତି । ହେଉଥାଲି ମନ୍ଦକମା କାର୍ଯ୍ୟ-
ପାଳିବିଶ୍ୱାସ ଅଭଳର କଣ ଆଶାୟନ୍ତାଯୁ
ଯୁ ବିକ୍ଷେପ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶକପଦହକାନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ-
ପାଳିବିଶ୍ୱାସ କୌଣସି ପାଳୋପଥୀଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ-
ପାଳି, କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାରର
ସମ୍ବନ୍ଧ ବା ଅପାରତଃ ପ୍ରକାରର କମଳା
କରିବାର ସମ୍ବନ୍ଧାବଳେରେ ଏହି ବାକୀ
ବାଲ ଯାଇ ପରେ ମେ, ଏହି ଦେଶରେ
ଅନ୍ୟତଃ ଏହିରୂପ ପ୍ରତକାରିତାକାନ୍ତି ସମ୍ପ୍ରଦୟ
ଦେଇବାମ୍ବେ ଏହି କିମ୍ବାର ବିଶେଷୀ । ”

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏଠାର ଅଧିକ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତର ଅଭୟାନ୍ତର
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସାର ମେଳାଯା ଓ କପାଳ ଉଲ୍ଲେଖିତ
କଥା ପାଇଥାରୁ ।

ଏ ସପ୍ରାତିରେ ମଧ୍ୟ ଠାଳେ ଖୋଜୁ କରନ୍ତି ମହିନା
ଗାଇଅଛି । ବାହୁ ମଧ୍ୟ ଲାଗୁ କରନ୍ତି ଥିବାକୁ ଦେଖିବାକୁ

କିମ୍ବାର ଦେ ମମକ ତତ ନ ପାଇଁଗୁ ଦଶବ ସହି ଯେ
ସମୟରୁ କାହିଁଏ ଦେବ ଅଛୁଣ୍ଡ । କିମ୍ବା ବାହିନୀ
ଏପୂର୍ବ ପ୍ରଦେଶ କାହାରି ଅବିଧି ।

କେତୁପଟ୍ଟା ନିରାକାରୀ ଜ୍ଞାନଧୂଳିରୁ ପ୍ରମାଣେ ଏହା
ଶାକଦିନ ଖର୍ଚ୍ଚର ପିଲାଙ୍କ ନିରାକାରୀ ସେ ହିଁ ଯାଇଥିର ।
୫ ହତ ଉପରେ-୩୦ ପାତାକାଳୀ ଅଛନ୍ତି ହିଁର ସମ୍ପ୍ରେସି
ଗାୟ ଶୁଣେ ମାଟେ ପଇ କହା ବର୍ଣ୍ଣି ଅପି ପାତାକାଳ
ପୃଷ୍ଠା ୨ ଏଣ୍ଟ କବି ବାଟି ଆହୁର ବାହାର ବଲେ
ଫାଦେବଟା ଅନ୍ତର ଏଣ୍ଟରେ ଅଛି ।

ପାଇଁ କରେବିଲେ ଯେହି ସ୍ଥଳ ଦେଖିଲୁ କରନ୍ତୁ
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ମହାର କର୍ତ୍ତା ଏବେବିଲେ ଧରି ପାଇଁ
ମାହାର ମାନ କର ମହାର ! ଯେ ଉର୍ଜାନାମ ୨୦୦ ଟଙ୍କା
ଜାନିକରେ ଅଛି ।

ଦେଖିବା କହି ଦିଲ୍ ପ୍ରଦିଲ । କୋଷତୁଳ ଜାଇ ଦେ
ପଦମ୍ ଏହି ପଦମ୍ ଥରିବ ଦେଇ ପଦମ୍ ଏହି ପଦମ୍ ।

କେହିବୁନ୍ତି ପ୍ରପୁରି ଏହାହି ଯେ, “ କୌଣସି
ବୋଲିମେ ତୁଙ୍କ ମଧ୍ୟ ମାତ୍ରାମାତ୍ର ଦେଖିବା କବୁଳିବା ଏବଂ
ବାହୀ ଅସ୍ଥିରମାର ତଥାକ ଉଚିତ ଅର୍ଥର ନିରବ ପତ୍ରରେ
ଅନେକବେଳେମି ମନ୍ତ୍ରି ପଢାଇଗାଏଁ ବେମାନିବ ମଧ୍ୟରେ
ଏହି କଣ୍ଠି ଦିନ୍ଦୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେଖାଇ ଆଜିଥାଇବ ଅସ୍ଥିରମାର
ପରିପରା ହରାଇ । ଏ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଉଚେବ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟା
ବିଜଞ୍ଜଳି ଅଧ୍ୟବ ବିଷ୍ୟ ଅନ୍ତରେ ପାଠମାନେ ବଢାଇ
ଦିଲ ପ୍ରଦ୍ୱାରି କାରିଅନ୍ତରେ କବି ବ୍ୟାଖ୍ୟ ଉପରେ ।

“ପରମ ଦେଖୁ କୁଳ ଶରେ ସୁନ୍ଦରୀର ଦେଖିଛ
ଏ ତଥ ହରାଳେ ଦୟା ହୁଏ, ଯଥା
କିମ୍ବା ନାହାନ୍ତି ତୋ
କିମ୍ବା ଚମାନାର୍ଥ କଷ୍ଟ
କଷ୍ଟର ଜନ୍ମର ମାତାମୁଖ
କଷ୍ଟରେ କଥା କରେହୁ”

ପଦ୍ମବିନ୍ଦୁ କରି ସ୍ତ୍ରୀହଙ୍କ ହରେଷ ଚଣ୍ଡି ଓ କୃତ୍ତବ୍ୟା
ପ୍ରକଳ୍ପ ନବାନୀଜ ଦୁର୍ଲଭ ହେଉଥିଲା । ପଞ୍ଚମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ୧୯

ପ୍ରକାଶ ଜଗମ ଅଛ କେତୁଳସେ ଧରି ହସା ପାଇ ନାହିଁ ।
ମୀଥିରା ଏ ମନିକାରୀ ଯାଏ ଯେ କି ଅପଣ ହୁଏ ଏହି

ବର୍ଷର ସେ ହସିଲା ଗୋଟିଏ ପୁଣୋର୍ବେଳା ହୋଇଥାଏ ।
ଦିନେଶ୍ବର କଲାଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କ୍ରୂଷ୍ଣ ଉତ୍ତରାଶିତେ ଅଛି
ଏହି ବର୍ଷର ଶାର ଅଜ୍ଞାନ କରିବାର ଅନ୍ୟତଃ କାହିଁମ
ମାତ୍ର, ଅନ୍ୟତଃ କ୍ରୀଷ୍ଣ କରିବେ ମାନନ୍ଦବାବକ ପରି
ବର୍ଷର ଦୁଇତମ ଶାର ।

ମାତ୍ରାବ୍ୟକ ଏହି ନିରାକାରୀପୂର୍ବକ ଦକ୍ଷତା
ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ହୋଇଥାରୁ ତାହା କିମ୍ବା ପାଇଁନେବେ ନିଃ

ଶ୍ରୀ ୧୪ ରାଜସ କୁଳର ସନ୍ ୧୮୩୯ ମସିହା

ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ।

ପ୍ରଦୟ ଅଗତ ହୋଇ ନିଶ୍ଚିର ପାଇଅଛି ବାହା ଆମେମାନେ
ନିଶ୍ଚିରେ ଯାଠାକୁ କଣାଇଅଛୁ । କର୍ତ୍ତମାନ ଉକ୍ତ ଦିଲ୍ଲିପନ
ର ଲେଖକ ଥିଲା କନ୍ଦମାତା ଉପରେକୁ ପଢିକାରେ ଅପ-
ରାଜ ଦୋଷ ଶୂନ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରଭାସ କର ଲେଖିଅଛନ୍ତି
ସେ ନିରୋଧ ଡାକ୍ତର ଫେରିବା ମର୍ମରେ ସେ ଦିଲ୍ଲିପନ
ନିରୋଧ କବିତାକୁ ମାତ୍ର ବାହା ସେ ଏତେ ସବୁକି ଯିବ
ମାତ୍ର କଣା ନ ଥିଲା । ଲେଖକଙ୍କ ବିତିର ରୁଷି ଏଠାଠବେ
ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇବେ । ସୁରିଷିତ ବହୁବୈବମାନଙ୍କୁ
ନିରୋଧ ନିରୋଧ ପ୍ରଦାନ କର ପ୍ରକାଶକ୍ରତ୍ରେ ଅରେଇ ଗାଳ
ପ୍ରକାଶର କେଉଁ ପ୍ରକାଶ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଖେଳ ହେବ ଅମ୍ବେ
ଯାକେ ଯୁଦ୍ଧ କି ଯାରୁ ଅପା ବିଳବ ପାହୁଣ୍ଡ ଅଧିକାନରେ
ନିରୋଧ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଅବଦାନରୀ ହୋଇଅଛି । ପରିପାଂ କମାତ
ରେ ଉଦ୍‌ଦିନମା ମହିନା ମଂସକ ସୁରକ୍ଷା କେହି ନ ଏବେ
ଯୁଗର ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଖେଳରେ ତେ ଅସମାକଙ୍କର ସବୁକାଶ
ଅଧିକ ହିତପା । ହରିରେ କହିଲୁ ଅସ୍ତର ନିଷୟ ନାହିଁ ।
ନିଶ୍ଚାର ବରେଟ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସେ ପ୍ରେସକି ନାହିଁ
ଆରେବାଟ ବସନ୍ତ ହିରାନ୍ୟ ସହିତ ପରିଶରେ ସବ
ପଥମଧ୍ୟକ ଅଧିକାର ବିରାପିଲେ ଏବଂ ଏହିତା ସମ୍ବନ୍ଧର
କିମ୍ବା ସମ୍ବନ୍ଧର କେତେ ବୁଦ୍ଧିମୁକ୍ତ ପାଇଁ
କିମ୍ବା — କିମ୍ବା ବନ୍ଦୟ ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କାହାର କଥାରେ ଏହାରେ ହେଠିଏ କମ ଦିନ
କିମ୍ବା ରହିଲାକି କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ
— ଏହା ତେଣି ସୁଧି ଗାଇ ବିଜ୍ଞାନାଳ୍ପନ୍ନ କଥାରେ
କଥାରେ ଅଧିକାର ମୁହଁ କାହିଁ ଅଥବା ଏହା ରୂପରେ
କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ ।

ଶାମରୀ କରିଲେ ଏଥିରେ କଣ୍ଠ ଛାଇତବ୍ୟାଧିର ଜୁହେ
କୁଳାଙ୍ଗନାମାରେ ଲାଲପାଞ୍ଚ ସାହେବଙ୍କ ପାଶୁଦ୍ଵାରି ଦିବୁଦିଲେ
ଯେତେ ତଥାପି କରିଅଛନ୍ତି କହିରେ କି ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର
ମୁଖ୍ୟମ୍ ଏଥରୁ ଏହେ ଦିନବି ମୟୁଳା ଏଠାରେ
ଦେବୀ ଦେବତାର କାପାର । କୋଷ ଦୂର ଏଥି ମଧ୍ୟରେ
କିମ୍ବା କଥା ନାହିଁ ଆଶାପଦକ ପବ ? କିମ୍ବା ହାତରେ
କଥା ନାହିଁ । ଏଥରେ ହାତରେ କଥାକି ଏହା ।

ପ୍ରଦୀପାଳେ ସନ୍ତୋଷବ୍ୟ ଧରିପାଇଲୁ ଏଣୁ ଶବ୍ଦ
କେବୁ ଆଜି ହେଲାମହିମ ! ଏଥିର ନିକଟ ପାତାର୍ଥୀଙ୍କ ଜୀବିତ
ମହିମର ଅଧିକାର ତାହାଙ୍କ ହାତରେ ସନ୍ତୋଷ ଦେବାର
ମେ ଶରୀର ବିବିଧରେ । — ଏ ଦୃଶ୍ୟ କଷ୍ଟବ୍ୟ ! ଏହି
ଦୃଶ୍ୟର ଅକ୍ଷୟ ଉଚ୍ଛବିଷୟ ! ଶଳର ପ୍ରାଣଦର୍ଶକ ଅଳ୍ପ
ଦୃଶ୍ୟର କର୍ତ୍ତା ମନ୍ଦିରର ସମଦାର ନିବାର୍ତ୍ତ ଜୀବିତ ।

ବାଲୁକା ପ୍ରତିବାର ଦେଖିମାନଙ୍କେ ଏହିପ୍ରତିବାର ଏହି
କାହା ଯତୀ ଅଛି ଏହି କାହା ଜୁଗପଣୀ ଦୋଳନ । ସେମା
ନେ ଅଛିଲୁ କଳାଶାରୀ ଏହି କୁରୁତେଶାରୀ ଏ ମନ୍ଦିର ଆଧା
ହସିଲେ ଏହି ସୁନ୍ଦର ଯାହାୟାକୁ କର ପାରେ । ଅଚିପଣ
ଦେଖି ଏହି ବାଲୁକାମଠାରେ ଏହି ଯତୀ ପରିବାଳକ ଏହି
ଦେଖିଲୁ ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ଦେଖିଲୁ ।

ମୁଦ୍ରଣ କରୁଥିଲାଗର କେତେବେଳେ ହେଲା ?
ମୀ ସେ ଗାହା କର୍ମମାନ ଦୂର୍ବି ଗାର ଟ ୫୦୦୦ ଟା ହେଲା
ଏତେ ବୁଝି କରିବୁଟ ୨୦୦୦ ଟା ହେଲେ କାହାରେ
ମୁମଦିଲୁଗେ କରିବାର ଲାଗୁଳିକେ କିମ୍ବା ଅଧିକତାକୁ ଏପରି
ହେଲେ ହେକ୍ସମାନ ପରାମର୍ଶ କେତେବେଳେ ଯେ ଲାକାର୍ଟିନେରୁ
କ୍ୟାମ ଗାଲ ଲାଗା ବିଦ୍ୟାରେ ହେଲୁ ଥାବା ସମସ୍ତରେ ଏକବି
ଅନ୍ତର୍ଭାବ କେତେବେଳେ ହେଲା କରିବାର ଲାକାର୍ଟିନେରୁଙ୍କୁ
ହୋଇବୋର୍ଟିକ ଜଳମାନକ ଅଛି କେତେବେଳେ ଆତିର କାହାକୁ
ନମିର ବିଧିବାରେ କେତେ ଏବଂ ଏକଥିଲା ହେଲାକୁ
କିମ୍ବା ମୁଦ୍ରିତ ।—ଅଥମାହିନେ ଏହି ମତ ।

ଜଳେ ଗାନ୍ଧି କରିଅଛନ୍ତି ସେ ମନୀଷ ଜୀବନର ଅସ୍ଥିତ୍ୱ
ନ ହୁଏବାର କି ୨୦ ମୀଟ୍ରୀ । ବାବ କଷ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଚକ୍ରଥାରୀ
ଶିଖ ଏବଂ କି ୨୦ ମୀଟ୍ରୀ ପୂର୍ବରୁ ଅର୍ଦ୍ଦେବ ଲୋକଙ୍କର ମହୁଁ
ଘର୍ତ୍ତ ଦୃଢ଼ । ଦେଖାଇବେ କି ୯୦୦ ମୀଟ୍ରୀ, ଶିଥିବେ କି
କିମ୍ବା କି ୨୫୦ ମୀଟ୍ରୀ ଏବଂ ପ୍ରତି ପାଶୁଶାଖରେ ଜୀବନକରୁ ଅନ୍ୟକି
କି ୨୦୦ ମୀଟ୍ରୀ ପରିଷ୍ଠାନ୍ତରେ ବହନ । ସୁନ୍ଦର ସମ୍ମାନୀୟ ଲୋକ
ଦେଖାଇରେ ପ୍ରକଟନ କି ୬୦୦୦ । ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତି ସାଧାରଣେ
କି ୨୦୦୦ ମୀଟ୍ରୀ ଏବଂ ପ୍ରତି ମିଟିକରେ କି ୨୦ ମୀଟ୍ରୀ ପ୍ରତି
ମେଟିକରେ କିମ୍ବା ଲୋକାଏ ମହୁଁଅଛନ୍ତି । ଜୀବନାବ୍ଧିର
ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହର ଲୋକ ଅଧିକ ଦିନ ଦିନ
ରହନ୍ତିରୁ । ସବୁ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଜୀବନକାଳ ପୂର୍ଣ୍ଣପେଣ୍ଟ
କରିଅଛି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ସ୍ଵଦ୍ଵାରା କରିବାର କେତେ ଶାଖା
ରେ ଶୋଭା ବଢ଼ାଇଅଛି ଯଦିଲେ ମନ ଆଜିର ଓ ଦେଖିରେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟୁତା । ରତ୍ନବଳ କୋହିନୁର ଅମ୍ବନାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀ
ପ୍ରଧାନେଶ୍ୱର ମୁଣ୍ଡରେ ସମ୍ମାନକ ବ୍ୟାପକ ବିଷୟ ପାଠକେ
ଅବଶ୍ୟକ ଅଛି । କର୍ଣ୍ଣମାର ଦିଲାତ ବିଖ୍ୟାତ ଜାଗମଦ
ପତ୍ରକୁ ଜଣେ ସମ୍ମାନତାର ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି ସେ କୁଳୀପ
ରଜାଙ୍କ ମହିଳାରେ ଥିବା କୋହିନୁର ପ୍ରାୟ ଏକ ଦୃଢ଼ିତ ଦିଲା
ପତ୍ର କେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚକ ଅଳ୍ପକ ହୋଇଥାଏ ।

କୁଣ୍ଡଳ ସମ୍ମାନ ପରିଷଦ୍ ଯାତ୍ରାରେ ଅଭିଭିତ୍ତି ହେବାର ନିୟମ ସାଥୀଙ୍କ
ରଖିଲୁ ସମ୍ମାନ ପରିଷଦ୍ ମରିଛା ଜଗନ୍ନାଥ ମାସ ତା ୧ ଦିନ
ପରିଷଦ୍ ସମ୍ମାନ କାଳ ଉଚ୍ଚମ୍ଭ ଶତ ହେବ ଏବଂ ଅନୁପସନ୍ଧ
ଦେବୀ ମନ୍ଦିର ହେବାକ ମରିରେ ଏବଂ ଅବେଳା ସମ୍ମାନକାଳରେ
ମରିବାକ ହୋଇଥିଲା ।

ସନ୍ଦର୍ଭ ମହିତାରେ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଦେଖ ପାଇଥାରେ ନାହିଁ
ରେ ଏକ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରଦର୍ଶନ ମେଲା ହେବାର ସମ୍ବାଦ ଅସିଥିଲୁ
ମହା ସନ୍ଦର୍ଭ ଗଣ୍ଡାଳର ଠାରମାନେ କିମ୍ବା ଯାଇଥିବା
କଷ୍ଟସ୍ଥ ପାଠକଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ ଦିଲୁଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ତରେ
ହେଲୁଁ ଯେ ଯୋହେ ବରବାର ହୋଇ ଦିଲୁଁ ରେ ସୁନ୍ଦର
ତଳ ମହିତ ଏମାନଙ୍କ ସାଂଗାତ କର ହୋଇଥିବ । ମଧ୍ୟ
ପ୍ରାଚୀରେ ପରି ଏକ କାତରିନା ଉଚନ୍ଦା କରି ଏମାନଙ୍କ
ପରିପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ । ଅନ୍ତରେ କଷ୍ଟସ୍ଥ !

କାରୁ ସୁବେଦ୍ରାହାଥ କାନ୍ତର୍ମଳ ପଢି ସହାଯତା ଦେଖି
ରଗ ବାଚିର ହାତକାଠାରେ ଏକ କଣ ହୋଇଥାର ଯେ
ଠାର୍ହି ଗେ ମୋତା ସରକାର ଉଦିଲ ବାରୁ ରମେଶ୍ବର
ମିଶ୍ର ସରକାର ହୋଇଥାରେ । ଏଥିର ଦେଖା ମେହିଙ୍କର ଓ
କଲେକ୍ଟର ଦେଇ ମେଦ୍ର ମାହେବ କାନ୍ତ ସରକାର ଦିନେ
କାନ୍ତର ବଜାରୀ କର୍ମସ୍କାର ରଧି ଧୀରମିଳିର ଲେଖି
ଅଛି । କିନ୍ତାକୁ ବସନ୍ତ ଏବଂ ସୁଦିନର । ଏହିବ ସମସ୍ତେ
ମୁକୁ ପରି ଦୟକର ଅବଶ ସୁମନକ ସମସ୍ତରେ ନିକଟ
ଦେଖିବ କିମ୍ବା ହେବ ?

କୁରବରେ ଶ୍ଵତସକ ଦେବା ମୋକଳମାର ଫ୍ରଣ୍ଟା ଏଣ୍ଟିକ
ଅଥବା ହୋଇଥିବାର ହଦପ୍ରେଷ୍ଟାଏଟ ଏଥସଙ୍ଗେ ଜଳବର୍ତ୍ତ
ସାହେବଙ୍କ ଜଳ ସଙ୍ଗେ କୌଣସି ପଞ୍ଜର ଅଛି କିନା ଯଦୁବୀ
ଅଛନ୍ତି । କୋଷତ୍ତୁ ଯାଇବାକି ଏହିବ ଜଗାକ ଦେଇ
ସାଇଦେଖି ।

ଶତମାନ ତା ଗୁ ହେଉଥିବା କାଣ୍ଡରୁଚି
ଶତମାନରେ ଉଦ୍‌ବିକ୍ଷ ଅନନ୍ତ ହୋଇଥିବା । ସଥର ପିଲା
ଶତମାନ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶିତ ପଢ଼ିମର ଉଦ୍‌ବିକ୍ଷ ।

କୁରାଜ ରତ୍ନିଶ୍ଚ ଜନସାଧନ ଦରାର୍ଥ ବିବରଣେ
ଏକ ସଙ୍ଗ ସଙ୍ଗଠିତ ହୋଇଥିବାର ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଆଜିର ଦିନର ଅଭିନନ୍ଦ ହେଲୁଁ ସେ କିବାଳୁକୁ ମହାବିଦ୍ୟା

ଏ ସବୁ କେବୁ ପାଇଁ ଦେଇ ଅଛ ଥିଲେ କିମ୍ବା
ନତେ ସମସ୍ତରେ ଉଚ୍ଚ ହେବାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିକୁଳ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ଅକ୍ଷୁନ୍ନ ତଳେ ବସୁର ମିଛନିପାଇଛି କଣଙ୍କ ଜାମରେ
ଟ ୨୦୦ ମା ହାତର ଲାଗର କରିଥିଲା । ସେଥିରେ ମିଳିବ
ପିପାଳିଟ ଢାରି ଶିକାରୁ ବର୍ଷମାନ ଟ ୨୫୦୦ ଟଙ୍କା ଦେବ
ହାୟରେ ପଢ଼ ଅଛନ୍ତି । ହାତରୁ ପଢ଼ିଲେ ସିକ୍କା ମିଛନିପାଇ
ଲାଇବୁ ବାଟୁ ।

ମିଶର ଦେଶର ସୁଦାମାରେ ସହସ୍ର ଲୋକେ ନିଧନ
ପ୍ରାୟ ହେଲା ପରେ ଯାତ୍ରି ବସନ୍ତ ହୋଇଥିବାର ଦେଖି
ମନରେ ଆଶା ହୋଇଥିଲା ସେ ସେହିଜନଠାରୁ ହତ୍ଯାକାଣ୍ଡ
କହ ହେବା । ମାତ୍ର ଅଛି କାହିଁର କାମସମ୍ବନ୍ଧରୁ ପ୍ରକାଶ
ସେ ପରେ ମୂଳ ଶବ୍ଦରମାନ ସେହିରେ ପଢି ରହୁଥିଲା
ଯାହା ସତ ଯାଇ ବାସ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଓ ଦିନାକ୍ରି ହୋଇ ବିକାର
ତାନିଏବା ପ୍ରତିତ ଅନେକ ଯାତରେ କାନ୍ତରେଖା ପ୍ରକଳନ
ହୋଇ ଅନେବି ଖେଳିଲୁ ମନହାରର ଦେଇ ଯାଉଅଛି ।
ସୁତ୍ରଃ ଘୋବେ ମନ୍ୟନ୍ ଦୂର୍ଭିକ୍ଷିତଙ୍କ ଏକ ବାନହୃତ୍ୱର
ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଅପର କାଳ ଦୁର୍ବିରେ ପଢ଼ିଅଛନ୍ତି । ମୁକ୍ତଜିନ୍
ନିମିତ୍ତ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୌଣୀପି ପ୍ରକାର ବିକୋଦମ୍ଭ ହୋଇ ନ
ଥିବା ନିକାଳ ମନ ଅଟଇ । କଳତର ଗାର୍ଲମେଳି ମହା
ସର୍ବରେ ଏ ଦେଇ ବୋର ଅନ୍ଦୋଳନ ଉପାଦିତ ହୋଇ
ଅଛି । ସେ ଯାହା ଦେଉ ଫଳରେ ଯାହା ବାହୀକାର ତାହା
ଏହି ବିକ ବାରଣ ନିର୍ଭୟ ପେ ସହାତ ଅବସ୍ଥାର କାଢି
ଗୁରୁକର ନିହାର କିଳା ଦିବ୍ୟ ବାନ୍ଦିବେଶ କିମ୍ବା ଅଛି
ପାଠକେ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଥିତ ହେବେ ପେ ଅରେ ତାନିଏବାରେ
ଯ ୨୪ ଜାର ମଧ୍ୟରେ କ ୨୨୯ ମ ମରିଥିଲେ । ଏବା ଏହି
ମାପ ତା ୨ ଦିନରେ ଦେତାରେ କ ୨୨୯ ଏ ଓ ମନିକୃତ
ପାଠେ ନ ୨୪ ମ ସମ୍ଭବତି ।

ତାଙ୍କ ଦିନମରି ହେଉଥିଲା ଏ ଶାଖର କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଷକ୍ତ ହୁଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହୋଇ ସବାରୁ ସିଂହ ବାବୁ ନିରିତ କରିବେ ତାକମହିଳାକ
ଅଶ୍ରୁକବ୍ରେତ୍ତିଲାର ଟ ୫୦୦ ଟାଠୀର ଟ ୨୦୦ ଟାରୀର
ଦେବତାଙ୍କର ଲିପିଟ ହେବାର ଅବଶୀମେଞ୍ଚାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇଥିଲା ।

ମୁହଁର ସେ ଦକ୍ଷିଣାରେ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ (ଗୀରହାସ ବାଥା
କାର୍ତ୍ତି କଲିକ) ଯଦୁ ବିନଦିପତ୍ର ଦେବ । ବେଠାରେ କ
ଏମେହିନୀଏ ସହା ହୋଇ ହାହିଁ ?

ବାହୁଳ ପାର୍ଶ୍ଵର କବନ ମୀମାଙ୍କ ପ୍ରଦେଶର ଅକ୍ଷୟ
ରୂପ ମୁହଁର । ଅମୀର ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପଣା ସୋଜଗୋଟିଏ
ମେଲାର ପାଇ ହାତାଙ୍କ । ଅପଣାକମାଳକ ମାତ୍ର ଉଚ୍ଛବିତ୍ତି
ଯେ ସେ ଘେନ ତେବୁଥାଇଣ୍ଠି ଓ କୋହାଟର ପଠାକ
ମାନେ ଉବେଳନ ହେଉ ଯବାର ଦିପାର୍କ କବନର ଅନ୍ଧ
ଅଛି । ଅମୀର ମେଲ ନିଜାରୀ କର ବ ପାରିଲେ ଅବେଳା
ହୁବନବରକମେଲାଙ୍କ ବାର୍ଷି ଷେରୁରେ ସର୍ବେକିମ ଉପାର୍କ
ଦେବାର ହେବ । ହୁବନବରକମ ମାରୀ ।

ପାରମ୍ପରା କୁରିବ ତଣ୍ଡିନୀଶ୍ଵାସ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେହର ଦେଇ କୁଷାନୀ
ସଙ୍ଗରେ ଯେଉଁ କାହାର ଦୟାର ହୋଇଥିଲ କରୁଛେ
ଭବ୍ୟ ଦେଖ ମଧ୍ୟରେ ସଜ ହୋଇ ଯାଇଅଛ ଏବଂ
କୌଣସି କାହିଁ ଦର୍ଶକର ଅପରି କଲେ ସକାଳକର
କୁର ଆମ୍ବେ ଦୁଇଅଶ ଅପରା ଉପରକୁ ନେଇଅଛ ।—
ସହାଯ ଅପରା କଲ କିମ୍ବା ?

ବ୍ୟବହାରେ କଥେ ଅଫିଲାଜ ହାତେସ୍ତ ଦେଇ ଦୁଇ
କୋରି କ ୨୦୦୦୦ କାର କରମ ରମାହା କରୁଥିବା
ବାକିର ଧରୁ ପଢ଼ିଥିବା ।

ବୀଜିଲମ୍ବିତ ଗୁଳକେ ହୋଲାଗ୍ର ସେ ଅଗ୍ରାମାନଙ୍କୁ ଠାରୁ
ବୀଗପ୍ରଦ କାରବାବ ଦଶ କେତେକ କର୍ଷ ହୋଇ କଥ
ପରେ ଗୋଟିଏ ଝା ଅପରା ଘର ପଞ୍ଚାବାକୁ ଠେର ଅଧିକାର
ଗାହାର ହିତ କଥା ଓ ଗଢ଼ାପତ୍ରଙ୍କ, ଦେଖିବାକୁ ବିନ୍ଦୁ
ଏବଂ ଅଧିକାର ସେଠାରେ ସେ ଶାମିରୁରେ କଣକୁ କରଇ
କରି ବେଳେମୁଦିଏ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ପ୍ରକାର କରାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏ ଅପରା ଘରଠାରେ ଉତ୍ତର କ ସେ ହୀଏକୁ ଫେରି ଯିବ
ନିୟମ ବହୁ ମାହୀ । ସରତା ଘେବେ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ହାତ
ଅଛି ଶାତଳ ଏବଂ ଜମାଲୀୟ ଓ ସେଠାରେ ସମେତ ବୁଝି
ହେଉ ଅଥାବ ବିଷୟ ବର୍ତ୍ତନା କରି କେବଳ ମଧ୍ୟରେ ଗୋ
ନମଳ ରପ୍ତିତ ବରଦ ଥାହା ।—ଏ ଧୀର କଥା ସବ୍ୟ
ଦେଲେ ସାଧାରଣ କୟାର ପାକରେ ପ୍ରେମ ଅନ୍ଧକାର
ପ୍ରଦେଶ କରି ଉତ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତିଗାର ଦେଇଥାଇ । ଗାହାର
ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଦୂରା ସରେ ଶାପାପ୍ରତି ଦଶ ଘୋଟ ଅପରାଧ
କରି କରି ଆହେବଳ ଅଗଲତରେ ଦୋଷ ମୁହଁ ର କରା ।

ପ୍ରେସ୍‌ରେଧ

ମନ୍ୟବର ଶାପୁତ୍ର ଦୃଢ଼ଳଗାପେକ୍ଷା ସମ୍ମାଦକ
ମହାଶୟ ସମୀପେକ୍ଷ
ମଦାଶୟ !

ଗତ ଦିନକାରେ କଣେ ପଥିପ୍ରେରକ
ଦିଲ୍ଲିକର ହିତକମାରେ ଶୁଭୁଟେଳିଂ ଛାତ୍ର-
ର ଦେଇ ବିଷ୍ଟିକ ପଣ୍ଡାର କର ପଣ୍ଡାଶୋଭାଶୀ
ଆବଧିକମାକଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବା
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା ଲେଖିଅଛନ୍ତି, ଯାହା ପୃଷ୍ଠାକୁ
ଏକପ୍ରତିବାର ବାର୍ଷିକରେ ପରିଶର ହୋଇ
ସାହାରୁଥିବା । କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ତେଷ୍ଟାଇନିଲୁଚେତ୍ତର
ହିକ୍କରୁପୁଷ୍ପ ପଣ୍ଡାର ଛାପୁଷ୍ଟ ଥିଲେବ ଦଳ
ଆଗରୁ ତାବ, ଆପଣା ଲାଭକାରେ ସେ ପ୍ରଥା
ଚଲାଇବା ନିର୍ମିତ, ମାନ୍ୟବର କଟକର
ମାଜଫ୍ତେଷ୍ଟ ସାହେବଙ୍କ କଟକକୁ ଉପେଟ ହଇ
ଥିଲେ । ସାହେବ ଯାହା ମନ୍ତ୍ରର କର ଜୟଧା-
ଇନ୍ଦ୍ରହିତରଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ । ଏଥେ
ଥେଥେରେ ଏକମତ ହୋଇ କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ
ଆମାମୀ ଜାନୁଯାଇବୁ ଅବଧାନମାକଙ୍କର ସେ-
ଇ ପଣ୍ଡା ପରିଶ କର ଯିବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଅ-
ଛନ୍ତି ଏହି ସଂଖ୍ୟା ଓ ବାଲେସର କିମ୍ବା
ତେଷ୍ଟାଇନିଲୁଚେତ୍ତରମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଲକ୍ଷଣ-
ରେ ଏଣିକି ସେହି ପ୍ରଥା ଚଲାଇବା ପାଇଁ
ଜଣାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସବ୍ଦବା ପଡ଼ିପ୍ରେରକଙ୍କ
ଲୁଜାଦିତ ମତର ନୂତନର ଆଗରୁ ଖେଲ ଯାଇ
ଅଛି ଉଥିପି ସେଥିର ସାରଗର୍ହ ବାରଗ୍ରାମର
ପଥରେ ବନ୍ଦଦିନୁପେ ଲେଖା ହୋଇଥିବାର
ମେପକାର ସାଧାରଣର ସବୋଧ ହୋଇଅଛି,
ସେହିପର ଦିଲ୍ଲି ମତର ପୋଷିବା ମଧ୍ୟ କରି
ଅଛି ।

ଆହୁର ଅଛି କଥା ରହିଗଲ । କରି,
ଖେଳ ଓ କେନ୍ଦ୍ରିସ ଏହି କରି ଜାତିଙ୍କର ଶାଶ୍ଵତ
ଜୀବିକା ପାଠ ପଡ଼ାଇବା ବେଳେ ଲେଖା ଅଛ,
ବିନ୍ଦୁ କରିଗଲିର ଶାସ ଜୀବିକା ପାଠ ପଡ଼ାଇବା
ମୁହଁଚ; କି ଏମାନେ ପୁରୁଷାଳ୍କମେ ପାଠ
ପଡ଼ାନ୍ତି ନାହିଁ ସେ ସେ ବ୍ୟକ୍ଷାୟରେ ଉତ୍ସବ
କରିବେ । କେବଳ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟ କହି
ଦର୍ଶି କରିବାକୁ ଅନ୍ତମ ହୃଦୟ ବା ପାଇ ପାରନ୍ତି
ନାହିଁ ସେହିମାନେ ଅବଧାନ କରନ୍ତି । ଏହାକୁ
ଛଢା ଅଛିବାଲି ପ୍ରାଣୀଶ, ଦେଖି ପ୍ରକାଶ
ଅନ୍ୟକୁ ଜାଣିପୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଏ କର୍ମ କରୁଥିଲା
ହାନି । ପ୍ରକାଶରେ ଖେଳମାନେ ପ୍ରାୟ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ
କେନ୍ଦ୍ରିସମାନେ ପ୍ରାୟ ବାରପଣ ପୁରୁଷାଳ୍କମେ
ଏହି ବ୍ୟକ୍ଷାୟ କରନ୍ତି । ଅବେଳା ଏମା-
ନିଷ୍ଠ ଜୀବି ଜାମ ଅବଧାନ କେଇ ପଢ଼ିଥିଲା ।
ବିଶେଷରେ ଖେଳମାନେ ପୁରୁଣା କିମ୍ବାନିମ୍ବାନ୍ତି
ଅବଧାନ କରିବାରେ ଯେତେ କିମ୍ବାନ ଅଟନ୍ତି ଓ
କର୍ମ କର ଖୋଲି ଲାଭ କରିଥିଲାନି, ସେପରି
ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜାରି କର ନାହାନି ।

100

ଦରିଦ୍ରର କୃତନ ଅବଶୀଳା ।

ମହାପୟ ! ଏପରି ଶିରେନମା ଦେଖ
କେହିଁ ବକଳ ହେବେ ଓ କେହିଁ ଅମ୍ବୁ
ଗାନ୍ତୁଆ ଥିବା ଧାରା କୋଲି ମନେ କରିବେ
ମହି ପ୍ରକୃତରେ ଏପରି ବିହି କଥା ସହିତବାରୁ
ଓ ବହିରେ ଆମ୍ବୁ ବିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାରୁ ଏ
ପଢ଼ିଲେଖିବାରୁ ବାହେ ହୋଇଥାରୁ । ଗଲ ରତ୍ନ-
ବାର ଦିନ ଅପରାଜିତାଙ୍କାରେ କାହିଁ ଚାତ୍ର-
ବିର୍କ ପକୁନାୟକ ଗୋଡ଼ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ବକୁଳ
କରିଥିଲେ । ସେ ଅଗିରିଲ କେବଳ କେଲେ,
ଉପଦକୁଳାହିଁ ଥିବା ଦେଇଟେଣ୍ଟ ଅନାହିଁ ଯେଉଁ
ଶ୍ରୋତାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରୁଥିଲେ ସେମା-
ନିଜୁକୁ ଘର୍ଷି ଯେତେ କଥା କହିଲେ ତେତେ
ଲେଖିବାର ଆବଶ୍ୟକ କାହିଁ ବାରଣ ସେ
ପରି ବିଗନ୍ତିଗୀତାରେ ଥିଲା । ଯେତେ କଥାହିଁ
ବିଷ୍ଟ କରିଥିବାରୁ ନମେଲେଖିଥାରୁ ଯଥା—

“ କୁର୍ବକ ବାହୁ ଶେଷରେ କହିଲେ
“ ଦର୍ଶମାନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅବଜ୍ଞା ହୋଇ

ଅଛନ୍ତି ଓ ଅଜନ୍ମର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅଛି ଏ ସୁଯୋଗକୁ ଲାଭ କାଣା । ଏଥକୁ ଅମେରିକ୍‌ର ସୂର୍ଯ୍ୟରୁ ଦରଶକ ଦସ ଅବଶ୍ୟକ ବାବୁ ଦଳ ଓ କୋରନଗ୍ରୁ ଏକ ଅବଶ୍ୟକ କଥା ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ମନେ କରୁଁ ସେ କାଳର ନେବେ ଭାଷ୍ୟବାର ଓ ମହା ସଖୀ ଥିଲେ ସେହେତୁ ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟକବାବୁ ଏହାର ନ୍ଧର ସାଶାର ଓ ସହବାସ ଲିଙ୍ଗଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ମୂଳ କଥାଳକୁ ଏପରି ସଠି ଲାଗି । ମରର ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ “ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦରି ଦିଲାରେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଅଛନ୍ତି ” ଏ ବିଧି ଶୁଣିଲ ମାତ୍ରକେ ସେ କେତେ ଅଜନ୍ମ ଜାତି ଦେଲୁ ତାବାସବନରେ ଅନୁମାନ ଦେଇ ପାରେ ମାତ୍ର ଦର ବି ବୃଷ୍ଟରେ ଓ ଦିଲାର କେଉଁ ଠାରେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏହା ବିନ୍ଦୁ ବରକ ଥିବାରୁ ବ୍ୟକ୍ତ ହେଲୁଁ ଓ ମର କରୁଁ ଦିଲାର ସଜ୍ଜଧାନ ବଟକର ପ୍ରତିକି ଫେରି ବାକ୍ୟ ଶୋଭାଜିତର ମଠରେ ନୂତନ ଏବଂ ଚତୁର ଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେଠାରୁ ଯାଇ ପାରିନ ଦେବର ସେଠାର ଜଣେ ବିଖ୍ୟାତ ବୈଜ୍ୟନିକ ମନୁଷ୍ୟବାବେ ସେ ଗରାନ୍ତିର ଦେଇ ଦିଲାରେ “ ତେ ପାମନ ଯୁଦ୍ଧରୀ ଅବଶ୍ୟକ ଦେଇଲ କର ହେଲାର କାହିଁ ଓ କର ହେଲା ଯାତ୍ରା ସେ ଭୁଲ୍‌କୁ ଅବଶ୍ୟକରେ ତୋର ମନ୍ଦ ମାନ୍ଦ ନାହିଁ ଦେବେ ନରବାର ବ୍ରତ୍ତ ଉପାସନା କର ଅତି ସକାର ଅବା ଅବଶ୍ୟକ କାହିଁ ଅବଶ୍ୟକ ଥିଲେ କୃତ୍ୟବାରର ମହିମା ଦେଇ ମାତ୍ର ମୋଠାରେ ଅଛି ମତେ ଅନୁସରିଲେ ପ୍ରେମର ସାମା ରହିଲ କାହିଁ କୁଣ୍ଡ ପରିଚାର ଖୋଲୁଁ କାହିଁ ? ସେ ଏପରି କହିଲେ ମାତ୍ର ଅମ୍ବର ମନୀତ ତରୁର୍ବୁଜ ବାହୁଙ୍କ ନାଥରେ ଅଛି ସବୁଗାରେ ମନ ମାନିଲା ତୋଠି । ସେମର ଏଠାର ସବୁ ମଠବାତି ଖୋଲିଲୁଁ ତୋଠି ମଧ୍ୟ ମନେ ବଲୁଁ ଆନନ୍ଦର ସାହିତ୍ୟର ଦ୍ୱାରା ଅନୁଭବମାନେ ଭଲକି ଅବଶ୍ୟକ ତାଙ୍କା ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପର୍ବତ ବୋଲି ମନୀତ ଅପରା ମଧ୍ୟ ଏ କଥା ଥାରେ ଯାଏକାରେ କିମ୍ବିପ୍ରମାଣେ ତାଙ୍କ ଲକ୍ଷକରି କରୁଣ୍ଟିର ବାବୁ ଦିଲାରେ କି ? ଏହା କାହିଁ ସେଠାରୁ ବାବାରିଲା କହୁଁ ଅଛି ଜଣେ କହିଲେ ନବହୀପର ତେବେଳ୍ୟ ଦରଶକର୍କ ଓ ପ୍ରେମ ପରିବ କଲା ସବ ଅବଶ୍ୟକ ମଧ୍ୟରେ ଗଗ୍ଯ ଦେଇଲେ ଓ ମହିମା

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକ ।

୪୮

ଏ ୨୨ ଦିନ ମାତ୍ରେ କୁମର ଓ ଧର୍ମ ମରିଥାଏ ମୁଁ ଶବ୍ଦର ବି ଗୁଣ ସହ ପାଇଁ ଶବ୍ଦର

アフリカ

ଅମୁମାନଙ୍କୁ ଧଳମଣୀ ମେଜର ବେସ୍ତାରୀ
ସାହେବଙ୍କ କର୍ମରେ ସର ଅକଲିଣୀ କଲାଦିନ
ସାହେବ ନିଷ୍ଠାକୁ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ପିଲା
ଛରର ପଢ଼ିମ ବିଶ୍ଵାଗର ଲେଖଣ୍ଡଟ ନାଶଗବର୍ତ୍ତର
ଆଜେ ଏହି ଏ ମହାଧୟୁ କେସ୍ତାରୀ ସାହେବଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟର ଉପରୁ ସ୍କଳାଉଷିଙ୍କ ବୋଲି କଥାପଥା
କୁଅଣି ।

ଏ ବର୍ଷ କର୍ଣ୍ଣଗୁଡ଼ ଦିଇ ଜାତ୍ରାବରେ ଅଭି-
ମୁ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଥମରେ ଯେମନ୍ତ ଭାଖ
ହୃଦୀ ଓ ନଳା ବଢ଼ି ହୋଇଥାଲା ତାହା ଜଣା
ପଢ଼ିଥିଲେହେଠେ ଏତି ଲଗି ରହିଥାଏ । ପ୍ରାୟ
ପ୍ରତିଦିନ ନୂଦିନାଥଙ୍କ ବର୍ଷା ହେଉଥାଏ ଏବଂ
ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ସହି ସାମାଜି ଗର୍ବ ବରଳ
ହୋଇଥାଏ । କେବଳ ରକ୍ଷା ଏବଳ ଯେ ଫ୍ରେ-
ଲର ଅବଧ୍ୟ ସାଥାରଣରେ ହତ୍ତମ ଅଛି । କିନ୍ତୁ କ
ଲୋଗେଠାରେ ନଳା ଦରି ଅଶ୍ଵବା ଅଥବା
ହୃଦୀଦାର ଗଜା ଧୋଇ ହେବାର ଶ୍ରୀଯାଏ ।
ମୌକ ବିଶେଷର ଉଚ୍ଚିରେ ଘର ହୋଇଥିଲେ-
ହେଠ ସାଥାରଣ ଫଳ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାହା ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ନହିଁର ଆଦ୍ୟ ଦ୍ରୁବ୍ୟର ଭାବ ପଦ୍ମପ୍ରାୟ ସମାନ
ରହିଥାଏ । ଅନୁଭବର ମେଘଞ୍ଚି ହେବା ସାଧ୍ୟ
ପ୍ରତି ହଳ ନହିଁର ଏବଂ ଉଚ୍ଚିର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ
ସୁରୂପ ବର୍ଭମାନ ହବରର ସେଗ କିମ୍ବା ଦୃକ୍
ହେବାର ଦେଖ୍ୟାଏ । ୧୦ବେଳେ ଖେଳରୀ
ଗେଗରେ ମନ୍ତ୍ରମଳ ନିମ୍ନ ହେବାର ସବାଦ

ଅସୁଥିଲ୍ ଏହି ଏହି ନଗରରେ ଏ ସ୍ପ୍ରାହରେ
ଇହି ଶେଷ ଦେଖା ଦେଇଅଛି । କେବଳ
ରକ୍ଷା ଏକବି ଯେ ଏ ଶେଷ ନିରାକୃ ସଜ୍ଜମକ
ହୋଇ ନାହିଁ । ଯାହିଁ ସଖ୍ୟା ଜଣା ହେବା
ଏଥର ଅନ୍ୟତର ଜାଇଣ ଅଟେ ।

ମହାପା ଲଞ୍ଜ ରିପଳ ବାହାଦୁରଙ୍କୁ ଭାବ
ଶାସନ ବାର୍ଯ୍ୟରେ ପାଶବର୍ଷରୁ ଅଧିକ କାଳ
ଭାଗିବା ନିମନ୍ତେ ଭାବିତବାପା ସହ କରୁଥିବା
ପୁଲେ ଶୁଣାସାଏ ସେ ସେ ନିମାଶୟ ଅନିକାର୍ଯ୍ୟ
ଗୃହକାର୍ଯ୍ୟ ଅଳ୍ପେଥିରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଭାବବର୍ଷ ଜ୍ୟୋତି
କରି ମିବେ ତୁ ତାଙ୍କ କର୍ମରେ ଲଞ୍ଜ ଜ୍ୟୋତନ
ସାହେବ କିମ୍ବା ହେବାର ଏକ ପ୍ରକାର ନିଷ୍ଠା
ଦୋରଅଛି । ଏ ସମ୍ବାଦ ସେ ସମାଧି ଭାବର
ବର୍ଷରେ ସମାଜ ପ୍ରକାର ଶୋକଭାବ ପିଲାର
କରି ଦେବ ଭାବେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅର୍ଥର୍ଥର ବିଷୟ
ନାହିଁ । ଲଞ୍ଜ ରିପଳ ଭାବିତବାସିଙ୍କ ମନ ସେପର
ଅନ୍ତରେ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବିନି ନେଇ ଭାବରେଖିବାକୁ
ପାଦପଦ୍ମରେ ଅର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି ବହୁକାଳ
ଚେଷ୍ଟାକରି ଅନ୍ୟ କେହି ତାଙ୍କ କର ପାରନ୍ତା
ତ ନା ସନ୍ଦେଖ । ଫଳତଃ ଗଜା ପ୍ରକାର ଏବୁଷ
ସମ୍ମିଳନ କାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପରିପଦ୍ମବା
ଲାହ କରୁଥିବା ସମୟରେ କାରଣିହୁତ ମଧ୍ୟ-
କର ଅନୁର୍କାନ ହେବା ବଜ ଦୂରର ବିଷୟ ।
ଲଞ୍ଜ ଜ୍ୟୋତନ ସାହେବ ସେତେ ଉପସ୍ଥିତ ତୁ
ଭୂଦାରୁତେଜା ହୋଇ ଆଜନ୍ତୁ ସେ ଭାବରକୁ

ମଲିଖ	ଅଟ୍ଟେମ	ବଜାରୀ
ବାଣୀକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨
ଭାକମାସୁଳ	ଟ ୩୪	ଟ ୧୯

ଏକ ପ୍ରକାର ନଥ୍ ସୁତ୍ସୁ^୦ ଅଶାଲୁହୁ ଫଳ
ଭ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ବୃକ୍ଷରେ ଫଳର ଆଶା କରି
ଭୁଷିବାରେ ଯେ କି ପ୍ରତ୍ୟେତ ଜାତୀ ଜାତୀରେ
କହି ଦେବାକୁ ହେବ ଜାହିଁ । ଧରମଙ୍କିଳ ପ୍ର-
ଶ୍ଵାନ ଘରେ ଏପରି ସମ୍ବଦ ଆହୁରି ଶୋକ-
ଜନକ ହୋଇଥିଛି ଏହାକୁ କେବଳ ଭାବିତ
କର୍ମଦୋଷ ବୋଲିବାକୁ ଦେବ ।

ବେଳେବେଳେ ଭାରତବାସିଙ୍କ ପ୍ରଭୁ
ଇଂଶ୍ମଜମାନେ ବି ପ୍ରକାର ବାକ୍ୟ ବ୍ୟବହାର
କରି ଘାରନ୍ତି ଛହଁ ର ଅଦର୍ଶ ସ୍ଵରୂପ ସିକଲ
ମେଲିଟ୍ସା ଗଜେଟର ଉଚ୍ଚବାଣି ଅମ୍ବେମାନେ
ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ ମୃଟର ଅନୁବାଦ କରି ଦେଲୁଁ, ଯଥା—
“ଏ ଦେଖିଯୁ ଲୋକେ ମିଥାବାବା ଅଧିକାରୀ
ଏବଂ କୁଷାନ୍ବବସମ୍ବନ୍ଦ । ମିଥାବା ବ୍ୟବଧାଯୁ ତାଙ୍କ
ଧର୍ମ ଅଟେ । ନେଇବ ଏବଂ ବାସ୍ତବ ପ୍ରତାରଣା
ସେମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୟା ବିଶ୍ଵାର ତରମଣଳ । ମିଥାବା
ଭାଷା ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱର ବିଦ୍ୟା ମୂଳ ପଡ଼ଇ ।
ଇଂଲଣ୍ଡ ଯେଉଁ ଅସୀମ ଅନୁଶ୍ରୁତି ତାଙ୍କ ଦେଶକୁ
ଦେଇଥିଲୁଁ ଛହଁ ନିମିତ୍ତ କଣ୍ଠାଏ ମାତ୍ର ସେମାନେ
କୁତଙ୍ଗ ନୁହନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିମିତ୍ତ
ରେଲ ବାଟ ଓ ବଡ଼ ସତ୍ତବ ନିମୀଳ କରିଥିଲୁଁ;
ଆମ୍ବେମାନେ ତାଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ବାଣୀଯୁଗୋପାଳ ପ୍ରସ୍ତର
କରିଥିଲୁଁ; ତାଙ୍କ ଭୂମିକ ଆମ୍ବେମାନେ ଧାରି
ଦେଇଛି; ସେବିକ ନିମିତ୍ତ ଦସପାଲାଳ ପ୍ରସ୍ତର
କରିଥିଲୁଁ; ଦୂର୍ଭିଲ କବଳରୁ ତାଙ୍କ ମୁକ୍ତିକରୁ;

ଭାଇ ଉଦ୍‌ଧରି ନିମିତ୍ତ ସ୍ଵଲ୍ପ, କଲେଜ ଓ ଶିଖୀ
ଏବଂ ପଦ୍ମଶିଳ୍ପ ସମ୍ମାନୀୟ ଅନୁଧାନ୍ୟ ସମିତିମାନ
ଗତିଥିଲୁଣ୍ଠିବା ହେବାର ପାଇଁ ବାଲ ବାଲ ମାନ୍ଦାଳ ଏବଂ
ବାଲ ବମ୍ବାଇକି ଅମେସାନେ ଯାହା ଦେଉଥିବା
ତଥାର ଅକୁଫୋର୍ଡ ବା କାମ୍ବେଲ ସକା ଅପନ୍ନା-
ନିତ ହେବ ଜାହାନ୍ତିର ସାଥୀନୁସାରେ ଅମେସାନେ
ତାଙ୍କର ଉପକାର କର ସେମାନଙ୍କ ସହିଦେଶ
ଶ୍ରେଣୀବ ଭାତାର ଥିଲୁଣ୍ଠିବା ହେବାର
ଏହି ହେବ ସେ ସେମାନେ ବିଷ୍ଣୁରସନରେ
ବରି ମିଥ୍ୟାଭୂଷା ଏବଂ ପ୍ରତିହିଂସାଶୀଳତାତ୍ତ୍ଵାର
ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ନିକାନ୍ତ ମାନ୍ୟବପ୍ରାଚୁ ଉଦ୍ଧବାର
କରୁଥିବା ପ୍ରତିମେ ସେମାନେ ଧିରଜିମାନଙ୍କୁ
କି ପ୍ରାୟ ଦୃଶ୍ୟ ଚରଣ୍ଟି କହିଲୁ ଉଦ୍ଦାଦରଣ
ଦେଖାଇବେ” । ସୁଖର ବିଷ୍ଣୁ ସେ ସତକ
ଇଂରାଜିକର ଏପରି ମର ନୁହଇ । ଯେଉଁମାନେ
ଉଦ୍ଦାର ଧର୍ମିକ ଓ ନ୍ୟୁବାନ୍ ସେମାନେ
ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର ବଦାନ୍ୟତା ଘରୁଦିଲ୍ଲି
କୃତଜ୍ଞତା ପଦବି ଶୁଣଇ ପ୍ରଶଂସା ଅବଧି ସୁଦ
ମୁକୁତଶ୍ରେ ସ୍ତ୍ରୀକାର କରୁଥିବାକୁ କେବଳ ଯେତେ
ଇଂରାଜିମାନେ ସୁରବଦ୍ଧ ଲାଭମନ୍ତା ଅଥବା
ସ୍ଵାର୍ଥପରତ, ଯାହାଙ୍କ ଅନ୍ଧବିଶ୍ଵାସ ସେହିମାନେ
ଉପରଲିଖିତ ବିଧାତ୍ମକ ଦେଶୀୟଙ୍କର ନିଳା
କରିବାରେ ପରିହାସ କର କର ଆହୁନି ।

ଅମେରିକାରେ ଏଥିପୁଣେ ସୁଖରେ ଯେଉଁ
ଅଭିନବ ପ୍ରକାର ମୋଦିମା ବନ୍ଧୁବାର
ଫିଲାଦେଲିଫ୍ଟ୍‌ଶିଳ୍ପ ଗର ପ୍ରଭୁଷୋଭିମ ପଡ଼ି-
ତାରେ ବହି ର ବିଷ୍ଣୁରତ ବିବବର ଲେଖିଥାଏ
ମୋଦିମର ମାର କଥା ଯାହା ପୁଣେ ଲେଖି-
ଥିଲୁ ବହିରୁ ବିଶେଷ ବିକ୍ରି କାହିଁ ଓ କହା
ଦିଶେଷରେ ଏହିବ ମରିଦିନରଙ୍ଗୁ ଶାଖାଚ
ନିବାରୀ ବସନ୍ତର ନିହାପାତ୍ର କାଳିଶ କରି-
ଥିଲୁ ଯେ ତାହାର ଘର ଘରକିଛ ମହାପାତ୍ର
ଏବର୍ଧର ପିଲାକୁ ତୌଥୁଣ୍ଡ ଥାନ୍ତିର କେବେ
ଲୋକ ତାହାର ମାର୍ଗସର୍ବ ପୂର୍ବଲାଜ ନେଇଯାଇ
ଗୋଟିଏ କଳ୍ପା ସଙ୍ଗରେ ବିବାହ ଦେଇଥିଲେ
ମୋଦିମା ଦୂରମାସ ଗ୍ରିନଲିଭର୍ବୁ ଗଲିବ
ମାସ ପା ଏ ଉଷ୍ଣରେ ତିଥିମ୍ବ ଦେଇଲା । ଆମ-
ମାନଙ୍କିଲାମାସ ସହଗେରିବ ମରରେ ଏ କିନ୍ତୁ
ସହଧାରଣକ ମନରୁ ଯେକ କାହିଁ ଏକ
ଏଥିରେ ସବୁଗୁରୁ ତଟ ହୋଇଥିବାର ବିଶ୍ଵା
ଦୁଃଖ । କିନ୍ତିଟିକୁ ପ୍ରକାଶ ହେଇ କ ଥିବାର
ଆମେରିକାରେ କୌଣସି ମତ ପ୍ରକାଶ କରି

ନ ପାରୁଁ ଏବ କେଉଁ କାରଣରୁ ତିଥିମେସ୍
ହେଲ ତାହା ମେଧ ସ୍ଥିର କର ନାପାରୁଁ । ସହ
ସେବିଳ ସମାଜେତନାରୁ ଜୀବାୟା ଏ ଯେ
ବାକକରୁ ଦେବ ପାଇସ୍ଥବାର ପ୍ରମାଣ ହୋଇ-
ଅଛି କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅଭିଭବର ଅବସ୍ଥରେ
ସେପରି ହୋଇସ୍ଥବାର ଦାତମ ବିଶ୍ଵାସ କର
ନାହାନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଅପଦରଣ ସମୟରେ ପିଲ
ତାହାର ମାତ୍ର ପାଖରେ ଥିଲ ଏବ ଅନ୍ତମାନ
ହୃଥର ପିଲା ଓ ମାଇ ଉଚ୍ଚସ୍ଥର ଯୋବାନବନ
ମୁଦେଇର ପରିକଳନରେ ହେଲାଇଅଛି । ଫଳକଟି
ମୁଣ୍ଡ ବିଶ୍ଵର କଲେ ଏଥୁରେ ଅପରାଧର ଅଂଶ
ଜଣା ପଡ଼ିଲାହିଁ । ଦୁଃଖୀ ପିଲାକୁ ନେଇ ସକ
ସଙ୍ଗବରେ ବସାଇବା କି ଅପରାଧର କଥା ?
ପୁଣି ଅପରାଧ ହେଲେ ମୁଢା ଉଛିର ଦ୍ୱା
ସଙ୍ଗେ ଦିଅଥିଲ । ସେବେ ପିଲା ହୃଦ୍ୟ କିମ୍ବା
ହେଲ ଦୂରାବୁ ଉକ୍ତ ବିକାହରେ ସମ୍ମତ ନ ହେଲ
ଯେ କି ପରିବାଗ କରିବ ହେବେ ପିଲାର ସେ
କୌଣସି ଜୀବ ଅମଙ୍ଗଳ ହେବ ଏମନ୍ତ ଅନ୍ତମାନ
ହେଉଳାହିଁ ମତ ଦ୍ୱା ଓ ତାହାର ଅଭିଭବ-
କର ହୃଦୟର ସିମା ରହିବ ନାହିଁ । ସତରାବୀ
ମୁଦ୍ଦାଗୁ ପରିବରେ ସେପରେ ଅପରାଧରେ
ଦୋଷି କେତେ ମୁଦେଇତାରେ ନୁହିଲ । କି
ଶେଷରେ ମୁଦେଇର ଗତ ଦୂରାବର ଜୀବାନ
ଦେବାନ ଅକାବନରେ ଥାଏ ।

ତେସ୍କୀ ପଦ ପ୍ରାର୍ଥିକର
ପଣ୍ଡାର ଲିପି ।

ଏ ପଦ୍ମାଶା ସମ୍ରକ୍ଷରେ ପୂର୍ବେ ଯେଉଁ
ନୟମନ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇଥିଲ ତହିଁରେ
ଯେଉଁ ମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସରଜାର କରି କର
ଅଛି ସେମାନଙ୍କ ମୁଢ଼ କ ୧୫ ର୍ବ ବୟସମନ୍ତ
ତ୍ୟମ ଖଣ୍ଡର କ ଗାହିଁ ଏ କଥା ଝାନୁରୁ
ବୁଝା ଯାଇ ନ ଥିଲ । ଏଥିଥାର୍ଥ ଗତ ବଳିଦିନ
ଗଜେଟରେ ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଡରୁ ଅତି ଗୋଟି
ନର୍ଦ୍ଦରଶ ଦାହାର ଅଛି । ତହିଁରେ ଲେଖ
ଅଛି ଓ “ପେଞ୍ଜିମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଥମ ଅତି
ଦୃଜୟ ଶ୍ରେଣୀର ସବେଳେପୁଣୀ ପଦରେ ଲାଗୁ
ଅଛି ଏହ ସାହାକୁ ପଦ୍ମାଶାରେ ଉପରୁ
ଦେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିପାରିବ ଅଥବା ଯେତେ
ମାନୁଷ ନାମ ତେଣୁଠା କଲେକ୍ଟସ ପ୍ରାଟି
ରେକ୍ସାରରେ ଲେଖା ଅଛି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାତି
ସନ ୧୮୮୪ ସାଲର ଜାନୁଆରୀ ମାସର
ଯେଉଁ ପଦ୍ମାଶା ଦେବ ତହିଁରେ ବୟସମନ୍ତ

ସିମା ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ଏଥି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଯେଉଁ ପଣ୍ଡାଜାମାନ ହେବ ସେଥିରେ କୁଣ୍ଡଳ ହେବା ବନ୍ଦିମାଙ୍କେ ସରକାରୀ ଗୃହରେ ଆହୁତ୍ତ ଅଥବା ନ ଆହୁତ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୁଣ୍ଡଳ ବିଷ୍ଣୁଚମର ନିୟମ ହଠାତ୍ତବ୍ୟ ବଲବନ୍ଧୁର ବରବାରୁ ହେବ । ପରମା^୩ ଏଥିକୁ ଶାବୁ ସେଇମାଙ୍କେ ସରକାରୀ ଗୃହରେ ଥିବେ ସେମାଙ୍କେ ପ୍ରଥମରାତ୍ରି ପଢିଗ ବର୍ଷକୁ ଅଧିକ ଦୟାରୁ ହେଲ ନ ଥୁଲ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରତିଯେତିଭାବୁଣି ଏହି ଦୂରାଧୂରାତ୍ମି ତା ୨୩ ରଖ ଫେରୁ ଏହାର ଚର୍ଚାରୁଧାର ଧା ୧ ର ଲକ୍ଷିତ ବିଶେଷ କାରଣ ଅଥବା ବର୍ଜନୀୟ ଅବସ୍ଥାରେ ମହିନ୍ତିମେଷ୍ୟକ ବିଶେଷ ମନୋମହିନ୍ତାର ତେୟଟା କଲେକ୍ଟରୀ ଏବଂ ଲଭ ପାଇବେ” । ଅମ୍ବେମାଙ୍କେ ଅନୁମାନ କରୁଣ ଉତ୍ସବରତିର ନିୟମହାର ଓତ୍ତମା ମର୍ଦରାମ ହେବାର କୌଣସି ବାରଣ କାହିଁ । ଏଠା କମଣ୍ଡୁଣ୍ଡ ଏହି କଲେକ୍ଟରାର ବିବନ୍ଦମାଙ୍କେ କେବଳ ଅଗାମୀ ପଣ୍ଡାଜାରେ ବୟସର ଥିମା ବହୁତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାରୁ ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯଦ୍ୱଦ୍ୟ କି ଭାବୀ ବନ୍ଦିମେଷ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟରୁ ପ୍ରଦ୍ୟ କରି ଲାଭାନ୍ତି ପଥ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମନୋମହିନ୍ତାର ତେୟାମ ନିୟେଗ କାରାରୀର ମେହି ଅନୁରୂପ ଉତ୍ସବରତାର କର୍ମକାରକଙ୍କ ପତ୍ରରେ ଭାବୀ ଅନୁକୂଳ ଅଟକ କାରଣ ବିଶେଷ କାରଣ ବା ବର୍ଜନୀୟ ଅବସ୍ଥା ଓତ୍ତମା ପରମାର୍ଥ ବିଶେଷବୁପେ ଓତ୍ତମ ହେତୁଳ କରେଥିଲୁ ସବେଳ ମନୋମୋଗୀ ବେବେ ମଞ୍ଜନ ହେବ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଅପ୍ରେମକେ ଅଭାନ୍ତ ଅନ୍ତର ସହିତ ଅବ-
ଗଭ ଦେଲୁ ଯେ କେବଳତତ୍ତ୍ଵ ମହାବିଦୀ
ତେଜିଶାର ଧୀର୍ଘ କୃତ୍ୟାମ ସହାୟ କରେଇ ସମ୍ମ
ଥିଲା ଏକା କରାର କରିଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହଣ ବୀର୍ଣ୍ଣ
ଥିଲା କରାର କରା ଥାଳ କରିଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହଣ ବୀର୍ଣ୍ଣ
ଥିଲା କରାର କରା ମଧ୍ୟରୁ ଧାରା ଦକ୍ଷାର କରା
ଶିଥାବାବରିତେବେଳେ ଏହି ଅବଧିଷ୍ଠାତ୍ର କରି କରାର
କରା କାରକା କରାରିଷ୍ଟ କରିମତ୍ତ କରିବୁ
କରିବାର ମନ୍ଦସ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିବାରିଷ୍ଟ । ମନ୍ଦସ୍ତ
କାରକର ଏହି କାର କରିବାର କରିବିଷ୍ଟ ଦେଖିବୁ
କରିବାରିଷ୍ଟ କରିବାରିଷ୍ଟ । ଶେଷାରେ କିମ୍ବା
କାରକର ପ୍ରେସ୍ କରିବାର କରିବାରିଷ୍ଟ କରିବାରିଷ୍ଟ

ମୟୁରଭକ୍ତି ମହାରଜାଙ୍କର ଲାର୍ଦ୍ଦି ପ୍ରକାଶ କରୁ-
ଅଛୁ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଶନୀବାସର ଅଭାବ ଯୋଗୁ
ଆନେକ ଶିଳ୍ପର ଏଠାରେ ପଡ଼ି ବା ପରିବେ
ବ୍ୟାଗାଳ ହେଉଥିଲା । ଏହି ଶନୀବାସର
କଳ୍ପନା ବହୁଦିନରୁ ହୋଇଥିଲେହେଁ ପରି
ବିନା ଅବଧି ସଫଳ ହୋଇ ପାରି ନାହିଁ ଏବି
ଅନ୍ତର କ୍ଷେତ୍ରର କେତେଦିନ ଏହିପରି ବାହାର
ଯାନ୍ତା । ଅଛି ଉତ୍ସବ ଯମୟରେ କହିଛଣ୍ଡି-
ର ମହାରଜା ସୂର୍ଯ୍ୟ ବଦାକଣ୍ଠାର ଏହି
ଅଭାବ ମୋତନ ପରିବେ ଅଗ୍ରବର ହୋଇଅଛନ୍ତି
ଏବି ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଥିବୁଁ ଯେ ଏହି ପାଇ
ଦଜ୍ଞାର ଟକ୍କାରେ ଅପାରଦଃ ସବଳିର ଶନୀ-
ବାସର ପ୍ରାୟନ ହୋଇ ପାରିବ ଏବି ବର୍ତ୍ତମାନ
ର ପ୍ରୟୋଜନ ସିଦ୍ଧ ହେବ । ଶନୀବାସର
ଅଭାବଟ ସେମନ୍ତ ଶୁଣୁଭରିଗୁପେ ଲୋକେ
ବୋଥ କରିବାର ଆୟୁମାନଙ୍କ ଜୀବିଷାରରେ
ଅବିଅଛି ତହିଁରୁ ଅନାୟାସରେ ଅନ୍ତମାନ ହେ-
ଇଅଛି ଯେ ଏହା ଦିନିଲ ମାତ୍ରକେ ଆନେକ
ଶୁଣିଏ ଶବ୍ଦ ଏଠାରେ ଅଶ୍ଵୟ ନେବେ ଏବି
ଏମନ୍ତ ହୋଇ ପାରେ ଯେ ଅନ୍ତକାଳ ମଧ୍ୟରେ
ଏଥର ଆୟୁଷନ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ହେବ ।
ଅନନ୍ତ ସେପର ଅବଶ୍ରା ହେଲେ ମହାରଜା
ଆନ୍ତକ ସହିତ ତହିଁର ଉତ୍ସବ କରିବେବେ
ସନ୍ଦେଶ କାହାରୁ ।

କ୍ଯାଳକା କିଦ୍ୟାଳୟର ଦାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ
ସମୟରେ ହୋଇଥିଲା । ଏହି କିଦ୍ୟାଳୟ ଏ
କରିବରେ ଅଳେକ ଦିଲକୁ ପ୍ରାଣିକ ଥିଲେବେଳେ
ଆର୍ଥିକରେ ଏଥିର ଗ୍ରାମୀର ସିଦ୍ଧ ହୋଇ
ପାଇ ନ ଥିଲା । କେତେକ ମାସ ହେଲା
ବୈଜେଜଣ ଦୂର ଲୋକଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଏହି
କିଦ୍ୟାଳୟ ସକାରେ ଗୋଟିଏ କୋଠାଘର
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର ଅଭିମ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର
ଇପ୍ପୁକୁ ଅର୍ଥ ଅଭିବରୁ ପଞ୍ଚଶିର୍ଷ ହୋଇ ପାରୁ
ନାହିଁ । ମହାରାଜାଙ୍କର ଉତ୍ତରମୁଖ ଦାନହାର
ଏଇଟି ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ତ ହେବ ଏବ କିଦ୍ୟାଳୟର
ପ୍ରଯୋଜନୀୟ ଦୁର୍ବାଧି ମଧ୍ୟ ସମ୍ପଦ ହୋଇ
ପାରିବ କବୁ ସୁଖର ବିପର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ ।

ପାଇଁ ମେଘରେ ଶୁଭବର୍ଷର ଚର୍ଚା ।
ବଲୁରର ପାଇଁ ମେଘ ସମ୍ମରେ ଏଣିକ
ଶୁଭବର୍ଷର ଚର୍ଚା ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଦେ-
ବାର ଦେଖି ଆମ୍ବେମାନେ ଅଭିନ୍ଦୁ ଅଜ୍ଞାଦିତ
ହୋଇଥାଏଁ ଏବଂ ମନରେ ବହୁର ଶ୍ଵାର ସହ-

ର ହେଉଥିଲା । ଛାତ୍ର ସାହେବ ଏହି ଚଣ୍ଡ ବିଶେଷଗୁପ୍ତ
ଓଡ଼ିନେଲ ସାହେବ ଏହି ଚଣ୍ଡ ବିଶେଷଗୁପ୍ତ
ବର୍ତ୍ତମାନ କରୁଥିଲୁଣ୍ଟ ଏବଂ ସେ ସେ ଭାବରେ
ଏ ହୃଦୟର ବ୍ୟାପାରରେ ମନ ଲାଗଇ ଅଛିଲୁ
ତହିଁରେ ସେ ଅମୂଳନଙ୍କର ପ୍ରଥାନ ବନ୍ଧୁ
ଦୋରଥିଲୁଣ୍ଟ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏ ମହାଶୟୁ
କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ନୁହେ, ତୁଳକାଳୀରୁ
ଏହି ବଢ଼ର ଅନୁଷ୍ଠାନ କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରବା-
ଦିକ୍ଷର କୃତଜ୍ଞତାର ଭାଜନ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଟ ।
ଆମେମାନେ ଅଦ୍ୟ ଭାବାଙ୍କର ଦିପ୍ଯୁଣ୍ଠ ପ୍ରଶ୍ନର
ସମାଧିର ପାଠକମନ୍ଦ୍ର ନିମ୍ନେ କଣାହିଅଛି
ଯଥା ।—

“ ଓଡ଼ିନେଲ ସାହେବ ଅଣ୍ଟର ସେହେ-
ଟ୍ରେ ମହାଶୟୁଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ ସେ—ଭାବ-
ତବର୍ଣ୍ଣିବୁ ସେଇଁ ଘା ଓ ପୁରୁଷ ମୂଳ ଲାଗି
ଜୀବକା କିମ୍ବାବ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେହିକୁ-
ପ ବ୍ୟବସାୟ ଚଲାଇବା ପୂର୍ବରୁ ନଇସେନ୍ତି
ଦେବାକୁ ହେବ, ଏହିରୂପ ସେହି “ ବିଧ ହୋ-
ଇଥି “ ହୋମ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ ” ତହିଁର
ଅନମୋଦନ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ କି ନାହିଁ ?

କ୍ଷେତ୍ରରେ କହିଅଛନ୍ତି—
ସମ୍ମୁଦ୍ର କଣ୍ଠପଦେଶର ଖେଟ ଲାଟ ସାହେବ-
କର ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସାହୁ ଫାର୍ଜିଂ ଓ କର୍ମଚାରୀ
ଯୁଗୁ ପ୍ରଦେଶର ଭାବବାସୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ଦାଣ୍ଡ-
ବାଇମାଳକୁ ଆସନାଧାର କରିବା ନିମନ୍ତେ
ମେମାଳକର ନାମ ରେଜିସ୍ଟ୍ରେ କରିବା ପାଇଁ
ଯେତୁ ଘରକ ପ୍ରକର ହୋଇଥାଏ, ବେଥ
ଦ୍ଵାରା ମାନନ୍ତୁ ସଥି ମନ୍ଦବ୍ୟଥ ସେହି ଆଇନର
କଥାହିଁ କହୁଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ପ୍ରଦେଶରେ
ଭାବ ବହିବା କାରଣ ଯାନାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ଦ୍ଵାର
ନାହିଁ, ସେହି ପ୍ରଦେଶରେ ଭାବବାସୀ ମୂଲ୍ୟା-
ମାଳେ ବେଳକ ନେଇ ଯେତୁ ନିଯମରେ ଖଚ
ପାଇବେ, ଉପରେକୁ ଅଇନହାର ତାହାହିଁ
ବିଧବଦ ହୋଇଅଛି । ଲାଟ ସାହେବ ସେହି
ଆଇନର ଅନମୋଦନ କରଥାଇନ୍ତି ଓ ତାହା
ବିର୍ତ୍ତମାଳ କଣ୍ଠୀୟୀ ଅନ୍ତରେ ଥାଏ ପହଞ୍ଚ
ଅଛି ।

ଗର୍ବ କୁଳ ମାସ ତା ୨୯ ଶିଖରେ ଭାରତ-
ଦଲୁ ଉଡ଼ନେଲ ଭାରତ ସକାନ୍ତ ଅଣ୍ଟର
ସେଫେଟ୍ସ ଅବ ଷ୍ଟୁଟ କ୍ଷେତ୍ର ସାହେବଙ୍କ
ଏହି ପ୍ରଭୁ ପରମିଲେ କି ସିହଳ ହାର୍ପ
ପ୍ରଦେଶୀୟ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟମାନେ ଲଭିଲେଗୀୟ
ଅପରାଧୀର ବିଚାର କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ବି ନା ?

ସବ ଭାବା ନ ହୁଏ ତାହା ହେଲେ ସେମାନେ
ଯେ ମାଜିଶ୍ଵେଟର ମମତା ସମ୍ମର୍ଗୁଷେ ବିବନ୍ଦା
ହାର କରଥାନ୍ତି, ଉଦ୍‌ବିଷୟରେ ବେବେଦେଖି
କୌଣସି ଅପନ୍ନୋବର କଥା ଶୁଣା ପାଇଅଛି
କି ନାହିଁ ?

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ପଢ଼ିଗଲାଉଠାରେ ଏଥାସିଲ
ସାହେବ କହିଲେ ଯେ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପଳବେ-
ଶିଳ ଅପିମଧିକାନ୍ତ ଥିଲାକୁ ଆମୁକୁ ଏହାର
ପ୍ରକାର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଅଦେଶ ଦିଯାଗଲା । ତହିଁ ଉଠାକୁ ସେ କହିଲେ—ଆମେ
ଉଦୟ ପ୍ରଥିର ପ୍ରକାରରେ “ନା” କହୁ
ଅଛୁ । ଆମେ ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁ
ଯେ, ସିହଳ ହାପଣୁ “ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ”
ଅବାଲଗରେ ଜଣେ ସେହି ଦେଶ ନିବାସୀ
ବିଶୁରକ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସୋବେ ଦେଶୀୟ
ମାତ୍ରିଷ୍ଟମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଉଚ୍ଛବୀପ୍ରଣାଳୀ
ମହିମାର ବିଶୁର କରାଯାନ୍ତି । ତହିଁ ଫୌଜି-
ଦାଶ ଅଛନ୍ତି ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର
ବିରେବ ବିଧବିଦ ହୋଇ ନାହିଁ ।”

ଓଡ଼ିଆ ବନ୍ଦରମାଳା ।

ଓଡ଼ିଆ ବନ୍ଦର ସମ୍ରକ୍ଷଣ ପାଇଁ
ଶାଲର ବିଜ୍ଞାପନା ଗତ ମାସ ତା ୨୭ ରଖିର
ଗଜେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ବି-
ଜ୍ଞାପନ ଅମୃତାଳଙ୍କ କମିଶର ସହେତୁ ଗତମର
ମାସ ତା ୨୭ ରଖିରେ ଗବ୍ରୀମେଡିଆଲ୍ ପଠାଇ
ଥିଲେ । ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତକର ବିନାଇ ଯିବା-
କୁ ହୁଣ୍ଡ କେବାର ଥିବାରୁ ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନ
ଏ ବର୍ଷ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ବିଜ୍ଞାପ-
ନାର ସାର କଥାମାକ ନିମ୍ନେ ସଙ୍କଳନ କଲୁ
ଯଥା—

କଟକ ।—ବଜାର ଏଠାର ଏକମାତ୍ର
ବନର ଅଟଇ । ଏଠାରେ ବନର ରସ୍ତମ
ଲିଖାଦି ଟ ୧୯୪୧୯ ଜ୍ଞା ଆମଦାମା ଏବଂ
ଶୁଣିବାକୀୟ ମଦକୁମା ଲିଖାଦି ବ୍ୟୟ ଟେଙ୍ଗୋୟ
କା ହୋଇଥିଲା । ପୂର୍ବ ବର୍ଷ ରୂଳନାରେ ଜଣା-
ଯାଏ ସେ ସେବର୍ଷ କେବଳ ବନର ରସ୍ତମ
ଟ ୧୦୫୦୫ କା ପୁଲେ ଏ ବର୍ଷ ଟ ୩୦୫୫
କା ହୋଇଥିଲା । ଅଧିକ ଜାହାଜ ଅଣିବାରୁ
ଆୟ ବୁନି ହୋଇଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବ ବର୍ଷ ସଫା
ସୁନ୍ଦର ୧୯୫୫ ଜାହାଜକୁ ଏ ବର୍ଷ ୧୯୫୬ ଜାହାଜ
ଅଣିଥିଲା ଧ୍ୟାନକ କାହାଜ ପ୍ରାୟ ସମାନ
କେବଳ ଦେଶୀୟ ଜ ହାଜ ଅର୍ଥାତ୍ ମାନ୍ଦାଜ

ସୁଲପ ଛାଇ ଧାନ ଗୁଡ଼ିଳ ନେବା ସକାଗେ
ବିଶେଷ ଅସିଥିଲା ।

ଏ ବର୍ଷ ବିଦେଶୀୟ ବନ୍ଦରକୁ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ
କାର ଏବଂ ସଦେଶୀୟ ବନ୍ଦରକୁ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ
କାର ସବୁଜା ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ କାର ଶବ୍ୟ
ରପ୍ତାନ ହୋଇଥିଲା । ଏଥର ପୂର୍ବବର୍ଷ କେବଳ
ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ କାର ଶବ୍ୟ ରପ୍ତାନ ହୋଇଥିଲା । ସତରଂ ଏ ବର୍ଷର ରପ୍ତାନ ପୂର୍ବ
ବର୍ଷ ଅପେକ୍ଷା ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ ଅଧିକ ଦେବ ମାତ୍ର
ବାସିବରେ ପ୍ରାୟ ଦିଗୁଣ ଶବ୍ୟ ରପ୍ତାନ ହୋଇଥିଲା । ସତରଂ ଏ ବର୍ଷର ମୂଲ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଡିଗ୍ରୀ
ଥିବାର ଜଣାଯାଏ । ସେତେ ଶବ୍ୟ ଏ ବର୍ଷ
ରପ୍ତାନ କୋଇଥିଲା ତହିଁ ର ପରିମାଣ ୨୭୩.
୦୦ ହନ୍ଦର ଅଟଳ (୫ନ୍ଦର ପ୍ରାୟ ବାଲେଶ୍ୱର
ଥେଣ୍ଟ ର ଦେବ)

ଏ ବନ୍ଦରକୁ ଆମଦାନ ଦେବା ଦ୍ରୁବ୍ୟ ମଧ୍ୟ
ରେ ବଧାନୁଗା, ସ୍ତର, ଥାରୁ ମସିଲ ଅପିନ
ମଦ ଅଜା ପ୍ରତିବିତ ଅଟଳ । ବିଜୀପନୀ ବର୍ଷରେ
ଏ ସବୁ ଦ୍ରୁବ୍ୟ କେବଳ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ ୨ କାର
ଏବଂ ତହିଁ ପୂର୍ବ ବର୍ଷ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ କାର
ଆମଦାନ ହୋଇଥିଲା । ମୋଟରେ ବଜାସର
ବନ୍ଦରର ବାଣିଜ୍ୟ ବିଜଳିବ ପ୍ରାୟ ଅଟଳ ।

ସନ୍ଦ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ ସନ୍ଦ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ
ଆମଦାନ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ
ରପ୍ତାନ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ

ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ

ଆମଦାନ ଡିଗ୍ରୀ ପଡ଼ିବାର ଯାହା ଏଥରେ
ଦେଖାଯାଏ ତାହା ପ୍ରଚୁର ନୁହଇ । କଟକର
ଆମଦାନମାନ କେବଳ କାଳିକାରୁ ଅନ୍ତର
ଏବଂ ପାଦ ଗୁନବାର ବାଟେ ଦେଉଥିବାରୁ
ବଜାସର ପଡ଼ୁଥା ପଣ ଯାଇଅଛି । ବଜାସର
ଦେଶୀୟ କେବଳ ପ୍ରକାର ଅଦୌ ପ୍ରକାଶକଳକ
ନୁହଇ ଏବଂ ଗୁନବାର ନାମ କୁଳରେ ଶୁଣ
ପଥ ମୁଣ୍ଡରେ ଅବସ୍ଥିତ କେବାରୁ ନେବଳର
ଗମନମନ୍ତର ମେମନ୍ତ ସ୍ଵଭାବ ଅରୁ ନାଲ
ବାଟେ ସରକାରୀ ଜାହାଜ ପୋରେ ଦ୍ରୁବ୍ୟ
ଆଶାଦବାର ଭେମନ୍ତ ସ୍ଵଭାବ ହୋଇଅଛି ।
ବଜାସର ବାଟେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାହା କିମ୍ବା ଆମଦାନ
ଦେଉଥାଇ ତାହା ଅଧିକାଂଶ ମାନ୍ଦାଜି ଓ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ପ୍ରଦେଶରୁ ଅଟଳ ଏବଂ କାନ୍ତବରେ
ଏବା ବଜାସରିଜ୍ୟ ସକାଗେ ବଜାସର ଗ୍ରେନ୍ଡ
ମାତ୍ର କଟକରେ ସେପର ମହାଜନ ଜାହାନ୍ତି ଥେ

ବିଦେଶରୁ କାହାଜ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଅଶାର ଏଠା-
ରେ କାରବାର କରିବେ । ଦେଶୀୟ ଲେବ-
ମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ସାହସ କଲେ ଯେ ବଡ଼
ଲାହର ବିଷୟ ଦେବ ତହିଁରେ ସନ୍ତେଷ ନାହିଁ ।
କେବଳ କରବା ମୂଳ ଅଟଳ ।

ପୁଷ୍ପ—ଏହି ବନ୍ଦରର ଅଥୟ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ ଓ
ବ୍ୟୁତ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ ହୋଇଅଛି । ପୂର୍ବ ବର୍ଷର ଅଥୟ
ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ କାଥି ପୁଷ୍ପକୁ ନିଯନ୍ତରିବାପେ
ଅସୁଧା ତାକ ଜାହାଜମାନଙ୍କର ରସମ ଏବଂ
କେବଳ ବଜାସରଠାରେ ନିଯାୟ ଯାଇଥିବାରୁ
ଅଥୟ ଏବେ ଉଣା ହୋଇଅଛି । ନୋହିଲେ
ପୂର୍ବ ବର୍ଷରେ ୨୯ ଜାହାଜ ପୁଲରେ ବଜାସର
ବର୍ଷରେ ଗୋ ୩୫ ଟା ଜାହାଜ ଅସିଥିଲା ।
ଦୂର ଅନ୍ତର୍ଭାବ କେବଳ ଯାହିଁ ଦେଇ ଥିଲା
ଥିଲା ।

ଏ ବନ୍ଦରଠାରୁ ବିଦେଶରୁ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ
କାର ଏବଂ ସଦେଶରୁ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ କାର
ଶବ୍ୟ ରପ୍ତାନ ହୋଇଥିଲା ତହିଁ ପୂର୍ବ ବର୍ଷର
ମୋଟ ରପ୍ତାନ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ କାଥି ଥିଲା ।
ବିଦେଶୀୟ ଗାଣ୍ଡିଜ୍ ଭାବୁ ବର୍ଷରେ ସମାଜ
ରହିଥିଲା ଦେବ ବେଶର ବେଳିନ୍ତି କି
ଲାହର ସୁଭାବ ଦେଖିବାରୁ ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ
ପିଟାଇଲେ । ବିନ୍ଦୁ ଏଥିପରେକି କାହର ସୁଭାବ
କାଥିଲା । ତାହା ଲେବେ ତାଣି କି ଥିଲେ
ବୋଲ ବହୁଥିଲେ ଦିନ ଦିଅନ୍ତା ପବା । ଏବଳ
ରର ଆମଦାନ ଅର ସାମାନ୍ୟ ଓ ତାହା ମାନଙ୍କ
ପଠାଇବାର ଅଞ୍ଚା କିମ୍ବା ପ୍ରାୟ ଅର କିମ୍ବା
ନାହିଁ ।—ଏଠାର ଗତ ମୂଲ୍ୟ ବର୍ଷର ମୋଟ
ଏକ ସଥା—

୫୦୫୦	୫୦୫୦
ଆମଦାନ	ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ
ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ	ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ
ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ	ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ

ବାଲେଶ୍ୱର—ଅଥୟ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ କାଥି
ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ ହୋଇଥିଲା । ସୁଦ୍ଧବର୍ଷର
ଅଥୟ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ କାଥି ବ୍ୟୁତ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ
ଥିଲା । ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଜାହାଜ ଅଧିବା ଏଥର
ଦେବ ଅଟଳ ପ୍ରକାଶରେ ୨୦୦ ଟାହାଜ ଅଧିବା
ପ୍ରକାଶ ଏବଳ କେବଳ ୨୭୩ ଅଧିକାଂଶ ଥିଲା ।

ପ୍ରକାଶର କେବାର କର୍ମ ସକାଗେ ପଥର
ବୋଲର ଅଶାରେ ଅନେକ ଜାହାଜର
ଆମଦାନ ହୋଇଥିଲା ।

ଏଠାର ବିଦେଶରୁ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ କାର
ଏବଂ ସୁଦ୍ଧବର୍ଷରୁ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ କାର ସବ୍ୟ
ପ୍ରକାଶ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ କାର ହୋଇଥିଲା । ସାହା କିମ୍ବା
କେବଳ ମାନ୍ଦାଜି କଟକରୁ ରପ୍ତାନଦାର ହୋଇଥିଲା ।

ଏଠାର ଆମଦାନ ବାଣିତ୍ୟ ଉତ୍ତରପାତ୍ରରେ
ପ୍ରଧାନ ଅଟଳ ଆମଦାନର ପ୍ରଧାନ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଯାହା
ବଢ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା କରିବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବା
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଅର୍ଥାତ୍ ବିପଳିତ କିମ୍ବା
ନୁହଇ ଅର୍ଥାତ୍ ବିପଳିତ କିମ୍ବା ନୁହଇ ଅଟଳ । ଏ ଦୁଇମାନଙ୍କର ମୋଟ ଆମଦାନ ମୂଲ୍ୟ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ କାର
ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଏବା ବିପଳିତ କାର ଏବଂ ମୂଲ୍ୟ
ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ କାର ଥିଲା ।

କିମ୍ବା ଦୁଇବର୍ଷର ମୋଟ ପଳ ସଥା—

୫୦୫୦	୫୦୫୦
ଆମଦାନ	ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ
ରପ୍ତାନ	ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ

ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ କାର ମୂଲ୍ୟ

ବାଲେଶ୍ୱରରେ ନିକି ବାଲେଶ୍ୱର କୁଡ଼ା
ଗୁନବାର ସୁବ୍ରତରେଣ ତାଣାପିତା କୁଡ଼ାମନକ
ଏବଂ ଲାଗାନ୍ତମୁକ୍ତ ଦିନରମାତ୍ର ପଛ । ସମ୍ଭାବ
ବନ୍ଦରର ମୋଟ ବେଶର ଦୂରରେ କେବାମାନ
ଗଲ । କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ ବାଲେଶ୍ୱର ଏବଂ ମୁନ୍ଦାନ
ଚାନ୍ଦାନ ପାଠମାନଙ୍କ ବାଣିଜ୍ୟ ନିର୍ମିତ
ଏ ଦୁଇମାନଙ୍କର ପଳ ମୁଖ୍ୟରେ ଲେଖା ରମ
ସଥା—

ଅମଦାନ	ରପ୍ତାନ
ବାଲେଶ୍ୱର	ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ
ମୁନ୍ଦାନ	ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ

ସନ୍ଦ ଟେଙ୍ଗକଣ୍ଠ କାର ମୂଲ୍ୟ

ଏଥବୁ ମୁନ୍ଦାନର ପେଟ ଅତିରିକ୍ତ କିମ୍ବା
ଦ୍ରୁବ୍ୟ କେବାର ସମ୍ଭାବ ଆମଦାନ ଏବା କିମ୍ବା
ମକାଗେ ଅଟଳ ଅର ସାମାନ୍ୟ ଅଂଶ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଓ
ଦୂରର ନାନ୍ଦାନାମନ୍ତର ବାହାର ଗାବ । ସୁଚର୍ବ
ଗୁନବାର ଧାମମାନଙ୍କ ଦିନରେ ଆମଦାନ
ହୋଇବାରୁ ହେବ ଏବଂ କିମ୍ବା ଦିନା ଦେବ
ମେ ବାଲେଶ୍ୱର ଆମଦାନ ହେବିଲା

ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେବ । ଅଛଏବ ଓଡ଼ିଆରେ କଟକ
ଜିଲ୍ଲାର ବାଣିଜ୍ୟ ଅଧିକ ଥିଲା !

ପୁଣେ ନଟକକୁ ଯେତେ ସ୍ଵରା ଓ ଲୁଗା
ଆସୁଥିଲ ସେ ସମସ୍ତ ବିଲଙ୍ଗ ଧୂଳ ବର୍ତ୍ତମାନ
ବିଲଙ୍ଗ ସ୍ଵରାତାରୁ ବମ୍ବେଇର ମୋଟସହା
ଅଧିକ ଅର୍ପନାଜ ହେଉଅଛି ଏ ସ୍ଵରା ମୋଟ
ଲୁଗା ଦୃଶ୍ୟବାରେ ଭାବିମାନେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି ।
ଏହିପରି ଜନ, କୋରୀଆନ ଗ୍ରୂହର ଏବଂ
ରଙ୍ଗିନ ଶାର୍ମିମାନ ବମ୍ବେଇରୁ ଆସିଅଛି ।
ଏ ସମ୍ବଦ ଆଜନ ଜନକ ଅଟଇ କାରଣ
ବୁଦେଶୀୟ ଦୁର୍ବ୍ୟପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର ଯେତେ
ଆଦର ବଢିବ ତେଣେ ମଙ୍ଗଳ ଅଟଇ ।

ଶୁନିବାଲ୍ଲ ବନ୍ଦରରେ ପଥକଙ୍କ ଗର୍ଭ ସ୍ଥାନ
ତଳକୁଣ୍ଡଳରୂପେ ହୋଇଥିଲା ଯଥା—ଏବର୍ଷ
୨୯୮୭ ଜାନ୍ମ ଅଧିକା ଏବଂ ୨୯୮୮ ଜାନ୍ମ
ଦିବା କରିଥିଲେ ତହୁଁ ପୂର୍ବାର୍ଥ ଯଥାତମେ
୨୯୮୯ ଜାନ୍ମ ଏବଂ ୨୯୮୯ ଜାନ୍ମ ହୋଇ-
ଥିଲେ । ସୁତରଙ୍ଗ ମୋଟ ଫଳରେ ବିଶେଷ କିଛି
ନାହିଁ ।

କଟକ ଓ ପୁରୀ ବନ୍ଦରରେ ବିଜ୍ଞାପନ ବର୍ଷ-
ରେ କୌଣସି ଦୂର୍ଘଟଣା ହୋଇ କାହିଁ କେ-
ଳ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଜୀଏବେବ ପ୍ରସାଦ ନାମକ
ଗୋଟିଏ ସୁଲୁପ ମର ପଡ଼ିଥିଲା ।

✓ ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଅସ୍ମୀକରଣ ନୂତନ ଏକଟଙ୍ଗ କମିଶନର ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡି ମନେନା
ପାତେବ ଜତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧୃତିବାର ଅପରାଧ କଲାରେ ଏ
ହେଉଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୋଷ ଏହି ଏକ ସମ୍ପାଦି ମଧ୍ୟରେ
ଯେ ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କିମାତି କରିଅବୁଦ୍ଧି କହିଲୁଛି କିମେବୁ
ଯୋଗିରାକ ପଥକତ୍ତୁ ଦେଇଅବ୍ୟକ୍ତ କଥାରେ ଚାତମି ।

ଜଳ ଲଦିବାର ଏ ହେଉଥିବା ରହିଲ ସତ୍ତଵ ପେଇ
ଅଧିକେନ ହୋଇଥିଲ ବଢ଼ିବେ ୫୩୨ୟ ଯତାହିନୀ ବ
ଶ୍ରୀକ ପାଖୁରିଟିଙ୍କ ବର୍ଷା ମନ ପ୍ରାଚିନ ବରବା ନିର୍ମିତ
କୋଟି କର୍ମକୀ ଗଠିତ ହୋଇଅଛି । କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ଵିକରେ କୌ
ଣ୍ଡ କାହାଥାଥିବାକୁ, କ୍ଷୟବୈଜ୍ଞାନିକତିକ, ବାରୁ ବହାର
କିମ୍ବା ପତ୍ରକ, ବାରୁ ମନ୍ଦବିଶେଷ ବାପା ପ୍ରଭାତ ମୁଣ୍ଡେ
କିମ୍ବା ମନ୍ଦକ ସରି ବୁଝି ବରବ ହୋଇ ଅବହି ।

କେତୁପଥାରେ ବାହୁଡା ସାହି ମଧ୍ୟ ଗୁଣ୍ଠିଲ ଏବଂ ପଦ
କର୍ତ୍ତା ହେଉ ଅଳେକ ସାହିଙ୍କ ନଳରେ ଦୁଃଖ ଦେଇମନ୍ତ !
ମୁଖରେ ବାହୁଡାର ଦୁଃଖର ଦୁଃଖ ଠାକୁର ମୁଣ୍ଡଗରେ
ପଢ଼ିଥିଲେ । ବାହୁଡାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅମନାକଳ ସହଯୋଗୀ
ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖି ହାତାଟି ।

ମେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ନିଜକସ୍ତାଳ ବରମ ଓହା କୋଣ

ଗୋଲମାଳ ବନ୍ଧୁତବାରେ ତାହାକ କାରଜ ପଟ ତଥାକଣ୍ଠ
ଦେଉଥି ଏକ ସେ ସ୍ମୃତିଶ୍ରୀ ହୋଇ ତାହାକ ବର୍ମରେ
ଆହ ନଶେ ନିପତ୍ତ ହୋଇଥିବ ।

କେତୋପଢ଼ାର ହେତୁମାନ୍ଦିର ଶାଶ୍ଵତ ଅସୁରା ଓ କ
ଏଲ ପରାମା ଦେବା ଉଦେଶ୍ୟରେ କର୍ମ ଧ୍ୟାନ କରି ଯାଇ
ଅଛନ୍ତି ।

କାରୁ ପଳକରମୋହନ ସେନାପତି ବାଲେସୁର ଜୀବନ୍ୟୁ
ସବୁର ସହକାର ସେହିକଣ ନିୟକ୍ତ ହୋଇଥାଏଛି । ଶୁଣିଲ
ଗାନ୍ଧୀ ମହାଶୟ ଆର ତେଜାନାଳଙ୍କୁ ଫେରି ଅସିବେ ନାହିଁ
ସେ ଉଚ୍ଚ କର୍ମରେ ଲିପୁଣା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେଖର ତିକ୍ଟିକ ସୁରିଷ ସୁପ୍ରତ୍ନ ସାହେବ ଅପଣା
ଅଧୀନକୁ କର୍ମଗ୍ରହକ ପ୍ରତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟବହାର କରିବାର ସୋଠା
ସମ୍ଭାବ ପାଇଁ ରୁ ଜଣାଯାଏ । ତାହାକିରି କେତେବେଳେ ଦେଖାଇଲା
ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ପାହେବ ଅନ୍ୟଥା କରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ଅଜ୍ଞାନ
ଅପିଲ ତାହାଙ୍ଗଠାରେ ହେବାର ନିତିଲ ବ୍ୟେକ୍ଷ ସମ୍ଭାବ
ପ୍ରପଦ ର ହେଉ ନାହିଁ ।

ରତ୍ନ ସପ୍ତାହରେ ଯାତ୍ରୀ ଅଥବା ହେବାରୁ ଗୁଣବାଲୀର
ଶିମାର ପ୍ରଦଳେଖ ପ୍ରତି ଟଙ୍କା¹⁵ ଉଚ୍ଚ କେଇବଳେ । ଜ, ୧,
ସେଠାର ଶିମାର କରିଲୁ ଗତ ସପ୍ତାହ ବୁଧବାର ଦିନ
ସନ୍ଧାନସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେ ଆବେଳୀ ଉତ୍ତରାର ଦେବୀ ସମୟରେ
ଜାଗେ ଯାଇଲେ ଝାବିପତି ଦୂର ଯାଉଅଛି । କ, ୧,

ବର୍ଷମାନ ସଞ୍ଜୁବଳ ବହୁତ ସତ ଅସମାନଙ୍କର ଶାସନ
ବର୍ଷମାନେ ଅସମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ହିତ କରିବ କୁ ଡାକ
କରିଛି, ତାହାରେଲେ ମାନୋଧିକାର ଗ୍ୟାନ କରି ଅମଦାନ
ଦୂର ପ୍ରାପ୍ତିତ କରିବାରୁ ବନ୍ଦରୁ ବ୍ୟେ ଏବଂ ଲୋଚନାର
ପ୍ରବ୍ୟକ୍ରମ ଅମଦାନ କରି କରିବାରୁ ତାହା ହେଲେ ଅନୁକାଳ
ମଧ୍ୟରେ ଚେତନର ଅନ୍ତର୍ଭାବ କଳ ଏବଂ କରିବ କଳ
ପ୍ରାପ୍ତିତ ହେବ; ଏବଂ ଦେଖିବେ ଆମେ ସମ୍ପଦକାରୀର କଳ
ପ୍ରାପ୍ତିତ ହେଲେ, ତେବେବେଳେ ତଥାପ ବାଣିଜ୍ୟ ଶିମନ୍ଦେ
ଅମଦାନ ଶର୍କର ଲାଠାର ଦେଖାର ରହିବ।

ଗମନାକାର ଟିକ୍ ହୋଇଥିଲୁ ସେ, କବଳ ସବଳକାୟ
ମନୁଷ୍ୟ ପରମିତିରେ ଅଠବ ଅର ଶୂନ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର ସ ଫାରାର
କରାଇ ଏବ ଏକଦିନାକେ ୩୦୦୦ ଦିନକ ଟିକ୍ ଗାୟ
ବୁଦ୍ଧାର କରିଥାଇ ।

ଦମ୍ପରୁକଳ ମନରେ ଦିଲଶ୍ଵରେ ସ୍ଥାପି ବ୍ୟକ୍ତି । ତୁ ଏହାର ବ୍ୟକ୍ତିର
ପେଣା ଅଧିକ ଉନ୍ନତି ଘର ବିଦ୍ୟାରେ । ଏହାର ବ୍ୟକ୍ତିର
ଚଳ ସୁର୍ଯ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟକ ଜାଗର ଦୂରବର୍ଷ ମର୍ତ୍ତି ଦୋଷରୁ ଏବଂ
ଶୁଣେବେଳାମାନେ କର୍ତ୍ତରୁ ବିଶ୍ଵ ଅଥବା କାଳ ବିଶ୍ଵାସରୁ ।
ସେ ଅତ୍ୱା କହୁଥିଲୁ କୌଠରୀ କୌଠରୀ ମଧ୍ୟରେ ଅବେଳା
ଲୋକଙ୍କ ଯତ୍ତ ଦସ୍ତାର ପରିଭାଗ କରେବାକୁ ଦୃଷ୍ଟି କାରଣ
ସୁଧ କଳନ୍ତାକର ରାଶ ପୋଷକର ଦୁଃଖା ଦେହରୁ
ଦୂର୍ଧିରୁ ରହେ ।

ଭାବୁର ପଦମାନାବ ଓ ତେଜିଲମୟୀ ପଦମାନାବ କଳିବର୍ଷ ସାହେବଙ୍କ
କଳ ଯେଉ ଯେପରି କଥାରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାକୁ ଗାଢା
ପାଠକମ୍ ଅବଧିର ଫାର୍ହ୍ମାନ୍ ପିମଳାତାର୍ ବସେ କଣ୍ଠେତେରୁ
ଜଣେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ସମାଜକ ପରିବ୍ରାନ୍ତ ଜଣେ ଦେଶୀୟ
ଦେଶପ୍ରତି ମଂଦିରମାନଙ୍କ ଦୟାରତର ଦିଅ ମନେ ହର୍ଷରେ
ବେ କୃତାର୍ଥୀ ହେବା ପରେ ସନ୍ଦେହଜାତ ନ ହୋଇ
ଦରଂ ବୌଦ୍ଧ ମଂଦିର କେବେ ବାହାର ଦୟାର କର
କାରୁ ଉପଦ୍ୱାତ୍ମକ କି ନା ଯେବ ପରେ ସନ୍ଦେହ ହାତ ହେବ
ଏବଂ ଏହି ମନ୍ଦିର ମନ୍ଦିର ସବୁକି ଯେ ଭାବୁର କଳିବର୍ଷ ମନୋ

ବୁଦ୍ଧ ବ୍ୟାକ ବରିଗା ନିମନ୍ତେ ଏ ପୋତକ ଛାଡ଼ା ଅଛିର
ଅନେକ ପଢ଼ିବା ଅଛି ।—ପକୁଚ କଥା, ବୌଦ୍ଧର ପଶର
ମତ ସମାର୍ଥକ ବରଗଣ୍ଠ ଥାର ଧିରଙ୍ଗୁଳରେ ହର୍ଷର ସବ
ଶେଷ ସମାଲୋଚନା ଜ କର ଅପର ପଶର ନିନାବାଦନ
କରିବା ସେ କେତେ ଅସାରତା ଓ ଲାଗ ହୃଦୟରେ
ପରିଗ୍ରହ ଦାହା ଦବେକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କେ ହୁଏ ପାଇବେ ।

କଲୁକତା ପଶ୍ଚାଳକୁ ଦୂର ଶୂନ୍ୟକିଣ୍ଠ ଯୋଗିବ କଷ୍ଟହର୍ଵ
ବଞ୍ଚାଇ ମଳୟଦେଶରୁ ଆମାର ହୋଇଅଛି । ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭାବର
ଦେଶର ଏକପ୍ରକାର ମର୍କଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନ୍ଦେଶ ପ୍ରକାର
ମର୍କଟ ଅବା ଯାଇଅଛି ।

ହିନ୍ଦୁପେଣ୍ଠ ଅଳ୍ପ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ସେ ମହେଶ୍ୟର ମିଶନ୍ସି
ପାଲିତର ଗରୁଡ଼ାକୁମ ବିଶାଇବା ଅଭ୍ୟାସ ହେଉଥିବା
କେଲେଇସୁର ନାମକ ଏକ ଗ୍ରାମର ସମ୍ବନ୍ଧାସ୍ତ କାରିଜୀଳ
ଗ୍ରାମପୁଞ୍ଜ ଅଳ୍ପକୁ ଯିବାକୁ ଜନ୍ମେଗୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।—ସେ
ରୁମାଙ୍କ ନିରିତ କାଳସ ମୂଳତ ହୋଇଅଛି ସେହିମାନଙ୍କ
ପ୍ରତି ଏପରି ଅଭ୍ୟାସ ରହିବ କରିବାର କି କୌଣସି
ଅଧ୍ୟ କାହିଁ ?

କଳିତ ହ୍ରାଦକ ସାହେବ ପାଠକକ୍ଷଠାରେ ଅସରିଛନ୍ତି
କୁହୁଣ୍ଡ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବରନୀଜହାମଠାରେ କାଳିର ରାଜନୈ
ତିକ ଲାବନର ପଥକଂଶତମ ସାମୟରୁକ କିମ୍ବା ସମ୍ମନ
ହେଉଥିଲା । ଏ କିମ୍ବା ଉତ୍ତରରେ ଦିକେ ହ୍ରାଦକ ସାହେବ
କଳ୍ପା ଦେଉଥିଲେ ସେ ବାହା ଶ୍ରୀଗା ନନ୍ଦର କୋତିଏ
ହୃଦାର ମେଳେ ଏକଟିକ ହେଉଥିଲେ । —ଲୋଭକ
କେତେ ମହାନ ଦିନ୍ଦ୍ରି !

ଭୁବନେ ବାହୁ ଦେବକ ସମ୍ପତ୍ତି ସରବଳର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘଣେ;
କଟର ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇ କରୁଥାବାର ପାଠକଳୁ କଶାର ଥିଲୁ
ଚରିମାନ ଅବଗତ ହେଲୁ ସେ ବାବୁ କର୍ମରେ ବାହୁ
ଦୁଷ୍ଟୋଦୂଷକ ମନ୍ତ୍ରି କିମ୍ବା ହୋଇଥିବାକୁ । ଏ କିମ୍ବାକୁ ସୁନ୍ଦର
ହୋଇଥିବା ।

ପାଳିଶ୍ରୀନେତର ବସନ୍ତହଳ କଲେଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୁନ୍ଦର
ଘେରେ ବାବନ ବାହାର ହୋଇଥିବ ତହଁରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥିବ ସେ କୁଳ ବଲେଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶଫିଲ ପ୍ରତି
ହରବେର୍ଷୀୟ ବର୍ଣ୍ଣମେଳକର ପ୍ରତିବର୍ଷ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ
ପତର । ଗର୍ଭମେଣ ପେବେ ରୂପକ ଓ ଶେବସୁର କଲେଜ
ଉପରେ ସମ୍ମିଳିତ ରହେ ରହେ ଦାଖା ହେଲେ ଅଛେତ୍ର
କୁଳ ଦିନ ଯାଏ ।

ଆଜାମୀ ଅନ୍ତର୍ଜାଲର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଏହି ଦୃଢ଼ିତ ହେବାକୁ ସେ,
ଏହା ସୁଥିବାର ଲିଟିରାର ନିଧିରେ ଝାଙ୍କି ପାଇବା । ପ୍ରଦର୍ଶନର
ମୁହାଦ ଓ ସ୍ଥିତି ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚୋଳାଣ୍ଡର । ପଞ୍ଚଅରେ ସମ୍ମ
ମୀର୍ବ ଗୁହାକ ଲିଟିରା ହେଉଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୟ କୁବ
ଖାଲେ ଅନୁଭବର ଆର୍ଥିକରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
ଦିଶେବୁ କାଥା ଜର୍ନିଲ୍ । ପ୍ରାନ୍ତର ସହିତ ମୂଳ ଲାଗିଲେ ଅଛି
ପ୍ରଦର୍ଶନ ପ୍ରକାର କହି ହେବ କାହିଁ । ବୋଧ କୁବ ପ୍ରାନ୍ତର
ଏଥିପାଇବ ଅନ୍ତର୍ବାଦ କହିଲାକୁ ସବୁ କହି ନାହିଁ । ଉଦ୍‌ବିଧିର
ଭାବରେ କି ଅଛି କୁବ କହିଯାଇବେ ?

ବର ହୁନ ତା ୧୦ ଟିକରେ ଅମ୍ବୁଡ଼ିମେଡରେ ଥିଲା
ଲାଗି ୧୦ ଲିଙ୍ଗମାର ସଖର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ହୋଇଥିଲା । ତାମା
ଏବଂ କାମକ ପାଇଁ ଦେବାହାଳ ଯୋଗି ନିଜ
ହୋଇଥିଲା ।

କୟାମ ରହିଥିଲେ ଏହିକ ନିରବ୍ୟ ଅଧିକ ବାଧ୍ୟ
ପ୍ରାୟ ବଣା ଥାଏ । ଅଳ୍ପଦିନରେ ହେଠିଗା କଞ୍ଚି ବରଦା
କିମ୍ବେ ସୁରଦ୍ଵାରା ସମ୍ମ ହୋଇଥିବା ବନ୍ଦେ ଏଠାକୁ
ଛାଇଥିଲା । ବର୍ଷାକାଳ ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଁ ସେ ବିଶ୍ଵତେଜେ
ମୂଢାହାର ବନ୍ଦପରମାଣରେ ଶମ୍ଭ କିମ୍ବ ଦେଇଥିବାରୁ
ସେମନଙ୍କ ମାଝରେ ବର୍ଷା ପ୍ରଥମ ଉଦ୍‌ବାସରେ ତୁଳନ
ଟ ୯ ଟା ଓ ଦୃଶ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଟ ୩୦ ଟା ଓ ଅନ୍ତିମ
ଅଠମାବର ଟ ୫୦ ଟା ଲେଖାଏଁ ସ୍ଵରଦ୍ଵାର ମିଳିବା ମରିବେ
ବିଶ୍ଵତନ ପ୍ରମାଦ କରି ଅନ୍ତରୁ ।

କୁର୍ବିଦିବ ହବେଟ ଥାହେବ ଅପଣା ତମସା ତୁଳି
ମୁକୁତର ଗିରୀ ଉତ୍ସାହସବା ବନ୍ଧୁ ପାଠବେ କିମ୍ବା ତୁଲି
ହୋଇ ନ ଥିଲା । ତାହର ମୋଦକମା ପରିମଳେବକ ଜୀବି
ଖାଇବ ଅଦ୍ୟକାର ନନ୍ଦପଦ୍ମ ଲୋକିଶ୍ଵରୀ କରମାନ
ଅକଳି ହେଲୁ ସେ ପରିମଳେ ଆହାର ପରାମାର
କର୍ମର ହବୁଛି ବସ ଦେଇ କିମାତର କୌଣସି କରି
ପାଇବା ପଣେ କିବେଳାର ପ୍ରମାନ କର ଅଛନ୍ତି ।—୧ ଇତି
ବ ସମାପ୍ତି—ଦୋଷୀ ତ୍ରୈ ପାଇଲେ ବରତବାହିର ମନ୍ଦ
ଅନ୍ତର୍ଭିତ ଦ୍ୱାରେ ଚାପୁଲାଇ ଦରେ ।

କଲାରେ ପଞ୍ଚ ବା ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ଏ ଅକୁଳନ ତଥା
ହେଠାରେ କରେ ଲୋକ ବୋଲିବ ଦେଖୁ କାହାକୁ କା
ପକାଇ ପାହାଇ ବରୁ ବୋଲିବେ ମନ୍ଦ ଲବନ୍ଧକାଳ ବନ୍ଦ
ଅକୁଳନାମଙ୍କେ ଲଜ୍ଜିଥିଲୁ । ଏ ଦିଲ୍ଲୀ କରୁଥିଲୁମ୍ବ କରୁଥିଲେ
କର ହୋଇ କଲନାହ ସେଇବ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଘରିଅଛ ।

ଦେଶ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର ପୁରୁଷଙ୍କୁ ମାଡ଼ାଗାଶାର ନାମକ
ଦେଖି ଥାଏ ଏହି ବେଳାରୁ ଯଦୁକ ଅଧିକର ଦେ ଲିଙ୍ଗରୁ
ତୁର ମେଚେକୁରୁ ପଦମିନ୍ଦାରେ ଧର ଉଚ୍ଛିତରୁ । ଅବେ
ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଉଦୟ ସମ୍ମ ମଧ୍ୟରେ ସୂଚ ରଖି
ଦେବାରେ ବୋବନ୍ତି ସନ୍ଦେହ ଗାହିଁ ଏହି ଲିଙ୍ଗରୁ
ପଥାଶାରୁ ଅନୁରତ ହୋଇଅଛି ।

ସୁରତ କମରର ନିମ୍ନ ଦଢ଼ି ହାତ ଯେ ଦମ୍ପତ୍ତି ଘେବ
ନିରାକୃ ଦରିଦ୍ର ସବ ଅସହାୟ ହୋଇଥାଏଇ ବେଳାକଲା
ସଥାସାଧ୍ୟ ସୁହାୟ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ କାଳଜୀ ଘେଠା ରତ୍ନରେଖେ
ଏହି ସବ ଅନ୍ତର କହିଥିଲେ । ସେ ସାହୁରେ ବ୍ୟାକେଇ
କି କେବଳେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମାନ୍ଦୁଳମେଳ ଲୋକିଶ୍ଵର ସେ ତୃତୀୟ ହେଉ ଏହା
ହଜ ରବାରିଦେଶର ବ୍ୟକ୍ତିରେ ସେଠାରେ ପଢ଼ିଥ ଘୋଷିବ
ମନ୍ଦିର ନିର୍ମିତ କର କହଁ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ତାମ୍ଭ ଅକ୍ଷାରର
ବ୍ୟକ୍ତିଗୋପ ଉପରେ ଏହା ହେବାକ କଳମ ବାହା ଚୁରି ଓ
ଚିତ୍ରଲଙ୍ଘ ତିକ ମାରି ଏହା ପାଖରେ ରଖି ଅଛୁଟ ଓ ସେ
ପିନମାନ୍ଦିର ନିମ୍ନଲୋକରେ ଘୋଷିବ ଲୋକାର୍ଥ କେବୁତ
ଏହା । ସାଧାରଣ ଲୋକେ ସେଠାରେ ଶିବାର କରିବାର
ପଥରୀ ଦେଇ ପାରିବା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଥାଇଲେ ଏହାଥାରେ
ଦୂରିଗୋଟିଏ ହୃଦୟ ପିଲା ମୃଦୁ ବନ୍ଧାର ତୃତୀୟ ସେହି ମୃଦୁ
ସେହି ଶିଥାରିଲାକେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୋପଠାର ପନ୍ଥରେ ତୁଳନେ
ହତ୍ତା ହେଉ କୁଣ୍ଡ ବା ତିଳରେ କମାନ ହେବାର ପେଣ୍ଠା
କରିଛୁ । ଯେକେ କୁଣ୍ଡରେ ମୃଦୁ ପାତାର ଦେବାର କେହି ସମ୍ମନ
ତୃତୀୟ ହେବେ ତାକୁ କୁଣ୍ଡ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଵର୍ଗାର ବିଶ୍ୱାସ ଆବ
ମାରି କେତୁ ପିଲି ଦେବତରେ ମୃଦୁ ଲଳାର ଦେବର ଆହାରର
ଦାରୁ ଲୋକରୁକୁ ଅଧିକ ଯୋଜିବ ବାହାକାଳୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ର
ନିର୍ମିତ ।—୫ ଏହା କୁଣ୍ଡର ପ୍ରକାର ତେଣ ଏହା ଏହା ଏହା
ଲୋକେ ପ୍ରଥମ ସେଠାରେ କୁଣ୍ଡ ହେବାରକାର ସମାଜ
ଆବୁଧିତ ।

ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ଯେ ଅମେରିକାର ତିଳ
ଚେଲିଆପାରେ ଗୋଟିଏ କାହିଁ ଅଛି । ସେ ଉତ୍ତାମନ
ଦାର ଜୋର ଅପରା ଦିକ୍ଷରୁ ଯାଇ ଦମ୍ଭଳ ଧୂର୍ବଳ
ପାହିଲେ ଅପରା ଦିକ୍ଷ କଲାଇ ଦମ୍ଭଳ କୃତିକା କହି ରଖି
ଯାଇ ଦରେ । ଏଥିରୁ କେତେକ ଦକ୍ଷତା ଯେ କାହିଁ କଲା
କୁଣ୍ଡ ଦିବ ଆବଶ୍ୟକ ଏମଙ୍ଗ ଏ କୁଣ୍ଡ ବସିବାକୁ ଏହି ମହିନେ
ଅପରା ପାଇଁ ଦେଖିବ ଏ କଥାକୁ ଲାଗିଲା ଦେଇଦିଲେ
ଅତ୍ୟନ୍ତ କଲ ଗୋଟିଏ ଆପା—କାହାକୁ ପାଇଁ ସହିପାରି

ପୃଷ୍ଠାକ୍ରମ ପତ୍ର ।

ଜଣେ ହଲୁ— ଅପଣଙ୍କ ପଦ ଅନାଦିଶ୍ୱର-
ତୁମେ ଏହି ଦୋଷଥିବାରୁ ଅବଳି ପ୍ରବାନ୍ଧ
କରିବାକୁ ଅମ୍ବ ଦେଲୁ । ଏହି ସପ୍ରାହିରେ
ନବାନୂରୀ ସାମରିତ ଗେରୁ ପଦ ପ୍ରକାଶ
ଦେଇଥିଲା ତହିଁର ଉତ୍ତର ଦେବା ଅପଣଙ୍କ
ଜୀଦେଶ୍ୟ ଓ ଅପଣଙ୍କର ମୂଳରୁ ତଳିଲିଖିତ
କଥାଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରବାନ୍ଧ ହୋଇଥିବାରୁ ଜେବା
ପଦବାଧାରଙ୍କ କାଣିବା ବାରଣ ଜନ୍ମ
ହଲୁ ସଥା—

“ଛାତ୍ରଙ୍କର ଅନ୍ୟକିର୍ତ୍ତ ପେଣା ‘ଏବର୍’
ବ୍ରାହ୍ମମର୍ଗ ଦିଶେଷ ଚର୍ଚା ହେଉଥିଲୁ ଏହି
ସମାଜର ବାର୍ଷିକ ଅଧିବେଶନ ସମୟରେ
ଅନେକ ଲୋକ ଆଗାମ ସହିତ ଯୋଗ ହେଉଥିଲେ
ଏହି ହେତୁ ସେ କହିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦର ଉତ୍ତରଙ୍କରେ ଅବଜ୍ଞାନୀ ହୋଇ ଅତ୍ୱା ଅତିରିକ୍ତ
ଏବଂ ଧ୍ୟାନ ସମସ୍ତେ ଜୀବନର ଉତ୍ସାହନା ବିଭବା
ତତ୍ତ୍ଵର୍ଥକ ବାବୁ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ତୁମ୍ଭ
ପେବେବେଳେ ସେ ଅପଣଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟରେ ‘ହୁମୁ
ପୁରୁଷରେ ହଜାର’ ଦେଖ ଅବଶାର, ବାରବେଳ
ଓ କୋଶନରେ ଏହି ଅବଶାରକୁ’ ମାନନ୍ତ

ନାହିଁ । ସେବେଳ, ଗାଇବେଳ ଓ କୋଷାଳୀ-
ଦତ୍ତ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ବିଶ୍ଵିତଥିବା ସେହି ଏକ ଅଭି-
ଜନ୍ୟ ପାଇବାରଙ୍ଗାମର ବିଷୟ କହ ଆମେ

ପ୍ରେସ୍‌ରେଡ଼

ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ତରାଧିକା ସମ୍ମନକ ମହାପଦ୍ମ

ମେଲିଖାର

ମହାଭାଗ

କୁମୁଦିର ଦେଖେକ ପଞ୍ଚିକୁ ହବାର
ଜଣନ୍ତିରାକି ପଡ଼ୁଥାଏ ଏବଂ ପର୍ବତେଶ୍ୱର
ଦାଳ ଉଚିତ ସଙ୍ଗମେ ଘରୁଠ ହେବ ।

ଶ୍ରୀକୃତିବ୍ରଦ୍ଧ କେତେକ ସାହୁର ସୁଖ୍ୟତା
କହୁନ ଥର ଅପରାଜିତ ଜୀବଦ୍ୱାଷ୍ଟ ଫଳ
କାରେ ସ୍ଥାନ ପାଇ ଆଏ କିନ୍ତୁ ସମୟର ବିଭିନ୍ନ
ଶାୟକୁ ମାଲାହୁ ସିଂହ ଦେବ ମହାମାତ୍ରା ବାଦ
ଦୂର ମହୋଦୟକୁର ସଶୋଷଣୀ ପ୍ରକାଶ
ଦେବାର ପ୍ରାୟ ଦେଖୁଯାଏ କାହିଁ କୁଠା
ମହୋଦୟ ବିହାର, ପ୍ରଜାବିଶ୍ୱଳ, ଉଦ୍ୟମଶିଳ,
ପରିଶମୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଥାକୁ ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନ
ମଧ୍ୟରେ ସୁଲ୍ଲ, ଚାକରର, କେଳଖାକା, ଥନ୍ଦ
ପାଣି ପର୍ବତ ଶାରିତ ହୋଇ ସରବାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ-
କମ୍ପମାଳକ ଭୂଲ୍ଲ ସମୟମରେ ଘରଗୁଡ଼
ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଦେଖିଲାମ ଓ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଯାତ୍ରାର
ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ମହଦମା ସିଂହ ବିଶ୍ୱାସନରେ
ଆସିନ ହୋଇ ଅନ୍ୟର ଅଯୋଜନ କରି
ନିରାପେକ୍ଷ ଭାବରେ ସୁବିଶ୍ୱରପୁଷ୍ପକ ନାହିଁ
କରନ୍ତି । ମୋହଦମାର ସମସ୍ତ କାରିଜାତ କୁଠା
ସୁରେ ଲେଖନ୍ତି । ପରିହଳ ଦସ ଦରା ୧୦
ଟଙ୍କା ଓ ପରିଷକ୍ତ କତେରଙ୍ଗ ନିଯମ ବିଷ-୨୫
ଅଛି ।

ଦୁଃଖର ଦୁଃଖ ସେବିର ଦେଶ ମୋତ୍ତ
କେ ଦିନଦିନ ଧଳ ଦାଳ କରିବାରେ ସହାଯ
କରୁଥାଏ ଥାଣୁ । ଏ ମହାପ୍ରା ଯେତର ଜ୍ଞାନମାନ
ଏବଂ ଦେଶହରିଷ୍ଠା ଅଟେନ୍ଟ୍ର ଦରଖା କର
କରିବେତ୍ତର ସମାର୍ଥରେ ଗମନ କର ଆପଣ
ଏବଂ ଗୋରବ ଉକ୍ତ ଏବଂ ମୁଣ୍ଡିପୁଷ୍ପାଲଭବେ
ପଦା ସମର୍ଥ ହେବେ । ନାହିଁ ।

21915

1

ଶ୍ରୀ ଅକ୍ଷେତ୍ରକାନ୍ତକ ମହାନ୍

১০৪

୧୦ ବନ୍ଧୁର ମନ୍ତ୍ରାଳୟରେ ପ୍ରାପ୍ତିଷ୍ଠା କରିଲେ

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ପରିଚୟ

ସାଧୁହିକସମ୍ବାଦପରିକ ।

୪୮

ତା ଟଙ୍କ ଦିଲ୍ ନାହିଁ କୁଳର ସବୁ ଧାରିବାକୁ ମହିତା । ମୁଁ ଶାକର ତ ଏହି ଜି ସବୁ ଧାରିବାକୁ

{ ମଳ୍ପି	ଅର୍ଜନ	ବଲ୍ଲେପୁ
{ ଦାର୍ଶକ	ଟ ୫ ୯	ଟ ୨
{ ତାଳମାଘଲ	ଟ ୦ ୩	ଟ ୧୯

ବଜ୍ରଲାକତାର କେତେକ ସ୍ଥାନରେ
ଅପିନ୍ଦବେଳେ ସ୍ଥାପନ କରିବାର ଜତିପୂର୍ବେ
ଯେଉଁ ପ୍ରମୁଖ ହେଉଥିଲ ପଶୁଷା ସବୁପ
ତାହା କେତେକ ସ୍ଥାନ ଅର୍ଥାତ୍ ତକା
ମରଣିଦାଗାଦ ପାଠନା ଏବଂ ବିଟକରେ ଚିଳ-
ଇବା କାରଣ ଖେଟ ସେହେଠେ ଅନୁମତି
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏ ପ୍ରାବ ଆଜିକ ଗୁରୁପାତ୍ର ବର୍ଷ
କଲେ ହୋଇଥିବାରୁ ବର୍ତ୍ତମନ ଅବସ୍ଥାରେ
ଗର୍ଭର କୌଣସି ଅଂଶ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର
ଆବଶ୍ୟକ ତ ନା ଏ ବିଷୟରେ କଲିବନା
କାରିବୋର୍ତ୍ତଙ୍କ ମତ ତାଣିବା କାରଣ ବଜ୍ରଲା
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛନ୍ତି ।

ହେଉବାବ ଲେଖି ଏ ପିଲ ଅଶାହ୍ୟ କବି
ଅନୁମ କି ଲା ଭାବୁ ଜାଣିବାକୁ ବାଜା ରହିଲା ।

ଗୁରୁତବର୍ଷରେ କାଗଜର ବ୍ୟବସାୟ ।

ସେମନ୍ତ ଏଠାରେ ପ୍ରକୁର କଥା ଜନ୍ମିଛି
ହେଲେ ହେଉ ଆମେଶାନେ ବଦେଶରୁ ଲୁହା
ଅଣାଇ ପିନ୍ଧୁ ଥିବୁ ସେହିପରି କାହାଙ୍କି ପ୍ରତ୍ୟୁଷିତ କରି
ବାର ଦୂରକ ସଥେଷୁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କେ ହେଉ ବଦେ-
ଶରୁ ତାଗଳ ଅଣାଇ ଲୋଖାପତ୍ରା କର୍ମ ନିଷାଦ
ବିରୁଦ୍ଧରୁ । ସେହି ବଦେଶର ଅଥିବା ଏପରି
ବେଠାର ଉନ୍ନତି ହେବା ବଡ଼ ସହଜ କଥା
ନଦିବ । ଅମୃତାନନ୍ଦ ଗଚ୍ଛିମେଣ୍ଟ ବେଶୀପୁ କବ-
ିତାର ବିଶେଷ ପାଇଁ କଥାପଥାର ଦେଖ

ବସାନ୍ତ ଦୁଇ ମହିନାରୁ କଟାଯାଇଲା କାଳୁ
ଅଛିଲୁ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ କାଗଜର ଶିଳ୍ପରୁ କିମ୍ବା ର
କରବା ଗୋଟିଏ ଅଟଇ । ଗର୍ବମେଘ ନିୟମ
ଉପରୁ କ ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ସରକାରୀ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଏହି ଦେଶୋପରୁ
କାରଣ ବ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘଳବ୍ରତୀ ଆମ୍ବେମାନେ ଗର୍ବମେଘଙ୍କ
ପ୍ରକାଶିତ ଏହି ପ୍ରତିକାରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ପରେ ଭାବିତବର୍ଷରେ କେବଳ କିମୋଟ କା-
ଗଜ କଳ ଥିଲା ଏବି ରହିଲେ କେବଳ ମୋଟ
୫-ଅର୍ଦ୍ଦମାଲ୍ଲ ମାଟିଆ କାଗଜ ପ୍ରତ୍ୟେତ ହେଉ-
ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାବିତବର୍ଷର କାଗଜକଳ
ସାରଗୋଡ଼ା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂର ହୋଇଥିଲା ଏବି
କାଗଜର ଗୁଣ ମଧ୍ୟ ପୃଷ୍ଠାରୁ ଅନେକ ତଳ

ହୋଇଅଛି । ତଥାର ଶୁଭ ବର୍ଷର ଉତ୍ସମ
କାଗଜ ଏଠାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଏ
ଦେଶରେ ସେବେ କାଗଜ ଝର୍ଣ୍ଣ ହୁଅର ତାହା
ସମସ୍ତ ଯୋଗାଇବାର ଉପାୟ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ସ ୧୮୦୩-୮ ରେ ଟ ୫୭୦୦୦୦୦୦ ଲାର
କାଗଜ ଭାରତବର୍ଷକୁ ବିଦେଶରୁ ଆସିଥିଲା ।
ସତ ଟ୍ରେନ୍‌ଗ୍ରାମ ରେ ୫୩୫ ଲକ୍ଷ ଏବଂ ସତ
୨୦୦୨୦୦ ରେ ଟ୍ରେନ୍ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର କାଗଜ
ଅମଦାଳ ହୋଇଥିଲା । କର୍ତ୍ତକୁର୍ବର୍ଷ ଆମଦାଳ
ଇଶାପତିବା ଅବଶ୍ୟ ମୁଖର କଷ୍ଟୟ ଅଟଇ କାରଣ
ତହିଁରୁ ଏଦେଶୋସନ କାଗଜ ବୃକ୍ଷ ହେବାର
ଜାଗାଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଦଶାନ୍ତରେ କାଗଜର
ଝର୍ଣ୍ଣ ଏଠାରେ ବଢ଼ୁଥିଲା ଏବଂ ବିଦେଶରୁ ମଧ୍ୟ
ଅନେକ ଟଙ୍କାର କାଗଜ ଅସ୍ଥାରୁ । ଏହି
ଆମଦାଳ ରହିବ କରିବା ଏବଂ ଏଠାର
ବଢ଼ୁଥିବ ପ୍ରୟୋଜନ ଯୋଗାଇବା କାରଣ
ଅନ୍ତର ଅନେକ କଳ ବସିବାର ଉପାୟଥାରୁ ।
ଦେଶୀୟ ବ୍ୟବଚାରୀ ବଧିଲିମାନେ କମାନିଭୁକ୍ତ
ହେବ କାଗଜର କଳ ବସାଇଲେ ଅନେକ
ଲଭ କରିପାରିବେ । ରୂପର ବିଷୟ ସେ
ଆମମନଙ୍କ ମନ ସେ ଦିଗକୁ ସଥୋତତୁପେ
ବାହି ହେଉକାହିଁ । ପୁଣି ଏଠାରେ ତାନ୍ତବ
ବାର୍ଥ କ ଯଥିରୁ କାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅର
ସ୍ତର ପରମାଣରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅର ଏବଂ ଦେ-
ବେବେ ସେବମସ୍ତ ତତ ହେବାର ଉପାୟ ନାହିଁ
ବାଲି ବିଦେଶରୁ ରପ୍ତାନି ହେଉଅଛି ।

ଯେବେ ବହଁରେ ଏହି ପ୍ଲାନରେ କାଗଜ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୃଥିତ୍ଵ ଦେବେ ଉଚ୍ଚତବର୍ଷ ଅଳ୍ପ
ପ୍ଲାନରୁ କାଗଜ ଥଣିବାର ଦେଖି ଥରୁ
କାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଥନ୍ତିଥିଲେ ଦେଶକୁ ଯୋଗାଇ
ପାରନ୍ତା । ଅବସ୍ଥା ଏଠାରେ ପେତେ କାଗଜ
ବିଧିଟି ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତରଣଶରୀରଙ୍କ ମୂଳଧନ
ଓ ପରିଶ୍ରମରେ ହୋଇଥିଲା । ଦେଶକୁ ଲୋକଙ୍କ
ଉଦ୍ବାଧ ଓ ଯତ୍ନ ଏ ମାର୍ଗରେ ଯବାର ଦେଖା-
ଯାଇ ଲାଗି । ଅନେକ ଲୋକ ବ୍ୟବସାୟ
ସକାରେ ଧନ ଦେଉଥିବାର ମୁଦରେ କହନ୍ତି
ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନରେ କେହି କିଛି କରିବାର
ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଏହି କାଗଜ ବ୍ୟବସାୟ
ପ୍ରକାର ଦେଶକୁ ଲୋକଙ୍କ ମନ ଆକର୍ଷଣକରିବା
ଉଦେଶ୍ୟରେ ଉପରୁ ଲିଖିବ କଥାମାନ ଲେ
ଖିଲୁଁ ବରସା କରୁ ଗାହା ବ୍ୟାର ହେବନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଆ ଗଜେଟ ।

ଏ ସ୍ଥାନରେ ଏ ନଗରରେ କଣ୍ଠେଶ୍ୱର
ପ୍ରଜାଦୂର ବିଷୟକ ଧାର୍ଯ୍ୟଲିପି ସେଇ କତ୍ତ
ଚହଳ ପଡ଼ିଥିଲା । କଲେକ୍ଟର ସାହେ-
ବଳ ଅନୁରୋଧ ମରେ ଏ କଗରବାସୀ କେ
ହେଲେ ଦେଶୀୟ ବିଦୁ ଲେବ ଆପଣାଙ୍କ ମତ
ଦେଖି ପଠାଇଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ ଉଚ୍ଛଳନ୍ତରର
ସେଇଁ କଟିଛି ବିଶେଷ ସେମାନେ ଏଥିରେ
ବିଶୁର ବନ୍ଧୁଅନ୍ତରୁ । ଏହି ବିଶୁର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଓତ୍ଥ ଗଜେଟରେ ଉଚ୍ଚ ଧାର୍ଯ୍ୟଲିପି ସେପରି
ଜୀବାହୋଲାରୁ ତର୍ହୁଁ ପ୍ରତି ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି
ଆପଣର ଦେବବାଳୁ ଦେଖିଲୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ଗଜେ-
ଟରେ ଏଥିର ଅନୁବାଦ ଧାବଧାନ ପୂର୍ବକ ପ୍ର-
କାରିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏଥିର କେତେ
ଶ୍ରିଲବେ ଏମନ୍ତ ଶୁଭୁତର ତୁମ ହୋଇଅଛି
ତ ମେଉଁମାନେ ଝାଂବଳା ଅଥବା ବଜାଳା
ନ ଜାଣି ଶୁଭାଗୁ ଦେବଳ ଓତ୍ଥ ଅନୁବାଦ
ଉପରେ ଶିର୍ଷର କରିବୁ ସେମାନେ ଆଜନର
ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିବାଳୁ ଏହାବେଳକେ ଅପରିମିତ
ଦୋଷଅନ୍ତରୁ । ଉଦାହରଣ ହୁଏ ତହିଁ କୁଣ୍ଡୋ-
ତିବ ଦୟା ଏଠାରେ ଉଚ୍ଚିତ କଲା ଯଥଃ—

ପାଶୁଲିପିର ପ୍ରଥମଅଧ୍ୟାତ୍ମାବୂର ଧା ॥ ୩୭
ପ * ଉଚ୍ଚଗ—

“ଜମି ସମ୍ପର୍କରେ କେବଳ ସେହି ବିଦ୍ୟୁତି
ରୂପ କୁହା ଯିବ ଯେ ଲୃଷ୍ଟ, ବରିଣ୍ଣ ବା
ବସନ୍ତ ବାର୍ଷିକରେ ଜମିକି ଲଗାଇ ଅଛି ବା
ଯାଦାର ଶାର୍ଥଗତ ପିତା ବା ଧିତାମହ ପ୍ରଭତି

ପୁରୁଷୁତ୍ତମକେ ସେହି^୨ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବେ
ତୁଳନାର ଦର୍ଶକାରୀ ହୋଇଥାଏନି ।

ମହି ଦୁଇ ଜମି ମଧ୍ୟରେ ସତ୍ତ୍ଵରେ ବାସୁ ବା
ପର ତଥାଏ ହେବେ ଭାବାର ଦଶଲକ୍ଷ
ଶହ ମଧ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ତୁମିର ରିଯୁକ ଦୋଇ ଦିବ ।”

ଏଥରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଘେର୍ତ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର
ଶୁଣ ଉଦ୍‌ଧାର ସକାନେ ‘ଜମି ଲଗାଇଅଛି’
ଅଥବା ଉତ୍ସବିଧିକାଳୀ ସୁରୂପ ଶୁଣ ଜମି ପାଇ
ଅଛି ବାହାକୁ ବୟକ୍ତ ବ୍ୟବା ଯିବ । ଏଥିଲୁ
ଘେର୍ତ୍ତ ବନ୍ଦି ଜମି ଲଗାଇବ ସେ ଉପରେ
ଏମନ୍ତ ଅର୍ଥ ବିଷମ ହେଲା ବାରଣ ଜମି ଯେ
ଲଗାଏ ସେ ଉପରେ ନୁହଇ ଯେ ଧର ବା-
ହାକୁ ରୟକ ବୋଲିଯାଏ । ‘ଲଗାଇ ଅଛି’
କେବେଳ ଧରଅଛି ଅଧିକ ପରିଷାର ଦୁଆନା ।

“ମାତ୍ର ହିଲୁ ଜମି ଇତ୍ୟାଦି,” ଏଥରୁ ଏହି
ଅର୍ଥ କୃତ୍ୟା ଯାଇଥିଲୁ କି ହିଲୁ ପ୍ରକାର ଜମି
ମଧ୍ୟରେ ଯେବେ କେହି ରୂପର ଘରବାର
ଥିବ ତେବେ ତାହାର ମଧ୍ୟ ବାସୁଦୂରିର ବୟସ
ବେଳେ ଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଘରବାର କୁଣ୍ଡ ଗୁଣ
ଥିବ ତାହାର ବୟସ ଏବଂ ତାହାର ଜୋକ
ସଙ୍ଗେ ସରତିନ ଥିବ ତାହାର ବାସୁଦୂରିର
ବୟସ ବୋଲି ଯିବ । ସମ୍ଭାବ ବୟସ
ଏବଂ ବାସୁଦୂରିର ବୟସ ଏଥିର ଦୂର ପ୍ରକାର
ବୟସ କିମ୍ବାକ ହେଲେ ଏବଂ ‘ମଧ୍ୟ’ ଶବ୍ଦ ଯେ
କାହିଁକି ବସିଲ ତାହା ସ୍ଵର କରିବା କଠିନ ।
ଏପରି ‘ଚନ୍ଦ୍ର ଦରକାରସବ ମଧ୍ୟ ବାସୁ
ଦୂର ବୟସ ବୋଲି ଯିବ’ ଏଥରୁ ଗୋଟିଏ
ଥିବ କଷ୍ଟବ୍ୟୁଧ ଦୂର ଯାଇ ନାହିଁ ।
ବାସୁଦୂର ଆଜନର ପ୍ରକାର ମଧ୍ୟରେ କାହା
ଯାଇ ନାହିଁ । ଆଜନର ପ୍ରକାର ମର୍ମରର
ବ୍ୟସ କୁଣ୍ଡ ଗୁଣ ଦେଖିବ ସକାଶେ
ଜମିକ ଧରେ ତାହାର ବୟସ ବୋଲି ଯିବ
କାହିଁ ମାତ୍ର ସେବେ ତାହାର ଗୁଣ ଜମି ସଙ୍ଗେ
ଏକା ଜୋକ ମଧ୍ୟରେ ତାହାର ସରବାର
ଥିବୁ ବେବେ ଯେହି ଉତ୍ତରଦୀର୍ଘ ପୁରୀ ସେ
ବୟସ ସ୍ଵରୂପ ବ୍ୟସ କରୁଥିଲୁ ବୋଲି ବୋଲି
ଯିବ । ଏଥର ନ ଲେଖିଲେ ଦରତିହ ଅନ୍ତର
ବିମର୍ଶରେ ସେ ବୟସ ହୋଇ ପାଇବ ନାହିଁ
ବୋଲି ଆଜନ କର୍ତ୍ତାମାନେ ‘ମାତ୍ର’ ଘରକୁ
ଆରମ୍ଭ କରି ଗୋଟିଏ ଉପରିଧ ଯୋଗି ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଅନୁବାଦର ବୋଲରୁ ସେ କାହିଁ
ଅବୋ ପ୍ରକାଶ ହେଉ ନାହିଁ

ଥା ଏହି ବୁଝିଆ ଗଛେଟରେ ଏହିପଦ୍ମ
ନେଇଁ ଅଛି ଅସା;—

“କୌଣସି ପ୍ରାମର ବାମାନାର କୌଣସି
ବାଦିନା ଉପୁର ଏହି ଆଜଳ ପ୍ରତଳିତ ହେବା
ସମୟର ଫୁଲେ ହେଉ ବା ପରେ ହେଉ ବିଶେ
ଧର୍ଯ୍ୟକୁ ଏକାଙ୍ଗ ବା ଅନ୍ୟର ଘଂଣୀନାର
ସୁରୂପ ଦକ୍ଷ ପ୍ରାମର ବା ମାହାଲର ଉପୁର
ସବୁପରିମ୍ବନ ତମି ଜ୍ଞେତା କରିବାକୁ ହେଲେ
ଏ ଦକ୍ଷ ସମୟ ଅଳକ ହେଲେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରାମ
ବା ମାହାଲର ବାହେନା ଉପୁର ଆଜୁ ନିର୍ଭେ
ବୋଲି କୀଳ କରି ଥିବ ।”

ଏଥୁ ଅଗ୍ରେ କିମ୍ବା ଅର୍ଥ କିମ୍ବା ଯାକ
ଲାହିଁ ବାରଣ କେହିଁ ପ୍ରଧାନ ତଥା କେବେ
ହେଉଅଛି । ଏଥୁରେ ଦେଖା ଥିଲା 'ରମ୍ୟା
କମି ଗୋଟିଏ କହିବାକୁ ହେଲେ' ପରିବର୍ତ୍ତରେ
'ରମ୍ୟା ଜମେ ଗୋଟିଏ କହିବାକୁ ବରତ ହେଲେ'
ଏହି ପରି ପଠି କଲେ ଅର୍ଥଠିବ କିମ୍ବା
ବାପୁବରେ ଏହି ଧାରାଟି ବଙ୍ଗଲା ଗଢ଼ିଛନ୍ତି
ଅନ୍ତର୍ବାଦର ଦୋଷ କିମ୍ବା ଏଥୁରେ ଅନ୍ତର୍ବାଦର
ଦୋଷ କିମ୍ବା ସମ୍ମାନରେ ଅନ୍ତର୍ବାଦରକାଳ ପଦ୍ଧତି
'କରନ୍ତି' ଏବଂ ଏହି କାହିଁ ଅନ୍ତର୍ବାଦର
ଅନ୍ତର୍ବାଦର ପଦ୍ଧତି ।

ଅନୁବାଦ ପରିମାଣ ଏବଂ
ସାଥ କଣ୍ଠ ଗୋଥମରେ ଦେବାର ଉତ୍ତର
ବାହା ନ ହେଲେ ଦୟାକର ଛୁଟିଲା
ଦେବାର ସମ୍ମାନାବାଦ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
ଶବ୍ଦରେ କଢ଼ି ଉଠିଲ ଏବଂ ନୃତ୍ୟ ମେଳେ
ପରିବରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଦୟାକର ଅନ୍ତର । ନୃତ୍ୟ
ଅନୁବଦକଳୀ ଏହି ଲୋକଙ୍କର ଦାନୀନ୍ତରିଷ୍ଟନ୍ତର
ଦେବା ସକାରେ ଅମ୍ବେନେ ଉପର ନିର୍ମିତ
ସମାଜେତକାରେ ପ୍ରଭୃତି ହେଲୁ । ଆମା କାହିଁ
କି ସେ ଏ ବିଷୟକୁ ଉତ୍ତମମର୍ଯ୍ୟେ ଦୂର କାହିଁ
ଦେଇ ଯଥାକାର ଧରଣୀମ ଏବଂ ସାହାରା
ଦୂର ଅପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ମାନ କରିଲେ ।

କାଳୟ ପତ୍ର

ମହାନ୍ତି ଲର୍ତ୍ତ ରପଳ କୁରମବର୍ଣ୍ଣ
ହିତ୍ୟାଧନ ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟ ଖାସକର ମହାର
ରଦେଶରେ ଯେ ସମ୍ମୁ ହଫାର ମାତ୍ର
କିନ୍ତୁ ଭରିବାର ବ୍ୟକ୍ତି ବରାହରୁ
ବର୍ଣ୍ଣିଷ୍ଠ ଲଙ୍ଘନକର ସର୍ପରଜା ଏବଂ
ପ୍ରଦିବାଦ ହେତୁ ସେ ସମ୍ମୁ ଅନ୍ତରରୁ

ଦେଇ କିନ ଦେଇ ସେହି ସମୟ ବିଷୟର ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଧାରା ଯେ ଅମୂଳନକୁ ଭାବ ମଙ୍ଗଳର ଭାବି ଶ୍ଵାସକ ଦେଉଥିଲେ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଅତୁଶାସନ ପ୍ରଶାଲି ଫର୍ଜଦାରୀ ସତ୍ତାକୁ ଛାର୍ଯ୍ୟବିଧିର ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ପ୍ରତିକି ଦେଇ ସଙ୍ଗଶ୍ରମକା ଲଂଘନକାନେ ଭାରତବର୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋରାତର ଆନ୍ଦୋଳନ ଥରମ୍ଭ କରି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସବ୍ୟଦି ଏସମୟରେ ଆମ୍ବେମାକେ ଅଧିକ ବାର୍ଥ ନମିତ ଭାବରେ ସମୁଚ୍ଛତ ପ୍ରତିବାଦ ନ କରିବୁ ତେବେ ଅମୂଳନକୁ ଛାନ୍ଦିବ ଏଥର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏପ୍ରକାର ପ୍ରତିବାଦର ମଳମଳ ଧଳ ଅଟଇ । ଅର୍ଥ ବିନା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନ ପାରେ । କେବଳ ଘରେ ବସି ମନେ ପାଖଲେ କମା ମୁହଁରେ ଦୁଇଶୁର କଥା କହିଦେଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ବିବି ଦେବ ନାହିଁ । ଏଠାରୁ କିନ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ୍ୟାୟ ଓ ଅନେକ ସଙ୍ଗକ ସ୍ଵଭାବ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଭାରତବାସିଙ୍କ ପନ୍ଥରେ କିନ୍ତୁ କୁ ଯାଇ ବାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବା କେମନ୍ତ ବ୍ୟୁଧାଧ ବ୍ୟାପାର ଜାହା କାହାରିକୁ କହି ଦେବାକୁ ହେବ ନାହିଁ । ଅତିଏକ ଏହି ମୁରୁତର ଛାର୍ଯ୍ୟ ସକାଗ ଗୋଟିଏ ଜାଗାୟ ପଣ୍ଡି ଶ୍ରାପନ କରିବା ନିତାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଜାନ୍ମଭାରାର ଲକ୍ଷ୍ମୀବାଲ ଏସାବିଏସନ ନାମକ ମୁହଁ ଏହି ପାଦିର ଅବଶ୍ୟକତା ବିଶେଷବୁଦ୍ଧି ଅନୁଭବ କରି ଭାବା ଶ୍ରାପନ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଜାନ୍ମଭାରା କତକ୍ଷୁଟରେ ଗୋଟିଏ ହଜାର ଜାଗାୟ ସବୁ ଅହାନ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରାଵ୍ୟ କରି ଦେଇ ଏବହିର ହୋଇଥିଲେ । ପାଦୁ ଡାକ୍ତର ବାନର୍ଯ୍ୟ ସାପ୍ତତିର ଅସନ ପ୍ରତିକାଳ ଉତ୍ସବରେ ଏବଂ ବାହୁ ସ୍ଵରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ବାନର୍ଯ୍ୟ ଏ ସବାର ପ୍ରଧାନ ବନ୍ଦୁ ଥିଲେ । ସବୁ ଏକମର ଦୋର ଧାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଯେ ଦେଖିବ ସଜଳାୟ ପ୍ରତିକି ସକାଶେ ଏଠାରୁ କିନ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ୍ୟାୟ ଅନୋଳନ ନମିତ ଗୋଟିଏ ଜାଗାୟ ଶ୍ରାପନ କରିବାର ଉଚିତ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଳ ପ୍ରସିଦ୍ଧନର କମିଟୀ ସରର ଏହି ଉଦେଶ୍ୟ ସମଳ କରିବାର ବିହିତ ଉତ୍ସବମାନ ଅବଲମ୍ବନ ହେବେ । ବି ପ୍ରକାରରେ ଏହି ଜାଗାୟ ପାଣ୍ଡି ପାନ୍ଦିଗେ ଅର୍ଥ ସବୁ ହେବ ଭାବରେ ଭାବା ସ୍ଵରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଅଧିକା ବନ୍ଦୁଭାରେ ଯେପରି କରିଥିଲୁଣି ଭାବରେ ସାରିଷଷ ପଠକ-ମାନଙ୍କ ଜଣାଇଥାଏ । ସଥା—

ସୁରେନ୍ଦ୍ର ବାବୁ ଉଦ୍‌ବାଦରେଣ୍ଟରୁଥ ପ୍ରଥମେ
କହିଅଛନ୍ତି କି ଓହାରମାନେ ଯେତେବେଳେ
ଗୋଟିଏଜାମୀୟ ପାଣି ସମ୍ମାପନର ଉଦ୍‌ବାଦମାତ୍ର
ଲେଖେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ନିୟମ ହେଲା କି
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓହାରୀ ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରକଟିତ ଭ୍ରାଜନ
କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଠାଏ ଗୁଡ଼ିଲ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି
ରଖିବ । ସେହିପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୁଦ୍ଧ କଲେ
ଓହାରୀ ଧର୍ମସାଜ୍ଜକମାନେ ଘର୍ୟ ଦୂର ସେହି
ଗୁଡ଼ିଲ ଏକଠଳ କରି ତାହା ବିକ୍ରିତାର
ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ପ୍ରଗତି କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ପାଣି
ଗୋଟିଏ ଶୁଦ୍ଧ ପଳନ କଲେ । ଏହି ପ୍ରକାର କୌ-
ଣ୍ଡି ସହଜ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ଅଛି
କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଶୁଦ୍ଧ ଟଙ୍କା ଜମା
ହେବ ଅଥବାହା ଦେବାକୁ କାହାରକୁ ବାଧିବ
ନାହିଁ । ଧର୍ମମାନେ ଜହା କଲେ ଅକ୍ଷେତ୍ରରେ
ଗୋଟିଏ ଉପସ୍ଥିତ ପାଣି ଶୁଦ୍ଧକ ସକାଶେ
ସାହାପଦ୍ୟ ଦାନ କରି ପାରନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏକା
ଧର୍ମକୁ କଥା କାହିଁକି କହିବା । ବଞ୍ଚ ପ୍ର
ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଓ ଦୋକାନଠାରୁ
ଅର୍ଥ ସମ୍ମାନ ହୋଇପାରେ । ବଞ୍ଚଲାରେ
ଅନ୍ୟକ ଦଶଲକ୍ଷ ଟ୍ରାମ ଅଛି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଟ୍ରାମରୁ ଏକଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ମାଗଣ ହେଲେ
ଦଶଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଜମା ହୋଇ ଯିବ । ଏହି
ମାଗଣ ଟ୍ରାମର ମଣ୍ଡଳ ବା ପ୍ରଥାକହାୟ ଆବାୟ
ହୋଇ ପାରେ । ଅମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟକଳ୍ପି କହିବା
ଯେ ଟ୍ରାମର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ତିର୍ଯ୍ୟକ ନା କିନ୍ତୁ
ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରଧାନ ବୋଲି କାଣୁ ଦୂରେ ଟଙ୍କାଟିଏ
ଅମ୍ଭକୁ ଦିଆ ଏବଂ ଟ୍ରାମବାସିବଳାକୁ ବିଶେଷ
କରି ନେବ । ଏହିପରି କମରୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବଜାରର ସରଦାରମାନଙ୍କଙ୍କୁ ଯୋଗେ
ଏକ ଟଙ୍କା ଆବାୟ ହୋଇପାରେ । ଏହି ଉପାୟ
ସରଳ ଓ ବନ୍ଦରୁ କବରେ ଅବଲମ୍ବନ ହେଲେ
ଯେ ପାଣି ଟିଏ ଶୁଦ୍ଧନ ହେଉ ପାରିବ ନାହିଁ
ଏ କଥା ବସାବ କରିଯାଇ ନ ପାରେ । ଭାରତ-
ବାସୀ ଉତ୍ସର୍ଗମନଙ୍କର ସଖ୍ୟା ଦେଶୀୟ
ଲୋକଙ୍କ ଭୁଲଜାରେ କିଛି ନୁହନ କିନ୍ତୁ କେତେ
ସହସ୍ର ଉତ୍ସର୍ଗ ମିଶି ଯେବେ ଅଛିକାଳ ମଧ୍ୟରେ
ଦେଶଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହେବା ସମ୍ଭବ କରି ପାରିଲେ
ତେବେ ଲକ୍ଷୀ ଦେଶୀୟ ଲୋକ ଯେ ତହିଁରୁ
ଅଧିକ ପାଣି ଜମା କରିବେ ଏଥରେ କିଛି ମାତ୍ର
କରିବ ନାହିଁ । ତେବେ କଥା ହେଉଥିଲା ଯେ
ମନ୍ଦରେ କହିଲେ ଏ ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର ଦଶଲକ୍ଷ ନିର୍ଭର କରଇ

କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟର ଭାବ ନେବେ
ସେମାନେ କାହାନ୍ତି ? ସ୍ଵର୍ଗପୁଣେ ଯେ ଏତେ
ଲୋକ ଏକହିତ ଦୋଷଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଅନ୍ତରି ୫୦-୬୦ ଏଧର ଲୋକ
ନାହାନ୍ତି ଏମନ୍ତ ବଦାର ହୋଇ ଲାଗିଥାରେ ।
ଇଣିୟାନ ଅସେବିଏବକ ଏ କାର୍ଯ୍ୟର ଭାବ
ନେଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ସେହି ସଜ୍ଜର ପରମର୍ଶ ଅନ୍ତରୁ
ଥାରେ ସହିମାନେ ମୋଢ଼ସଲର ନାନା
ସ୍ଥାନରେ ଚାଲି ଅର୍ଥାତ୍ କରିବେ ଏପରି
କମଣ୍ଠ ପ୍ରଦେଶର ନଗର ଉପନଗର ଏବଂ ଗ୍ରାମ
ରେ ଗୋଟିଏ ଶାଖା ସଜ୍ଜ ହେବ ଏବଂ ରହିରୁ
ସହିମାନେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଦୃତ ହେଲେ
ଆବଶ୍ୟ ସାଧନ ହେବ ।

ସୁରେନ୍ଦ୍ର ବାହୁନ ଉପର ଲିଖିବ ପ୍ରସ୍ତାବ
ଅସଙ୍ଗତ ବୋଲିଥାର କି ଧାରେ ଓ ପଞ୍ଚକଣ
ମେଣି ଚେଷ୍ଟା କଲେ ସଧକ ନ ହେବ ଏମନ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ । ବିଶେଷରଙ୍ଗ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ବାହୁ ସେ
ଏକା ବଡ଼ ଲୋକଙ୍କଠାରେ ପ୍ରତିଧାରା କି ରଖି
ଦୋକାନଦାର ଏବଂ ଗୃଷ୍ମିକୀ ସାହାଯ୍ୟ ଲୋତ
ଅଛିନ୍ତି ଏହା ଥର ଉତ୍ତମ ଅଟେ । ଆମେମାନେ
ଆଶା କରୁଁ କି ଲେକେ ସେମନ୍ତ ତାହାଙ୍କ
କଷ୍ଟରେ ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ସେହି
ପର ତାହାଙ୍କର ଏହି ପ୍ରସ୍ତର ବରେ ସହାନୁଭୂତି
ଦେଖାଇବେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଉପଦେଶକୁ
ମହେସୁନ୍ଦର ପ୍ରତିକଳ କରି ସାଥେରଣ ପାଣିଟେବ ସମ୍ବୁ-
ପନ୍ଧ ବିଷୟରେ ପ୍ରାଣପଣେ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଅଚ୍ୟୁତଙ୍କ ପୋଞ୍ଜମ ଥରକ ହିସାବରେ ବୌଦ୍ଧ ଶୋ-
ଲିମାଳକ ସମେତ ହେବାରୁ ଏଠାରୁ ଜଣେ ଜଗାରେ
ବେବାରୁ ଯାଇଥିଲେ । ତାହାରୁ ଦେଖି ପୋଞ୍ଜମାଙ୍କର
ପାଶକା ଅସୁରତା କଲେ । ହିସାବକୁ ସେ ଦୂର ଦୂର
ଢାକି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସୁରାଙ୍କ ଜବାବର ଜବା ଯାଇଥିଲି କୋଣ
ଗାଁଯାଏ ।

ମୟୁରଭକ୍ତି ଅନେକ ଗୃହୀତ ଭବାଦର ଲୟାନ ହୋଇ
ଥିଥିଲେ । ନୂତନ ସ୍ଵପନରେଣ୍ଡାଙ୍କ ଶାହୁଦିଲ ବ୍ୟୁତରେ
ସେମାନେ ଯାଦିଲେଇ ପାପକାଳ ମୁହଁ ପାଇଲେ ।

ପୁରସ୍ତବାର ବୋଠିଦେଶ ପ୍ରକାଶ ଅନ୍ତର୍ମର୍ଦ୍ଦ କୃପାର୍ଥକୁ ।
ପୂର ନଳକରେ ଗୋଟିଏ କଣ୍ଠ କଣ୍ଠ ଧର, ଅଛ ଅନ୍ତର୍ଦୀନ
ହେଲ ହର ଜଳ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ସମସ୍ତ କରେ । ପୁରକ
ଅତିରି ତଳବାବୁ ଅରମ୍ଭ କର ଠିକ ସରଳ ସମସ୍ତରେ ଧ୍ୟାନ
ଦେଇବେ କିମ୍ବା ଗୋଟିଏବା ଏହ ବୁଦ୍ଧରେ ହିମେ । ହଠ
ବସାଲୁ ଛତା ହୋଇ ପରମ୍ପରା ଗୋଟିଏବା ଅରମ୍ଭ କରେ ।
ଅବ୍ୟୁକ୍ତ ନଳ କରି ଏପରି ଅନ୍ତର୍ମର୍ଦ୍ଦ ମୁଖ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦିନକ ଦିନ
ଅନେକାବେଳେ ଘୋଷିଥାଏ ହେଣିବା ନମନ୍ତେ ଯେ-

ଶୁଣି ହେବାର କରିଲେ, ସାଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୋକାନମାଳି
ବସିଗାରୁ ଲାଗିବ କେହି, ଦେବତା ଅକର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଶିଖ କରି ଏହା କରିବାରୁ ନାହିଁଲେ ଧେ
ଏହିରୂପରେ ଯାୟ ପକରିବିବି ଅନ୍ତର୍ବାହିନୀ ଦେବତା ବେ
ଯାନର ଲୋକମାନେ ବହାର ଅମରଳି ସୁନ୍ଦରୀ ଏ ଏହା
ମୂଳରେ ଟଙ୍କା ଥିବାର ଅକ୍ରମାନ କରି ଛାଇ ସବୁକୁ ହୋଇ
ପାହା ମୂଳ ତାତି ପକାଇଲେ ମାତ୍ର ଟଙ୍କା କରିବାର ବନ୍ଦ
ମୁଖ ପାଇଲେ କାହିଁ, କେବଳ ଏଠାଦୁର ଅପ୍ରାପ୍ତିରେ
ପାରିବାରୁ କରି ବିଶ୍ଵର ଜୀବର ଶୁଭବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟରେ ହାତ
ପକାଇଲେ ଏହା କରି ଦୂର୍ଘାତ କିମ୍ବା ।

ଦୁଇ ସମୟରେ ହିତ କରି ପାଇଲା ଯଥିରେ ଏହାର ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ
ମୁହଁଗାର ବିଜ ମେଲେଇପ୍ରଧାନ ମହାନାର କେତେଣ ବର୍ଣ୍ଣନା
ଦିପୁତ୍ର ହୋଇ ଥିଲେ; ସୁର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ରୂପଶାର ଦେଇଶେଷତର
ଦେଇ କିମ୍ବା ପଦକେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । କରେଇପ୍ରକଳନ
କି ଦେଇଶେଷର ଦେଖି ହୁଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ହୋଇ ଅବା ପ୍ରମିଳୀ ନେଇ ଦେଇ କି ଆଶିଥା ଦେଇଶେ
ହେବା କି କି

ପେଟ ମାତ୍ର ହାରୁ ପରିପରିଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ବନ୍ଦିଲେ
ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାଜରୀ ମେହିମାପରିକାର ଏଠାକୁ
ବନ୍ଦିଲେ ହାରୁ ଅଥି ଅଛନ୍ତି । ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାରୁ ଅତିରିକ୍ତ
ବନ୍ଦିଲେ ଏକ ବୃକ୍ଷ ଜେଇ ବିବେଶ ନାହିଁ ଅହସ୍ତ । ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ବନ୍ଦିଲେ ଚାହୁଁ ଉତ୍ସାହ ପରିପରିଦର୍ଶନ କରିବାକୁ
ଏହି ପୂର୍ବରେ କେଉଁମାତ୍ରର ଅବେ । ୫୩

କିମ୍ବା ହାମି କରଇଲେ ତଥା ଖୁଦଙ୍କ ପାଠିବ ସେଇଁ
ହେ ଯେ— “ଏହି ମଧ୍ୟରେ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ହେ
ଏ କିମ୍ବା କଥାର ? କିନ୍ତୁ ଏହାକର ମାଧ୍ୟରେ କଥା ହେ
ହେ ଯେ ଭାବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାହାର ଦୂରାଳୀ ଦୋଷ ନ
ହେ । ଯଥିରେ ମାନୁଷଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ତାହାର ହାତରେ
ଦିଲ୍ ଚାଲାଯାଇ, ଯେତାଙ୍କୁ ବେ ଅଛୁଟକରିବ ପଢ଼ି
ଲା ଯାଏଇ । ଯେହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେତାର ବସନ୍ତକୁ ଦୂର୍
କିମ୍ବା ହୋଇ ବେ ସଥାରୀ ବାହିନୀର ପଦକଷ୍ଟ ଦେଇ
ହେ । ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଖିବାକୁ, କଥାର
କଥାମାତ୍ର ହେ ତେଣେ ଆଶରାଧୀନୀ ଏକ ମାତ୍ର
ବସନ୍ତରେ କଥାର କଥା ଦେଇ ଦେଇ ହୋଇ ଉପରେହାନ୍ତି
ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଥାର ବସନ୍ଧ ଏହିକିମ୍ବା— “ଯେମେହାନ୍ତି କଥାର
କଥା ଦେଇ ଦେଇ ଏହି ଏହି, ଦେଇବାରେ ଏହିମାତ୍ରକିମ୍ବା
ଅତିକାର ଜଣା ହେବୁ । କିନ୍ତୁ କଥାରେ ଏହିମାତ୍ରକିମ୍ବା
କଥା ଦେଇବାରେ ଅତିକାର ଜଣାଯା ଏହିମାତ୍ରକିମ୍ବା ଉପରେ ଅନ୍ୟମି
ନ କଥାର କଥାରୁ ଏହି କଥା । ଯେମେହାନ୍ତି କଥାର
ପରେ ଏଠାରେ ହେବୁ । ଅତି ବସନ୍ଧରେ ମୁହଁରେ
ତାଙ୍କ ରହିବାର ଏହି ହେବୁ ।” କିନ୍ତୁ ଏହି କଥା
କଥାମାତ୍ର । ଯେତାର ଏଠାକା ଏହି ମାନୁଷଙ୍କରୀ କଥାରେ
ହେ ଯାଇବା ମାତ୍ର ମନ୍ଦିରକି ଭବନେ, ଅତି ମନ୍ଦିରକାରୀଙ୍କର
ମାନୁଷ ହେଉଥେ ଏହି ଉନ୍ନାତ ନେତ୍ରମାନଙ୍କର କଥା
ଏ ଏହି କୋଟି ମେଲକର ଏହା ପଦକଷ୍ଟ ହେବୁ ।

କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲେ କେବଳ ମେଳି ଅନୁଭବ
ମାତ୍ର ଯିବାରୁ ହେଲାବେ କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲା ଏହିବ୍ୟବ
ପୂର୍ବ ପ୍ରକିଳିତ ଗାତ୍ରର କର୍ମ ଯିବାରୁ ଯେ ଶାଶ୍ଵତ ଘୋଷ
ମାନନ୍ଦ ଅଛି ଏହି ଦୂରା ସେ କର୍ମ ପାଇବା । କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବ
ପ୍ରକିଳିତ କେବଳିରୀ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ ଏହେ କେବଳି ଦୂରାର
ଦୂରାର ଗୋଟିଏବା ବୋଲି ପାଇବା ଆଜି ଉପରେ
ହେଲା । ଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା, ବାହୁଦୁଇ କିମ୍ବା

ମୁଁ କୋଣେ ହିନ୍ଦ ବାଟିଅଛି କୁଣ୍ଡ ସେଥିର ଗଲ ହେବ,
ଏହିକି ହହ ବୁଜାଇଲାଇବ ବଢା ମେହିରେ ତାହାର ଗଲା
ଦୂରଶ୍ଵର କହ ଦେବ । ଅର ଏହି ହେଠାଳାପୁଣି ତାହାର
ଆଶୋଷ ଦୂର, ଦୂରତ ଯାଇ ତହା ସାରେ ପଢ଼ିବ ତାହୁ
ଅଧିକାସ ଏପରି ଆସିବ କଲ ଯେ, ତେ ମଧ୍ୟ ତଳାପୁଣି
ମଧ୍ୟରେ ମହ କଲା । କଳରେ ପରି, କଳରେ କଳାପୁଣିର
ଏହି ଅର ଦେବେବ କଳାର ଆଶାର କଲା । ଖେଳରେ
କେବଳ ମାଞ୍ଚରଙ୍ଗୁ ଆଶାର କଲା । ସେ ସାହେବ ତୋରି
କଳିକ ଉତ୍ସବ କଲ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୋଷରେ । ତ୍ରାଣ ସୁଖ
ମାହାର ସାରାହାରାବ ଆଶାର କଲ, ତରୁ ତହା କଳା
ଉପରେ ବାହାରାହ ସାହେବର ଦେବେବ ମଧ୍ୟ କାହିଁ ।
ସାହେବ ପ୍ରାଣ ଦୟକେ ସୁର କଲାଲେ, କଲ ପେଟରେ
ଦୀପଚାରୁ ପୁରାର ମୃଦୁ ହେବ ।

କେତେବାହାରାହ ମଧ୍ୟରେ ପଟାନକ ଦେବ ଜାତ ତୋର
ଦୀପଚାରୁ କଲେବ ଦେଇବା ମାୟ ପତ୍ରିପାଇ କରିବ କାହିଁ ।
କରିବ କାହିଁ ଅନୁଭୂତି କଲାବ ପତ୍ର ଏ କର
କରିବ ନାହିଁ କାହା ସମ୍ଭାବ କରିବାକାବ ।

ହୁକ୍କାରୀ ଲେଖିଥିଲୁଗ ସେ 'ଆ ଜମତକି ସମସ୍ତ
ଦୂସାନେ ବଳକୁ ହୋଇ ପଢ଼ିବ ହୋଇ ଅସୁନ୍ଦରି ।
ଯତନେବେଳେ ମୋଗଲ ସମ୍ରାଟ ଅଭିକର ପାଦପାଦକ
ମୁମ୍ବିବେ ମୁବଳମାତ୍ର ଉଚ୍ଚତ୍ଵ ଅଭ୍ୟାସମାଧି ଛଣା
କିମ୍ବା ତେବେଳେ ଯେବେ ବହୁବେ ସେ ମହିର
ପାଦପାଦକ ପାଦପାଦକ ପରି ! ଲୋଦର ପାଦପାଦକ
ହେ ଥାଏ କେବେ ହୁବ ବିଶ୍ୱାସ, ବେଷକ, ବାହା,
ଶିଥିବ ପଢ଼ିବ ମହିର ବଳ ପରିପାଳାତ କର କାହିଁ ବହୁ
ମୁମ୍ବିଲେ ଓ କରିବ କଳ ଯାଏବେଳେ ହୁଲାପାତରରେ ଅର୍ପି
ପାଦପାଦକ କର ନାହିଁ ଯାଏତେବେଳେ ସୁଖମର୍ତ୍ତ କିମ୍ବା ପରି
ନେ ପଢ଼ିବ ସନ୍ଦର୍ଭ କରିବାକୁ ଅନ୍ତର୍ମଧ ଗମନ୍ୟବେ
ବିକଟ୍ରେ ଯେଉଁ ଦୂରାକ୍ଷ ଦମାତକ ତେବେଳେ ଘୟାଗାର
ଏ ତାମା ଅଭ୍ୟାସି କୌଣସି ତେବେଲେ ଫେର କାହିଁ ।
ଯାବା ଅର୍ପିବନାହିଁ ଅଥବାକାଳ ରତ୍ନିରୀ କରିବ ଅବହିନୀ
ବିଭାଗରେ କି ତାମା ଅଥବାକାଳ କୁଣ୍ଡିଲ୍ କିମ୍ବା ହେତୁ
କାହିଁ ? — ଅଥେମାନେ ସମ୍ମାନିକାଳ ପ୍ରଦେଶ କଥା
କି ଅବୁମୁହୁର୍ତ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଅଭ୍ୟାସମାଧିର ପଦିବ
ସେଇମାନେ କରିବାକାହାକି ଏବାତ୍ ସଙ୍ଗକୁ କହାଇବ
ନାହାଇ ମେମାଳକର ମନ୍ଦିର କିମ୍ବା

ଦିନ ମେଘବେ ବସିଥିବା କାର କଲିବାକାହିଁ ଏହା
ସମେତ ଦେଖିବେ ଶୁଣିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏହାର
ଏ ପଢ଼ି ଦୂରକାରୀ ଦୀପି ଅଛିବି ଯିବ କାହିଁ
ଦେଖିବେ ଏ କହେବି ପ୍ରାଣୀ ହାତ ହୋଇଥିବା ।

ଜବ ପଢ଼ଇଲ ମୁଦ୍ରାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତ୍ୟଗମନକ କାଳୀ
ମାତ୍ରିକ ହେବାର ଠ ଏ କାର କରି ହେବାର ପାଇ
କାମ ନିର୍ମାଣକାରୀ ବରଣୀର ଠ ଏ ଏହି କାହିଁ ଅଥବା
କାହାର ପାଇବାର କର୍ତ୍ତ୍ଵଶାଖା ନିର୍ମାଣକାରୀ ବରଣୀର କାହିଁ କାମ
କାହାର କାହାର ମର୍ମବଳେ ମାତ୍ରାର ଉଚ୍ଚତାର ଆହେବ
ଫେରେ ପରିବ କବିତକାର ସମ୍ବନ୍ଧର ନିର୍ମାଣ ମୁଦ୍ରାର
କୋତ ପ୍ରକାଶରେ ଅଛେବ ଅମରାଚୁ ସହିତୁଙ୍କ ଦୟା
କାହାର ।

ତଥା ମସି ହା ଏ ରିଶ୍ଵରେ କେବୁ ନିଷାଙ୍ଗେ ମାଟିମାଳକ
ଥିବ ଦେବ କଥାର ପାଇ ବରୁଦ୍ଧବାବେଳେ କୋବା
ତଥା ତହଁରେ ଜ ଲୁହ ଏ ଦେବ ହୋ ଏ ତା ଯେତା
ତଥାଗୋଟ ହେବ ବରୁଦ୍ଧ ତୋମିଶବାର ମସାତ ନରିଶବୁ ।
ଆଂକେ ଖୁବି ପାଦିଶୁଦ୍ଧ ଅକଳିତ ହେବେ ମେ ବଢ଼

ସତ ମାହେକ ଅପଣା ଚର୍ଚିରେ ଉପସ୍ଥିତ ଦେବୀ ମର୍ତ୍ତରେ
ଷେଷ କେବଳମାତ୍ର ଗଠିଥିଲା ଗଢା ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ନିଆଯ ପରାମର୍ଶ
ବନ୍ଧୁର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ଜୀବନପରିବାର ନେଇବାରୁ କେତେବେଳେ
ମୋତେବ ଦାଖି ପାରି ହେବ ପ୍ରାୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଏହା
ଅନ୍ୟଦିନର କେବଳତଃକୁ ।

ଏକ ସ୍ଵାତଂସ୍ତରେ ଲେଖା ଅଛି ଯେ ଜ୍ଞାନୀର ମାତ୍ରରେ
ଦିହେ ବାହୀର ମାତ୍ରାରେ ମାନ୍ଦାନି ମୋତକମା କର
କୋର ପ୍ରକରିତର ବାହୀର ମା ଦିହି ଯେ ସେଇ ଜ୍ଞାନ
ପରାମରଶ କେବଳ ମାନ୍ଦାନିରୁ କି ୧୦୦୦ ବା ଦୟା ମାତ୍ର
କି ୫୦୦ ଲା ବାଜ ବିଦ୍ୟାର ବାହୀର ମାନ୍ଦାନି ମୋତ
କମା କୋଣଟି । ସୁରକ୍ଷା କେହି ବାହୀର ମୂର୍ତ୍ତ କୋର
ଦୃଶ୍ୟ ଯେତେ ଏକତ ମୋତକମା ଉଠେ କୁଅ ତେବେ
ମୂର୍ତ୍ତ ବୋରିତବା ଯେତର ବଧାରାର ସାରିତା ଏଥି କାହିଁ
କାହିଁକିମ୍ବା ନାହିଁ ।

ବ୍ୟାନ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଠ କମିଶନର ଦିନି ମାତ୍ର ତା ୫୦ ଦିନ
କୁହାଯାଇଥିବା କମିଶନର ହୋଇ ଆମା ନିରଜିତ ପାଇଁ
ଅଛିଲେ ।

ବାହୁଦିବ ପତିତ ହେବାରେ ହୃଦୟରେ କାନ୍ଦିବା
କଥା ଆ ଯେବେଳ ଦେଖାଇ ମୀଟ୍‌ପା ସର୍ବିମେଦ୍ଦର
ମନ୍ତ୍ରର ହୋଇଅଛି । ଭାଜନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପେଶକୁ ବହା
ଧ୍ୟ ପଥ ଦିଲା ।

ମେଘର ତେଣୁ ହେଲେ ଯତୀନାରେ କାହାକେହି
ଓ ଅଦ୍ୟାମୟ ଅବସ୍ଥାଙ୍କ କର୍ତ୍ତା ହିତା ପ୍ରକଳ୍ପ ମାତ୍ର
କରନ୍ତି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହୋଇଥାର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ କରନ୍ତି

କରାନ୍ତି କରିବାରେ ପାଇଁ ମହାଶୂନ୍ୟ ପାଇଁ କରିବାରେ
କରିଲୁଛନ୍ତି : ୫୭ ମେୟୋ ଦିନରେ, ମାତ୍ରାମର୍ତ୍ତବ୍ୟାଳରେ
ଏହି ସମ୍ପାଦିତ ମନ୍ଦିର ଉଚ୍ଚତା ୧୫୫୦ ମୀ ମୁଣ୍ଡ ପାଇଁ
ଥିଲା.

ତିଥି କୋଣଦିଲୁଙ୍କେ ସୁନ୍ଦର, ପାହା ଖଣଦିଏ ମୋର-
ମନବାରାହା ମନଟେ ସତାହୁରୁହ ପାଇଁ ଶୁଭ ହେଉ
ଅର୍ଥ ପାଢ଼ିବ କରିବ; ଅଗ୍ରାଧିରେ ମନ୍ତ୍ରାଚର କେତେବେ
ଦେବାଳୟର ଜୀମାନେ ଏକ ମହ ବରିଶଳେ । ଯେମାନେ
ଯା କାହା କବାହାକୁ । ଶାତ୍ର ସଂଘରୁ କାହା ମର୍ଦ୍ଦିନ
କିମନ ପଞ୍ଚାମୀରାତିର ଯାଇପାରେ ।

ପ୍ରାଚୀକରଣ ପତ୍ର

ଗୋବକ୍ଷମ ଟେପ୍—ଆମର ଅବସ୍ଥା ଜାଗତୀ
ଯେ ଅଧିକତଃ ଦ୍ୱାକ୍ରିକ ପ୍ରତି ପ୍ରହାସ କରିବା
ଆସଗଲୁ କିମ୍ବା ନହିଁ ।

ପ୍ରେସର୍ସ

ଶ୍ରୀ ବିଜୁକାପିତା ସମ୍ବନ୍ଧକ ମହାବିଦ୍ୟା

ମାନ୍ୟବରେସ୍ ।

ତୁମ୍ଭଙ୍କ ବାହୁବ ବପ୍ରଗା ହସ୍ତପରେ ଦୂର-
ପ୍ରେରଣପଥ ବାହୁବ ଘର । ନିମାନ୍ତୁଗା
ଗୋଲାଖଳାରେ ପତଞ୍ଜଳାର କହନ୍ତି । ଦୂର
ମହାକୁ ଧଳନ ବାଟ ଦେଖାଇଗାର ମନ୍ତ୍ର
ବୋଲି ଦେଖାଇଲେ । ଅପରା ମଧ୍ୟ ଏ ଦୂର
ଯରେ ଥାନେଇବ ଦ୍ୱାରୀ ଅସଜ୍ଜନ ବୋଲି

କୁଳମନ୍ଦିର ପ୍ରକାଶ ବିଜେଳ, କୁଳ ସେହି ବକ୍ତ୍ତା
ପରେ ଯାହା ଅନୋକନର ଉପଯୁକ୍ତ, ଯାହାକୁ
ଅଧାରୀ ହୋଇ ସାକାର କଲେ, ହନ୍ଦକର
କଳା ସାବଧନରେ ନବାଳସୁରିବର ସଂଗ୍ରହ
ଏକାବେଳକେ ଦୂର ହୋଇଯିବ ଓ ଧର୍ମ ବିଷ-
ସ୍ତରେ ଦୟାନକ ଗୋକମାଳ ଉପତ୍ତିତ ହେବ,
ଯାହା କାହାର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରେ ନ ପଡ଼ନ୍ତି
ପର ବୋଧ ହେଉଅଛି । ଅପୁର୍ବିଧା ନ ହୋଇ
ଥିଲେ ଏହାକୁ ଅପରାଜିତ ପଢ଼ିକାରେ ପ୍ରକାଶ
କର ଯୁଆନ ଅପରାଜିତନେକ ଦିନରୁ ଅନ୍ତରୁ
ବୈଷ୍ଣଵରାତ୍ରାନ୍ତିରେ । ବେଳ ଗତି ଜଲାଶୟ ସର,
ତଥାର ଅପରାଜିତ ଉଦ୍ବାରପ୍ରକାଶ ଉପରେ
ନିର୍ଭର କରି ଅଶା କିମ୍ବାର ଯେ ନବ ନୂରାଗି
ଓ ଉନ୍ନତିପର ମୋହପ୍ରକାଶ ଦୟାକୁ ହେଉ
କାହାର କରିବା ହେବେ ।

କଣ୍ଠରୁଷିଲାଇର ପଡ଼ ଲେଖିବାର ଛନ୍ଦଗୀ
ଏହୁ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାରେ ହୃଦୟ ଉପରୁତ୍ତିତ
ହେଉ ଜାଣିବାର ହପାୟ କଣ ? ଏଥିରୁ
ଜଣାଯାଏ ଯେ ନବାକୁଶଳ ସମ୍ବାୟ ବଢ଼ିଗାନ୍ତ
ମନୋଦିବେଶ ପୂର୍ବକ ଶୁଣି ଲାହାନ୍ତି । ହନ୍ତୁ
ମଧ୍ୟ ତବନ୍ତିଷ୍ଠାପ ତାହା ମୋହଥିଲେ ସେ ତା
କର ଖେଳିବ ପ୍ରବାସ କରି ନ ଆନ୍ତେ, ଯଦି
ଆଜା କୁଟୀ ତେବେ ଚର୍ଚାଙ୍କ ବାରୁ ସେ
କରିବିଲୁ ଧର୍ମରକ୍ଷଣ ସହିତ ଧର୍ମପରିଵରତମନ-
ନିର କଥୋପକଥନ ବୋଦିଆୟ; ଅର୍ଥାତ୍
ଯେମନ୍ତ ଯଶ୍ମି, ମନ୍ଦିର, ଜାତିକ, ତେବେଳ୍ୟ
ପ୍ରକଳ୍ପ ଧ୍ୟାନକ ସହିତ କଥାକାର୍ତ୍ତା କରିଥି
ଲେ, ଅଜ୍ଞ କାହାର ମନ ସେହିପର କେହି ଦେଖି
ଧର୍ମରକ୍ଷଣ ସହିତ କଥା ବାର୍ତ୍ତା କିମ୍ବୁ ଅଛି;
ଏହା କହିବାର ଇକେଶ୍ୱର କଥା ? ଏହାର
ତା ସମ୍ବାୟ କୁଟା ସହିତ କି ସମ୍ମନ ? ଅନ୍ତରୁ
କିମ୍ବର ସହିତ ମାନବ କୁ ଏକତାରରେ ସମ୍ମନ
ଦେଇ ଯାଏ । ସବ କେବଳ ଧର୍ମରକ୍ଷଣ
ଏଠାରେ ଅବିର୍ଭବ ଜଣାଇବା ଲାଜ ଛବେଶ୍ୟ,
ତେବେ ଏପରି କଥାର ପ୍ରୟୋଜନ କଥା ?
ତାହାର ମୁଖ୍ୟ ଇକେଶ୍ୱର ଏହି କୋଥ ହେଉ-
ଅଛି ଯେ, ଏଠାରେ ସେ ସ୍ଥିତ କା ଅନ୍ୟ
କେହି ଯୋଗବଳରେ ହୃଦୟ ସହିତ କ-
ଥୋପକଥନ କରିବାକୁ ସମ୍ମନ । ଯହ ଉତ୍-
କ୍ରମ ସହିତ ମନୁଷ୍ୟର ସମ୍ବାଧିନ ସମ୍ବନ୍ଧର
ବୋଲ ଶ୍ଵାକାର ହପାୟ ତେବେ ନବାନ୍ତ
ରଚିକର ଅଛି ସମ୍ପଦ କେହିଁଠାରେ ? କେ-

କଳ ସେ ଯୋଗିଲୁ ଖେଳ ବାହାର କଲେ
କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵପ୍ନାଳ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଣିଲୁ
ଖୋଜିବା ପୂର୍ବ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଉଚ୍ଛିତ ଯେ
ତତ୍ତ୍ଵଜୀବ ବାହୁ ଯେଉଁ ମତ (Doctrise)
ପ୍ରଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ କାହା କେତେଦୂର
ମୁକ୍ତିପୁରୁଷ ।

ପଦ ଧର୍ମପ୍ରଗତକଙ୍କର ଯିଶୁ, ମନୁଷୀ, ତେ-
ତିନୟ ପ୍ରଭୃତି କିମ୍ବା ସେହିମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅଛନ୍ତି ବା ଉଚିତ୍ୟତରେ ହେବେ, ସେମାନ-
ଙ୍କର ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ କଥୋପକଥାକୁ ହୋଇ-
ଆଏ ବୋଲି ସ୍ଥିକାର କରିବା କେବେ ସେମା-
ନଙ୍କର ପ୍ରଗତର ପ୍ରଭେଦ ଧର୍ମକୁ ସର୍ବଦିବ୍ୟାଳି
ସ୍ଥିକାର ଦିଗିବାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ବାଧ୍ୟ ଅଛୁଁ ।
କିଏ ଏତେ ଧୂପାଶାସ୍ତ୍ର ହେବ ଯେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ
ସହିତ ସ୍ଥାନିକାରକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବ ?
ତାହାକେଲେ ଧର୍ମପଥରେ ନେବା ବା କେଉଁ-
ଠରେ ମିଳିବେ ? ଧୂଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ୍ତ, ପୁରୁଷମାନ,
ବୌଦ୍ଧ, ଦ୍ରିଢ଼ ପ୍ରଭୃତି ଧର୍ମମାନ ଏବିଧର୍ମ ନୁହେ ।
ଏମାନେ ଉପାସନା ପ୍ରଭୃତି ବିଷୟମାନଙ୍କରେ
କରନ୍ତି ଅଛନ୍ତି, ତାହା ନ ହୋଇଥିଲେ ସେହି ?
ମନ୍ଦିରମିମାନେ ଭାନ୍ଦୁ, ମନ୍ଦିରମିମାନେ ବୋଲି
କଥ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି କାହିଁବ ? ବା ସେମାନେ
ସମସ୍ତେ ଦିଲ ଏବି ହୋଇ ଯାଇ ନାହନ୍ତି
କାହିଁବ ? ଅଛିଏବି ଏବି ଧର୍ମ ସହିତ ଅନ୍ୟ-
ଧର୍ମର ଅନ୍ୟକ୍ୟ ଅଛି । ଯେବେବେଳେ
ଧର୍ମପ୍ରଗତକମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ କଥା-
ବାର୍ତ୍ତା କର ଆରମ୍ଭ, ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ଧର୍ମକୁ ଇଶ୍ଵର
ଅନୁମୋଦନ କର ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅଦେଖ କରି
ଅଛନ୍ତି । ଯଦି ଏହା ନୁହେ ହେଲି କିମ୍ବା,
ତେବେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ହୁତ ସ୍ଥାପଣ ଥିଲ, ଏହି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ-
କାର ମିଥ୍ୟଧର୍ମ ପ୍ରଗତର ହୋଇ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ
ପ୍ରାଣୀ ସର୍ବଧର୍ମରୁ ସୁଗର୍ବାହୁ ସୁର୍ଯ୍ୟକୁ ବନ୍ଧି
ହେଲେ ରେବେ ଏଥରେ ଦୋଷୀ କିଏ ? ଯେ
ତ ଜ୍ଞାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ତାଙ୍କଠାରେ ଏପରି
ଅନ୍ୟାୟ ସମ୍ବେଦିବେ ? ଅଛିଏବି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ
ଧର୍ମପ୍ରଗତକମାର କଥାବାର୍ତ୍ତା ଦେଉଥିବାର
ସ୍ଥିକାର କଲେ, ପୁଞ୍ଜରେ ଯେତେ ଧର୍ମ ଅଛି
କିମ୍ବା ଦେବ ତାଙ୍କପରୁ ସର୍ବଧର୍ମ ବୋଲି ଆ
ମେମାନେ ଅସ୍ଥିକାର କରି ନ ପାରୁଁ । ସବୁ ଧର୍ମ
ସର୍ବ ହେଲେ ସେ ସବୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ହୁଏ
ଅନୁମୋଦନ, କିମ୍ବା ଅଦେଖ । ଅନୁମୋଦନ ଧର୍ମ-
ମାନ ହୁଏ ସମାନ, ନ ହୁଏ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ

ତାରତମ୍ୟ ଅଛି । ସବୁ ଧର୍ମ ସମାଜ ବିମା ସେ-
ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାରତମ୍ୟ ଅଛି କୋଲି ସ୍ଵା-
କାର କରିବା ଉଦୟମର ସମାଜ, କାରିବା
ଉତ୍ତମତରଙ୍ଗ ଅବଶ୍ୟ ଉତ୍ସରକର ଥିଲା ପ୍ରିତି-
ଜନକ ହେବ, ଆଉ ଯାହା ଉତ୍ସର ଆଦେଶ
କର ଅଛନ୍ତି ତାହା ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ବେଦିତାଖାଲୀ
ହେବ । ଉତ୍ସରକଠାରୁ କି ମନ ଆଶା କରି
ଯାଇ ପାରେ ? ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେମାନେ ଦୋ-
ମୁହଁରିରେ ପଢ଼ିଲେଇଁ; ହୁଏ ସବୁଧର୍ମ ସମାଜ
ବିମା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାରତମ୍ୟ ଅଛି;
ଅର୍ଥାତ୍ ତାରି, ଧର୍ମବଳମିମାନେ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ସ-
ରକ୍ଷଣକାରୀ ସମାଜ କିମ୍ବା କେହି ବିଜ୍ଞାନ
କେହି ଗୋଟି ।

ସହ ସବୁ ଧର୍ମକୁ ସମାଜ ମନେ କରସାଏ
ତେବେ କୌଣସି ମଳିଥଳ ଲାହଁ । ସେ ସେଉଁ
ଧର୍ମ ଅବଲମ୍ବନ କରୁ ପଛେ, ସେ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ପାଦପଦ୍ମ ଲାହ କରିବ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ କର୍ତ୍ତନା
କଲେ ବଡ଼ ଗୋକମାଳ ପଢ଼ୁଥିଲା । କୌଣସି
ଧର୍ମ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱର କର
ଦେଖିବା ଉଚିତ ଯେ, କେଉଁ ଧର୍ମ ସବୋ—
ହୃଦୟ, କାରଣ ତାହାରେଲେ ଅମ୍ବେମାନେ
ସେହି ପରମାଣରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ ପ୍ରାଚୀରଙ୍ଗନ
ହେବୁ । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମାଣ କରିବାର
ଉପାୟ କଥା ? ପରମାଣ ଉପାୟ, ଦେଶ;
କାଳ, ପାତ୍ର; ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମପ୍ରଗତିର ସମ୍ପଦ ଓ
ଭାଙ୍ଗର ବିପର ସମୟରେ ଓ ବିପର ଶ୍ଵାନରେ
ଆବର୍ତ୍ତବ ହୋଇଥିଲା । ଧର୍ମପ୍ରଗତିକର ଅସା-
ଧାରଣ ଦୟା, ଦାର୍ଶନିକ ପ୍ରଭାବ ମାନମାୟ ଶ୍ଵାନମାନ
ତଥା ହୋଇଥାଏ; ବାରଣ ଇତିହାସ ଲେଖା
ଅର୍ଥମୁ ଦେଲା କିନ୍ତୁ ଏପର ଦକ୍ଷ ନାହିଁ ଯେ
କେହି ଯଶ୍ରବ ପର ମରି ପୁନର୍ବାର ବୁଝୁଥିଲା; ବି
ନ୍ଦୁମୁଦ୍ରାକୁ ପର ମକ୍କାରୁ କେବୁଣାଲେମକୁ, ଓ
ସେଠାରୁ ସ୍ଵରକୁ ପାଇଁ, ସାହସରି ଦେଖି ପୁଣି
ମହାଶୂନ୍ୟର ଅଧି, ମକ୍କାରୁ ଯିବାବେଳେ ସ୍ଵର୍ଗାୟୁ
ଦୂରର ପଶାପାଦରେ ପତି ଯାଉୁଥିବା ପାଦକୁ
ରଖା କର ନାହିଁ । ତେବେନ୍ଦ୍ରିୟର ପାଣି ଉପ-
ରେ ଗୁଣୀୟବା ଗନ୍ଧ କେବଳ ବିମଦ୍ଦିନ୍ତି ବୋଲି
ଗଣ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ମଧ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଭାବରେ
ଏ ସବୁ ଦେବିକା କାର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି
ଗଣ୍ୟ ହେଉ ନାହିଁ ଓ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଘଟିବା
ସମ୍ବନ୍ଧର ନୁହେ ବୋଲି କେହି କହନ୍ତି କହନ୍ତି ।
ତେବେ ଦୟା ପ୍ରଭାବ ମାନମାୟ ସଦ୍ବିଜ୍ଞ ଧର୍ମ-
ପ୍ରଗତିକର ତଥା ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସବୁ ଶୁଣ
ସାହାତାରେ ଅସାଧାରଣାରୂପେ ଲକ୍ଷିତ ହେବା

ତାହାର ଦୁଇରକ୍ଷ ସହିତ ସମ୍ମାନଙ୍ଗ ଅଛି, କଲ୍ପ
ଏହା ସଂଶୋଧରେ ସେ ଦୁଇଜଣ ସମାନ ମୁଖ୍ୟ-
ମୁଖ୍ୟ ଥଥିବ ଦୁଇଜଣ ପ୍ରଭୁରତ ଧରି ଉଚ୍ଚ
ଏପରି ସୁଲଭେ ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମପ୍ରଚାରର ବୋଲି
ଠିକ କରିବା ? ତେବେ ଗୁରୁ ଦେବିବା ଦେଶ
ଓ ଜୀବରେ ବା କୌଣସି ବିରହିତା ଥାଇ
ପାରେ ।

ଏ ଦୂରଥିରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେଖି
ନାହିଁ, ଧର୍ମ ପ୍ରଗତିର ଅବ୍ୟବହର କାଳମାନ
କର କୌଣସି ଅନୁପାତ ଥିଲା ପର ବୋଧ
ହେଉ ନାହିଁ । ଅନୁମାନ ହୁଏ ଯେ ଶ୍ରାବ୍ଣିତ
ଶବ୍ଦର ଦୂର ସଦସ୍ତରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରେ
ହିନ୍ଦିର୍ମର ଉତ୍ତି ପତନ ହୁଏ; ଦୂରଶତକ ଅଧିକ
ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୂର ଜହାନର କରନ୍ତି; ସେ
ଶବ୍ଦର ଆରମ୍ଭ ଦିଶାରୁ ବି ୨୦୦ ର୍ଷ ପରେ
ମୁଷଳମାନ ଧର୍ମର ଜନ୍ମ ହୁଏ; ଓ ଗୋଦାନରୁ
ଅଧିକ ବର୍ଷ ପରେ ଚେତନାକାର ଅବର୍ଦ୍ଧର
ହୁଏ । ଅବେଳା ଏହା ପାଞ୍ଚ ଦେଖା ଯାଇଥାରୁ
ଯେ ଧର୍ମ ପ୍ରଗତର ଅବ୍ୟବହର କାଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଖ
ନୁହେ । ଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ।
ଯଶ୍ଚ ମୃତ ସମ୍ବନ୍ଧ ନିକଟରେ, ମହାଦେଵ ଅରବ
ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, ନାନାକ ପଞ୍ଚାବରେ, ଦୁଇ ଅ-
ଯୋଧାର ଏକ ଅଛଳରେ, ଧର ଚେତନା
ଗଜାଲରରେ ଜନ୍ମ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏ ସବୁ
କେବିମାତ୍ରକ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କୌଣସି ସାଧା-
ରିଣ ଲକ୍ଷଣ ଅଳ୍ପର କୋଠ ହେଉ ନାହିଁ ଯା-
ହାହାର ବ ଏମାକେ ଧର୍ମପ୍ରଗତରଙ୍କ ଜନ୍ମତିତି
ବୋଲି ଲଜ୍ଜିତ ହେଉ ଅଛନ୍ତି । ପାଠକେ, ମୁଁ,
ଏହା ନାହିଁ ବୋଲି କହୁ ନାହିଁ; ଥାର ପାରେ,
ଅନୁଭବ ଦର୍ତ୍ତମନ ଜଣା ନାହିଁ । ଆହୁର ମଧ୍ୟ
କୌଣସି ପ୍ରତି ନିଷାନ୍ତର ନାମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନାହିଁ
ଯେ ଯାହାକର ନିଜେମନ୍ତରେ ଉଦୟ ଦେ-
ବାହାର ଧର୍ମପ୍ରଗତରଙ୍କ ଅବର୍ଦ୍ଧ କରେବା
ଜଣା ଯାଇ ଥାରେ; ଯେମନ୍ତ ବ ଧୂମକେତୁ
ଦେଖି ହାଲ ପତନ ହୋଲ ଲୋକେ କହୁ
ଅନ୍ତି ଦୟା ହେମାକେ ଯେହିଁ, ସମାଜରେ
ଜନ୍ମ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଯେହିଁ ସମାଜର ଏ-
ପର କୌଣସି ସାଧାରଣ ଲକ୍ଷଣ ନର୍ଦେଶ ହୋ-
ଲ ନାହିଁ ଯାହାହାର ବ ଅମ୍ବାନବ୍ରତ ଅଭିବ
ମୋତଳ ହେବ ।

ଧୀର୍ମନ୍ଦିର କାଳିତଥିଲେ ଅଧ୍ୟପତି
କିମ୍ବା କରିବ ହିମ୍ବା କବର୍ ଦେଖିବେ ତଳବ
କାହା ଜାଣୁନା; ଦେଖ ବୌଦ୍ଧମ୍ବ ନରଗ୍ରେ

କିମ୍ବାକିମ୍ବା କର, ହିମାକିମ୍ବା ରୁ କୁମାରକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଏକଛତରେ କିଛିକାଳପାଇଁ ସଜରୁ
କରିଥିଲ; ବିନ୍ଦୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇ
ଦେଶନ୍ତରରେ—ତାନରେ—ଆଖ୍ୟପଦ୍ୟ ପ୍ରାପ-
ନ କରିଥିଲ; ଏହିପରି ଥର୍ତ୍ତ ଭାବ ଦେଖନ୍ତୁ ।
କେବେକାଳ ଅନ୍ତରରେ, ବିମା ହେବୁ ଗ୍ରହ ନନ୍ଦତ୍
ଦ୍ୱାଦ୍ସ୍ୟ କାଳରେ ସେ ଧର୍ମପ୍ରଚ୍ଛବିକ ଜନଗ୍ରହଣ
ଦିଲବେ ତାହା ଜଣା ନାହିଁ । ରେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନବାର ଉପାୟ କଣ ? କେବଳ ଅସ୍ଥା
ରିତ ଦୟା, ସମାପତ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସହାୟ ସବୁ
ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ପରି ବୋଧ ହେଉଥିଲ । ବିନ୍ଦୁ
ଦୀର୍ଘତର ସମ୍ପଦ ମିଶ୍ରତର ଘେର୍ତ୍ତ ମନ୍ତ୍ରା-
ନନ୍ଦର ନାମ ଉଦ୍ଦେଶ କଷାହୋଇଅଛି ସେମା-
କ ସମସ୍ତେ ସବୁ ଘଣ୍ଟରେ ସମାନ ନ ଥିଲେ ।
ସମାନଙ୍କୁ ଭୁଲନା କରିବାକୁ ଗଲେ ଖଣ୍ଡେ
ପାଥ ଦେବ; ମଧ୍ୟ ତାହା ମୋହପର କ୍ଲାଂସ୍ୟ
ଠିକ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସମ୍ବପର ସେ
ନୂଷ୍ଠର ଅସୁକାଳମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଦୁଇ
ନିଜଙ୍କ ଧର୍ମପ୍ରଚ୍ଛବି ବାହାର ମାନକୁ ସେ
ସମାନେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହାୟରେ ବାବାକାର
ମାନ; ଅଥବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରବୃତ୍ତିଧର୍ମ ସମୂର୍ତ୍ତର୍ମ-
ପ କରିଲ । ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟରତ୍ତର ଭୁଲ-
କରିବା, ସାରୁ ବାଇଗଣ ଗୋଲିବାପରି ନୁହେ
ସାଧିବା ପକାଇ କମି ମାପିବା ପରି ନୁହେ ।
ଭୌତିକିତତେ କୌଣସି ବିଶେଷ ଲକ୍ଷଣ ନ-
ଦିବ ଏହା ଅଗନ୍ଧା ସ୍ଥିକାର କରିବାକୁ ହେ
ଥିଲ ଯେ ଏହାର ଦେଶ କାଳ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧର୍ମ-
ନୂଷ୍ଠ କରିବାକୁ ଅନ୍ତର କରି ଆଧିକ୍ରି । ତାହା
ଦେଲେ ଆରବରେ ମୁଖମାନ ଧର୍ମପ୍ରଚ୍ଛବି
ଦୂର ଉତ୍ତରରେ ପଞ୍ଚାବରେ ତାନକ କାହିଁର
ଧର୍ମ ପ୍ରଚ୍ଛବି କଲେ ଏବଂ ତୈଳନ୍ୟ ମଧ୍ୟ
ଜାଗରରେ ଦୟା ଧର୍ମପ୍ରଶର ହଲେ ? ଶ୍ରାବ୍ଲୀପୁ-
ର୍ମ ପାଲେଶ୍ୱାରନରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲ;
ବରବରେ ମୁଖମାନ ଧର୍ମ ପ୍ରଚ୍ଛବି ହେବାର
ଯୌଜନ କର ? ରେବେ ଦେଶ କାଳ
ଲୁପ୍ତାରେ ଧର୍ମର ପାରତମ୍ୟ ଅଛି ।

ବିର୍ତ୍ତମାନ ବାଣୀପୁଁ ଗୋଟି ଓକାଣ୍ଠିପୁଁ ଘରଟର
ଆକର୍ଷିତ୍ୟ ହେଉଥିବୁ ଦେଖ ଦେଖରେ ହୁମର
କରିବା ସହଜ; ଏ ମନ୍ଦିର କେବେ କାଳ ବିହିନୀ
ଭାବା ଲେଖି କହ ନ ପାରେ । କେବେ ଜରେ
ଦେଖ ହୁମରରେ ବାନ୍ଧାରଲେ ତମା ଉନ୍ନାସନ
ସିରେ ଭାନ୍ଧ ଦେଖରେ ବାବ କରିବାକୁ କଥ

ହେଲେ ତାହା ଭାଗରେ ଏପରି କାହା
ଯେ ଉନ୍ମା ଦେଖରେ ଉନ୍ମା ସମୟରେ
ଧର୍ମପ୍ରଗତିକଳା ସହିତ ତାହାର ସନ୍ଧାନ
ପାରେ । ଉପରେ ଦେଖାଗଲା ଯେ ଦେଖିଲା
ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ଧର୍ମମାନଙ୍କର ତାରିଖମୁକ୍ତ ହେଲା
ବିଭିନ୍ନମାନ ଦେଖିବା ଯେ, ଶା ଚତୁର୍ବୀର କାହା
ମତ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ କେହି ଏକ ଧର୍ମ
ଧର୍ମ ଅଭିମନ୍ତ କରିପାରେ କି ନା ।

ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରହୁକ ବାବୁ କହିଲୁ ମେ ହୁଏବ
ସହବ ସିଂହମହିନ୍ଦ୍ର ପ୍ରକଳି ଧର୍ମପ୍ରକଳିତମାତ୍ର
କଥାବାର୍ତ୍ତା କବୁଦ୍ଧିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହା
ସେ ସେମାନେ ଉତ୍ସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲୁ
ବିଶ୍ୱାଳେ ସେମାନଙ୍କ କୋଣାର୍କ ମୋହା
ଏକ ଧର୍ମ ଥିଲା । କେହିଁ ଧର୍ମ ପ୍ରକଳିତମାତ୍ର
ଧୂଳି ଧର୍ମକୁ ରହାଇ ନାହିଁ ଧର୍ମକୁ ପୁଣି କରିବା
ର ଥିଲେ । ଏହା ସହ ଏହାରଙ୍କ
ଦଳର ଶୋଗନ ନୋହିଆନ୍ତା । କେତେ
ତରବାକୁ କିମ୍ବା ବିଆର ବିଆବାର୍ତ୍ତା ସମ୍ମାନ କରିବା
ମାକି ମନ୍ଦିର କରି ଥାନ୍ତେ ? ଅଛି କିମ୍ବା ଏହା
ଧର୍ମ ତକ ଅଳକ ଧର୍ମ ଅଳକମନ କରିବା କିମ୍ବା
ରହିବ ଅପ୍ରାଦିବର ନାହିଁ ।

ପାଠକେ, ଅମ୍ବେମାଳେ ଜନ
ପାରବା ଓ ଉନ୍ଦ୍ର ଧର୍ମ ଥବିଲମ୍ବନ
ହା । ତେବେ ବି ସେଇଁ ସମୟରେ, ସେଇଁ
ଶ୍ଵାନରେ, ସେଇଁ ଧର୍ମ ଚକ୍ରଥବ,
ବି ସେହି କାନ୍ତର ସେହି ଶ୍ଵାନରେ ଧର୍ମ
ଧର୍ମ ନିର୍ବିକାଦେ ପ୍ରଦଶ କରିବ
ଅମ୍ବେମାଳେ ଶିର କନ୍ଦୁ କେ
ହେତୁ ଧର୍ମପ୍ରକଳନର ବିଶ୍ଵା
ପ୍ରବର୍ଷଂ ସେହି ଶ୍ଵାନ ଓ ସେହି ନ
କିମ୍ବର ଅବଶ୍ୟ ସେଠାର ପ୍ର
ଅନୁମୋଦନ ବା ଆଦେଶ କରି ଏହି
ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଦୂରମେ ଦୋଷରେ
ଅନ୍ତିଷ୍ଠ ସଙ୍ଗର ଲାହିର ? ଲଭକାରୀ ମଧ୍ୟରେ
ଯାଇଥିବା ଅମ୍ବେମାଳକ ପରି ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାଳ
ଏତ ଖାର ସେବନ କରିପାରିବ ହେତୁ ଅମ୍ବେମାଳ
ପାଠକେ ବିଶ୍ଵାନ କରି ବୈଶନ୍ଦି

ଏହିପରି ଅଛି ତୁମ ଏକମେଳେ
ଏହି ଏପରେ ତୁ ଏକ ଦେଖାଇନ୍ଦ୍ରିୟ, ଏଠି କିମ୍ବା
ଦେବି ଏହି ଉପରେ ଏଥର କିମ୍ବା

୪୮

ଅଧିକାରୀ ୨